

T.C.
BİLECİK ŞEYH EDEBALI ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
ARKEOLOJİ ANABİLİM DALI
PROTOHİSTORYA ve ÖNASYA ARKEOLOJİSİ PROGRAMI
(Anadolu Üniversitesi ve Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi Tarafından Ortak Yürütülen Program)

**İLK TUNÇ ÇAĞI'NDA BATI ANADOLU'DA
ÜÇ AYAKLI MUTFAK KABININ YAYILIMI ve GELİŞİMİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Fadime ARSLAN

Tez Danışmanı
Yrd. Doç. Dr. Deniz SARI

BİLECİK, 2015

10016790

T.C.
BİLECİK ŞEYH EDEBALI ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
ARKEOLOJİ ANABİLİM DALI
PROTOHİSTORYA ve ÖNASYA ARKEOLOJİSİ PROGRAMI
(Anadolu Üniversitesi ve Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi Tarafından Ortak Yürütülen Program)

İLK TUNÇ ÇAĞI'NDA BATI ANADOLU'DA
ÜÇ AYAKLI MUTFAK KABININ YAYILIMI ve GELİŞİMİ

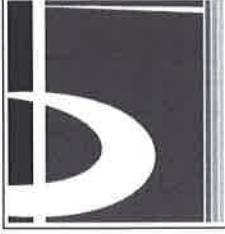
YÜKSEK LİSANS TEZİ

Fadime ARSLAN

Tez Danışmanı
Yrd. Doç. Dr. Deniz SARI

BİLECİK, 2015

10016790

T.C.
BİLECİK ŞEYH EDEBALI ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
YÜKSEK LİSANS JÜRİ ONAY FORMU

Sayfa: 1/1

15 /06 /2015

Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulu'nun 15.05 2015 tarih ve 135/6 sayılı kararıyla oluşturulan jüri tarafından 15/06/15 tarihinde Tez Savunma Sınavı yapılan Fadime ARSLAN'ın "İlk Tunç Çağı'nda Batı Anadolu'da Üç Ayaklı Mutfak Kabının Yayılımı ve Gelişimi" konulu tez çalışması Protohistorya ve Önasya Arkeolojisi Anabilim Dalında YÜKSEK LİSANS tezi olarak kabul edilmiştir.

TEZ DANIŞMANI: Yrd. Doç. Dr. Deniz SARI

ÜYE : Prof. Dr. Turan EFE

ÜYE : Prof. Dr. A. Nejat BİLGİN

ÜYE : Doç. Dr. A. Umut TÜRKCAN

ÜYE : Yrd. Doç. Dr. Levent UNCU

ONAY

Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulu'nun/...../..... tarih ve sayılı kararı.

İMZA/MÜHÜR

Madde 43-(3) Yüksek lisans tez sınavı jürisi ve tez savunma sınav tarihi, ilgili ABD/ASD başkanlığının önerisi ve EYK kararı ile belirlenir. Önerinin uygun bulunmaması halinde tez jürisini ilgili EYK belirler. Jüri, biri öğrencinin tez danışmanı ve en az biri enstitünün başka bir ABD/ASD'den ya da başka bir yükseköğretim kurumundan olmak üzere üç veya beş asıl, birisi ilgili ABD/ASD'den, diğeri de enstitüye bağlı başka ABD/ASD'den veya başka bir yükseköğretim kurumundan olmak üzere iki yedek öğretim üyesinden, öğretim üyesi bulunmadığı takdirde doktora/sanatta yeterlik derecesine sahip öğretim elemanları ya da sanatçı öğretim elemanlarından oluşur. ABD/ASD başkanı, jüri üyelerini uzmanlık alanlarını göz önünde bulundurarak önerir. Jürinin üç kişiden oluşması durumunda ikinci tez danışmanı jüri üyesi olamaz.

BEYAN

‘İlk Tunç Çağı’nda Batı Anadolu’da Üç Ayaklı Mutfak Kabının Yayılımı ve Gelişimi’ adlı yüksek lisans tezinin hazırlık ve yazımı sırasında bilimsel ahlak kurallarına uyduğumu, başkalarının eserlerinden yararlandığım bölümlerde bilimsel kurallara uygun olarak atıfta bulunduğumu, kullandığım verilerde herhangi bir tahrifat yapmadığımı, tezin herhangi bir kısmını Anadolu Üniversitesi, Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi veya başka bir üniversitedeki başka bir tez çalışması olarak sunmadığımı beyan ederim.

Fadime ARSLAN

15.06. 2015

ÖN SÖZ

İlk Tunç Çağı'nın başında, Batı Anadolu'nun sahil kesiminde şekillenmeye başlayan üç ayaklı mutfak kapları, özellikle İlk Tunç Çağı II'nin sonlarına gelindiğinde tüm Batı Anadolu'da yayılım alanı bulur. Başta ocak, fırın gibi mimari öğeler ve bunlara uygun olarak kullanılan kaplar, Batı Anadolu'nun sahil ve iç kesimlerinde bazı yerel farklılıklar sergilemekle beraber genel anlamda pişirmede bir bütünlükten bahsedilebilir. Biçimsel olarak farklılıklar olmasına karşın pişirmede her yerleşimin kullanır hale geldiği bu form, İlk Tunç Çağı III sonunda yerini düz dipli çömleklere bırakır. Bu çalışmada söz konusu formun ortaya çıkışı ve gelişimi ulaşılabilen ve mevcut veriler doğrultusunda incelenmeye çalışılmıştır.

Öncelikle, bana araştırma konuma ilişkin ilk bilgileri veren, her zaman bana yol gösteren ve her türlü desteğini esirgemeyen sevgili danışman hocam Yrd. Doç. Dr. Deniz SARI'ya sonsuz teşekkür ederim. İlk Tunç Çağı Üç Ayaklı Mutfak Kaplarını tez konusu olarak çalışmamı öneren, Küllüoba üç ayaklı mutfak kaplarını detaylı incelememe olanak sağlayan, her zaman bilgi ve fikirlerinden yararlandığım sayın hocam Prof. Dr. Turan EFE'ye çok teşekkür ederim.

İlk Tunç Çağı hakkında ilk bilgilerimi yanında edindiğim ve tez çalışmasında Seyitömer Höyük üç ayaklı mutfak kaplarından örnekleri tezimde incelememe izin veren sayın hocam Prof. Dr. A. Nejat BİLGİN'e çok teşekkür ederim. Yüksek Lisans eğitimimin başından beri her zaman bilgi ve kaynaklarından faydalandığım, ayrıca Kanlıtaş Höyük ve Çevresinde yaptığı yüzey araştırmaları malzemesi içinden çalışmamla ilgili parçaları incelememe olanak sağlayan hocam Doç. Dr. Ali Umut TÜRKCAN'a teşekkürü bir borç bilirim. Arkeoloji eğitimimin başından beri her konuda bilgi ve desteğini gördüğüm sayın hocam Doç. Dr. Gökhan COŞKUN'a çok teşekkür ederim.

Tez çalışması boyunca bilimsel ve manevi desteklerini hiç eksik etmeyen hocalarım Yrd. Doç. Dr. Murat TÜRKTİKİ'ye, Yrd. Dç. Dr. Sinem TÜRKTİKİ'ye, Yrd. Doç. Dr. M. Erkan FİDAN'a, Sezer SEÇER FİDAN'a ve bölümümüz araştırma görevlilerine teşekkür ederim. Ayrıca çizimlerin Corel Draw'a aktarılmasında ve diğer teknik sorunlarımda yardımcı olan Arş. Gör. Hüseyin ERPEHLİVAN'a, bölge coğrafyası ve

fiziki harita için yardımını aldığım, her zaman yanımda olan Arş. Gör. Ayşe OKUYUCU'ya çok teşekkür ederim.

Her zaman fikirlerinden yararlandığım ve her türlü yardımını aldığım arkadaşım Abuzer GÜNEYSU'ya ve arkeoloji eğitimim süresince her an desteğini hissettiğim bana güç veren arkadaşlarım Songül KARABIÇAK'a, Burcu ÖZDEMİR'e, ve aileme ne kadar teşekkür etsem azdır.

ÖZET

Bu çalışmada, Batı Anadolu’da İlk Tunç Çağı’nda görülen Üç Ayaklı Mutfak Kaplarının gelişiminin belirlenmesi ve söz konusu kapların bölge prehistoryasındaki yerinin tanıtılması amaçlanmıştır. Batı Anadolu’da yapılmış olan kazı, yüzey ve sondaj çalışmalarından ele geçirilmiş malzeme içerisinde bulunan İlk Tunç Çağı’na tarihlendirilmiş üç ayaklı mutfak kapları ve ayak parçaları referans alınmıştır. Söz konusu malzeme mal ve biçim özelliklerine göre gruplara ayrılmış olup dönemsel gelişim ve yayılımına bakılmıştır. Ayrılmış olan gruplardan yola çıkarak Batı Anadolu İlk Tunç Çağı’nın pişirme kaplarına ve pişirmeye ait kültürel özelliklerine yorum getirilmeye çalışılmıştır. Bu bağlamda, Üç Ayaklı Mutfak Kapları ile beraber kullanılan ve pişirme ile ilgili olabilecek -kapak gibi- diğer form gruplarına da değinilmiş ve son olarak etnografik verilerden de yararlanarak İlk Tunç Çağı pişirme geleneği ile ilgili bir değerlendirme yapılmıştır.

Batı Anadolu’da İlk Tunç Çağı’nın önemli form gruplarından bir tanesi olan Üç Ayaklı Mutfak Kapları pişirme geleneği ile ilgi önemli bilgiler vermesinin yanı sıra bölgede yer alan İlk Tunç Çağı yerleşmelerinin stratigrafilerinin çakıştırılmasında anahtar formlar arasında yer alır. Üç Ayaklı Mutfak Kapları İlk Tunç Çağı’nın başından itibaren Batı Anadolu’nun sahil kesiminde yaygınken İç Batı Anadolu’da ilk kez İlk Tunç Çağı II’nin son evresinde ortaya çıkar ve Erken İTÇ III’de tüm Batı Anadolu’da yaygın bir şekilde devam eder. Ocak kullanımına bağlı olarak Batı Anadolu’nun sahil kesiminde Geç İlk Tunç Çağı III ile birlikte pişirme kabı olarak kullanımı neredeyse bitmiştir ve yerini düz dipli küresel gövdeli çömleklere bırakmıştır. Ancak pişirmede farklı biçimlerde üç ayakların kullanımı devam etmiştir ve günümüzde bile örnekleri mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: İlk Tunç Çağı, Üç Ayaklı Mutfak Kabı.

ABSTRACT

The aim of this study is to put forward the occurrence and the development of the tripod cooking pots as well as to determine their place in the prehistory of Western Anatolia. In this context, basically the material from the stratigraphical excavations, beside, from sounding sondages and surface surveys have been analysed. The material in question have been analysed in terms of ware and typological as well as examined its development and distribution. And thus, based on the cooking pots and sometimes other cooking implements -such as lids, andirons e.g.- and based also on the ethnographical researches in some cases it has been interpreted the cooking traditions of Western Anatolia during the Early Bronze Age.

Tripod cooking pots are one of the important Early Bronze Age form groups in Western Anatolia. They contribute not only to reconstructing the early cooking traditions, they also can be counted among the key form groups in order to compare the Early Bronze Age stratigraphies of the sites. While these pots are common in coasts as from the beginnings of the Early Bronze Age, they occur for the first time in inland western Anatolia in Late Early Bronze Age II. In coastal western Anatolia, relating to occurrence of ovens, tripod cooking pots almost disappeared and globular cooking pots replaced them at the beginning of the Late Early Bronze III. However, the use of tripods in cooking have been continued in several types and variety, even they are still in use in present.

Key Word: Early Bronze Age, Tripod Cooking Pot.

İÇİNDEKİLER

BEYAN.....	i
ÖN SÖZ.....	ii
ÖZET.....	iv
ABSTRACT.....	v
İÇİNDEKİLER.....	vi
KISALTMALAR	ix
LEVHA LİSTESİ.....	x
GİRİŞ.....	1

BİRİNCİ BÖLÜM İLK TUNÇ ÇAĞI'NDA BATI ANADOLU

1.1. BATI ANADOLU COĞRAFİ KONUMU.....	3
1.2. BATI ANADOLU İLK TUNÇ ÇAĞI KRONOLOJİSİ HAKKINDA.....	5
1.3. BATI ANADOLU'DA PIŞIRME GELENEĞİ ve GEREÇLERİ.....	6
1.3.1. Ayaklar.....	8
1.3.2. Üç Ayaklı Mutfak Kapları.....	11

İKİNCİ BÖLÜM İLK TUNÇ ÇAĞI'NDA ÜÇ AYAKLI MUTFAK KABI'NIN GENEL ÖZELLİKLERİ

2.1. MAL GRUPLARI.....	14
2.1.1. Yalın Mal.....	14
2.1.2. Astarlı Mal.....	15
2.2. TİPOLOJİ	
2.2.1. Tüm veya Tam Profil Veren Parçalar.....	15
2.2.1.1. A Tipi, (Yükselen Ağızlılar (A1, A2, A2a)).....	16
2.2.1.2. B Tipi, (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeliler (B1, B1a, B2, B3)).....	17
2.2.1.3. C Tipi, (Dışa Dönük Ağız Kenarlı (S Profilliler) (C1, C2, C3)).....	18
2.2.2. Ayak Parçaları.....	20
2.2.2.1. A Tipi, Ucu Küt Ayaklar.....	20
2.2.2.2. B Tipi, Uca Doğru İncelen Ayaklar.....	20
2.2.2.3. C Tipi, Uç Kısmı Dışa Kıvrık Ayaklar.....	22

2.2.3. Tipolojik Verilerin Sayısal Değerlendirilmesi.....	22
2.3. BEZEME.....	22

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ÜÇ AYAKLI MUTFAK KABI BULUNAN BATI ANADOLU YERLEŞİMLERİ

3.1. TROYA.....	24
3.2. POLİOCHNİ.....	26
3.3. THERMİ.....	27
3.4. KUMTEPE.....	28
3.5. LİMAN TEPE.....	29
3.6. ÇUKURİÇİ.....	30
3.7. YENİ BADEMLİ.....	30
3.8. DEMİRCİHÜYÜK.....	31
3.9. KÜLLÜOBA.....	32
3.10. SEYİTÖMER.....	33
3.11. AİZANOİ.....	35
3.12. KARAOĞLAN MEVKİİ.....	35
3.13. KAKLIK MEVKİİ.....	36
3.14. KUSURA.....	37
3.15. BEYCESULTAN.....	37
3.16. APHRODİSİAS.....	39
3.17. BADEMAĞACI.....	41
3.18. KARATAŞ SEMAYÜK.....	42
3.19. YÜZEY ARAŞTIRMALARI.....	43

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

GENEL DEĞERLENDİRME VE ANALOJİ

4.1. GENEL DEĞERLENDİRME VE ANALOJİ.....	48
--	----

SONUÇ.....	50
KAYNAKÇA.....	53
EK-1.....	62
EK-2.....	107
ÖZGEÇMİŞ.....	214

KISALTMALAR

AJA	: American Journal of Archaeology
AR	: Ağız Çapı
bkz.	: Bakınız
cm.	: Centimetre
EKÇ	: Erken Kalkolitik Çağ
ENÇ	: Erken Neolitik Çağ
fig.	: Figür
GKÇ	: Geç Kalkolitik Çağ
GNÇ	: Geç Neolitik Çağ
H	: Yükseklik
h	: Korunan Yükseklik
İTÇ	: İlk Tunç Çağı
KST	: Kazı Sonuçları Toplantısı
Lev.	: Levha
LMT	: Liman Tepe
res.	: Resim
çiz.	: Çizim
OTÇ	: Orta Tunç Çağı
Örn.	: Örneğin
vd.	: Ve Diğerleri

LEVHA LİSTESİ

Levha 1:	Harita 1: Batı Anadolu Fiziki Haritası.....107
	Harita 2: İTÇ Batı Anadolu Yerleşmeleri
Levha 2:	Resim 1: Közde Pişirme.....108
	Resim 2: Taş Desteklerle Pişirme
	Çizim 1: Sıcak Taş Üzerinde Pişirme
Levha 3:	Resim 3: Andiron Yardımıyla Pişirme, Küllüoba109
	Resim 4: Andiron (Küllüoba UV 18. 47 İTÇ II IVB Evresi)
	Çizim 2: Andiron Yardımıyla Pişirme, Küllüoba
	Çizim 3: Ocak Ayağı, Küllüoba
Levha 4:	Çizim 4-5: Üç ve Dört Ayaklı Masa.....110
	Çizim 6: Dört Ayaklı Kutu, Yenikapı, Neolitik Çağ
	Resim 5: Dört Ayaklı Kutu, Fikirtepe, Neolitik Çağ
	Resim 6: Ayaklı Taş Kaplar, Hacılar, Neolitik Çağ
Levha 5:	Resim 7: Üç Ayaklı Kült Masası, Aşağı Pınar, Orta Kalkolitik Çağ.....111
	Resim 8: Üç Ayaklı Masa, Sardis, Arkaik Çağ
	Resim 9: Üç Ayaklı Obje, Kıbrıs Müzesi, Geç Tunç Çağı
Levha 6:	Resim 10: Üç Ayaklı Obje, Frig.....112
	Resim 11: Üç Ayak ve Çanak, Gordion Tümülüs III, Frig
	Resim 12: Tunç Üç Ayaklı Kazan, Olympia, Arkaik Çağ
	Resim 13: Sikke, Axos, Arkaik Çağ
Levha 7:	Resim 14-15: Üç Ayaklı Kothon, Thebes ve Boston Müzesi, Arkaik Çağ113
	Resim 16: Tunç Üç Ayak, Bizans
	Resim 17: Tunç Buhurdanlık, Bizans
	Çizim 7: Pişmiş Toprak Kandil, 1880li Yıllar
Levha 8:	Çizim 8: Üç Ayaklı Demirlerde Pişirme, Günümüz114
	Resim 18: Üç Ayaklı Demirlerde Pişirme, Günümüz

	Çizim 9-10: Üç Ayaklı Fincan ve Şekerlik, Günümüz	
Levha 9:	Resim 19: İn Situ Ocak Yanında Üç Ayaklı Mutfak Kabı, Seyitömer.	115
	Resim 20: Kapak ve Üç Ayaklı Mutfak Kabı, Poliochni	
	Resim 21: Üç Ayaklı Mutfak Kabı, Külliüoba	
Levha 10:	Çizim 11-12: Üç Ayaklı Mutfak Kabı ve Kapak, Külliüoba	116
	Çizim 13-14: Üç Ayaklı Mutfak Kabı ve Kapak, Külliüoba	
	Çizim 15-16: Üç Ayaklı Mutfak Kabı ve Kapak, Troya- Karaoğlan	
Mevkii		
Levha11:	Resim 22: Üç Ayaklı Mutfak Kabı, Çark Yapımı, Troya VI. Tabaka...	117
	Resim 23: Üç Ayaklı Mutfak Kabı, Liman Tepe OTÇ III/4	
	Resim 24: Üç Ayaklı Mutfak Kabı, Seyitömer OTÇ IV c	
Levha 12:	Çizim 17-18: Üç Ayaklı Mutfak Kabı, Maltızlı Çömlek, Beycesultan IV b-c	118
	Resim 25: Kubbeli Fırın, Troya IVa	
	Resim 26: At Nalı Biçimli Ocak, Seyitömer	
Levha 13:	Grafik 1: Mal Gruplarının Yüzdelik Dağılımı.....	119
	Grafik 2: Hamur Renklerinin Yüzdelik Dağılımı	
Levha 14:	Grafik 3: Yalın Malların Hamur Rengi Dağılımı	120
	Grafik 4: Astar Renklerinin Yüzdelik Dağılımı	
Levha 15:	Grafik 5: Yüzeyde Açık Kullanımı	121
	Grafik 6: Astara Göre Açık Uygulaması	
Levha 16:	Grafik 7: Tam Profil Veren Parçaların Tipolojik Dağılımı.....	122
	Grafik 8: Ayak Parçalarının Tipolojik Dağılımı	
Levha 17:	Tablo 1: Mal Gruplarının Dönemsel Dağılımı.....	123
Levha 18:	Tablo 2: Yerleşmelerin Genel Mal Grubu ve Tipleri.....	124
Levha 19:	Tablo 3: Tam Profil Veren Parçalar Tipoloji	125
Levha 20:	Tablo 4: Ayak Parçaları Tipoloji	126
Levha 21:	Tablo 5: Batı Anadolu'nun Sahil Kesimi Üç Ayaklı Mutfak Kaplarının Değişimi.....	127

Levha 22:	Tablo 6: Güney Batı Anadolu Bölgesi Üç Ayaklı Mutfak Kaplarının Değişimi128
Levha 23:	Tablo 7: İç Batı Anadolu Üç Ayaklı Mutfak Kaplarının Değişimi.....129
Levha 24:	Çizim 19: A1 Tipi İTÇ'ye Geçiş, Kat. No. 1.....130 Çizim 20: A1 Tipi İTÇ I, Kat. No. 2
Levha 25:	Çizim 21: A1 Tipi İTÇ II, Kat. No. 3.....131 Çizim 22: A1 Tipi İTÇ II, Kat. No. 4 Çizim 23: A1 Tipi İTÇ II, Kat. No. 5
Levha 26:	Çizim 24: A2 Tipi İTÇ II, Kat. No. 6.....132 Çizim 25: A2 Tipi İTÇ II, Kat. No. 7
Levha 27:	Çizim 26: A2 Tipi İTÇ II, Kat. No. 8.....133 Çizim 27: A2 Tipi İTÇ II, Kat. No. 9
Levha 28:	Çizim 28: A2 Tipi İTÇ II, Kat. No. 10.....134
Levha 29:	Çizim 29: A2a Tipi İTÇ II, Kat. No. 11.....135 Çizim 30: A2a Tipi İTÇ
Levha 30:	Çizim 31: B1 Tipi İTÇ I.....136 Çizim 32: B1 Tipi İTÇ I
Levha 31:	Çizim 33: B1 Tipi İTÇ I, Kat. No. 12.....137 Çizim 34: B1 Tipi İTÇ I, Kat. No. 13
Levha 32:	Çizim 35: B1 Tipi İTÇ I, Kat. No. 14.....138
Levha 33:	Çizim 36: B1 Tipi İTÇ I.....139 Çizim 37: B1 Tipi İTÇ I, Kat. No. 15
Levha 34:	Çizim 38: B1 Tipi İTÇ I, Kat. No. 16.....140 Çizim 39: B1 Tipi İTÇ I, Kat. No. 17
Levha 35:	Çizim 40: B1 Tipi İTÇ I, Kat. No. 18.....141 Çizim 41: B1 Tipi İTÇ II, Kat. No. 19
Levha 36:	Çizim 42: B1 Tipi İTÇ II, Kat. No. 20.....142 Çizim 43: B1 Tipi İTÇ II, Kat. No. 21
Levha 37:	Çizim 44: B1 Tipi İTÇ II.....143

	Çizim 45: B1 Tipi İTÇ II, Kat. No. 22	
Levha 38:	Çizim 46: B1 Tipi İTÇ II.....	144
	Çizim 47: B1 Tipi İTÇ II	
Levha 39:	Çizim 48: B1 Tipi İTÇ II, Kat. No. 23.....	145
	Çizim 49: B1 Tipi İTÇ II, Kat. No. 24	
Levha 40:	Çizim 50: B1 Tipi İTÇ II.....	146
	Çizim 51: B1 Tipi İTÇ II	
Levha 41:	Çizim 52: B1 Tipi İTÇ II.....	147
Levha 42:	Çizim 53: B1 Tipi İTÇ II, Kat. No. 25.....	148
	Çizim 54: B1 Tipi İTÇ II, Kat. No. 26	
Levha 43:	Çizim 55: B1 Tipi İTÇ II, Kat. No. 27.....	149
	Çizim 56: B1 Tipi İTÇ II, Kat. No. 28	
Levha 44:	Çizim 57: B1 Tipi İTÇ II, Kat. No. 29.....	150
	Çizim 58: B1 Tipi İTÇ II, Kat. No. 30	
Levha 45:	Çizim 59: B1 Tipi İTÇ IIIa.....	151
	Çizim 60: B1 Tipi İTÇ IIIa	
Levha 46:	Çizim 61: B1 Tipi İTÇ IIIa.....	152
Levha 47:	Çizim 62: B1 Tipi İTÇ IIIa.....	153
	Çizim 63: B1 Tipi İTÇ IIIa	
Levha 48:	Çizim 64: B1 Tipi İTÇ III, Kat. No. 31.....	154
Levha 49:	Çizim 65: B1 Tipi İTÇ IIIa, Kat. No. 32.....	155
	Çizim 66: B1 Tipi İTÇ IIIb, Kat. No. 33	
Levha 50:	Çizim 67: B1 Tipi İTÇ III, Kat. No. 34.....	156
	Çizim 68: B1 Tipi İTÇ IIIb, Kat. No. 35	
Levha 51:	Çizim 69: B1a Tipi İTÇ II.....	157
	Çizim 70: B1a Tipi İTÇ II	
Levha 52:	Çizim 71: B1a Tipi İTÇ II.....	158
	Çizim 72: B1a Tipi İTÇ II	

Levha 53:	Çizim 73: B1a Tipi İTÇ II, Kat. No.36.....	159
	Çizim 74: B1a Tipi İTÇ II, Kat. No. 37	
Levha 54:	Çizim 75: B1a Tipi İTÇ II, Kat. No. 38.....	160
	Çizim 76: B1a Tipi İTÇ II, Kat. No. 39	
Levha 55:	Çizim 77: B1a Tipi İTÇ II, Kat. No. 40.....	161
	Çizim 78: B1a Tipi İTÇ II	
Levha 56:	Çizim 79: B1a Tipi İTÇ II, Kat. No. 41.....	162
	Çizim 80: B1a Tipi İTÇ II, Kat. No. 42	
Levha 57:	Çizim 81: B1a Tipi İTÇ II.....	163
	Çizim 82: B1a Tipi İTÇ II	
Levha 58:	Çizim 83: B1a Tipi İTÇ II, Kat. No. 43.....	164
	Çizim 84: B1a Tipi İTÇ II, Kat. No. 44	
Levha 59:	Çizim 85: B1a Tipi İTÇ II.....	165
	Çizim 86: B1a Tipi İTÇ II	
Levha 60:	Çizim 87: B1a Tipi İTÇ II.....	166
	Çizim 88: B1a Tipi İTÇ IIIa	
Levha 61:	Çizim 89: B1a Tipi İTÇ IIIa, Kat. No. 45.....	167
	Çizim 90: B1a Tipi İTÇ IIIa	
Levha 62:	Çizim 91: B2 Tipi İTÇ II, Kat. No.46.....	168
	Çizim 92: B2 Tipi İTÇ II, Kat. No.47	
Levha 63:	Çizim 93: B3 Tipi İTÇ II, Kat. No.48.....	169
Levha 64:	Çizim 94: C1 Tipi İTÇ I, Kat. No.49.....	170
	Çizim 95: C1 Tipi İTÇ I, Kat. No.50	
Levha 65:	Çizim 96: C1 Tipi İTÇ I, Kat. No.51.....	171
	Çizim 97: C1 Tipi İTÇ I, Kat. No.52	
Levha 66:	Çizim 98: C1 Tipi İTÇ I, Kat. No.53.....	172
	Çizim 99: C1 Tipi İTÇ I, Kat. No.54	
Levha 67:	Çizim 100: C1 Tipi İTÇ I, Kat. No.55.....	173

	Çizim 101: C1 Tipi İTÇ II, Kat. No.56	
Levha 68:	Çizim 102: C1 Tipi İTÇ II, Kat. No.57.....	174
Levha 69:	Çizim 103: C1 Tipi İTÇ IIIa, Kat. No.58.....	175
	Çizim 104: C1 Tipi İTÇ IIIa	
Levha 70:	Çizim 105: C2 Tipi İTÇ I, Kat. No. 59.....	176
	Çizim 106: C2 Tipi İTÇ I, Kat. No. 60	
Levha 71:	Çizim 107: C2 Tipi İTÇ I, Kat. No. 61.....	177
	Çizim 108: C2 Tipi İTÇ II, Kat. No. 62	
Levha 72:	Çizim 109: C2 Tipi İTÇ II, Kat. No. 63.....	178
	Çizim 110: C2 Tipi İTÇ II, Kat. No. 64	
Levha 73:	Çizim 111: C2 Tipi İTÇ IIIa.....	179
	Çizim 112: C2 Tipi İTÇ IIIa, Kat. No. 65	
Levha 74:	Çizim 113: C2 Tipi İTÇ III, Kat. No. 66.....	180
Levha 75:	Çizim 114: C2 Tipi İTÇ IIIa, Kat. No. 67.....	181
	Çizim 115: C2 Tipi İTÇ IIIa	
Levha 76:	Çizim 116: C2 Tipi İTÇ III, Kat. No. 68.....	182
	Çizim 117: C2 Tipi İTÇ III, Kat. No. 69	
Levha 77:	Çizim 118: C2 Tipi İTÇ III, Kat. No. 70.....	183
	Çizim 119: C2 Tipi İTÇ III, Kat. No. 71	
Levha 78:	Çizim 120: C2 Tipi İTÇ III, Kat. No. 72.....	184
Levha 79:	Çizim 121: C2 Tipi İTÇ IIIb, Kat. No. 73.....	185
	Çizim 122: C3 Tipi İTÇ III, Kat. No. 74	
Levha 80:	Çizim 123: A Tipi İTÇ'ye Geçiş, Kat. No.75.....	186
	Çizim 124: A Tipi İTÇ I? Kat. No.76	
	Çizim 125: A Tipi İTÇ'ye Geçiş, Kat. No.77	
	Çizim 126: A Tipi İTÇ I, Kat. No. 78	
Levha 81:	Çizim 127: A Tipi İTÇ II, Kat. No. 79.....	187
	Çizim 128: A Tipi İTÇ II, Kat. No. 80	

	Çizim 129: A Tipi İTÇ II, Kat. No. 81	
	Çizim 130: A Tipi İTÇ II, Kat. No. 82	
Levha 82:	Çizim 131: A Tipi İTÇ II, Kat. No. 83.....	188
	Çizim 132: A Tipi İTÇ II, Kat. No. 84	
	Çizim 133: A Tipi İTÇ II, Kat. No. 85	
	Çizim 134: A Tipi İTÇ II, Kat. No. 86	
Levha 83:	Çizim 135: A Tipi İTÇ II, Kat. No. 87.....	189
	Çizim 136: A Tipi İTÇ II, Kat. No. 88	
	Çizim 137: A Tipi İTÇ II, Kat. No. 89	
Levha 84:	Çizim 138: A Tipi İTÇ II, Kat. No. 90.....	190
	Çizim 139: A Tipi İTÇ II, Kat. No. 91	
	Çizim 140: A Tipi İTÇ II, Kat. No. 92	
	Çizim 141: A Tipi İTÇ II, Kat. No. 93	
Levha 85:	Çizim 142: A Tipi İTÇ II, Kat. No. 94.....	191
	Çizim 143: A Tipi İTÇ II, Kat. No. 95	
	Çizim 144: A Tipi İTÇ II, Kat. No. 96	
	Çizim 145: A Tipi İTÇ IIIa, Kat. No. 97	
Levha 86:	Çizim 146: A Tipi İTÇ II?.....	192
	Çizim 147: A Tipi İTÇ II?	
	Çizim 148: A Tipi İTÇ II?	
	Çizim 149: A Tipi İTÇ II?	
	Çizim 150: A Tipi İTÇ II?	
	Çizim 151: A Tipi İTÇ II?	
Levha 87:	Çizim 152: B Tipi Geç Kalkolitik, Kat. No. 98.....	193
	Çizim 153: B Tipi İTÇ'ye Geçiş, Kat. No. 99	
	Çizim 154: B Tipi İTÇ'ye Geçiş, Kat. No. 100	
	Çizim 155: B Tipi İTÇ'ye Geçiş, Kat. No. 101	
Levha 88:	Çizim 156: B Tipi İTÇ I, Kat. No. 102.....	194

	Çizim 157: B Tipi İTÇ I, Kat. No. 103	
	Çizim 158: B Tipi İTÇ I, Kat. No. 104	
	Çizim 159: B Tipi İTÇ I, Kat. No. 105	
Levha 89:	Çizim 160: B Tipi İTÇ I, Kat. No. 106.....	195
	Çizim 161: B Tipi İTÇ I, Kat. No. 107	
	Çizim 162: B Tipi İTÇ I, Kat. No. 108	
	Çizim 163: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 109	
Levha 90:	Çizim 164: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 110.....	196
	Çizim 165: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 111	
	Çizim 166: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 112	
	Çizim 167: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 113	
	Çizim 168: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 114	
Levha 91:	Çizim 169: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 115.....	197
	Çizim 170: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 116	
	Çizim 171: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 117	
	Çizim 172: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 118	
Levha 92:	Çizim 173: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 119.....	198
	Çizim 174: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 120	
	Çizim 175: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 121	
	Çizim 176: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 122	
Levha 93:	Çizim 177: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 123.....	199
	Çizim 178: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 124	
	Çizim 179: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 125	
	Çizim 180: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 126	
Levha 94:	Çizim 181: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 127.....	200
	Çizim 182: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 128	
	Çizim 183: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 129	
	Çizim 184: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 130	

	Çizim 185: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 131	
Levha 95:	Çizim 186: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 132.....	201
	Çizim 187: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 133	
	Çizim 188: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 134	
	Çizim 189: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 135	
Levha 96:	Çizim 190: B Tipi İTÇ II, Kat. No. 136.....	202
Levha 97:	Çizim 191: B Tipi İTÇ IIIa, Kat. No. 137.....	203
	Çizim 192: B Tipi İTÇ IIIa, Kat. No. 138	
	Çizim 193: B Tipi İTÇ IIIa, Kat. No. 139	
	Çizim 194: B Tipi İTÇ IIIa, Kat. No. 140	
	Çizim 195: B Tipi İTÇ IIIa, Kat. No. 141	
Levha 98:	Çizim 196: B Tipi İTÇ III, Kat. No. 142.....	204
	Çizim 197: B Tipi İTÇ III, Kat. No. 143	
	Çizim 198: B Tipi İTÇ III, Kat. No. 144	
	Çizim 199: B Tipi İTÇ III, Kat. No. 145	
Levha 99:	Çizim 200: B Tipi İTÇ IIIb, Kat. No. 146.....	205
Levha 100:	Çizim 201: B Tipi İTÇ IIIb, Kat. No. 147.....	206
	Çizim 202: B Tipi İTÇ III	
	Çizim 203: B Tipi İTÇ IIIb, Kat. No. 148	
	Çizim 204: B Tipi İTÇ IIIb, Kat. No. 149	
Levha 101:	Çizim 205: B Tipi İTÇ III, Kat. No. 150.....	207
	Çizim 206: B Tipi İTÇ, Kat. No. 151	
	Çizim 207: B Tipi İTÇ, Kat. No. 152	
	Çizim 208: B Tipi İTÇ, Kat. No. 153	
Levha 102:	Çizim 209: C Tipi İTÇ IIIb, Kat. No. 154.....	208
	Çizim 210: C Tipi İTÇ IIIb, Kat. No. 155	
Levha 103:	Resim 27-28: Üç Ayaklı Mutfak Kabı, Küllüoba İTÇ II.....	209
	Resim 29-30: Üç Ayaklı Mutfak Kabı, Küllüoba İTÇ II	

	Resim 31: Üç Ayaklı Mutfak Kabı, Aphrodisias İTÇ II	
	Resim 32: Üç Ayaklı Mutfak Kabı, Seyitömer İTÇ III	
Levha 104:	Resim 33: Ayak Parçaları, Göller Bölgesi İTÇ I-II.....	210
	Resim 34: Ayak Parçaları, Kuzfındık Barajı Yolu Höyüğü II İTÇ III	
Levha 105:	Resim 35: Ayak Parçaları, Kuzfındık Barajı Yolu Höyüğü II İTÇ IIIb	211
	Resim 36: Ayak Parçaları, Esnemez Yolu Höyüğü İTÇ III	
	Resim 37: Ayak Parçaları, Başara İTÇ III	
Levha 106:	Resim 38: Ayak Parçaları, Kanlıtaş Höyük İTÇIII.....	212
Levha 107:	Harita 3: Üç Ayaklı Mutfak Kaplarının Batı Anadolu'da Dağılımı.....	213

GİRİŞ

Bu çalışmada Batı Anadolu'da İlk Tunç Çağı'na tarihlendirilen üç ayaklı mutfak kaplarının mal, biçim ve yüzey özelliklerine bakılarak incelenmesi ve tanıtılması amaçlanmıştır. Bu bağlamda söz konusu malzemenin, İlk Tunç Çağı'nda –özellikle- tipolojik olarak geçirdiği gelişim ve değişimler detaylı biçimde incelenmiştir. Ayrıca üç ayaklı mutfak kapları, bulunduğu yerleşimi göz önünde bulundurularak, malzemenin çevreyle olan kültürel etkileşimine ve Batı Anadolu İlk Tunç Çağı pişirme geleneğine yorum getirilmeye çalışılmıştır.

Tez Çalışması Boyunca Uygulanan Yöntemler;

Bu çalışmada öncelikle araştırmanın kapsadığı coğrafi sınırlar belirlenmiş ve bu sınırlar içerisinde yer alan İlk Tunç Çağı yerleşimleri saptanmıştır. Söz konusu yerleşimler ile ilgili detaylı bir yayın taraması yapılmış ve üç ayaklı mutfak kaplarının ele geçirildiği kazısı yapılmış veya yüzey araştırmaları ile saptanmış merkezler belirlenmiştir. Küllüoba, Seyitömer Höyük kazı malzemeleri, Kanlıtaş, Başara, Kuzfındık Barajı Yolu Höyüğü II ve Esnemez Yolu Höyüğü yüzey araştırması malzemeleri birebir incelenmiş olup, diğer yerleşmelerden bir kısmına ait örnekler Troya, Aphrodisias, Bademağacı, Yassitepe, müze vitrinlerinden de incelenmiştir. Yerleşimlerin İlk Tunç Çağı tabakaları çoğunlukla birincil kaynaklardan incelenmiş olup, kaynakta bahsedilen üç ayaklı mutfak kapları için katalog oluşturulabilecek biçimde bilgi fişleri yapılmıştır. Üç ayaklı mutfak kapları ile ilgili 'nedir, ne amaçla kullanılmıştır, yaygın kullanımı hangi dönemleri ve tipleri kapsamaktadır, formun öncesi ve sonrasında ne gibi malzemeler pişirmede kullanılmıştır' gibi sorulara cevap aranmıştır. Bu amaçla kısmen etnolojik araştırmalar da yapılmıştır. Ve nihayet tezin yazım aşamasına geçilmiştir.

Yerleşimlerde ele geçirilen buluntuları daha sağlıklı değerlendirebilmek adına ilk Bölümde Batı Anadolu'da pişirme geleneğinin ve pişirme gereçlerinin ilk ortaya çıktığı dönemlerden günümüze dek gelişim aşamaları ele alınmıştır. Bu bağlamda,

Tezin ikinci bölümünde ise elde edilen veriler doğrultusunda üç ayaklı mutfak kapları mal ve tip gruplarına ayrılmıştır. Malzeme yalın ve astarlı mal olmak üzere iki

ana mal grubu altında toplanıp, genel özellikleri ve değişimleri karşılıklı incelenmiştir. Yine, malzemelerin yüzeyinde bulunan bezeme özellikleri de ayrı bir başlık altında incelenmiştir. Tipolojik değerlendirmede üç ana tip grubu belirlenmiştir. Her form grubu da kendi içinde ayak biçimlerine göre alt gruplara ayrılmıştır (Ör: A Tipi: Yükselen Ağzılılar; A1 Tipi: Yükselen Ağzılı Uca Doğru İncelen Ayaklılar). Ayak parçaları ise ayrı değerlendirilmiştir. Her ne kadar ele alınan parçalar büyük oranda yayınlardan saptanmış olsa da ve ele geçirildikleri yerleşmelerdeki bütün örnekleri temsil etmeseler de yine de eldeki veriler doğrultusunda istatistiksel bir değerlendirme yapılmaya çalışılmıştır.

Üçüncü bölüm'de Batı Anadolu'da üç ayaklı mutfak kaplarının ele geçirildiği merkezler tanıtılmış, kazısı yapılmış olanların kronolojileri verilmiş ve buralarda ele geçirilen kaplar mümkün mertebe buluntu konteksleri içinde sunulmaya çalışılmıştır. Toplamda 192 adet parça incelenmiş, bunlardan 104 adedi tam form verdikleri için tüm ve tüme yakın eselere dahil edilmiş, 88 adedi ise ayak parçası adı ile değerlendirilmiştir. Bunlardan 155 tüm/tüme yakın veya ayak parçası kataloga alınmış, geriye kalanlar ise tipolojik verilerin sayısal değerlendirmesi kapsamında incelenmiştir.

Söz konusu malzemenin çoğunluğu yayınlardan sağlanmış olup çizimleri Corel Draw'da tekrar çizilmiş, üç boyutlu görünüm sağlamak amacıyla gölgelendirme işlemi orijinaline uygun biçimde yapılmıştır. Ayrıca kesit çizimleri olmayan parçalarda da tahmini kesit çizimleri yapılmıştır. Küllüoba, Seyitömer, Kanlıtaş, Başara, Kuzfındık Barajı Höyüğü II ve Esnemez Yolu Höyüğü örnekleri ise kazı ve yüzey araştırması başkanlarının değerli izinleriyle kazı arşivlerinden sağlanmıştır. Bazı yayınlarda (örneğin Mellaart, 1954: 214'deki; Mancarlı Höyük ayak parçaları, Burney, 1956: 196: Lev.40'daki; Alyamak Höyük ayak parçası) malzeme hakkında ölçü veya ölçeklendirme bulunamamıştır; bu örnekler benzerlerine yakın boyutlarda değerlendirilmiştir. Yapılan çizimlere bakılarak dönemsel bir tipoloji tablosu oluşturulmuş tablodan yola çıkılarak gelişimi detaylı incelenmiştir.

Dördüncü bölüm'de üç ayaklı mutfak kaplarının kronolojik gelişim aşamalarına göre bir genel değerlendirmesi ve analogileri yapılmış ve son olarak bu çalışmanın sonuç kısmı yazılmıştır.

BİRİNCİ BÖLÜM

İLK TUNÇ ÇAĞI'NDA BATI ANADOLU

1.1. BATI ANADOLU COĞRAFI KONUMU

Batı Anadolu, Anadolu'nun batı kesimini oluşturmaktadır. Kuzey, güney ve batısı denizlerle çevrili bir yarımada şeklindedir (Lev.1 Harita1). Kabaca Batı Anadolu'nun sahil kesimi, İç Batı Anadolu ve Güneybatı Anadolu diye ayrılabilir.

Batı Anadolu'nun sahil kesimi Ege Bölgesinin kıyı kesimini kapsamaktadır. Ege Bölgesinin kıyı kesiminde, kıyıya dik uzanan doğu-batı doğrultusunda dağlar, dağların arasında geniş ve verimli ovalar vardır. Bu ovalar vasıtasıyla kıyıya kolaylıkla ulaşılmaktadır. Kuzeyden güneye sırayla Kaz Dağı, Madra Dağı, Yunt Dağı, Bozdağlar ve Aydın Dağları uzanmaktadır. Madra Dağı'nın kuzey kısmında Havran ve Edremit Çaylarının taşıdığı malzemelerle meydana gelmiş Edremit ovası vardır. Madra Dağı ile Yunt Dağı arasında ise Bakırçay ovası yer almaktadır. Yunt Dağı'nın güneyinde, çevresindeki dağların aşınım malzemesiyle oluşmuş Gediz ovası vardır. Bozdağlar'ın ve Aydın Dağları'nın arasında Küçük Menderes ovası, Aydın Dağları'nın güneyindeyse Büyük Menderes ovası yer almaktadır. Büyük Menderes ovası Ege Bölgesi'nin en uzun ovasıdır. Büyük Menderes ovasının güneyinde kalan kısma Menteşe yöresi denmektedir. Dağ yığınları halindeki bu alanda güneydoğu-kuzeybatı doğrultulu batıdan doğuya; Beşparmak Dağları, Madranbaba Dağı, Karıncalıdağ ve Akdağ yer almaktadır. Dağlar arasında ise Çine, Karpuzlu, Bozdoğan ve Tavas ovaları vardır.

Ege Bölgesi'nin iç kısmını oluşturan İç Batı Anadolu Eşiği adı verilen alanda ise Uşak-Gördes ve Banaz platoları üzerinde, doğuda Emirdağ'ı ve Türkmendağ'ı batıda Murat Dağı ve Şaphane Dağı vardır. Ayrıca burada Kütahya, Altıntaş, Sandıklı, Sincanlı ve Afyon Ovası gibi düzlükler yer almaktadır ve bunların tabanları akarsuların getirdiği alüvyon dolgu malzemesiyle kaplıdır.

İç Batı Anadolu'da bölgeyi kuzeyde, doğu-batı yönünde uzanan Sündiken dağ sırası, doğu ve güneyde Sivrihisar ve Emirdağ dağ sıraları sınırlamaktadır. Sündiken ve Sivrihisar dağları arasında Porsuk Irmağı'nın geçtiği alan bulunmaktadır. Bu alan

Sarısu-Porsuk adıyla bilinmektedir. Burada Eskişehir, Alpu, Yukarı Sakarya ovaları ile Frigya dağlık bölgesi (Yazılıkaya Platosu) yer almaktadır. Eskişehir ovası, tektonik depresyon ovası özelliği göstermekte ve kuzeyindeki Sündiken dağları ile güneyindeki Türkmen dağlarının etekleri arasında yer almaktadır. Bu konumuyla Sakarya nehrinin doğusundaki bölgeleri batıdaki Doğu Marmara bölgesine bağlayan bir geçit durumundadır. Eskişehir ovasından 100 m daha yüksekte olan ve kuzeybatı-güneydoğu yönünde uzanan Yukarı Sakarya ovaları, kuzey ve doğuda Sivrihisar dağları, güneyde Emirdağ ve Yazılıkaya platosu, batıda ise Türkmen dağlarının doğu etekleri sınırları oluşturmaktadır. Eskişehir ovası, hafif bir kıvrımla kuzeybatıya doğru, Uludağ'ın etekleri ile Sündiken dağlarının oluşturduğu boğazda yer alan Bozüyük'e kadar devam etmektedir. Buradan itibaren başlayan doğal geçitlerle Doğu Marmara kıyıları ve gerisindeki bölgelere ulaşılmaktadır.

Batı Anadolu'nun güney kısmında ise güney kenar boyunca aşılması zor ve yüksek dağ sıraları mevcuttur. En güney kısım Batı Toroslar olarak bilinmektedir. Bu kısımda dar ve uzun dağ sıraları ve bunların arasında kalmış ovalar yer almaktadır. Batı kesiminde Sandras Dağı, Bozdağ ve Honaz Dağı Ege Bölgesi sınırındadır. Batı Torosların kuzeyi Göller Bölgesi olarak anılmaktadır. Göller bölgesi doğuda Sultan dağları, batıda ise Korkuteli, Elmalı ovaları ve Burdur bölgesiyle sınırlıdır. Bölgeyi, batıdan Bozçay Nehri ve Burdur ile Acıgöl arasında uzanan Söğüt dağları ve Tefenni ovası; güneyden Bozova ve Toroslar, güneydoğudan Akseki ovası, doğudan ve kuzeydoğudan Erenler ve Sultan dağları, kuzeyden ise Karaağaç ovası ve Hoyran-Eğridir gölleri sınırlandırır. Deniz seviyesinden ortalama 1000 m kadar yüksekte ve oldukça engebeli bir yapıya sahip olan bölge, yükseklikleri zaman zaman 2500 m'yi aşan dağlar arasında, yer yer göller ya da ovalarla kaplı tektonik çukur alanlardan oluşur. Dağlar arasında yer alan ovaların belli başlıları Burdur, Keçiborlu, Tefenni, Bozova, Isparta, Kuleönü, Senirkent ve Karaağaç'tır. Kuzey-güney yönünde akan Aksu ve Köprüçay gibi nehirler sularını Antalya körfezine boşaltır (Darkot ve Tuncel 1995, Özgür, 2000: 24-32, Efe ve Türkteki, 2011: 186).

1.2. BATI ANADOLU İLK TUNÇ ÇAĞI KRONOLOJİSİ HAKKINDA

İç Batı Anadolu'da İlk Tunç Çağı kültürlerinin ilk oluşmaya başladığı dönem Mezopotamya kronolojisine göre Geç Kalkolitik Çağ sonlarına denk gelir. Bu dönem - özellikle sahil kesiminde- Machteld Mellink tarafından İTÇ IA olarak tanımlanırken (Mellink, 1992:172, tab.2), söz konusu dönem Turan Efe tarafından İlk Tunç Çağı'na Geçiş Dönemi (Efe, İlaslı, Topbaş 1995: 376) olarak tanımlanmıştır ve yaklaşık olarak M.Ö. 3300/3200-3000 yıllarına denk gelir. Daha sonraki dönem kültürlerin belirginleşmeye başladığı İTÇ IB (Mellink, 1992:172, tab.2) veya İTÇ I olarak tanımlanmaktadır ve yaklaşık olarak M.Ö. 3000/2900-2700 yıllarını kapsar (Sarı 2012:114).

İlk Tunç Çağı II için ayırmda çanak çömlek formlarındaki değişimler (bazı formların kullanılmaması veya ilk defa kullanılması ve bazı formlarında gelişkin örnekleriyle devam etmesi) dikkate alınır. İlk Tunç Çağı II C14'lerine baktığımızda Demircihüyük M.Ö. 2730-2525, Aizanoi M.Ö. 2700-2580 yıllarını vermektedir ve M.Ö. 2700-2500/2400 yılları arasına denk gelir (Korfmann ve Kromer 1993:139, Lochner ve Ay Efe, 2001: 272). Kesintisiz stratigrafi veren Demircihüyük, Küllüoba ve Liman Tepe gibi bazı yerleşmelerde İlk Tunç Çağı II erken ve/veya orta ile geç İTÇ II olmak üzere alt evrelere ayrılmaktadır (Efe 1988, Şahoğlu 2005, Sarı 2009).

İlk Tunç Çağı III iki evrede değerlendirilir. Turan Efe tarafından erken ve geç İTÇ III, (Efe, 2004:21-23) bazı araştırmacılar tarafından ise İTÇ IIIa ve İTÇ IIIb olarak tanımlanır (Goldman 1956:32-39, Şahoğlu, 2011:139,141). İlk Tunç Çağı IIIb Orta Anadolu'da Orta Tunç Çağı'na Geçiş olarak adlandırılır (Orthmann, 1963). İlk Tunç Çağı IIIa'da en önemli ayırım çark yapımı çanak çömlek ve çarkın getirdiği yeni form ve mal özelliklerinden yapılmaktadır. C14'lerde Troya M.Ö. 2350-2274, Küllüoba M.Ö. 2314-2197 yıllarını verir ve M.Ö. 2400/2350-2200'lere denk gelir (Manning 1995 157-160, Efe 2008: fig.8). İlk Tunç Çağı IIIb çanak çömlekteki yeni formlar ve Hitit çanak çömleğine benzer bazı formlar ile ayrılır; kabaca M.Ö.2200-1900/1800 yılları arasına tarihlendirilir (Efe 1994: 20, Efe ve Türkteki 2005:136).

Batı Anadolu kronolojisine baktığımızda hala birçok sorundan bahsetmek mümkündür. Yerleşimler genellikle kendi içinde değerlendirilip, kazı başkanlarınca tabakalanması belirlenmektedir ve bu da ortak kronolojiyle her zaman paralel doğrultuda değildir. Günümüzde Batı Anadolu’da yerleşmelerin kronolojisinde çoğunlukla benzer ifadeler kullanılmaktadır. Anadolu Kronolojisinin, Mezopotamya kronolojisinde de genelde karşılığı vardır ve bazı dönemlerin saptanmasında benzer aşamalar temel alınmıştır. Ancak Liman Tepe ve çevresi Ege kronolojisini temel alır. Troya ise her iki kronoloji içinde de önemli bir yerdedir ve Troya II’nin Anadolu kronolojisinde erken İlk Tunç Çağı III’e, Ege kronolojisinde geç İlk Tunç Çağı II’ye konulması yapılan karşılaştırmalarda sorun oluşturmaktadır (Şahoğlu, 2005: fig.2).

Tez çalışması boyunca da söz konusu kronoloji farklılıklarıyla karşılaşılmıştır. Yerleşimlerin tanıtılması kısmında verilen tabakalar ve denk gelen dönemleri genellikle yerleşmenin kazı başkanı tarafından belirlenen tabakalanmadır. Ancak incelenen malzemenin dönemseldir açıdan sınıflandırılması ve değerlendirilmesi yapıldığı için tek bir kronolojinin esas alınması gerekmektedir. Dolayısıyla bu çalışmada Anadolu Kronolojisine de paralel olan Deniz Sarı’nın doktora tezinde, tüm malzemeyi ele alıp tabakaları birbirine karşılaştırması sonucu düzenlediği karşılaştırılmalı kronoloji tablosu temel alınmıştır (Sarı, 2011). Malzemelerin çıktığı tabakalar eğer belliyse katalog kısmında bahsedilmiştir, malzemenin dönemi ise kronoloji tablosuna paralel olarak belirlenmiştir.

Bu bağlamda, kabaca M.Ö. 3200-2000/1900 yılları arasına denk gelen İlk Tunç Çağı’na tarihlendirilen üç ayaklı mutfak kapları, bu çalışmada; İlk Tunç Çağı’na Geçiş, İlk Tunç Çağı I, İlk Tunç Çağı II, İlk Tunç Çağı IIIa ve İlk Tunç Çağı IIIb olmak üzere beş evre altında değerlendirilmiştir.

1.3. BATI ANADOLU’DA PİŞİRME GELENEĞİ ve GEREÇLERİ

Doğadaki diğer canlılardan farklı olarak insan düşünme yetisine sahiptir ve bu sayede kendini geliştirebilmiştir. Gelişimini hala sürdüren insanoğlu ateşin keşfiyle birlikte hayatına birçok yenilik katmıştır. Bunlardan en önemlisi pişirmedir ve

tüketilecek gıdanın pişirilebilmesiyle gıdalardan daha verimli yararlanılmaya başlanmış dolayısıyla yenilebilecek ürün sayısı artmıştır.

Şuana kadar yapılan araştırmalar ve kalıntılar ışığında ilk pişirmenin günümüzden 1.500.000 yıl önce, yanmış kemik izlerinin saptandığı Güney Afrika'da Swartkarns mağarasında gerçekleştirildiği düşünülmektedir. İlk pişirme denemeleri muhtemelen kuru kızartma yöntemi ile çıplak ateşteydi. Daha sonra ise odun közündeki pişirilmeye başlanmış olmalıdır (Lev.2 res.1). Ardından pişirilen gıdanın üzerinde kalan is tadından kurtulmak için, ateşte ısıtılmış taşların üzerinde pişirme yapılarak yeni bir teknik daha geliştirilmiş olmalıdır (Yılmaz, 2012: 11-13) (Lev.2 çiz.1). Ayrıca kil toplarının ısıtılarak sepet veya tahta kaplarda tahılların kavrulması da benzer bir teknik olarak bilinmektedir. Çanak Çömlekli Neolitik Dönem'e gelindiğinde ise pişmiş toprak kap üretimi başlamış ve bu sayede üretilen kap içinde pişirme yapılabilmiştir. Pişmiş toprak kaplar sayesinde besinlerin ilk olarak haşlanarak tüketildiği, daha sonradan yemek çeşitliliğinin artmaya başladığı düşünülmektedir.

Ateşin keşfine paralel olarak kullanılmaya başlanan ocak ve fırın da kullanım alanına göre biçimini geliştirmiştir. Belli alanlarda ateşin bulunması ısınma, aydınlanma ve yiyecek pişirme açısından her zaman önemli olmuştur. Mekân içlerinde, genellikle mekân ortasında bulunan ocaklarda muhtemelen odun kömürü kullanılarak yanan ateşe ve ocak tipine göre pişirme yapılacak olan kap yerleştirilmiştir. Kabin ısıdan dengeli faydalanması ve düşmemesi için oturtulduğu alanın da dengeli olması gerekmektedir. Bu denge ocakla bağlantılı kısımlar ya da kaba uygun olarak yerleştirilmiş taş veya pişmiş toprak ayaklar yardımıyla sağlanabilir (Lev.2 res.2). İlk Tunç Çağı'na kadar benzer yöntemlerle pişirme yapılmış olmalıdır.

İç Batı Anadolu'da İlk Tunç Çağı I ve II'de Üç ayakların kullanımına kadar ağırlıklı olarak ocak ayağı ve andironlar¹ yardımıyla pişirme yapılmıştır (Lev.3). Başlıca andiron kullanılan yerleşimler Küllüoba, Keçiçayırı, Demircihüyük, Karaoğlan Mevkii,

¹ *Andiron*: Kenarları hafif yuvarlatılmış, dörtgen kesitli piramidal formda olan andironlar pişmiş topraktan yapılmış ve kaba niteliktedir. Genellikle bir yüzeyinde dairesel formda bir delik mevcuttur. Bu deliğin köz etrafında bulunan andironu gerektiğinde bir sopa yardımıyla hareket ettirmek için olduğu düşünülmektedir.

Kusura ve Karataş-Semayük'tür². Karataş-Semayük'teki örnekler İç Batı Anadolu'daki andironlardan farklı tiptedir. İç Batı Anadolu'da görülen andironların kullanımı İlk Tunç Çağı II'nin son evresinde üç ayakların kullanımıyla azalmıştır. Eş boyutta üç andironun yerleştirilmesiyle düz veya yuvarlak dipli kaplar andironların üst kısmına oturtulabilir ve bu sayede pişirme işlemi kolaylıkla yapılabilir. Ancak birden fazla malzemenin pişirme için kullanılması her zaman uyum ve denge sağlamaz, bunu fark eden insanlarda zamanla andironların yanı sıra üç ayaklı mutfak kaplarını kullanmayı tercih etmiş olmalıdır.

İlk Tunç Çağı'nın başlamasıyla birlikte, Batı Anadolu'nun sahil kesimi ve Güney Batı Anadolu'da ilk kez Üç ayakların kullanımı görülmektedir. İç Batı Anadolu'da ise Üç ayaklar ancak İlk Tunç Çağı II'nin sonlarına doğru kullanılmaya başlanmıştır. İlk Tunç Çağı III sonunda azalarak devam eden üç ayaklı mutfak kabının kullanımı Orta Tunç Çağı'nda büyük olasılıkla pişirme geleneklerindeki farklılıklara bağlı olarak yok denecek kadar az hale gelmiştir.

1.3.1. Ayaklar

Ayak bir kabı veya kutuyu bulunacağı seviyeden daha yukarıda olması için ya da estetik açıdan göze hoş geldiğinden kullanılmaya başlamış olmalıdır. Küresel gövdeli bir kap için her zaman üç ayak tercih edilmiştir. Çünkü en uygun ayak sayısı üçtür, günümüzde bile dairesel formda bir nesne ya da bir kap için üç ayak tercih edilmektedir. Eğer köşeli bir kutuya ayak eklenecek ise dengede durmasını sağlamak için dört ayak eklenmiştir, günümüzde dörtgen masalar, sandalyeler, dörtgen kutu ve kaplar bunun yansıması gibi düşünülebilir (Lev.4 çiz.4-6, res.5).

Ayakların kullanımına dair ilk örnekler ayaklı taş kaplardır. Bu kapların günlük kullanım veya kültürel nitelikli olarak üretildikleri düşünülmektedir. Güney Batı Anadolu'daki Hacılar yerleşiminden ele geçen Neolitik Çağ ayaklı taş kapları buna örnek olarak verilebilir (Lev.4 res.6) (Mellaart, 1970:168: Lev.IIb-c, V-VIa). Pişmiş toprak kap üretimine yeni geçilen bu dönemde taş kapların kullanımı bir anda

² Küllioba için bkz. Öner, 2009: res.15, Demircihüyük için bkz. Seeher, Kauder 1996: taf. 99-101, Karaoğlan Mevkii için bkz. Efe, İlaslı ve Topbaş 1988: fig.67.166, Kusura için bkz. Lamb, 1937: fig.19.3, Karataş Semayük için bkz. Warner, 1994: plt.196c.309U.

bırakılmamıştır ve benzer tipte taş kapları az da olsa her dönem görebilmek mümkündür. Ayrıca taş işlenerek şekillendirilmiş formlar; kil üzerinde de denenmiş ve kullanılmıştır. Ayak kullanımı da unutulmamış; her dönem farklı işlevlerde ayaklı kaplar üretilmiştir.

Orta Kalkolitik Çağ'da, Aşağı Pınar yerleşiminden kült masası olarak adlandırılan üç ayaklı (sehpa biçimli) bir obje bulunmuştur (Lev. 5 res.7) (Özdoğan, Parzinger ve Karul, 1996: res. 19). Benzer bir destek ise her ne kadar çok farklı dönemlere ait olsa da Arkaik Çağ'da Sardis'te mutfak olduğu düşünülen bir mekândan ele geçmiştir (Lev.5 res.8) (Greenewalt, 2007:386: fig.14). Orta Kalkolitik ve Arkaik Çağ'daki bu görünüm benzerliği ayak kavramının ve uygulama biçiminin devamlılığını göstermektedir. İlk Tunç Çağı üç ayaklı mutfak kapları da esasen Neolitik Çağ'dan beri bilinen ve kullanılan ayakların pişirme kabına uygulanmış halidir. İlk Tunç Çağı'nda ayak sadece mutfak kaplarında değil testi, çanak, libasyon kabı gibi diğer çoğu formda karşılaşılabildiğimiz bir uygulamadır.

Kıbrıs müzesinden tunç bir üç ayak Geç Tunç Çağı'na tarihlendirilmiştir. Küresel gövdeli bir kabın oturabileceği biçimdedir ancak üzerine tahta veya mermerden dairesel biçimde bir levha oturtularak sehpa gibi kullanılmış olması daha muhtemeldir, çünkü görünüm itibariyle günümüz sehparlarını andırmaktadır (Lev.5 res.9) (Nicolaou, 1972:311: fig.6).

Demir Çağ'a gelindiğinde özellikle İç Batı Anadolu için Frig Uygarlığı hâkimiyetinden bahsedilir. Frig çanak çömleği arasında üç ayaklı da görmek mümkündür. Dairesel bir kasnak ve birbirine uyumlu yerleştirilmiş üç ayaktan oluşan bir örnekte üst kısmına kap yerleştirilerek pişirme yapabilmek mümkündür (Lev.6 res.10) (Friglerin Gizemli Uygarlığı Katalogu, 2007: 224). Ancak işlevi hakkında tam bir yorum yapmak mümkün değildir. Gordion'da yapılan tümülüs kazılarında Tümülüs III çanak çömlek buluntuları arasında bir adet çanak ve altında üç ayağı bulunmuştur (Lev.6 res.11) (Körte ve Körte, 1904: 67: Abb.42). Üç ayak çanağın tam oturacağı şekilde yapılmıştır. Çanak üç ayaklı bir kaide sayesinde daha yüksek bir konumdadır. Bu örneğe de bakarak üç ayağın seviyeyi yükseltmek amaçlı kullanıldığı düşünülmektedir. İlk Tunç Çağı III'le birlikte yoğun olarak görmeye başladığımız

yüksek kaideli meyvalıklarda göz önünde bulundurulduğunda, Tümülüs III'den çıkarılan bu kabın benzer bir işlev için yapılmış olabileceği düşünülmektedir.

Arkaik Çağ'da bronzdan yapılmış üç ayaklı kazanlar mevcuttur (Lev.6 res.12). Söz konusu kazanlar büyük boyutta özenle yapılmış, sunu kabı veya yarışma ödülü için hazırlanmışlardır (Coldstream, 2003: 315-319: fig. 106). Bu kazanların dönem insanında kutsal bir anlam ifade ettiği Arkaik ve Hellenistik Çağ'da Apollon tapınımlarıyla ilişkilendirilen üç ayaklı kazanların betimlerinden de anlaşılabilir. Üç adet sikke üzerinde de üç ayaklı kazan betimine rastlanılmıştır (Lev.6 res.13). Sikke üzerindeki tanrının Zeus olabileceği konusu da tartışmalıdır, çünkü Zeus'un şimşekleriyle üç ayaklı kazanlar arasında bir bağ olduğu düşünülmektedir (Levi, 1945: fig.19.a-c). Ayrıca Arkaik Çağ'da bazı siyah figür tekniğiyle yapılmış kothonlarda³ da üç ayaklara rastlanılmaktadır (Lev.7 res.14-15) (Kilinski, 1978: fig.13, 18).

Bizans döneminde ise tunç üç ayak, üç ayaklı buhurdanlık gibi çeşitli örnekler karşımıza çıkmaktadır (Lev.7 res.16-17) (Mitten, 1969: fig.8, Gökçay, 2007: res.25). Yaklaşık olarak 1880'li yıllara ait üç ayaklı pişmiş topraktan bir kandilde günümüze en yakın örneklerden birini temsil etmektedir (Lev.7 çiz.7) (Kökten, 1951: Lev.3.c). Buhurdanlık ve kandil örneğinde ateşin bu sefer kabın içinde yanıyor olması üç ayakların ateşle bağlantısının devam ettiğini akla getirir.

Günümüze bakıldığında ise hala dışarıda yapılan pişirmelerde demirden üretilmiş üç ayaklar (sağacak) kullanılmaktadır. Büyük ölçekte kazanlarda ve pişmesi zaman alan gıdaların dışarıda odun ateşinde pişirilmesi tercih edilmektedir. Bu pişirimlerde düğün yemeği, ölü yemeği veya dini içerikli yemekler başta gelmektedir. Günümüzde dışarıda her zaman yemek yapılmadığı için uygun bir ocak yapımına da gerek duyulmamış, onun yerine kolaylıkla bulunabilecek demir üç ayaklar sayesinde istenen yerde geçici yemek pişirimleri yapılabilmektedir. Ayrıca şekerlik, fincan gibi günümüzdeki küçük boyutlu kaplarda da üç ayak eklentisi hala görülebilmektedir (Lev.8).

³ *Kothon*: (Grekçe) Kandil benzeri krem kabı.

Ateşle bağlantısı olan üç ayakların yanında kutsal veya sunu/ikram işlevli kaplar her zaman görülmüştür. Hepsinin ortak yanı ateştir, çünkü bir tanesi ateşte pişirme aşamasında kullanılırken diğeri sıcak ürünün aktarıldığı kap olarak kullanılabilir.

1.3.2. Üç Ayaklı Mutfak Kapları

Üç ayaklı mutfak kabı; küresel gövdeli bir çömlek ve çömleğin gövdesine simetrik olarak yerleştirilmiş üç adet ayaktan oluşmaktadır (Lev.9). Genellikle iri taneli hamurdan şekillendirilmiş büyük boyutlu kaplardır ve özensiz yüzeyleri pişirilmeden önce hafifçe düzeltilmiştir. Kullanım esnasında ocakta yanan ateşle doğrudan temas ettikleri için yüzeylerinde is ve yanık izlerine rastlamak mümkündür. Gövdelerinde kabı taşımaya yardımcı kulp veya tutamaklara sıkça rastlanılır.

Üç ayaklı mutfak kabı özellikle sıvı gıdaları pişirmek için oldukça uygundur ve bazı örneklerin ağız kenarı kapak kullanımına elverişlidir, hatta *in situ* halde ele geçmiş kapaklı örnekte mevcuttur (Lev.9 res.20). Genellikle bir veya iki adet buhar deliği bulunan kubbeli kapakların üzerinde yanık veya is izlerine rastlanması, ayrıca İlk Tunç Çağı'ndaki diğer pişirme kaplarının ağız çaplarının bu kapaklara göre oldukça büyük olması kubbeli kapakların daha çok üç ayaklı mutfak kaplarıyla birlikte kullanıldığı fikrini desteklemektedir. Bu fikirden yola çıkarak Poliochni'deki kapaklı örnekte referans alınarak, tüm veya tüme yakın üç ayakların ağız ve kulp tipi uygunsa yerleşmede bulunan kubbeli kapaklarla birleştirilmiş tahmini çizimleri yapılmıştır (Lev. 10). Ayrıca yerleşmelerde bazen rastladığımız yanık ve is izi bulunan tabaklarında gerektiğinde kapak olarak kullanıldığı bilinmektedir.

Bu formun üç ayaklı yapılmasının nedeni ve faydaları:

Yanan ateşin hemen üzerinde bulunabilmesi, pişirme kaplarının ateşten faydalanması için yanan ateşten daha yüksekte olması gerekmektedir. Pişirme kabına uygun yapılmış bir ocak, ocak ayağı veya taş gibi malzemelerle bu mümkündür fakat olası bir denge kaybında kabın düşme ihtimali yüksektir ve birden fazla parçayla pişirme yapmak zordur.

Çömlek kısmının ateşten dengeli faydalanması, eğer ayaklı bir kabı pişirmede kullanmak istiyorsak, iki ayağın dengede durması mümkün değildir ve küresel gövdeli bir kaba eğer dört ayak eklense kabın dibi hariç nerdeyse ateşe maruz kalan kısmı olmaz. Üç ayağın yerleştirilmesi ise küresel gövdeli bir kabın formuna uygundur ve denge problemi oluşturmaz. Oturtulduğu yer engebeli bile olsa kap ayakta kalabilir ve kolaylıkla düşmez. Ayrıca ayak kısımlarının birleştiği yer hariç kabın dibinin tamamı ateşe doğrudan temas edebilir buda pişirmede zaman kazandırır.

Poliochni'deki örneklere ilişkin yapılan yorumlarda Üç ayaklı mutfak kaplarının uzun süreli pişirmeye elverişli olduğu söylenmektedir (Cultraro, 2013:109). Denge kaybı, ısı kaybı gibi sorunlar olmadığı için rahatlıkla uzun süreli pişirmeler yapılabilir ve bu sayede pişirilen besinden istenen verim ve lezzet sağlanabilir. Ayrıca ayak uçlarının oldukça ince olduğu örnekler zemine çivi gibi sabitlenmiş ve hareket etmemesi sağlanmış olmalıdır.

İlk Tunç Çağı I öncesinde, Geç Kalkolitik ve İlk Tunç Çağı'na Geçiş Dönemi'ne tarihlendirilen tüme yakın veya ayak parçaları azda olsa mevcuttur. Bunlar; Demirköy yerleşiminden Geç Kalkolitik Çağ'a ait bir ayak parçası (Lev.87 çiz.152), Kaklık Mevkii'nden İlk Tunç Çağı'na Geçiş'e tarihlendirilen tüme yakın bir mutfak kabı ve bir ayak parçası (Lev.24 çiz.19, Lev.80 çiz.125) ve Kumtepe'den İlk Tunç Çağı'na Geçiş'e tarihlendirilmiş dört ayak parçasıdır (Lev.80 çiz.123, Lev.87 çiz.153-155). Her ne kadar coğrafi olarak uzak bir bölge olsa da, Doğu Akdeniz kıyılarında da Kalkolitik Çağ'da Üç ayaklı mutfak kaplarının varlığı bilinmektedir⁴. Erken örnekleri olmasına karşın üç ayaklı mutfak kaplarının tam anlamıyla pişirme kabı olarak benimsenip kullanılması İlk Tunç Çağı I'e denk gelir.

Kilin kullanımıyla gelişmeye başlayan pişmiş toprak kap üretimi, İlk Tunç Çağı'na gelindiğinde teknik ve form çeşitliliği açısından neredeyse zirveye ulaşmıştır. Herhangi bir işlev için üretilen bir kabın yerine kullanılabilecek form seçeneklerinin arttığı bu dönemde pişirmede Üç ayaklı mutfak kapları da denenmiş ve avantajları sayesinde kullanımı, dönem ilerledikçe tüm Batı Anadolu'da yaygınlaşmıştır.

⁴ Doğu Akdeniz Byblos için bkz. Artin, 2010: fig.16.

Üç ayaklı mutfak kapları, İlk Tunç Çağı'nın başında Batı Anadolu'nun sahil kesiminde tam anlamıyla kullanılmaya başlanmış ve dönem boyunca kullanımı artarak devam etmiştir. Ayrıca Batı Anadolu'nun sahil kesimi yerleşmelerine yakın olan ada yerleşmelerinde de bu dönemde üç ayaklar kullanılmaya başlanmıştır. Güney Batı Anadolu'da da İlk Tunç Çağı I ile birlikte görülmeye başlayan üç ayaklı mutfak kapları, İç Batı Anadolu'da ise İlk Tunç Çağı II'nin sonlarında kullanılmaya başlamıştır.

İKİNCİ BÖLÜM

İLK TUNÇ ÇAĞI'NDA

ÜÇ AYAKLI MUTFAK KABI'NIN GENEL ÖZELLİKLERİ

2.1. MAL GRULARI

Üç ayaklı mutfak kabı; iri taneli hamurdan kabaca şekillendirilmiş ve genelde yüzeyleri özensiz yapılmış pişirme kaplarıdır. Çoğunlukla hamur renginde sulandırılmış kil ile düzeltilen yüzeylerinde, açkıya rastlamak mümkündür. İncelenen malzemenin büyük bir kısmı yayınlardan alındığı için katkı maddeleri, yüzey ve hamur rengi hakkında hepsinin yeterli ve standart bilgisine ulaşılammıştır.

Genel olarak bu formda taşçık, kavkı, mika ve şamot katkı ender olarak da saman katkıya rastlanır. Hamur rengi bulunan malzemeler, elimizdeki verilere göre kataloga alınarak detaylı incelenmiştir. Toplamda 155 parça kataloga alınmış ve mal gruplarına ayrılmıştır (Lev.17 Tablo.1). Diğerleri ise tipolojik verilerin sayısal değerlendirilmesi kapsamında incelenmiştir.

Mevcut veriler ışığında üç ayaklı mutfak kapları yalın ve astarlı mal olmak üzere iki mal grubu altında değerlendirilmiştir. Yalın mal %55'lik bir oranla astarlı maldan biraz daha fazladır (Lev.13 Grafik1). Ayrıca açkı uygulaması da incelenmiş; açkılamanın az bir oranda (%26) uygulandığı saptanmıştır (Lev.15 Grafik.5). Bununla birlikte siyah ve gri tonlarında hamur özü her iki mal grubunda da oldukça fazla karşımıza çıkmaktadır.

2.1.1. Yalın Mal

Bu mal ile temsil edilen Üç ayaklı mutfak kaplarının yüzeyleri hamur renginde bırakılmış veya sulandırılmış kil ile kabaca düzeltilmiştir. Bu malda açkılama astarlı mallara nazaran daha fazladır ve %61'lik bir orana sahiptir (Lev.15 Grafik6).

Yalın mal en çok Batı Anadolu'nun sahil kesiminde kullanılmıştır. Özellikle Poliochni ve Troya yerleşimlerinde astar yok denecek kadar az uygulanmıştır. Hamur

rengi bakımından geniş bir yelpaze karşımıza çıkar. Tez çalışmasında hamur renkleri kabaca gruplandırılmış olup en büyük oranda %22 ile kahverengi ve ikinci sırada %14'lük oranla kırmızımsı-kahverengi ve kırmızı gelmektedir. Açık kahverengi %12'lik oranla üçüncü sırada yer almaktadır. Son olarak da ara renkler, devetüyü, bej, siyah ve gri renkleri gelmektedir (Lev.19 Grafik3). Gri ve devetüyü hamur renkleri astarlı maldan farklı olarak sadece yalın malda karşımıza çıkar. Koyu kahverengi, siyah ve gri tonları daha çok İlk Tunç Çağ'ın başında yaygınken, her dönem karşılaştığımız kırmızı ve kırmızı tonlarının kullanımı İlk Tunç Çağı boyunca giderek artmıştır.

2.1.2. Astarlı Mal

Bu mal ile temsil edilen Üç ayaklı mutfak kaplarının yüzeyleri hamur rengine yakın bir tonda kabaca astarlanmıştır. Astarlı malların en yoğun temsil edildiği bölge Göller Bölgesidir; burada astar genellikle pul pul dökülmektedir. Oluk ve yiv bezeme çoğunlukla astarlı malda karşımıza çıkar.

Astar kullanımında genelde hamur rengine paralel bir renk tercih edilmiştir. Kabaca gruplandırılan astar renklerinde en büyük oran %36 ile kırmızı rengine aittir. İkinci sırada %15 ile kahverengi, üçüncü sırada birbirine eş oranlara sahip (%9) açık kırmızı ve kırmızımsı kahverengi renkleri gelmektedir. Ara renkler, bej, siyah ve gri renkleri ise en az oranlara sahip renklerdir. (Lev.14 Grafik4). Çok büyük bir fark olmamakla beraber astar uygulamasında İlk Tunç Çağı II ile birlikte artış söz konusudur.

2.2. TİPOLOJİ

2.2.1. Tüm veya Tam Profil Veren Parçalar

Tüm veya tam profil veren parçalarda genel ayırım ağız kenarı ve gövde özelliklerine göre yapılmış ayak özelliklerine göre de alt tipler belirlenmiştir. Üç adet ana tip belirlenmiş olup bu tipler de alt tiplere ayrılmıştır (Lev.19 Tablo 3). İncelenen 104 adet tam profil veren parçadan 12 tanesi A tipinde, 63 tanesi B tipinde ve 29 tanesi de C tipindedir.

2.2.1.1. A Tipi (Yükselen Ağzılılar)

A1 Tipi (Yükselen Ağzılı Uca Doğru İncelen Ayaklılar)

Yükselen ağızlı örnekler arasında ayağı uca doğru incelen biçimde olanlar A1 tipinde değerlendirilmiştir (Lev. 24-25). Bir dikey kulba sahiptirler ve kulbun simetrisinde ağız kenarı hafif yükselmektedir. Ayaklar genelde kısadır. Bu tipteki örneklerde ağız kenarının yükselmesinden dolayı gövde de deformasyon gözlemlenir. En erken örnek İTÇ'ye Geçiş Dönemi'ne tarihlendirilirken en geç örnekler İTÇ II'ye tarihlendirilmiştir. A1 tipine ait toplamda 5 örnek mevcuttur. Bunlardan iki tanesi Beycesultan (Lev.25 çiz.21-22), diğerleri Kaklık Mevkii (Lev.24 çiz.19), Liman Tepe (Lev.24 çiz.20) ve Aphrodisias (Lev.25 çiz.23) yerleşmelerinden tespit edilmiştir. Aphrodisias'daki parça fotoğrafına göre bu tipe alınmış olup orijinal çizimi üzerinden düzenlenmiştir.

A2 Tipi (Yükselen Ağzılı Ucu Küt Ayaklılar)

Yükselen ağızlı örnekler arasında ayağı küt biçimde bitenler A2 tipinde değerlendirilmiştir (Lev. 26-28). Bir dikey şerit kulba sahiptirler ve kulbun simetrisinde ağız kenarı hafif yükselmektedir. Ayaklar uzun ve neredeyse köşeleri yuvarlatılmış dörtgen kesitlidirler. Bu tipe ait toplamda 5 örnek olup hepsi Kula Bölgesi Menye Köyüne aittir. Tip, görünüş ve hamur özellikleri açısından benzer olan bu örnekler söz konusu bölgeye has olmalıdır. Bu gruba ait örnekler kazı buluntusu değildir; yakın yerleşimlerdeki örneklerle yapılan karşılaştırmalar sonucu İTÇ II'ye tarihlendirilmiştir.

A2a Tipi (Yükselen Ağzılı Uç Kısmı Konik/Çan Biçimli Ayaklılar)

Yükselen ağızlı örnekler arasında ayağının uç kısmı konik/çan biçimli olanlar A2a tipinde değerlendirilmiştir (Lev. 29). Bir dikey şerit kulba sahiptirler ve kulbun simetrisinde ağız kenarı hafif yükselmektedir. Ayaklar uzundur ve ayak üzerinde derin dikey ya da yatay girintiye rastlanır. Bu tipe ait toplamda 2 örnek vardır, bunlardan bir tanesi Kula Bölgesi Menye Köyü'nden (Lev.29 çiz.29), diğeri Çeşme Boyalık

yerleşmesinden (Lev.29 çiz.30) tespit edilmiştir. İkisinin de döneminin İTÇ II olduğu düşünülmektedir.

2.2.1.2. B Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeliler)

B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklılar)

Basit ağız kenarlı küresel gövdeli örnekler arasında ayağı uca doğru incelen biçimde olan örnekler B1 tipinde değerlendirilmiştir (Lev.30-50). Genelde bir dikey kulplu (Lev.30-32, 34, 40-41,44 Lev.45 çiz.59, Lev.46-48) veya gövde üzerinde karşılıklı bir/iki tutamağa sahiptirler (Lev.36-39, Lev.42 çiz.53, Lev.43 çiz.55, Lev.49 çiz.65). İTÇ II ve sonrasında çift kulplu (Lev.44 çiz.57, Lev.50 çiz.68) veya at nalı tutamaklı (Lev. 42 çiz.54, Lev.43 çiz.56) çeşitlemelere de rastlanır. Kulpsuz örnek (Lev.33, 35, Lev.50 çiz.67) azdır. Batı Anadolu'nun sahil kesimi bu tipin en yaygın olduğu bölgedir. İç Batı Anadolu'dan da örneklerle rastlamak mümkündür. Güney Batı Anadolu'da ise sadece Beycesultan yerleşiminden bir örnek mevcuttur. B1 tipi en erken İTÇ I'de görülürken İTÇ IIIb'ye kadar kesintisiz kullanılmıştır.

Bu tipe ait toplam 38 örnek vardır. Bunlardan on yedi tanesi Poliochni (Lev.33-39, Lev.47, Lev.49 çiz.65), sekiz tanesi Troya (Lev.30, Lev.31 çiz.33, Lev.32, Lev.42 çiz.53, Lev.45-46), üç tanesi; Yeni Bademli Höyük (Lev.40-41), Demircihüyük (Lev.42 çiz.54, Lev.43), iki tanesi Küllüoba (Lev.48, Lev.50 çiz.68) ve Thermi (Lev.31 çiz.34), Liman Tepe (Lev.50 çiz.67), Karaoğlan Mevkii (Lev.44 çiz.57), Kaklık Mevkii (Lev.49 çiz.66), Beycesultan (Lev.44 çiz.58) yerleşimlerinden tespit edilmiştir.

B1a Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Dışa Açılan Ayaklılar)

Basit ağız kenarlı küresel gövdeli örnekler arasında B1 tipinin alt tipi olarak bir grup malzeme B1a tipinde incelenmiştir (Lev.51-61). Uzun uca doğru incelen ayaklar olabildiğince dışa açılmaktadır. Bu ayakların ateşten daha fazla faydalanması için bu şekilde yapıldığı düşünülmektedir. Ayaklar uca doğru incelenmektedir, bu sayede belki de kap tamamen yere sabitlenerek kabın düşmesi engellenmiştir. Bu tipteki örneklerde tek kulp (Lev.51-52, Lev.57, Lev.58 çiz.84, Lev.61 çiz.90), karşılıklı iki kulp tutamak

(Lev.55 çiz.78, Lev.56 çiz.79, Lev.59-60, Lev.61 çiz.89) veya tutamak (Lev.53 çiz.74, Lev.54, Lev.56 çiz.80, Lev.58 çiz.83) yaygındır. Ayaklar cepheden köşeli görülmekte form olarak da sert hatlara sahip kaplardır. Ayakların keskin görünümde olması nerdeyse tüm Poliochni örneklerinde gözlemlenir. Batı Anadolu'nun diğer yerleşimlerinde de benzer uygulama Geç İTÇ III'de vardır ancak bu örneklerde ayaklar Poliochni'dekiler kadar keskin değildir. Bu tipe ait örneklerin hepsi Poliochni yerleşiminden ele geçmiştir ve en erkenleri İTÇ II'ye tarihlenirken en geç örnekler İTÇ IIIa'ya tarihlenir. B1a tipine ait toplamda 22 örnek vardır.

B2 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Ucu Küt Ayaklılar)

Basit ağız kenarlı küresel gövdeli örnekler arasında ayağı küt olan örnekler B2 tipinde değerlendirilmiştir (Lev.62). Uzun ayaklar neredeyse düz inmektedir. Kulp tutamak (Lev.62 çiz.91) veya tutamak (Lev.62 çiz.92) görülmektedir. Bu tipe ait iki örnek olup bunlardan Kusura örneğinde (Lev.62 çiz.92) ayak çizimde tamamlanmıştır ve orijinalinde uca doğru incelen tipte de olabileceği düşünülmektedir. Diğer örnek Thermi yerleşimindendir (Lev.62 çiz.91). Her iki örnekte İTÇ II'ye tarihlenmiştir.

B3 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uç Kısmı Dışa Kıvrık Ayaklılar)

Basit ağız kenarlı küresel gövdeli örnekler arasında ayağının uç kısmı dışa kıvrık olan bir örnek B3 tipinde değerlendirilmiştir (Lev.63). Uzun ayak uca doğru incelmektedir ve en uç kısmı dışa kıvrıktır. Benzer uygulama C3 tipinde de karşımıza çıkmaktadır. Bu örnek bir dikey kulba sahiptir ve gövdede kabartma bezemeler vardır. Küllüoba yerleşiminden ele geçen bu örnek İTÇ II'ye tarihlenmiştir.

2.2.1.3. C Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı (S Profilliler))

C1 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Ucu Küt Ayaklılar)

Dışa dönük ağız kenarlı 's' profilli örnekler arasında ayağı küt olanlar C1 tipinde değerlendirilmiştir (Lev.64-69). Güney Batı Anadolu'daki Bademağacı İTÇ I örneğinde

ayaklar kısadır (Lev.67 çiz.100). Ağız kenarından çıkan bir dikey kulp yayginken (Lev.64-67) İTÇ II ve III örneklerinde karşılıklı iki at nalı biçimli tutamak ve bir dikey kulplu örnekler (Lev.68-69) vardır. Beycesultan yerleşimine ait bir örneğin kulp ve ayak üzerinde oluk bezemeye rastlanılmıştır (Lev.69 çiz.104). Bu tipin örneklerinde İTÇ III'e gelindiğinde hafif bir boyundan söz edilebilir (Lev.68 çiz.102, Lev.69). En erken İTÇ I'de ve en geç İTÇ IIIa'da karşımıza çıkmaktadır. C1 tipine ait örnekler toplam 12 tanedir. Bunlardan beş tanesi Thermi (Lev.64-65, Lev.66 çiz.98), üç tanesi Beycesultan (Lev.66 çiz.99, Lev.69), iki tanesi Bademağacı (Lev.67) ve bir tanesi Aphrodisias (Lev.68) yerleşimlerinden tespit edilmiştir.

C2 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Uca Doğru İncelen Ayaklılar)

Dışa dönük ağız kenarlı 's' profilli örnekler arasında ayağı uca doğru incelen formda olanlar C2 tipinde değerlendirilmiştir (Lev.70-78, Lev.79 çiz.121). Batı Anadolu'nun sahil kesimine ait olan örneklerde bir veya iki kulp uygulaması görülürken (Lev.70, Lev.71 çiz.107, Lev.73), İç Batı Anadolu ve Güney Batı Anadolu örneklerinde karşılıklı iki at nalı tutamaklı ve bir dikey kulplular (Lev.71 çiz.108, Lev.72 çiz.109, Lev.75-78) yaygındır. Güney Batı Anadolu örneklerinde ayak üzerinde oluk bezemeye rastlanır (Lev.75 çiz.115, Lev.79 çiz.121). Bu tipin örneklerinde de İTÇ III'e gelindiğinde hafif bir boyundan söz edilebilir (Lev.73, çiz.111 Lev.75 çiz.115, Lev.79 çiz.121). En erken İTÇ I'de görülürken İTÇ III sonuna kadar bu tipin kullanımı devam etmiştir. C2 tipine ait toplam 17 örnek vardır. Bunlardan beş tanesi; Küllioba (Lev.71 çiz.108, Lev.72, Lev.74, Lev.75 çiz.114), Seyitömer (Lev.76-78), dört tanesi Liman Tepe (Lev.70, Lev.71 çiz.107, Lev.73 çiz.112), iki tanesi Beycesultan (Lev.75 çiz.115, Lev.79 çiz.121) ve bir tanesi Troya (Lev.73 çiz.111) yerleşiminden tespit edilmiştir.

C3 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Uç Kısmı Dışa Kıvrık Ayaklılar)

Dışa dönük ağız kenarlı 's' profilli örnekler arasında ayağının uç kısmı dışa kıvrık olan bir üç ayaklı mutfak kabı C3 tipinde değerlendirilmiştir (Lev.79 çiz.122). Bir dikey kulba sahip olan bu kapta gövde üzerinde memecik biçiminde kabartma

bezemeye rastlanır. Ayaklar kısadır. Bu tipe ait örnek Kaklık Mevkii'nden tespit edilmiş ve İTÇ III'e tarihlendirilmiştir.

2.2.2. Ayak Parçaları

Ayak parçaları ayak ucu özelliklerine göre üç tip altında incelenmiştir (Lev.20 Tablo.4). İncelenen 88 ayak parçasından 29 tanesi A tipinde, 57 tanesi B tipinde ve 2 tanesi de C tipindedir.

2.2.2.1. A Tipi (Ucu Küt Ayaklar)

Ayak parçaları arasından ucu küt olanlar A tipinde değerlendirilmiştir (Lev.80-86). Küt ayakların ön yüzeyleri daha çok düzdür. Köşeleri yuvarlatılmış dörtgen kesitli örneklerde mevcuttur. Güney Batı Anadolu örneklerinde oluk veya yiv bezeme yaygındır (Lev.82-84, Lev.85 çiz.145). Bir örneğin ayak ucu dalgalı biçimdedir ancak köşelerinden dolayı küt ayaklı olarak incelenmiştir (Lev.84 çiz.141). Bu tipin en erken örnekleri İTÇ'ye Geçiş'e en geçleri İTÇ IIIa'ya tarihlenir. Bu tipe ait toplam 29 parça vardır. Bunlardan altı tanesi Çukuriçi Höyük (Lev.86), beş tanesi Aphrodisias (Lev.81 çiz.129-130, Lev.83, Lev.85 çiz.145), dört tanesi Beycesultan (Lev.82 çiz.133, Lev.84 çiz.138-140), üç tanesi; Bademağacı (Lev.80 çiz.126, Lev.85 çiz.142-143), Karataş-Semayük (Lev.82 çiz.132, 134, Lev.85 çiz.144), iki tanesi; Kumtepe (Lev.80 çiz.123-124), Yağcılar-Değirmen Tepe (Lev.81 çiz.127-128), Mancarlı (Lev.82 çiz.131, Lev.84 çiz.141) ve bir tanesi Kaklık Mevkii'nden (Lev.80 çiz.125) tespit edilmiştir.

A tipini tam form veren örneklerle karşılaştırdığımızda Batı Anadolu'nun sahil kesiminden olanlar muhtemelen B2 (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Ucu Küt Ayaklı), Güneybatı ve İç Batı Anadolu'dan olan örnekler ise C1 (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Ucu Küt Ayaklı) tipindeydi.

2.2.2.2. B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayaklar)

Ayak parçaları arasından uca doğru incelen formda olanlar B tipinde değerlendirilmiştir (Lev.87-101). Uca doğru incelen ayak parçaları sayı olarak en fazla

olan gruptur. Biçim ve yüzey işçiliği açısından da oldukça çeşitlidir. Güney Batı Anadolu bölgesinde yoğun olmak üzere ayakların ön yüzeyinde yiv ve oluk bezemeye rastlanılmaktadır (Lev.88 çiz.158, Lev.93 çiz.177-178, Lev.96, Lev.97 çiz.192, Lev.98 çiz.198-199, Lev.101 çiz.208). Bezemeli örneklerde astar uygulaması yaygınken yalın örneklerde açkıya rastlamak mümkündür. Bir örnekte iki ayak yan yana (ikiz) karşımıza çıkmaktadır, bu parçanın yüzeyinde derin oluk bezeme vardır ve bu parça mal özelliklerinden dolayı pişirme kabı ayağı olarak değerlendirilmiştir (Lev.93 çiz.178). B tipinin en erken örnekleri Geç Kalkolitik ve en geç örnekleri de İTÇ IIIb'ye tarihlenir.

Bu tipe ait toplam 57 parça vardır. Bunlardan yedi tanesi Aphrodisias (Lev.93 çiz.179-180, Lev.94), beş tanesi Kumtepe (Lev.87 çiz.153-155, Lev.88 çiz.156-157), dört tanesi Kuzfindık Barajı Yolu Höyüğü II (Lev.98 çiz.196-197, Lev.100 çiz.203-204), üç tanesi; Demircihüyük (Lev.90 çiz.166-168), Küllüoba (Lev.91 çiz.171-172, Lev.97 çiz.192), Aizanoi (Lev.92 çiz.173-174, Lev.93 çiz.177), iki tanesi; Esnemez Yolu Höyüğü (Lev.97 çiz.194-195), Kanlıtaş (Lev.98 çiz.198-199), Bahçeşehir (Lev.99, Lev.100 çiz.201), Kale Tepe (Lev.90 çiz.164-165), Aharköy (Lev.91 çiz.169-170), Karaoğlan Mevkii (Lev.92 çiz.175-176), Gündürle II (Lev.95 çiz.187-188), ve bir tanesi; Demirköy (Lev.87 çiz.152), Troya (Lev.88 çiz.158), Gülbahçe-Değirmenaltı (Lev.88 çiz.159), Beyköy (Lev.89 çiz.160), Mancanlı (Lev.89 çiz.161), Kanlı (Lev.89 çiz.162), Hamam Tepe (Lev.89 çiz.163), Beycesultan (Lev.93 çiz.178), Yassıören II (Lev.95 çiz.186), Tüluntepe (Lev.95 çiz.189), Karataş-Semayük (Lev.96), Liman Tepe (Lev.97 çiz.191), Başara (Lev.97 çiz.193), Paşaköy (Lev.100 çiz.202), Kusura (Lev.101 çiz.205), Bolvadin (Lev.101 çiz.206), Yassitepe (Lev.101 çiz.207) ve Alyamak (Lev.101 çiz.208) yerleşimlerinden tespit edilmiştir.

B tipini tam form veren örneklerle karşılaştırdığımızda Batı Anadolu'nun sahil kesiminden olanlar muhtemelen B1 tipinde (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı), Güneybatı ve İç Batı Anadolu'dan olan örneklerde C2 (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Uca Doğru İncelen Ayaklı) tipindeydi.

2.2.2.3. C Tipi (Uç Kısmı Dışa Kıvrık Ayaklar)

Ayak parçaları arasından uç kısmı dışa kıvrık formda 2 örnek C tipinde değerlendirilmiştir (Lev.102). Uca doğru incelen ayak parçalarında en uç kısım hafif dışa kıvrılmaktadır. Bu parçalar üçgen görünümündedir ve üçgen ayakta denmektedir. İTÇ III b'ye tarihlendirilen bu örnekler Kaklık Mevkii'nden tespit edilmiştir.

C tipini tam form veren örneklerle karşılaştırdığımızda aynı yerleşimden tüm örneği de bulunan C3 tipinde (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Uç Kısmı Dışa Kıvrık Ayaklı) olması muhtemeldir.

2.2.3. Tipolojik Verilerin Sayısal Değerlendirilmesi

İncelenen yayınlar içinden toplamda 192 parça tez kapsamında değerlendirilmiştir. Tamamının tipolojik ayrımı yapılmış, bunlar tüm veya tam profil veren parçalar ve ayak parçaları olarak iki gruba, bu iki grupta kendi içinde alt gruplara ayrılmıştır. Kataloga alınmayan parçalarda tipolojik ayrımına, bölgesine ve dönemine göre levhalara yerleştirilmiştir. Tüm veya tam profil veren parçaların sayısal oranlarına bakıldığında en büyük dilim B1 tipine aittir. Alt tipi olan B1a tipi dahi kendi başına oldukça yüksek bir orana sahiptir. İkinci sırada C2 tipi gelirken en düşük oranlar A grubunun tipleridir. B3 ve C3 tiplerinde ayakların dışa kıvrılmasıyla birer örnekle temsil edildiğinden %1'lik dilimlerle sayısal açıdan en düşük oranlı tiplerdir (Lev.16 Grafik7).

Ayak parçalarına bakıldığında çoğunluk %66'lık oranla B tipine aittir. İkinci sırada %30'luk oranla A tipi gelmektedir. İki parçayla temsil edilen C tipi ise %2'lik oranla en düşük dilimdedir (Lev.16 Grafik8).

2.3. BEZEME

Bezemeler 4 grupta incelenmiştir. Bunlar; oluk bezeme, yiv bezeme, yalancı burğu bezeme ve kabartma bezemedir. Kabartma bezeme de kendi içinde boynuz, memecik, nokta, kurtçuk ve kaş biçiminde olmak üzere 5 gruba ayrılır. En yaygın bezeme türü kabartma bezemedir.

Kabartma bezeme daha çok ağız kenarı altında, kulbun simetriğinde ya da kabın ortasında bulunur. Bir tanesi kulbun simetriğinde diğer ikisi karşılıklı kabın ortasında memecik biçiminde kabartma bezeme en yaygındır (Lev.26 çiz.25, Lev.28, Lev.29, Lev.65, Lev.79 çiz.122). Ağız kenarının üzerine yerleştirilen memecik biçiminde kabartma bezeme ise özellikle Batı Anadolu'nun sahil kesiminde çokça tercih edilmiştir (Lev.30-31). Yükselen ağızlı kaplarda hemen ağız kenarı altında bulunan memecik biçiminde kabartma bezeme (Lev.25 çiz.21, Lev.27 çiz.27, Lev.28) ve bir kulbun üzerinde bulunan kabartma bezeme (Lev.43 çiz.56) bu form için tek örnektir. Ayrıca kaş biçiminde kabartma bezemenin de bir örneği olup, bezeme kabın ağız kenarı altında bulunmaktadır (Lev.55 77). Nokta biçiminde kabartma bezeme 5'li sıra halinde ağız kenarı altına yerleştirilmiştir ve bir örneği vardır (Lev.44 çiz.58). Boynuz ve kurtçuk biçimli kabartma bezemeler de ağız kenarı altında kulbun simetriğinde ya da kabın ortasında bulunur (Lev.26 çiz.24, Lev.27 çiz.26-27, Lev.63).

Oluk bezeme çoğunlukla ayak üzerinde ya da kulp üzerinde karşımıza çıkmaktadır. Biçimsel olarak birçok çeşitlemesi olup en yaygınları birbirine paralel yaprak veya çizi biçiminde olanlarıdır. Bu tür bezemelerin bazıları belki de burgu bezemenin daha şematize edilmiş halidir. Çoğunlukla Güney Batı Anadolu'da kullanıldığı görülürken az da olsa diğer bölgelerde de rastlanır. Bezeme açısından da en yoğun olan bölge Güney Batı Anadolu'dur (Lev.25 çiz.22, Lev.42 çiz.54, Lev.67 çiz.100, Lev.69 çiz.104, Lev.75, çiz.115, Lev.79 çiz.121, Lev.82 çiz.131-132, Lev.83, Lev.84 çiz.140-141, Lev.93 çiz.177-178, Lev.96, Lev.98 çiz.198-199, Lev.101 çiz.208).

Yiv bezeme uygulaması ayaklar üzerinde kullanılmıştır. Genelde birbirine paralel dikey çizgiler kullanılırken zikzak motifi, dalgalı hat ve birbirini çapraz kesen çizgiler de az da olsa vardır. İki örnekte zikzak ve etrafında da daire motifinin olması dikkat çekicidir (Lev.84 çiz.138-139). Yiv bezemede en yoğun Güney Batı Anadolu bölgesinde kullanılmıştır (Lev.82 çiz.133-134, Lev. 85 çiz.145, Lev.88 çiz.158, Lev.97 çiz.192). Yalancı burgu bezeme en az tercih edilen bezeme türüdür. Bu form kaba maldan şekillendirildiği için yalancı burgu bezeme tercih edilmemiş olmalıdır. Kulp üzerinde örnekleri vardır. Derin dönüşleri olmayan bu örnekler oluk bezemeye de benzemektedir. Ancak fincan ve testilerde sıkça karşılaştığımız burgu bezeme az da olsa pişirme kabına da yalancı burgu bezeme olarak uygulanmıştır (Lev.32).

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ÜÇ AYAKLI MUTFAK KABİ BULUNAN BATI ANADOLU YERLEŞİMLERİ

Bölgede yapılan yüzey araştırmaları, kazı veya sondaj çalışmalarından ele geçen üç ayaklı mutfak kabı parçaları ve yerleşmeleri aşağıda sırayla anlatılmaktadır. Bu örnekler haricinde az da olsa çalışılmamış malzeme mevcuttur. Bunlardan bazıları Yeşiltepe Höyüğü'nden tam profil vermeyen üç ayaklı mutfak kabı parçası, Çeşme Bağlararası'ndan 2010 yılı kazılarında bulunmuş üç ayaklı mutfak kabı parçası ve Laodikeia yerleşiminde İlk Tunç Çağı III'e tarihlendirilen üç ayaklı mutfak kabı parçalarıdır⁵. Laodikeia malzemesi doktora tezi olarak çalışılmaktadır ve çalışma henüz sonuçlanmadığından tez kapsamında değerlendirilmemiştir. Yassitepe'den örneklerde müze vitrininden incelenmiş olup tez içerisinde değerlendirilmemiştir. Ayrıca bazı yüzey malzemeleri de yeterli bilgisine ulaşılamadığından incelenmemiştir.

3.1. TROYA

Troya Çanakkale boğazının kıyısında, Karamenderes Nehri'nin Ege Denizi'ne döküldüğü deltanın yakınında yer almaktadır. Höyük, Karamenderes Nehrinin taşıdığı alüvyonların oluşturduğu dolgu ovoidan yaklaşık 20-25 metrelik yüksekte bir platonun üzerindedir (Korfmann, 2003:132).

Yerleşimde ilk resmi kazılar 1871 yılında H. Schliemann tarafından başlatılmıştır. Birkaç yıllık aralar verilmiş olmasına rağmen Schliemann başkanlığındaki kazılara 1890 yılına kadar devam edilmiştir. Schliemann'ın ölümünün ardından, 1893-1894 yılları arasında Dörpfeld başkanlığında kazılar sürdürülmüştür (Blegen vd. 1950:5). Uzun bir aradan sonra kazılar, 1932-1938 yılları arasında C.W. Blegen başkanlığında yapılmıştır (Korfmann, 2003:132). 1988-2007 yılları arasında ise M.O. Korfmann başkanlığında kazılara devam edilmiştir. 2007 yılında E. Pernicka başkanlığında başlayan kazılara 2012 yılına kadar devam edilmiştir (Pernicka, Aslan ve

⁵ Yeşiltepe için bkz. Bieg vd. 2009: 217: taf. I.2, Çeşme Bağlararası için bkz. Şahoğlu vd. 2011: 489-492, Laodikeia için bkz. Oğuzhanoglu 2014: 79.

Jablonka, 2008:249). 2013 yılından itibaren de R. Aslan başkanlığında kazı çalışmaları başlamış ve hala devam etmektedir.

Troya'nın Stratigrafisi

X:	Bizans
IX:	Roma
VIII:	Hellenistik
Hiatus	
VIIIb2-3:	Demir Çağı
VIIIb1:	İlk Demir Çağı'na Geçiş
VIIa:	Geç Tunç Çağı
VIc:	Geç Orta Tunç Çağı
VIa-b-V(geç):	Orta Tunç Çağı
V-IV:	Geç İlk Tunç Çağı III
III-IIb:	Erken İlk Tunç Çağı III
IIa-Id:	İlk Tunç Çağı II
Ic-Ib:	İlk Tunç Çağı Ib
Ia-Kumtepe Ib:	İlk Tunç Çağı I'e Geçiş ⁶

Troya'da üç ayaklı mutfak kaplarına en erken Troya I'de rastlanılmıştır. Troya I ve II'de yaygın olarak kullanılan üç ayaklı mutfak kapları Troya IV'de kubbeli fırınların ortaya çıkışıyla azalmış ve nadir olarak kullanılmıştır. Bunun nedeni ise olasılıkla Üç ayakların kubbeli fırınlara yerleştirmeye elverişsiz olmasıdır (Blum, 2006: 150).

Troya çanak çömlek repertuarında çoğunlukla D24 formu olarak adlandırılan bu kaplar büyük boyutlu, kaba niteliktedir ve az da olsa astarlı örnek olduğundan bahsedilmektedir. Genellikle bir ayağın üzerinde ilmi kulplu ve basit ağız kenarlı olarak karşımıza çıkmaktadırlar (Blegen vd. 1950: 75-78). Bazı örneklerde ağız kenarında memecik biçiminde kabartma bezeme mevcuttur (Lev.30, Lev.31 çiz.33). Bir ayak parçası üzerinde birbirini çapraz kesen çizi bezemeler tespit edilmiştir, diğer parçaların üzeri ise sadedir (Lev.88 çiz.158). İncelenen malzemenin hepsinin yüzeyi

⁶ M. Korfmann Troya'nın en eski evresi olan Ia'yı Kumtepe Ib'ye tarihler; M. Mellink bu evreyi İTÇ IA olarak kabul eder (Korfmann, 1993: 330, Mellink 1992). T. Efe ise bu süreci İTÇ'ye Geçiş Dönemi olarak tanımlamıştır (Efe, İlaşlı ve Topbaş, 1995). Yukarıdaki stratigrafi tablosu Sazcı 2007: Tablo 2, Aslan ve Blum 2006 ve Sarı 2011'den düzenlenmiştir.

yalın (hamur renginde) olup bazılarında açkıya rastlanılmıştır. Tez kapsamında incelenen bu kaplar B1 (Basit ağız kenarlı küresel gövdeli uca doğru incelen ayaklı) (Lev.30, Lev.31 çiz.33, Lev.32, Lev.42 çiz.53, Lev.45-46) ve C2 (Dışa dönük ağız kenarlı uca doğru incelen ayaklı) (Lev.73 çiz.111) tip grupları içinde değerlendirilmiştir. Troya'nın yayınlanmış malzemesi içerisinde tüm veya tam profil veren parça olmak üzere 17 adet üç ayaklı mutfak kabı ve 31 adet ayak parçası incelenmiştir. Bunlardan 3 tüm ve 1 ayak parçası kataloga alınmış olup diğerleri⁷ tipolojik verilerin sayısal değerlendirilmesi kapsamında ele alınmıştır.

3.2. POLIOCHNİ

Ege Denizinin kuzeyinde Lemnos (Limni) Adasının Anadolu'ya bakan doğu kıyısında Troya'nın karşısında küçük bir tepe üzerindedir. 1930-1936 yıllarında A.D. Seta tarafından ilk kez kazılmıştır. 1952-1956 yılları arasında L. Bernabo Brea kazı çalışmalarını yürütmüştür (Cultraro, 2013: 103-105).

Poliochni'nin Stratigrafisi

Kahverengi Evre:	Orta Tunç Çağı
Sarı Evre:	İlk Tunç Çağı III
Kırmızı Evre:	Geç İlk Tunç Çağı II-İlk Tunç Çağı III
Yeşil Evre:	İlk Tunç Çağı II
Mavi Evre:	İlk Tunç Çağı I
Siyah Evre:	İlk Tunç Çağı'na Geçiş (Cultraro, 2006: 285).

Mevcut arkeolojik kayıtların ışığında Kuzeydoğu Ege'deki en eski üç ayaklı kaplar Poliochni Mavi Evrenin erken aşamalarına tarihlenir ve '*Periodo Blu Arcaico*' olarak adlandırılır (Cultraro, 2013: 108). Poliochni'de üç ayaklı mutfak kapları İTÇ boyunca yoğun olarak kullanılmıştır. Mavi Evreden sonra Kırmızı Evre'de de kullanılmış ve en son Sarı Evre'de kullanıldığı tespit edilmiştir.

Poliochni üç ayaklı mutfak kapları büyük boyutlu, genellikle hamur rengi siyah-kahverengi tonlarında ve kaba niteliktedir. Yüzeyleri yalın elle düzeltilmiş ve hafif açkılıdır (örn. Brea, 1964: Tav. CXXXII. b). Hepsi basit ağız kenarlı uzun uca doğru

⁷ Diğer örnekler için Bkz. Blegen vd. 1950: Lev.35.644, 35.537, 235, 237, 242, 245, 248.

incelen ayaklıdır ve dolayısıyla B1 tipindedir (Lev. 33-39, Lev.47, Lev.49 çiz.65). Ayak parçaları ise B (Uca doğru incelen ayak) tipindedir. Tüm olan üç ayaklı mutfak kaplarından ayakları dışa doğru açılan 22 örnek B1 tipinin alt tipi olan B1a (Basit ağız kenarlı küresel gövdeli uca doğru incelen ve dışa açılan ayaklılar) tipinde değerlendirilmiştir (Lev.51-61). B1a tipine ait örnekler sadece Poliochni’de mevcut olup, ayakların diğerlerine göre daha belirgin şekilde dışa doğru açılması muhtemelen çömlek kısmının ateşe daha fazla maruz kalmasını sağlamak için yapılmıştır. Genellikle ayaklar elle düzeltilerek cepheden köşeli bir görünüm kazandırılmış olan üç ayaklı mutfak kaplarında ayaklara simetrik yerleştirilmiş kulp veya tutamaklara rastlanılmaktadır.

Poliochni yayınlanmış malzeme içerisinde tüm veya tam profil veren parça olmak üzere 39 adet üç ayaklı mutfak kabı ve 13 adet ayak parçası incelenmiştir. Bunlardan 22 tüm veya tam profil veren parça kataloga alınmış olup diğerleri⁸ tipolojik verilerin sayısal değerlendirilmesi kapsamında ele alınmıştır.

3.3. THERMİ

Thermi yerleşimi Ege Denizinde Lesbos (Midilli) Adasının doğu kıyısında, Thermi kasabasına 2 km uzaklıkta yer almaktadır. Yerleşme, W. Lamb başkanlığında 1929-1933 yılları arasında kazılmıştır (Lamb, 1936a:1).

Thermi’nin Stratigrafisi

Geç Tunç Çağı

Orta Tunç Çağı

I-V: İlk Tunç Çağı

I-III a-b: İlk Tunç Çağı I,

IV a-b-V: İlk Tunç Çağı II (Lamb, 1936a: 7-11).

Burada üç ayaklı mutfak kaplarına, en erken Thermi I’de rastlanılmıştır ve Thermi IV’e kadar her tabakadan da örnek mevcuttur. OTÇ’ye ait olduğu düşünülen bir adet üç ayaklı mutfak kabı da mevcut olup İTÇ örneklerinden tip olarak farklıdır (Lamb, 1936a: 642). Thermi üç ayaklı mutfak kapları ilmi kulp, genellikle dışa dönük ağız kenarlı ve ucu küt ayaklıdır. Ağız kenarı üzerinde memecik biçiminde kabartma bezeme

⁸ Diğer örnekler için Bkz. Brea, 1964: Tav.LXXII-LXXIII.

olan örnekte mevcuttur (Lev.31 çiz.34). İncelenen malzemenin hepsinin yüzeyi yalın (hamur renginde) olup bazılarında açkıya rastlanılmıştır.

Thermi yayınlanmış malzeme içerisinde tüm veya tam profil veren parça olmak üzere 7 adet üç ayaklı mutfak kabı incelenmiş ve kataloga alınmıştır. İncelenen kaplardan bir tanesi B2 tipinde (basit ağız kenarlı küresel gövdeli ucu küt ayaklı) (Lev.62 çiz.91), bir tanesi B1 tipinde (basit ağız kenarlı küresel gövdeli uca doğru incelen ayaklı) (Lev.31 çiz.34) ve beş tanesi de C1 (dışa dönük ağız kenarlı ucu küt ayaklı) (Lev.64-65, Lev.66 çiz.98) tipindedir.

3.4. KUMTEPE

Kumtepe Çanakkale il merkezinin güneybatısında Kumkale'nin güneyinde Kara Menderes Çayı'nın batı yakasında yer almaktadır. Çanakkale Boğazı'ndan 2,5 km Ege Denizi'nden 2 km uzaklıktadır. Yerleşme 7-8 metre yükseklikte ve üst yüzey çapı yaklaşık 100x80 metrelik küçük bir tepedir.

Kum Tepe'de ilk kazı çalışmaları 1934 yılı Mayıs ayında 10 günlük bir süre içinde J. Sperling ve H.Z. Koşay tarafından gerçekleştirilmiştir (Sperling, 1976: 305). İkinci dönem kazıları ise Troya Kazı Ekibi ve Çanakkale Müzesi'nin ortak çalışması ile 1993 yılında M. Korfmann'ın yönetiminde başlatılmıştır (Korfmann, 1995:239). Bu ikinci dönem kazıları 1997 yılına kadar devam etmiştir.

Kumtepe'nin Stratigrafisi

Ic(1-2): İlk Tunç Çağı I

Ib(1-4): İlk Tunç Çağı I'e Geçiş

Ia(1-2): Geç Kalkolitik Çağ (Sperling, 1976: 308/354).

Kumtepe'nin yayınlanmış malzemesi içerisinde sekiz adet ayak parçası tespit edilmiş ve bunlar kataloga alınmıştır. Bunlardan en erken örnek Ib3 tabakasına, en geç örnek ise Ic tabakasına aittir. Ayak parçalarından iki tanesi A (ucu küt ayak) tipinde (Lev.80 çiz.124-125), diğerleri ise B (uca doğru incelen ayak) (Lev.87 çiz.153-155, Lev.88 çiz.156-157) tipindedir. Parçalardan üç tanesi astarlıyken diğerlerinin yüzeyi yalındır. Yüzeyleri açıkli örneklerde vardır.

3.5. LİMAN TEPE

Liman Tepe höyüğü İzmir Körfezi'nin güneybatısında Urla ilçesi İskele mevkiinde Karantina Adası'nın tam karşısında bir yarımada üzerinde yer almakta, güneye doğru bir yelpaze şeklinde açılmaktadır. Yerleşme bu yarımada üzerinde ve yarımadaının kuzeyinde deniz içinde de devam etmektedir (Erkanal vd. 2011: 463). Modern yerleşimler arasında kalan kazı alanı doğu-batı istikametinde uzanan İzmir-Çeşmealtı karayolu tarafından da ikiye ayrılmaktadır.

Höyükte ilk kazı çalışmaları 1992 yılında H. Erkanal başkanlığında başlamış olup hala devam etmektedir (Erkanal vd. 2010: 446).

Liman Tepe'nin Stratigrafisi

LMT:	Klasik Çağ Tabakaları
LMT II:	Geç Tunç Çağı
LMT III(1-4):	Orta Tunç Çağı
LMT IV(1-2):	İlk Tunç Çağı III
LMT V(1-3):	İlk Tunç Çağı II
LMT VI(1-3):	İlk Tunç Çağı I
LMT VII:	Geç Kalkolitik Çağ (Şahoğlu, 2002: 15).

Liman Tepe'de üç ayaklı mutfak kaplarına en erken LMT VIIb tabakasında rastlanılmıştır. İTÇ için en son LMT V2'den örnekler tespit edilmiştir. OTÇ'ye ait LMT III. Tabaka 4. evreden de bir örnek mevcuttur (Erkanal ve Artzy, 2001: res.3). Bu örnek İTÇ örneklerinden tip olarak da farklıdır, dönem sebebiyle tez kapsamında incelenmemiştir.

Liman Tepe üç ayaklı mutfak kapları çok büyük boyutlu değildir. Bir örneğin çift kulplu ele geçmesinden yola çıkılarak parça halinde bulunanlarda çift kulplu gibi düşünülmüş ve çizimlerde o şekilde tamamlanmış olmalıdır (Lev.70 çiz.105). Genellikle dikey kulplu ve uca doğru incelen ayaklıdırlar. Yükselen ağız kenarlı bir örnek mevcut olup bu kabın ayakları kısadır (Lev.24 çiz.20), diğerleri ise uzun ayaklıdır. İncelenen malzemenin hepsinin yüzeyi astarlıdır.

Liman Tepe yayınlanmış malzeme içerisinde tüm veya tam profil veren parça olmak üzere 6 adet üç ayaklı mutfak kabı ve 1 adet ayak parçası incelenmiş ve kataloga alınmıştır. Tüm kaplardan bir tanesi A1 tipinde (yükselen ağızlı uca doğru incelen ayaklı) (Lev.24 çiz.20), bir tanesi B1 tipinde (basit ağız kenarlı uca doğru incelen ayaklı) (Lev.50 çiz.67), diğerleri ise C2 (dışa dönük ağız kenarlı uca doğru incelen ayaklı) (Lev.70, Lev.71 çiz.107, Lev.73 çiz.112) tipindedir. Ayak parçası ise B (uca doğru incelen ayak) (Lev.97 çiz.191) tipindedir.

3.6. ÇUKURİÇİ

Antik Kent Ephesos'un güneydoğusunda, Selçuk-Aydın ve Efes yol üçgeni içinde bulunan Çukuriçi Höyükte küçük alanlarda yapılan sondaj çalışmalarında çocuk mezarı olarak İTÇ'ye tarihlenen üç ayaklı mutfak kabı bulunmuştur⁹. Aynı zamanda Höyüğün erken dönem araştırmaları yayınlarından da 9 adet ayak parçası tespit edilmiştir (Evren ve İçten, 1997: 113). Tüme yakın kap ve ayak parçaları tipolojik verilerin sayısal değerlendirilmesi kapsamında ele alınmıştır. Tüme yakın üç ayaklı mutfak kabı C2 (dışa dönük ağız kenarlı uca doğru incelen ayaklı) tipindedir. Ayak parçalarından 7 tanesi A tipinde (ucu küt ayak) (Lev.86), iki tanesi ise B (uca doğru incelen ayak) tipindedir¹⁰.

3.7. YENİ BADEMLİ HÖYÜK

Gelibolu Yarımadasının batı kısmında, Çanakkale Boğazının kuzeybatısındadır. Gökçeada'nın kuzey kesiminde Büyükdere Vadisi'nin aşağısındadır (Hüryılmaz, 2006:341). Yaklaşık 120x130 metre çapında, deniz seviyesinden 18 metre yükseklikte (Hüryılmaz, 1998:358).

Höyükte ilk kazılara 1996 yılında, Çanakkale Arkeoloji Müzesi adına H. Hüryılmaz'ın bilimsel sorumluluğun altında başlanmıştır (Hüryılmaz, 1998:357.) Kazı çalışmaları halen H. Hüryılmaz başkanlığında devam etmektedir.

⁹ Üç Ayaklı Mutfak Kabı için bkz. Koder ve Ladstatter, 2009: 322.

¹⁰ Bkz. Evren ve İçten, 1997: 113.

Yeni Bademli Höyüğün yayınlanmış malzemesi içerisinde tüm 3 adet üç ayaklı mutfak kabı incelenmiş ve tipolojik verilerin sayısal değerlendirilmesi kapsamında ele alınmıştır. Bu örnekler I. yapı katından tespit edilmiştir ve İTÇ II'ye tarihlenmişlerdir. Basit ağız kenarlı bir adet dikey kulplu B1 (basit ağız kenarlı küresel gövdeli uca doğru incelen ayaklı) tipinde (Lev.40-41) ve büyük boyutludurlar. Özellikle Troya ve Poliochni örnekleri gibi ayak hatları keskin ve bir ilmik kulpludurlar.

3.8. DEMİRCİHÜYÜK

Demircihüyük, Eskişehir il merkezinin 25 km batısında, Çukurhisar İlçesi'nin kuzeybatısındaki Zemzemiye köyünde yer almaktadır. Höyüğün nekropol alanı ise yerleşmenin 250 metre kadar batısındaki teras üzerine kurulmuştur. Demircihüyük yerleşmesine olan yakınlığı, mezarlığın o yerleşmeye ait olduğuna şüphe bırakmamıştır. Bu mevkiinin adı da dikkate alarak mezarlığa '*Demircihüyük Sarıket Nekropolü*' adı verilmiştir (Seeher, 1991: 166).

Demircihüyük'te kazı çalışmalarına ilk kez 1937 yılında K. Bittel başkanlığında başlanmış olup iki hafta sürmüştür. Daha sonra 1975-1978 yılları arasında kazılara M. Korfman başkanlığında devam edilmiştir. Bu dönem kazıları bölgede ilk bilimsel kazılar olarak da anılmaktadır. 1990-1991 yıllarında ise Tunç Çağı Nekropolünde J. Seheer başkanlığında kazılar yapılmıştır (Korfmann, 2003: 111).

Demircihüyük Stratigrafisi

V-IV: Geç Orta Tunç Çağı

I-III: Orta Tunç Çağı

Hiatus

Q-G: İlk Tunç Çağı II

F-D: İlk Tunç Çağı I

Hiatus

Geç Kalkolitik Çağ

Neolitik Çağ (Efe, 2007: fig.18).

Demircihüyük üç ayaklı mutfak kaplarına en erken İTÇ II'nin son evresi olarak kabul edilen ve yüzey malzemesi ile temsil edilen Q katında rastlanılmıştır. Bu örnekler

üç adet ayak parçasıdır (Efe, 1988: taf.56.6, 60.10-11). Mezarlık kazısından da üç adet tüm veya tam profil veren parça tespit edilmiştir (Seeher, 2000: Abb.27b, 17b, 43a). Tüm olan mutfak kapları B1 (basit ağız kenarlı küresel gövdeli uca doğru incelen ayaklı) tipinde olup bunlardan bir tanesinin yüzeyi astarlıdır. Kaplardan iki tanesinde at nalı biçiminde tutamak (Lev.43) varken diğerinde yatay kulba (Lev.42 çiz.54) rastlanılmıştır. Ayak parçaları ise B tipinde (uca doğru incelen ayak) olup yüzeyleri yalındır (Lev.90 çiz.166-168).

3.9. KÜLLÜOBA

Küllüoba Höyüğü Eskişehir İlinin Seyitgazi İlçesinde, Seyitgazi'nin 15 km. kadar kuzeydoğusunda, Yazıdere-Yenikent köy yolunun 200 metre sağında ve Yenikent Köyü'ne 1300 metre uzaklıkta yer almaktadır. Höyük 300x150 metre çapında, ova seviyesinden 10 metre yüksektedir (Efe vd. 2011: 485). Höyük doğu, batı ve güney konisi olarak adlandırılan üç koni içermektedir (Sarı, 2004: 6).

Höyükte ilk kazı çalışmaları 1996 yılında T. Efe başkanlığında başlamış olup halen devam etmektedir (Efe vd. 2011: 485).

Küllüoba'nın Stratigrafisi

Doğu Koni	Batı Koni
IA:	İslam Mezarları
IB:	Klasik Dönemler
IIA-D:	Geç İlk Tunç Çağı III
IIIA-C:	Erken İlk Tunç Çağı III
IVA-IVG:	1: İlk Tunç Çağı II
V	2: İlk Tunç Çağı I
	3-5: İlk Tunç Çağı'na Geçiş Dönemi
	6-8: Geç Kalkolitik (Efe, 2007: 62).

Küllüoba İTÇ tabaklarında, üç ayaklı mutfak kaplarına en erken IVB evresinde rastlanılmıştır. Geç İTÇ III'e kadar kesintisiz bu formun kullanımı devam etmiştir. Burada Üç ayaklı mutfak kapları, yanmış odalardan (örn. Lev.63 çiz.93), *in situ* halde taban üzerinden (örn. Lev.71 çiz.108), çöp çukuru içinden veya çukur çevresinden (örn.

Lev.72 çiz.110, Lev.75 çiz.114), fırın ve ocak çevresinden (örn. Lev.48), ya da dolgudan (örn. Lev.91 çiz.171-172) bulunmuştur (Lev.103 res.27-30). Birlikte bulunduğu malzeme grubu da göz önünde tutularak Üç ayaklı mutfak kapları Küllüoba Höyüğü'nde evrelerin saptanmasında önemli bir yere sahiptir. Çünkü bulunduğu evreler ve evrelere göre değişimi kolaylıkla gözlemlenmektedir.

Küllüoba'dan 8 tüme yakın ve 3 ayak parçası tez kapsamında incelenip kataloga alınmıştır. Tüme yakın örneklerden beş tanesi C2 (dışa dönük ağız kenarlı uca doğru incelen ayaklı) (Lev.71 çiz.108, Lev.72, 74, Lev.75 çiz.114), iki tanesi B1(basit ağız kenarlı küresel gövdeli uca doğru incelen ayaklı) (Lev.48, Lev.50 çiz.68) ve bir tanesi de B3 (basit ağız kenarlı küresel gövdeli uç kısmı dışa kıvrık ayaklı) tipindedir (Lev.63). Ayak parçaları ise B (uca doğru incelen ayak) tipindedir (Lev.91 çiz.171-172, Lev.97 çiz.192). Karşılıklı iki yatay bir dikey kulplu örnekler (Lev.71 çiz.108, Lev.72 çiz.109, Lev.75 çiz.114) çoğunlukta olmakla beraber tek kulplu mutfak kapları da (Lev.63) vardır. Genel olarak iri taneli hamurdan şekillendirilmiş bu kaplar büyük boyutlu olup, tamamının yüzeyi yalındır ve dört tanesinde açkıya rastlanmıştır. Bir ayak parçası üzerinde çizgi bezeme mevcuttur (Lev.97 çiz.192).

3.10. SEYİTÖMER

Seyitömer Höyüğü, Kütahya il merkezinin 25 km kuzeybatısında, Seyitömer Linyit İşletmesi Müessese Müdürlüğü (SLİ) rezerv sahasında, eski Seyitömer Kasabası'nın bulunduğu alan içerisinde yer almaktadır. Yaklaşık 150x140 m ölçülerinde olan höyüğün orijinal yüksekliği 23,5 m'dir (Bilgen 2010: 1).

İlk kazı çalışmaları T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı ve Türkiye Kömür İşletmeleri Genel Müdürlüğü işbirliği ile 1989 yılında Eskişehir Müze Müdürlüğünce N. Aydın başkanlığında, 1990-1995 yıllarında da Afyon Müze Müdürlüğünce A. Topbaş başkanlığında yapılmıştır. 1996 yılından sonra kazı çalışmalarına devam edilememiştir. Seyitömer Höyüğü kazıları on yıl aradan sonra Dumlupınar Üniversitesi ve Türkiye Kömür İşletmeleri Genel Müdürlüğü'nün ortak projesi olarak 2006 yılında A.N. Bilgen başkanlığında tekrar başlamış ve hala devam etmektedir.

Seyitömer Höyüğü'nün Stratigrafisi

I:	Roma Dönemi (M.S. 255-363)
IIA-B:	Hellenistik Dönem (M.Ö. 334-330)
III:	Akhaemenid Dönem (M.Ö. 500-334)
III-A:	M.Ö. 4. yüzyıl (M.Ö. 400-334)
III-B:	M.Ö. 5. Yüzyıl (M.Ö. 500-400)
IVA-C:	Orta Tunç Çağı (M.Ö. 18. yüzyıl)
VA-C:	İlk Tunç Çağı III (M.Ö. 3000-2000)
	VA (M.Ö. 2150-2000)
	VB (M.Ö. 2250-2150)
	VC (M.Ö. 2350-2250)
VD:	İlk Tunç Çağı II (Bilgen, 2015:IV- V).

Seyitömer Höyük yeni dönem kazılarında tam olarak açığa çıkarılmış üç tabakadan birer adet tüme yakın (Lev.77-78) ve eski dönem kazılarına ait malzeme içinde; tezi yapılmış parçalardan da iki adet tüme yakın üç ayaklı mutfak kabı (Lev.76) tez kapsamında incelenip kataloga alınmıştır. Eski dönem kazılarında İTÇ II'ye tarihlendirilen parçalar bu çalışmada son dönem stratigrafik kazı sonuçları doğrultusunda İTÇ III olarak değerlendirilmiştir. Malzeme içinde en erken VD en geçte VA tabakasında üç ayaklı mutfak kaplarına rastlanılmıştır. Son zamanlarda açığa çıkarılmaya başlanan VD tabakasından bulunan üç ayaklı mutfak kapları bulgular yeni olduğu için teze alınmamıştır (Bilgen, 2015:277 res.2498). Burada üç ayaklı mutfak kapları çoğunlukla tüm veya tüme yakın halde *in situ* durumda ele geçmiştir. Mekân içlerinde taban üzerinde (Lev.77) veya mekân içi bölmelerde (Lev.78), depo odalarında, seramik atölyesi olarak değerlendirilen mekânlarda, ocak arkasında veya ocak tabanı üzerinde; neredeyse çoğu mekân veya odada en az bir üç ayaklı mutfak kabı vardır¹¹. Ayrıca Saray Kompleksi içindeki odalardan ve dini işlevli Megaron yapısında güney platform üzerinden de bu forma ait örnekler mevcuttur¹².

¹¹ Mekan içi taban üzeri için bkz. Bilgen 2010:117 res.329, Mekan içi bölme taban üzeri için bkz. Bilgen 2010:340, Depo odaları için bkz. Bilgen 2010: 329,Seramik atölyesi için bkz. Bilgen 2010:324 res.344, Ocak arkası için bkz. Bilgen 2010:499 res.421, Ocak tabanı üzeri için bkz. Bilgen 2010: 502 res.437.

¹² Saray Kompleksi odaları için bkz. Bilgen 2012:113 res.311, Megaron Platform üzeri için bkz. Bilgen 2012:357 res.468.

İncelenen beş mutfak kabı da C2 (dışa dönük ağız kenarlı uca doğru incelen ayaklı) tipindedir. Dışa dönük ağız kenarları altında karşılıklı iki yatay bir dikey kulp ve kulbun simetriğinde memecik biçiminde kabartma bezeme karakteristiktir. Ayaklar genelde kulpların bitiminden başlamaktadır ve muhtemelen kulp ile ayak aynı anda şekillendirilmiş ve kaba eklenmiştir. Bu uygulama Seyitömer Üç ayaklı mutfak kapları için tipiktir (örn. Lev.76 çiz.116). Tek tipte karşımıza çıkan Seyitömer mutfak kaplarında çeşitli boyutlarda örnekler vardır. Çoğunlukla bej ve devetüyü tonlarında olan örneklerde hamur renginde astar ya da sulandırılmış kil ile yüzeyin düzeltilmesi yaygındır (Lev.103 res.32).

3.11. AİZANOİ

Kütahya ilinin 57 km güneybatısında Çavdarhisar ilçesinde yer almaktadır. İlk kazılara 1926 yılında başlanmış olup antik yerleşime yönelik kazı çalışmaları yapılmıştır. Zeus tapınağının oturduğu tepenin tunç çağı yerleşimi olduğu tespit edilmiş ve 1997-1999 yılları arasında küçük alanlarda kazı çalışmaları yapılmıştır (Lochner ve Ay Efe, 2001).

Yerleşmenin yayınlanmış malzemesi içinde İTÇ II'ye tarihlenen 3 ayak parçası tespit edilmiş ve kataloga alınmıştır (Lev.92 çiz.173-174, Lev.93 çiz.177). Ayak parçaları B (uca doğru incelen ayak) tipindedir. Ayak parçalarının hepsinin yüzeyi yalın olup bir tanesinde açkî mevcuttur. Ayak parçalarından bir tanesinin üzerinde oluk bezemeye rastlanılmıştır (Lev.93 çiz.177).

3.12. KARAOĞLAN MEVKİİ

Afyon'un 20 km kuzeyinde, Yaylabağ kasabası yerleşiminin doğusunda ve Kaklık Mevkii'nin 8 km kuzeybatısında yer almaktadır. Höyük 1986 yılında benzin istasyonu yapımı sırasında saptanmış ve Afyon Müzesi tarafından araştırılmıştır. 1987 yılında A. İlaslı başkanlığında sondaj çalışması yapılmıştır. 1990 yılında T. Efe'nin de katkılarıyla kazılmıştır.

İlk Tunç Çağı II (2 ya da 3 evreli) ve İlk Tunç Çağı III malzemesi ele geçmiştir (Topbaş, Efe ve İlaslı, 1998: 21, 25).

Karaoğlan Mevkii'nin yayınlanmış malzemesi içerisinde 1 adet tam profil veren parça ve 2 adet ayak parçası tespit edilmiş olup kataloga alınmıştır. İTÇ II'ye tarihlenen parçalardan tüme yakın olan çizimde tamamlanmış olup B1 (basit ağız kenarlı küresel gövdeli uca doğru incelen ayaklı) tipinde değerlendirilmiştir (Lev.44 çiz.57). Ayak parçaları ise B (uca doğru incelen ayak) tipindedir (Lev.92 çiz.175-176). Ayak parçalarından bir tanesi astarlıyken diğeri yalındır.

3.13. KAKLIK MEVKİİ

Afyon'un 14 km kuzeydoğusunda ve Burhaniye Köyünün 1 km güneybatısında yer alan düz bir yerleşimdir. 1983 ve 1984 yıllarında Afyon Arkeoloji Müzesi adına A. Topbaş başkanlığında kazılmıştır.

Yerleşmenin A, B, C, D, E ve F alanları kazılabılmıştır.

Burada saptanan dönemler şöyledir:

İlk Tunç Çağı III (Mezar)

Geç İlk Tunç Çağı II (Mezar)

İlk Tunç Çağı'na Geçiş Dönemi (Efe, İlaslı ve Topbaş, 1995: 357-360).

Kaklık Mevkii üç ayaklı mutfak kaplarına en erken İTÇ'ye Geçiş Dönemi malzemesi içinde rastlanılmıştır. Ayrıca yerleşimden İTÇ III ve mezarlıktan da Geç İTÇ III'e tarihlenen örnekler vardır.

Yayınlanmış malzeme içerisinde 3 adet tüm veya tam profil veren parça ve 3 adet ayak parçası incelenmiş ve kataloga alınmıştır. Tüm kaplardan bir tanesi A1 tipinde (yükselen ağızlı uca doğru incelen ayaklı), (Lev.24 çiz.19) bir tanesi B1 tipinde (basit ağız kenarlı küresel gövdeli uca doğru incelen ayaklı), (Lev.49 çiz.66) diğeri ise C3 (dışa dönük ağız kenarlı uç kısmı dışa kıvrık ayaklı) (Lev.79 çiz.122) tipindedir. Ayak parçalarından bir tanesi A (ucu küt ayak) tipinde (Lev.80 çiz.125) diğeri ikisi ise C (uç kısmı dışa kıvrık ayak) (Lev.102) tipindedir. Tüme yakın bir kap dört dikey kulpluyken

(Lev.49 çiz.66) diğerk iki örnek bir dikey kulpludur. B1 tipinde olan mutfak kabı hariç hepsi astarlıdır.

3.14. KUSURA

Afyonkarahisar İl merkezinin 55 km güneybatısında, Sandıklı İlçesinin 13 km güneyinde, Kusura Köyü'nün hemen yakınındadır. 14 metre yüksekliğinde ve 400 metre çapındadır (Lamb, 1937: 2). Höyük, 1935-1937 yılları arasında W. Lamb başkanlığında kazılmıştır (Lamb, 1938: 217).

Kusura'nın Stratigrafisi

- C: Orta Tunç Çağı (Hitit)
- B: İlk Tunç Çağı II Sonu-İlk Tunç Çağı III Başı
- A: Tahribat (Lamb, 1938).

Kusura yayınlarından 1 adet tam profil veren parça ve 1 adet ayak parçası, incelenmiş ve kataloga alınmıştır. Tüme yakın kap Kusura B tabakasından ele geçmiş olup B2 (basit ağız kenarlı küresel gövdeli ucu küt ayaklı) tipinde (Lev.62 çiz.92), ayak parçası ise B (uca doğru incelen ayak) tipindedir (Lev.101 çiz.205). Tüme yakın parça üzerinde yatay tutamak mevcuttur. Tüme yakın kabın yüzeyi yalınken ayak parçası astarlıdır.

3.15. BEYCESULTAN

Beycesultan Höyüğü Denizli ili Çivril ilçesi sınırları içinde, ilçe merkezinden 5 km güneybatıda Çivril-Denizli karayolu üzerinde yer almaktadır. Doğu-batı yönünde 800m çapında ve ova seviyesinden itibaren 25m yüksekliğindedir.

İlk kez J. Mellaart'ın Batı Anadolu'yu kapsayan yüzey araştırmaları ile bilim dünyasına tanıtılmıştır. İlk dönem kazı çalışmaları S. Lloyd başkanlığında J. Mellaart'ında katılımlarıyla 1954-1959 yıllarında yapılmıştır. Yeni dönem kazı çalışmaları ise 2007 yılında E. Abay başkanlığında başlamış olup halen devam etmektedir (Abay, 2012: 39- 40, 45).

Beycesultan Stratigrafisi

I-IV:	Geç Tunç Çağı
V:	Orta Tunç Çağı
VI-XII:	İlk Tunç Çağı III
XIII-XVI:	İlk Tunç Çağı II
XVII-XIX:	İlk Tunç Çağı I
XX-XL:	Geç Kalkolitik Çağ (Lloyd ve Mellaart, 1962, Lloyd ve Mellaart, 1965).

Beycesultan'da üç ayaklı mutfak kaplarına en erken XVIII. tabakada rastlanılmıştır. XV-XI tabakaları arasında her tabakada en az bir örnek mevcuttur. IX tabakadan da örnek bulunmuş olup en son VII tabakadan üç ayaklı mutfak kabı tespit edilmiştir. IV b-c tabakalarında üç ayaklı mutfak kaplarının yerini aldığı düşünülen maltızlı kaplar ve bir adet üç ayaklı mutfak kabı tespit edilmiştir (Lloyd ve Mellaart, 1965: P.10:1,3; P.22: 8-9, P.29: 4).

Beycesultan üç ayaklı mutfak kapları genellikle dışa dönük ağız kenarlı, bir dikey kulpludur. Mutfak kaplarının bazılarının ayak ve kulp üzerinde oluk bezemeye, gövde üzerinde at nalı biçimli tutamak ve memecik biçiminde kabartma bezemelere rastlanılmaktadır. Beycesultan yayınlanmış malzeme içerisinde tüm veya tam profil veren parça olmak üzere 8 adet üç ayaklı mutfak kabı ve 5 adet ayak parçası tespit edilmiş 2 tüm mutfak kabı hariç hepsi kataloga alınmıştır. 2 tüm mutfak kabı ise tipolojik verilerin sayısal değerlendirilmesi kapsamında ele alınmıştır (Lev.69 çiz.104, Lev.75 çiz.115).

İncelenen tüm kaplardan iki tanesi A1 tipinde (yükselen ağızlı uca doğru incelen ayaklı) (Lev.25 çiz.21-22), bir tanesi B1 (basit ağız kenarlı küresel gövdeli uca doğru incelen ayaklı) (Lev.44 çiz.58), iki tanesi C2 (dışa dönük ağız kenarlı uca doğru incelen kıvrık ayaklı) (Lev.75 çiz.115, Lev.79 çiz.121), üç tanesi ise C1 (dışa dönük ağız kenarlı ucu küt ayaklı) (Lev.66 çiz.99, Lev.69) tipindedir. Ayak parçalarından bir tanesi B (uca doğru incelen ayak) tipinde olup (Lev.93 çiz.178), dört tanesi de A (ucu küt ayak) tipindedir (Lev.82 çiz.133, Lev.84 çiz.138-140). Malzemenin dokuz tanesinin yüzeyi yalınken dört tanesi astarlı olup, yalın parçaların iki tanesinin yüzeyinde açkıya rastlanılmıştır.

3.16. APHRODISİAS

Büyük Menderes Nehrinin kolu olan Dandalas Nehri vadisinde verimli bir ova üzerinde yer almaktadır. Aydın İline bağlı Karacasu ilçesi yakınlarında İzmir modern limanının 230 km güneydoğusundadır. Burada 1979 yılına kadar Geyre isimli bir köy vardı ve Antik Kentin korunması için Geyre köyü 1 km kadar batıya taşınmıştır (Joukowsky, 1986: 19).

Bir ön keşif sonrası 1961 yılında K.T. Erim başkanlığında antik yerleşimde kazılara başlanmıştır. İlk sezon kazıları sırasında Akropol olduğu düşünülen ve Pekmez Höyük olarak adlandırılan alanlarda tarihöncesi yerleşim tespit edilmiş ve incelenmiştir. Prehistorik yerleşimde ilk kazı 1967 yılında B. Kadish başkanlığında başlamış olup 1972 yılına kadar devam etmiştir. 1973-1974 yıllarında ise kazılar R. Marchese başkanlığında yürütülmüştür (Joukowsky, 1986).

Aphrodisias'ın Stratigrafisi

Pekmez Höyük	Akropol	
Ia	Ia	Son
Ib	Ib	Türk Yerleşimi
	IIa-b	Osmanlı Dönemi
	IIIa	Orta Bizans/ Selçuklu Dönemi
IIa	IIIb	Bizans Dönemi
IIb		Çukur
IIc		Roma Dönemi
IIIa	IIIc	Geç Hellenistik/ Erken Roma Dönemi
IIIb		Hellenistik Dönem
	?	
IVa	A1-2	
	?	
IVb-c	A-D	Orta Tunç Çağı
	?	

IVd		Ic	
	Yıkım		İlk Tunç Çağı III
		II-V	
	Yıkım		
IVe?		VI	
? Erozyon	M.Ö 2300	VII?	
Va-b		VIII-IX	
? Erozyon		X	İlk Tunç Çağı II
XI			
VI			
	?		
VIIa-d/VIII			Geç Kalkolitik Çağ (Kadish, 1971: 123).

Aphrodisias üç ayaklı mutfak kaplarına en erken Pekmez Höyük VIId tabakasında, en geç ise Acropolis IV. tabakasında rastlanılmıştır.

Aphrodisias üç ayaklı mutfak kapları genellikle dışa dönük ağız kenarlı ve ucu küt ayaklı ve büyük boyutludur. Bazı parçaların ayak üzerinde oluk bezemeye rastlanılmaktadır (Lev.83).

Aphrodisias yayınlanmış malzeme içerisinde tüm veya tam profil veren parça olmak üzere 2 adet üç ayaklı mutfak kabı ve 18 adet ayak parçası incelenmiştir. Bunlardan 2 tüm mutfak kabı ve 14 ayak parçası kataloga alınmış diğerleri ise tipolojik verilerin sayısal değerlendirilmesi kapsamında ele alınmıştır¹³. Tüm üç ayaklı mutfak kaplarından bir tanesi A1 tipinde (yükselen ağızlı uca doğru incelen ayaklı) (Lev.25 çiz.23), bir tanesi C1 (dışa dönük ağız kenarlı ucu küt ayaklı) tipindedir (Lev.68). Mutfak kaplarından A1 tipinde olanı orijinal çizime göre C1 tipindedir ancak fotoğrafa göre orijinal çizimde düzeltme yapılmış ve A1 tipinde değerlendirilmiştir (Lev.103 res.31). Ayak parçalarından sekiz tanesi A (ucu küt ayak) tipinde (Lev.81 çiz.129-130, Lev.83, Lev.85 çiz.145), on tanesi ise B (uca doğru incelen ayak) tipindedir (Lev.93 çiz.179-180, Lev.94). Kataloga alınan ayak parçalarından sekiz tanesinin yüzeyi astarlıyken dokuz tanesi yalındır. Yalın parçalardan bir tanesinde açık gözlemlenmiştir.

¹³ Diğer örnekler için bkz. Joukowsky, 1986: Lev.389, 392-393, 421, res.347, 293-294.

3.17. BADEMAĞACI

Antalya İli'ne bağlı Bademağacı Kasabası sınırları içinde ve kasabanın 2.5 km kadar kuzeyinde bulunan Bademağacı Höyüğü, etrafı dağlarla çevrili küçük bir ova içinde yer almaktadır. Antalya–Burdur karayolunun 52. km'sinde, karayolunun 200 metre kadar batısındaki höyük, Toros Dağları'ndan Antalya düzlüğüne iniş için doğal geçiş olanağı sağlayan modern karayolunun da geçtiği Çubukbeli'nin 3–4 km kadar kuzeyindedir.

Höyük, yaklaşık 210x110 metre çapında oval biçimli bir tepedir. Höyüğün en yüksek noktasının yüksekliği 7 metre kadardır. Höyükteki en eski yerleşmelerin, ovanın günümüzdeki düzleminden birkaç metre altında olduğu tahmin edilmekte buna yönelik olarak da höyükteki birikim konisinin gerçek yüksekliğinin 9-10 metre kadar olduğu söylenebilmektedir (Duru, 1994: 69-70).

İlk kazılar 1993 yılında R. Duru başkanlığında başlamış olup halen daha devam etmektedir (Duru, 1994: 69, Duru ve Umurtak, 2011: 115).

Bademağacı Stratigrafisi

Kilise (HD):	Hristiyanlık Dönemi
OTÇ 2-1:	Orta Tunç Çağı
İTÇ II 3-1:	İlk Tunç Çağı
GKÇ:	Geç Kalkolitik Çağ
EKÇ:	Erken Kalkolitik Çağ
GNÇ 2-1:	Geç Neolitik Çağ
ENÇII 4B- 1:	Erken Neolitik Çağ II

Erken Neolitik Çağ I 9- 5: Erken Neolitik Çağ I (ENÇ I) (Duru, 2005: 524).

Bademağacı'nda en erken üç ayaklı mutfak kaplarına İTÇII 3, en geçte İTÇII 2 tabakasında rastlanılmıştır. Bademağacı üç ayaklı mutfak kapları genel olarak dışa dönük ağız kenarlı, küt ayaklı ve kaba niteliktedir. Malzemenin tamamının yüzeyi kırmızı astarlıdır. Yayınlanmış malzeme içerisinden 2 adet tüm veya tam profil veren parça ve 3 adet ayak parçası incelenmiş ve kataloga alınmıştır. Tüm olan mutfak kapları C1 (dışa dönük ağız kenarlı ucu küt ayaklı) tipindedir (Lev.67). Ayak parçaları ise A (ucu küt ayak) tipindedir (Lev.80 çiz.126, Lev.85 çiz.142-143).

3.18. KARATAŞ SEMAYÜK

Karataş, Elmalı ilçesinin 8 km güneydoğusunda Semayük (Bozüyük) köyü yakınlarında Teke Yarımadasında (Antik Lykia) yer almaktadır. Elmalı tamamen dağlarla çevrili büyük bir yayla yerleşimi olup dağlar Torosların güneybatı uzantısını oluşturmaktadır. Yerleşim 100 m çapında, 3-4 metre yüksekliğinde küçük bir höyüktür.

1949 yılında S. Hood tarafından keşfedilmiş, 1951-1952 yıllarında J. Mellaart tarafından yapılan yüzey araştırmaları sırasında incelenmiş olan Karataş-Semayük; 1963-1974 yılları arasında M.J. Mellink başkanlığında kazılmıştır (Warner, 1994: 1-3).

Karataş Semayük Stratigrafisi

VI:	İlk Tunç Çağı IIIA
V3:	İlk Tunç Çağı II- III'e geçiş
IV-V(2. Evresi):	İlk Tunç Çağı II
I-III:	İlk Tunç Çağı I

-Hiatus-

Bağbaşı: Geç Kalkolitik (Bu bölgenin İlk Tunç Çağı I Öncesi Bağbaşı'ndan bilinmektedir) (Warner, 1994: 10).

Karataş Semayük'te en erken üç ayaklı mutfak kaplarına V. tabakada en geçte VI.1. tabakada rastlanılmıştır. İlk Tunç Çağı II'nin sonlarına kadar pişirmede çoğunlukla andironların kullanıldığı Karataş Semayük'te, üç ayaklı mutfak kaplarının ilk kullanımı Küllüoba ile benzer zamanlara denk gelir. Üç ayaklı mutfak kabı Küllüoba ile Karataş-Semayük tabakalarının karşılaştırılmasında önemli formlardan birisi olarak karşımıza çıkmaktadır.

Yayınlanan malzeme içerisinde 4 ayak parçası tespit edilmiş ve kataloga alınmıştır. Parçalardan 3 tanesi A (ucu küt ayak) tipinde (Lev.82 çiz.132,134, Lev.85 çiz.144), 1 tanesi ise B (uca doğru incelen ayak) tipindedir (Lev.96). Parçalardan 3 tanesinin yüzeyi astarlıyken 1 tanesi yalındır. Astarlı parçalardan bir tanesinde açık gözlemlenmiştir. Bazılarının ön yüzeyinde yiv veya oluk bezemeye rastlanılmaktadır (Lev.82 çiz.132,134, Lev.96).

3.19. YÜZEY ARAŞTIRMALARI

Kula Bölgesi

1964 yılında satın alma yoluyla Anadolu Medeniyetleri Müzesi envanter listesine giren İTÇ yayınlanmış malzemesi içinde 6 adet üç ayaklı mutfak kabı mevcut olup tez kapsamında incelenmiş ve kataloga alınmıştır. Söz konusu malzemenin satın alınan şahsın verdiği bilgi doğrultusunda Manisa Kula, Menye Köyündeki mezarlık alanından olduğu tespit edilmiştir (Bostancı vd. 2006: 221). Üç ayaklı mutfak kapları bölgedeki İTÇ II malzemesi ile karşılaştırılış ve İTÇ II'ye tarihlendirilmiştir. Mutfak kaplarından 5 tanesi A2 tipinde (yükselen ağızlı ucu küt ayaklı) olup yüzeyleri astarlıdır (Lev.26-28). Bir tanesi ise A2a tipinde (yükselen ağızlı uç kısmı konik/çan biçimli ayaklı) ve yüzeyi yalındır (Lev.29 çiz.29). Buradan olan mutfak kapları gerek tip gerek hamur özellikleri açısından bakıldığında bu bölge has olmalıdır.

Paşaköy

Balıkesir Gökçeyazı yakınlarındaki höyüğün yayınlanmış yüzey malzemesi içinde İTÇ'ye tarihlendirilen bir adet ayak parçası tespit edilmiş ve tipolojik verilerin sayısal değerlendirilmesi kapsamında ele alınmıştır (Özdoğan, 1987: 160-161). Ayak parçası B (uca doğru incelen ayak) tipindedir (Lev.100 çiz.202).

Urla Yarımadası

Gülbahçe-Değirmenaltı: Gülbahçe köyü sahilinde Değirmenaltı Mevkii'nde bulunan yerleşimdeki yayınlanmış yüzey malzemesi içinde İTÇ I'e ait bir adet ayak parçası tespit edilmiş ve kataloga alınmıştır (Caymaz, 2008: 8). Ayak parçası B tipinde (uca doğru incelen ayak), yüzeyi yalın ve hafif açıktır (Lev.88 çiz.169).

İçmeler'den Demircili'ye bağlanan vadi içindeki Yağcılar-Değirmen-tepe yerleşiminin yayınlanmış yüzey malzemesi içinde İTÇ I'e ait iki ayak parçası tespit edilmiş ve kataloga alınmıştır (Caymaz, 2008: 11). Ayak parçaları A tipinde (ucu küt ayak) olup yüzeyleri astarlı ve açıktır (Lev.81 çiz.127-128).

Gülbahçe sahilinde yer alan Hamamtepe yerleşimi yayınlanmış yüzey malzemesi içinde İT II'ye ait bir ayak parçası tespit edilmiş ve kataloga alınmıştır (Caymaz, 2008:12). Ayak parçası B tipinde (uca doğru incelen ayak) olup yüzeyi yalındır (Lev.89 iz.163).

İzmir-eşe karayolunun kenarında kayalık bir tepede bulunan Kaletepe yerleşiminin yayınlanmış yüzey malzemesi içinde İT II'ye ait iki ayak parçası tespit edilmiş ve kataloga alınmıştır (Caymaz, 2008:11). Ayak parçaları B tipinde (uca doğru incelen ayak) olup yüzeyleri astarlıdır (Lev.90 iz.164-165).

İzmir-eşe'de Sakarya Mahallesinde bulunan mezarlıkta eşe Arkeoloji Müzesi Müdürlüğünce Hüseyin Vural'ın denetiminde yapılan kazı sırasında M-4 mezarından İT'ye tarihlenen bir adet üç ayaklı mutfak kabı bulunmuştur (şahoğlu, Vural ve Karaturgut, 2008: 237-238). İncelenen mutfak kabı tipolojik verilerin sayısal değerlendirilmesi kapsamında ele alınmıştır ve A2a (yükselen ağızlı uç kısmı konik/an biçimli ayaklı) tipindedir (Lev.29 iz.30).

Yassitepe

İzmir ili Bornova ilçesi Kazım Dirik Mahallesi sınırları içinde yer alan Yassitepe Höyüğünün yayınlanmış yüzey malzemesi içinde İT'ye tarihlenen bir adet ayak parçası tespit edilmiş ve kataloga alınmıştır (Derin, 2006:1,7). Ayak parçası B tipinde (uca doğru incelen ayak) ve yüzeyi astarlıdır (Lev.101 iz.207).

Bolvadin

Afyon Bolvadin'de bulunan höyüğün yayınlanmış yüzey malzemesi içinde İT'ye tarihlenen bir adet ayak parçası tespit edilmiş ve kataloga alınmıştır (Koçak, 2003:173-180). Ayak parçası B tipinde (uca doğru incelen ayak) ve yüzeyi yalındır (Lev.101 iz.206).

Demirköy

Bozüyük- Bilecik arasında bulunan yerleşimin yayınlanmış yüzey malzemesi içinde Geç Kalkolitik'e tarihlenen bir adet ayak parçası tespit edilmiş ve kataloga alınmıştır (Efe, 1991: 565). Ayak parçası B tipinde (uca doğru incelen ayak) olup yüzeyi yalındır (Lev.87 çiz.152).

Bahçehisar

Bilecik ili Kandilli köyünde bulunan yerleşimin malzemesi Turan Efe'nin detaylı yüzey araştırmaları sayesinde bilinmektedir (Efe, 1994:6). Yayınlanmış yüzey malzemesi içinde İTÇ III'e tarihlenen bir ayak parçası ve bir adet ayak gövde ve kulp parçası mevcut olan parça kataloga alınmıştır. İki parçada B (uca doğru incelen ayak) tipindedir. Bir tanesinin yüzeyi yalınken diğeri astarlıdır (Lev.99, Lev.100 çiz.201).

Aharköy

Bilecik il merkezinin güneydoğusunda yer alan höyüğün yayınlanmış yüzey malzemesi içinde İTÇ II'ye tarihlenen iki adet ayak parçası tespit edilmiş ve kataloga alınmıştır (Efe 1988). Ayak parçaları B tipinde (uca doğru incelen ayak) ve yüzeyleri astarlıdır (Lev.91 çiz.169-170).

Alyamak

Eskişehir sınırları içinde yer alan Alyamak yerleşiminin yayınlanmış yüzey malzemesinden İTÇ'ye tarihlenen bir adet ayak parçası tespit edilmiş ve kataloga alınmıştır (Burney, 1956) Ayak parçası B tipinde (uca doğru incelen ayak) ve yüzeyi yalındır (Lev.101 çiz.208).

Kanlıtaş Höyük ve Çevresi

Eskişehir ili, İnönü İlçesi, Aşağı Kuzfındık Köyü sınırları içinde yer alan Kanlıtaş Höyük ilk olarak 2006 yılında ziyaret edilmiştir. 2008 ve 2009 yıllarında A.U.

Türkcan başkanlığında yürütülen yüzey araştırmaları sırasında Kanlıtaş Höyük ve çevresi detaylı incelenmiştir (Türkcan 2010:303). Kanlıtaş Höyük yüzey malzemesi içinden iki adet İTÇ III'e tarihlendirilen ayak parçası tez kapsamında incelenmiştir. Ayak parçaları B (uca doğru incelen ayak) tipinde olup yüzeylerinde oluk bezeme ve astar mevcuttur (Lev. 98 çiz.198-199, Lev..106 res.38).

Kanlıtaş Höyüğünün 2 km batısında Kuzfındık Barajı havzası civarında yer alan Kuzfındık Barajı Höyüğü II yüzey malzemesi içinden dört adet ayak parçası tez kapsamında incelenmiştir (Türkcan 2010:307). Ayak parçaları B (uca doğru incelen ayak) tipinde olup iki tanesi İTÇ III'e iki tanesi de İTÇ IIIb'ye tarihlendirilmiştir. Yüzeyleri genelde astarlı olan ayak parçalarında bir tanesinde açkıya rastlanılmıştır (Lev.98 çiz.196-197, Lev.100 çiz.203-204, Lev.104 res.34, Lev.105 res.35).

Esnemez köyü yolunda yer alan Esnemez Yolu Höyüğü yüzey malzemesi içinden iki adet ayak parçası tez kapsamında incelenmiştir (Türkcan 2010:308). İTÇ IIIa'ya tarihlendirilmiş ayak parçaları B (uca doğru incelen ayak) tipinde olup yüzeyleri yalındır (Lev.97 çiz.194-195, Lev.105 res.36).

Başara köyü sınırları içinde yer alan Başara Höyük yüzey malzemesi içinde, İTÇ IIIa'ya tarihlendirilen bir ayak parçası tez kapsamında incelenmiştir. Söz konusu parça B (uca doğru incelen ayak) tipinde olup yüzeyi kırmızı astarlıdır (Lev.97 çiz.193, Lev.105 res.37).

Göller Bölgesi

Burdur Yeşilova'da bulunan Mancarlı yerleşiminin yayınlanmış yüzey malzemesi içinden üç adet ayak parçası tespit edilmiş ve kataloga alınmıştır (Türkteki, 2012: 26, Mellaart, 1954:214). Ayak parçalarından iki tanesi İTÇ II'ye tarihlenmiştir ve A tipinde (ucu küt ayak) olup ayakların üzerinde oluk bezeme mevcuttur (Lev.82 çiz.131, Lev.84 çiz.141). Diğeri ise İTÇ I'e tarihlenmiş ve B (uca doğru incelen ayak) tipindedir (Lev.89 çiz.161). Hepsinin yüzeyi yalındır.

Burdur Tefenni'de bulunan Beyköy yerleşiminin yayınlanmış yüzey malzemesi içinde İTÇ I'e tarihlenen bir adet ayak parçası tespit edilmiş ve kataloga alınmıştır

(Türkteki, 2012: 25). Ayak parçası B tipinde (uca doğru incelen ayak) ve yüzeyi yalındır (Lev.89 çiz.160).

Isparta Aliköy’de bulunan Kanlı yerleşiminin yayınlanmış yüzey malzemesi içinde İTÇ I’e tarihlenen bir adet ayak parçası tespit edilmiş ve kataloga alınmıştır (Türkteki, 2012: 29). Ayak parçası B tipinde (uca doğru incelen ayak) ve yüzeyi yalındır (Lev.89 çiz.162).

Isparta Senirkent’te bulunan Yassıören II yerleşiminin yayınlanmış yüzey malzemesi içinde İTÇ II’ye tarihlenen bir adet ayak parçası tespit edilmiş ve kataloga alınmıştır (Türkteki, 2012: 30). Ayak parçası B tipinde (uca doğru incelen ayak) ve yüzeyi astarlıdır (Lev.95 çiz.186).

Isparta Atabey’de bulunan Gödürle II yerleşiminin yayınlanmış yüzey malzemesi içinde İTÇ II’ye tarihlenen iki adet ayak parçası tespit edilmiş ve kataloga alınmıştır (Türkteki, 2012: 28). Ayak parçaları B tipinde (uca doğru incelen ayak) olup yüzeyleri astarlı ve ağılıdır (Lev.95 çiz.187-188).

Isparta Keçiborlu’nda bulunan Tüluntepe yerleşiminin yayınlanmış yüzey malzemesi içinde İTÇ II’ye tarihlenen bir adet ayak parçası tespit edilmiş ve kataloga alınmıştır (Türkteki, 2012: 29). Ayak parçası B tipinde (uca doğru incelen ayak) olup yüzeyi astarlı ve ağılıdır (Lev.95 çiz.189) (Lev.104 res.33).

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

GENEL DEĞERLENDİRME VE ANALOJİ

4.1. GENEL DEĞERLENDİRME VE ANALOJİ

İlk Tunç Çağı I'de; Batı Anadolu'nun sahil kesiminde Üç ayaklı mutfak kaplarında, İlk Tunç Çağı boyunca karşılaştığımız karakteristik form neredeyse oturmuştur. Troya, Thermi, Poliochni ve Liman Tepe yerleşimlerinde Üç ayaklı mutfak kapları yaygın olarak kullanılmaya başlanmıştır. Basit ağız kenarlı küresel gövdeli uca doğru incelen ayaklı mutfak kaplarında (B1 Tipi) bir dikey kulp ve ağız kenarı altında ya da üzerinde memecik biçiminde kabartma bezeme tipiktir, yalın yüzeyleri genelde açıktır. Ancak Liman Tepe yerleşiminde dışa dönük ağız kenarı ve karşılıklı iki kulplu (C2 Tipi) örnekler çoğunluktadır ve bu kapların yüzeyleri astarlıdır. Güney Batı Anadolu'da ise Beycesultan ve Bademağacı yerleşimlerinde üç ayaklı mutfak kapları kullanılmaya başlanmıştır. Buradaki mutfak kapları dışa dönük ağız kenarlıdır (C1 veya C2 Tipi). Bademağacı'nda ayak kısadır ve yüzey astarlıdır (Lev.67 çiz.100).

İlk Tunç Çağı II ile birlikte; tüm Batı Anadolu'da bu form yaygınlaşır, en yoğun kullanıldığı dönemdir ve neredeyse tüm tiplerin örnekleri bu dönemde vardır. Batı Anadolu'nun sahil kesiminde basit ağız kenarlı küresel gövdeli mutfak kaplarında (B1 Tipi) karşılıklı iki kulp, kulp tutamak veya tutamak gibi çeşitlendirmeler görülmektedir. Liman Tepe yerleşimindeki mutfak kapları hala dışa dönük ağız kenarlı ve çift kulpludur (C2 Tipi). Güney Batı Anadolu'da dışa dönük ağız kenarlı mutfak kapları Bademağacı ve Aphrodisias'ta yaygınken (C1 Tipi), Beycesultan, Kusura ve Karaoğlan Mevkii'nde basit ağız kenarlı mutfak kapları (B1 Tipi) az da olsa mevcuttur. Ayrıca ayak ve kulp üzerinde oluk ve çizgi bezeme uygulaması başlamıştır ve bu kapların yüzeyleri çoğunlukla astarlıdır. İç Batı Anadolu Bölgesine bakıldığında üç ayaklı mutfak kapları yeni kullanılmaya başlanmıştır fakat oldukça gelişkin formdadırlar. Bu bağlamda İç Batı Anadolu'da bu formun İlk Tunç Çağı I'de de bulunduğu ya da İlk Tunç Çağı II'de gelişkin formunun yakın yerleşimlerden görülüp kullanıldığı düşünülebilir. Burada hem basit ağız kenarlı (B1 Tipi) hem de dışa dönük ağız kenarlı (C2 Tipi) örnekler mevcut olup yüzeyleri çoğunlukla hamur renginde astarlıdır.

İlk Tunç Çağı IIIa'da; mutfak kapları artık en gelişkin haldedir. Ağız kenarı uygulamasında İlk Tunç Çağı II'deki gelenek devam etmektedir. Form ve tip olarak değişmese de Güney Batı Anadolu ve İç Batı Anadolu'da dışa dönük ağız kenarlı mutfak kaplarında, iki yatay ve bir dikey kulp uygulaması İlk Tunç Çağı II'den gelişerek bu dönemde yaygın olarak kullanılmıştır (C2 Tipi).

İlk Tunç Çağı III'ün sonuyla (İTÇ IIIb); İç Batı Anadolu Bölgesi'nde bazı ayaklar hafif köşeli yapılmıştır ve oldukça hantal bir görünümündedirler. Benzer tipte ayaklar İlk Tunç Çağı'nı başından beri Poliochne'de görülmektedir. Bu dönemde Üç ayaklı mutfak kaplarının kullanımı neredeyse yok denecek kadar azalmış, nadir formlar arasına girmiştir. Bunun nedeni ocak ve fırın kullanımındaki değişiklikler olarak tahmin edilmektedir (Lev. 12).

Orta Tunç Çağı'nda ise ender olarak görülen üç ayaklı mutfak kabına, Troya VI. tabakanın son evresinde çark yapımı 1 adet üç ayaklı mutfak kabı ve 5 adet ayak parçası örnek verilebilir (Lev.11 res.22) (Blegen vd. Caskey, Rawson, 1953: fig.329/37.1171, fig. 389/7-9, fig. 366/19, fig. 396.23). Therme'de Orta Tunç Çağı'na tarihlendirilmiş 1 adet ve Liman Tepe III. tabaka 4. evreden de 1 adet üç ayaklı mutfak kabı mevcuttur (Lev.11 res.23) (Lamb, 1936a: 642, Erkanal ve Artzy, 2001: res.3). Seyitömer yeni dönem kazılarında Orta Tunç Çağı IVC tabakasından 1 üç ayaklı mutfak kabı dışında örneğe rastlanmamıştır (Lev.11 res.24) (Bilgen, 2010: 283: res. 205). Ayrıca Beycesultan IVb tabakasından 1 adet üç ayaklı mutfak kabı ele geçmiştir, bunun yanında IVb ve c tabakalarında üç ayaklı mutfak kaplarının yerini aldığı düşünülen maltız ve çömleği şeklinde örnekler tespit edilmiştir (Lev.12 çiz.17-18) (Lloyd ve Mellaart, 1965: P.10:1,3, P.22: 8-9, P.29: 4). Batı Anadolu'da üç ayaklı mutfak kaplarının kullanımı neredeyse tamamen bitmişken, Miken ve Minos kültüründe üç ayaklı mutfak kaplarının kullanımını görmek mümkündür¹⁴.

¹⁴ bkz. Knappett, 1999: fig. 16, Boysal, 1965: 126: res.5, Mountjoy, 1998: 40: fig.2.

SONUÇ

Neolitik Çağ'dan beri bildiğimiz ayaklı kap ve kutular her dönem farklı biçim ve işlevlerde kullanılmıştır. Elimizdeki veriler ışığında pişirmede ilk kez İlk Tunç Çağ'ında kullanıldığı bilinmektedir ve pişirmede üç ayakların bağlantısı neredeyse hiç bitmemiştir. Günümüzde bile birçok alanda rastladığımız üç ayaklar hala denge ve yukarıda tutma özelliğinden dolayı kullanılmaktadır.

İlk Tunç Çağı başıyla beraber Batı Anadolu'nun sahil kesiminde üç ayaklı mutfak kapları yoğun bir şekilde karşımıza çıkar ve Troya, Poliochni, Thermi, Liman Tepe gibi yerleşmelerde stratigrafik olarak gelişimini izleyebilmekteyiz. Bu kabın bazı istisnai örnekler dışında İç Batı Anadolu'da ortaya çıkması ise ancak İlk Tunç Çağı II'nin sonlarına denk gelir. Küllüoba IVB tabakasında ilk kez ortaya çıkan üç ayaklı mutfak kaplarının kullanımı bir sonraki erken İTÇ III'de devam eder, Geç İTÇ III'de yani Orta Tunç Çağı'na Geçiş Dönemi'nde çok az oranda temsil edilir, Orta Tunç Çağı'nda ise tamamen ortadan kalkar. Kütahya Seyitömer'de de benzer gelişim söz konusudur.

Üç ayaklı mutfak kaplarının kullanımı büyük oranda pişirme gelenekleri ve bu geleneklerdeki gelişim ve değişimlerle ilgili olmalıdır. Şöyle ki, Batı Anadolu sahil kesiminde bugüne dek İlk Tunç Çağı'nda fırın kullanıldığına dair bir veri yoktur, Liman Tepe ve Troya'dan anladığımız kadarıyla burada her zaman ocaklar tercih edilmiştir. Kabın ateşle direkt temasını önlemek için doğal olarak her zaman ayaklı kaplar pişirmede tercih edilmiştir. İç Batı Anadolu'da ise İlk Tunç Çağı başından itibaren kubbeli fırınlar önemli bir mimari öğedir. Ayaklı kaplar kubbeli fırınlarda pişirmeye uygun değildir, işte bu nedenle Küllüoba, Demircihöyük gibi yerleşmelerde İTÇ II sonlarına dek pişirme büyük oranda küresel gövdeli çömleklerde yapılmış olmalıdır. Bununla beraber, iç bölgelerde andironlar pişirme gereçlerinin ayrılmaz bir parçasıdır. Andironlar genellikle yanmamış şekilde ele geçmektedir ve çoğu bezemelidir. Dolayısıyla andironlar direkt pişirme işleminde değil de, pişirme işlemi bittikten sonra yemeğin sıcaklığını koruması için köz üzerine yerleştirilerek kullanılıyor olmalıdır. Dolayısıyla küresel gövdeli kaplar hem fırınların içinde hem de andironların üzerinde kullanılmaya elverişli bir forma sahiptir. Geç İTÇ II'ye gelindiğinde Küllüoba'dan

anladığımız kadarıyla büyük olasılıkla fırınların kullanımı yanında, ocak kullanımında yoğun bir artış oluyor ve işte buna paralel olarak artık burada da Üç ayaklı mutfak kapları görülmeye başlanıyor.

Orta Tunç Çağı'na Geçiş Dönemi'yle beraber farklı bir durum ortaya çıkar. Bu defa sahil kesiminde, özellikle Troya IV'de gördüğümüz kadarıyla artık kubbeli fırınlar yoğun olarak kullanılmaya başlanılmıştır. İç Batı Anadolu'da Orta Tunç Çağı'na ait kazısı yapılmış çok fazla yerleşim bulunmamaktadır. Çok sayıda *in situ* buluntu konteksleri içeren Seyitömer Höyük'te ise farklı bir gelenek ortaya çıkar. Burada artık at nalı biçimli ocaklar pişirmede kullanılmıştır. At nalı biçimli ocaklar ve ocak ayakları sayesinde üç ayaklı mutfak kaplarına gerek kalmamış ve pişirme küresel gövdeli düz dipli çömleklerde yapılabilmektedir. Güney Batı Anadolu'da ise Beycesultan'a baktığımızda, burada düz dipli çömleklere ek olarak üretilmiş maltızları görmekteyiz. Az da olsa üç ayaklı mutfak kapları da pişirmede kullanılmıştır fakat maltızlı kapların kullanımı giderek artmış ve üç ayaklı mutfak kaplarının kullanımı bitmiştir. Aynı zamanda Beycesultan'da kenarları hafif yükseltilmiş daire ya da köşeleri yuvarlatılmış dörtgen biçimli ocaklar kullanılmaya başlanmış ve kubbeli fırınlar da İlk Tunç Çağı'dakilere benzer biçimde kullanılmaya devam etmiştir.

İlk Tunç Çağı boyunca üç ayaklı mutfak kaplarında boyut, tip ve mal grubu açısından yerel gelenekler değişmemiştir. Yalın ve astarlı mal olmak üzere iki mal grubunda değerlendirilen bu formda, her yerleşimde iki mal grubuna da rastlamak mümkündür. Ancak yalın mallar daha çok Batı Anadolu'nun sahil kesiminde tercih edilmiştir ve bu mal grubunda açık çokça kullanılmıştır. Astarlı mallar ise Güney Batı Anadolu'da yoğun olarak kullanılmış ve buradaki kaplarda bezeme varsa açık kullanılmamıştır. Ayaklar uca doğru incelen formun yanında küt olarakta yapılmış ve İlk Tunç Çağı II'ye kadar küt ayak kullanımı devam etmiştir. Küt ayaklar daha çok Batı Anadolu'nun sahil kesiminde İlk Tunç Çağı'na geçişte tercih edilirken, Güney Batı Anadolu'da İlk Tunç Çağı II'de özellikle bezemeli örneklerde yoğun olarak kullanılmıştır. İç Batı Anadolu Bölgesinde ise küt ayakların kullanımına rastlanılmamıştır. Yükselen ağız kenarlı örnekler de gelişim açısından küt ayaklara benzemektedir. Çoğunlukla küt ayaklı yükselen ağızlı mutfak kaplarının İlk örnekleri, İlk Tunç Çağı'na geçişte karşımıza çıkar ve en geç örnekleri de İlk Tunç Çağı II'dedir. Bu

tipteki kaplar daha çok Batı Anadolu'nun sahil kesimi ve Güney Batı Anadolu'da kullanılmıştır ve sayısal açıdan fazla örneği yoktur. Basit ağız kenarlı küresel gövdeli üç ayaklı mutfak kapları (B Tipi) İlk Tunç Çağ'ın başından sonuna kadar Batı Anadolu'nun sahil kesiminde yoğun olarak kullanılmıştır. Güney Batı ve İç Batı Anadolu'da az da olsa örnekleri mevcuttur. Dışa dönük ağız kenarlı üç ayaklı mutfak kaplarının (C Tipi) yoğun kullanımı Güney Batı ve İç Batı Anadolu'dadır ve bu kapların İlk Tunç Çağı III'e gelindiğinde karşılıklı iki yatay ve bir dikey kulplu örnekleri yaygınlaşmıştır.

Üç ayaklı mutfak kapları ilk kez Kumtepe (örn. Lev.80 çiz.124), Troya (örn. Lev.31 çiz.32), Poliochni (örn. Lev.33), Thermi (örn. Lev.31 çiz.33) örnekleriyle sahil kesiminde ortaya çıkar ve bunlar çoğunlukla küçük boyutludur; kullanımı zamanla iç kesimlere yayılır. Üç ayaklı mutfak kapları, Batı Anadolu'da İlk Tunç Çağı'nın farklı evrelerinde ortaya çıkmakla beraber büyük oranda bütünlük içindedir, sadece yerel bazı küçük farklarla birbirinden ayrılmaktadır ve bu form pişirmede sadece Batı Anadolu'da kullanılmıştır.

KAYNAKÇA

- Abay, Eşref (2012), “Beycesultan”, *Ege Üniversitesi Arkeoloji Kazıları*, İzmir, ss. 39-64.
- Artin, Gassia (2010), “The Necropolis and Dwellings of Byblos during the Chalcolithic Period: New Interpretations”, *Near Eastern Archaeology* 73:2-3.
- Aslan, Rüstem ve Blum, Stephan W.E. (2006), “Demir Troia”, *Arkeoatlas* 5, ss. 146-149.
- Bieg, Gebhard, Blum, W.E. Stephan, Körpe, Reyhan, Sevinç, Nurten ve Aslan, Rüstem (2009), “Yeşiltepe: Eine Siedlung der Frühen Bronzezeit am Oberlauf Des Skamander”, *Studia Troica* Band.18, Mainz Am Rhein, pp. 199-227.
- Bilgen, A. Nejat (2010), *Seyitömer Höyük Kazısı Ön Raporu (2006-2010)*, Kütahya.
- Bilgen, A. Nejat (2015), *Seyitömer Höyük Kazısı Ön Raporu 2013-2014*, Kütahya.
- Blegen, Carl W. Caskey, John L. ve Rawson, Marion (1950), *Troy Volume I*, Princeton.
- Blegen, Carl W. Caskey, John L. ve Rawson, Marion (1951), *Troy Volume II*, Princeton.
- Blegen, Carl W. Caskey, John L. ve Rawson, Marion (1953), *Troy Volume III*, Princeton.
- Blum, Stephan W.E. (2006), “Troia an der Wende von der Frühen zur Mittleren Bronzezeit –Troia IV und V”, Manfred O. Korfmann (ed.), *Troia: Archäologie eines Siedlungshügels und seiner Landschaft*, Mainz, pp.145-154.
- Bostancı, Oğuz, Bostancı (Kolankaya), Neyir, Deniz, Ulaş ve Oğuzhanoglu, Umay (2006), Erken Tunç Çağı Anadolu Ticaret Ağına Yeni Bir Katkı: Kula Bölgesinden Bir Grup Erken Tunç Çağı Seramiği, *Anadolu Medeniyetleri Müzesi 2005 Yıllığı*, Ankara. ss. 221-250.
- Boysal, Yusuf (1967), “Teos Kazısı 1965 Yılı Kısa Raporu”, *Türk Arkeoloji Dergisi* 14/1-2, Ankara, ss. 231-234.
- Brea, L. Bernabo (1964), *Poliochni I*, Roma.

- Brea, L. Bernabo (1976), *Poliochni II*, Roma.
- Burney, C.A. (1956), “Northern Anatolia Before Classical Times”, *Anatolian Studies* Vol.6 pp.179-203.
- Caymaz, Tayfun (2008), “Urla Yarımadası Prehistorik Yerleşimleri”, *Arkder 11-1*, ss.1-11.
- Coldstream, J.N. (2003), *Geometric Greece 900-700BC*, II. Baskı, London and New York.
- Cultraro, Massimo (2006), “Islands out of Time: Richness and Diversity of Prehistoric Studies on the Northern Aegean”, *Mythos: La Prehistoire egeennedu XIXe au XXle siecle apres J.C.* pp.279-290.
- Cultraro, Massimo (2013), “Food Preparation and Consumption in the Early Bronze Age of the Northern Aegean: Evidence from Poliochni, Lemnos”, *Giampaolo Graziadio, Riccardo Guglielmino, Valeria Lenuzza ve Salvatore Vitale (ed.); Studies in Mediterranean Archaeology for Mario Benzi, Bar International Series 2460*, pp. 103-111.
- Çakalgöz, Sema (2000), *Seyitömer Höyük Erken Tunç Çağı Mimarisi ve Buluntuları*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Protohistorya ve Önasya Anabilim Dalı, İzmir.
- Darkot, Besim ve Tuncel, Metin (1995), *Ege Bölgesi Coğrafyası*, (Üçüncü Baskı), İstanbul Üniversitesi Coğrafya Enstitüsü Yayınları 99: İstanbul.
- Derin, Zafer (2006), “İzmir’den İki Yeni Prehistorik Yerleşim Yeri: Yassitepe Höyüğü, Çakallar Tepesi Höyüğü”, *Arkeoloji Dergisi*, Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları VII, İzmir, ss. 1-14.
- Duru, Refik (1994), “Bademağacı Kazıları 1993”, *KST XVII/I*, ss. 69-78.
- Duru, Refik ve Umurtak, Gülsün (2001), “Bademağacı Kazıları 2000”, *KST XXIII/I*, ss.237-244.

- Duru, Refik (2002), “Bademağacı Kazıları 2000 ve 2001 Yılları Çalışma Raporu”, *Belleten* 246 Cilt LXVI, ss.549-594.
- Duru, Refik (2005), “Bademağacı Kazıları 2002 ve 2003 Yılları Çalışma Raporu”, *Belleten* 252 Cilt LXVIII, ss.519-539.
- Duru, Refik ve Umurtak, Gülsün (2011), “Bademağacı Kazıları 2010 Yılı Çalışma Raporu”, *KST XXXIII/II*, ss.115-124.
- Efe, Turan (1988), *Demircihüyük Band III, Die Keramik 2, Die Frühebronzezeitliche Keramik der Jüngerer Phasen (ab Phase H)*, Mainz am Rhein.
- Efe, Turan (1991), “1990 Yılında Kütahya, Bilecik ve Eskişehir İllerinde Yapılan Yüzey Araştırmaları”, *AST IX*, ss.561-584.
- Efe, Turan (1994), “Early Bronze Age III Pottery From Bahçehisar: The Significance of the Pre Hitite Sequence in the Eskişehir Plain, Northwestern Anatolia”, *AJA* Vol. 98/1 pp. 5-34.
- Efe, Turan, İlaslı, Ahmet ve Topbaş, Ahmet, (1995), “Salvage Excavations of the Afyon Archaeological Museum, Part 1: Kaklık Mevkii, A Site Transitional to the Early Bronze Age”, *Studia Troica* 5, Mainz Am Rhein, pp. 357-399.
- Efe, Turan (2001), “Küllüoba 2000 Yılı Kazısı”, *KST XXIII/II*, ss. 315-326.
- Efe, Turan (2004), “Kültür Gruplarından Krallıklara: Batı Anadolu’nun Tarihöncesi Kültürel ve Siyasal Gelişim Profili”, *Colloquium Anatolicum III*, ss.15-29.
- Efe, Turan ve Türkteki, Murat (2005), “The Stratigraphy and Pottery of the Period Transitional into the Middle Bronze Age at Küllüoba (Seyitgazi, Eskişehir)”, *Anatolia Antiqua XIII*, pp.119-144.
- Efe, Turan (2007), “The theories of the ‘Great Caravan Route’ between Cilicia and Troy: the Early Bronze Age III period in inland western Anatolia”, *Anatolian Studies* 57, pp. 47-64.
- Efe, Turan ve Fidan, Erkan (2008), “Complex Two in the Early Bronze II Upper Town of Küllüoba Near Eskişehir”, *Anatolica* 34, pp.67-102.

- Efe, Turan, Fidan, Erkan, Sarı, Deniz ve Türkteki, Murat (2011), “Küllüoba 2010 Yılı Kazı Çalışmaları”, *KST XXXIII/III*, ss. 485-500.
- Efe, Turan ve Türkteki, Murat (2011), “İç Batı Anadolu Bölgesi: Giriş” *Karşıdan Karşıya M.Ö 3. Bin’de Kiklad Adaları ve Batı Anadolu*, İstanbul, ss. 186-192.
- Efe, Turan (2014), “Selected EB II Pottery Recovered in the Two Burnt Rooms at Küllüoba Near Eskişehir”, *Engin Özgen Anı Kitabı*, ss. 115-128.
- Erkanal, Hayat ve Sevinç, Günel (1995), “1994 Liman Tepe Kazıları”, *KST XVIII/I*, ss.305-328.
- Erkanal, Hayat (1998), “1996 Liman Tepe Kazıları”, *KST XIX/I*, ss.379-398.
- Erkanal, Hayat ve Artzy, Michal (2001), “2000 Yılı Liman Tepe Kazı Çalışmaları”, *KST XXIII/I*, ss.375-388.
- Erkanal, Hayat, Şahoğlu, Vasıf, Tuncel, Rıza, Kouka, Ourania, Keskin, Levent ve Tuğcu, İrfan (2010), “Liman Tepe 2009 Yılı Kazıları”, *KST XXXII/IV*, ss.446-462.
- Erkanal, Hayat, Şahoğlu, Vasıf, Mangaloğlu, Sıla, Votruba, Gregory, Tuğcu, İrfan ve Pilge Soner (2011), “2010 Yılı Liman Tepe Sualtı Kazıları”, *KST XXXIII/IV*, ss.463-478.
- Eslick, C. (2009), *Elmalı Karataş V, The Early Bronze Age Pottery of Karataş; Habitation Deposits*, Oxford.
- Evren, Adil ve İçten, Cengiz (1997), “Efes Çukuriçi Arvalya (Gül Hanım) Höyükleri”, *Müze Kurtarma Kazıları Semineri VIII*, ss.111-134.
- Friglerin Gizemli Uygarlığı Katalogu (2007).
- Goldman, Hetty (1956), *Excavations at Gözlü Kule, Tarsus from the Neolithic through the Bronze Age*, Volume II, Princeton.
- Gökçay, M. Metin (2007), “Yenikapı Kazıları/Metro-Marmaray Projesi”, *İdol Arkeologlar Derneği Dergisi*, ss.16-27.

- Greenewalt, Crawford H. (2007), "Sardis: Archaeological Research and Conservation Projects in 2006", *KST XXIX/III*, ss. 371-386.
- Hüryılmaz, Halime (1998), "Gökçeada-Yenibademli Höyük 1996 Yılı Kurtarma Kazısı", *KST XIX/I*, ss. 357-378.
- Hüryılmaz, Halime (2006), "Gökçeada-Yenibademli Höyük 2005 Yılı Kazıları", *KST XXVIII/I*, ss. 343-356.
- Joukowsky, Martha Sharp (1986), *Prehistoric Aphrodisias I*, Belgium.
- Kadish, Barbara (1971), "Excavations at Prehistoric Remains of Aphrodisias, 1968 and 1969", *AJA Vol. 75/2*, pp. 121-140.
- Kilinski, Karl (1978), "The Boeotian Dancers Group", *AJA Vol. 82/2*, pp. 173-191.
- Knappet, Carl (1999), "Assessing a Polity in Protopalatial Crete: The Malia-Lasithi State", *AJA Vol. 103/4*, pp. 615-639.
- Koçak, Özdemir (2003), "Afyon- Bolvadin Yüzey Araştırmaları 2002 (Neolitik Çağdan İlk Tunç Çağına Kadar)", *AST XXI/ I*, ss. 173-184.
- Koder, Johannes ve Ladstätter, Sabine (2009), "Ephesos 2008", *KST XXXI/III*, ss. 321-336.
- Korfmann, Manfred (1993), "Troia 1992 Kazı Çalışmaları", *KST XV/I*, ss. 325-360.
- Korfmann, Manfred ve Kromer, Bernd (1993), "Demircihüyük, Beşik-Tepe, Troia- Eine Zwischenbilanz zur Chronologie Dreier Orte in Westanatolien", *Studia Troica III*, pp. 136-171.
- Korfmann, Manfred, Girgin, Çiğdem, Morçöl, Çiğdem ve Kılıç, Sinan (1995), "Kumtepe 1993 Bericht über die Rettungsgrabungen", *Studia Troica V*, Mainz Am Rhein, pp. 237-291.
- Korfmann, Manfred (2003), "Troia", *Arkeoatlas 2*, ss. 130- 143.
- Koşay, Hamit Z. (1957), "Türkiye Halkının Maddi Kültürüne Dair Araştırmalar II (Kap-Kacak, Ocak v.s.)", *Türk Etnografya Dergisi II*, Maarif Basımevi, Ankara.

- Kökten, Kılıç İ. (1951), “Kuzeybatı Anadolu’nun Tarih Öncesi Hakkında Yeni Gözlemler”, *Ankara Üniversitesi Dil Tarih-Coğrafya Fakültesi Dergisi* 3/9, ss.200-220.
- Körte, Gustav ve Körte, Alfred (1904), *Gordion, Ergebnisse Der Ausgrabung im Jahre 1900*, Archaologischen Institut, Berlin.
- Lamb, Winifred (1936 a), *Excavations at Thermi in Lesbos*, Cambridge.
- Lamb, Winifred (1936 b), “Excavations at Kusura Near Afyon Karahisar”, *Antiquity* Vol: LXXXVI 2, London, pp.1-64.
- Lamb, Winifred (1937), “Excavations at Kusura Near Afyon Karahisar I”, *Archaeologia* 86, Oxford, pp. 1-64.
- Lamb, Winifred (1938), “Excavations at Kusura Near Afyon Karahisar II”, *Archaeologia* 87, Oxford, pp. 217-273.
- Lambrianides, Kyriacos ve Spencer, Nigel (1998), “The Madra Çay Delta Archaeological Project 1996 Season: Archaeological and Geomorphological Survey at Altınova in Northwest Anatolia”, *AST XV/I*, ss.397-418.
- Levi, Doro (1945), “Gleanings from Crete”, *AJA* Vol. 49/3, pp. 270-329.
- Lloyd, Seton ve Mellaart, James (1962), *Beycesultan Vol. I*, London.
- Lloyd, Seton ve Mellaart, James (1965), *Beycesultan Vol. II*, London.
- Lochner, İna ve Efe, Ay Deniz Ş.M. (2001), “Die Frühbronzezeitlichen Keramik”, *Die Frühebronzezeitlichen Siedlungsbefunde in Aizanoi, Vorbericht über die Kampagnen 1997 bis 1999*, *Archaeologischer Anzeiger*, Berlin, pp.269-295.
- Manning, Sturt W. (1995) *The Absolute Chronology of the Aegean Early Bronze Age: Archaeology, Radiocarbon and History*.
- Mellaart, James (1954), “Preliminary Report on a Survey of Pre-Classical Remains in Southern Turkey”, *Anatolian Studies* 4, pp.17-240.
- Mellaart, James (1970), *Hacılar I-II*, Edinburg.

- Mellink, Machteld J. (1992), “Anatolian Chronology”, R.W. Ehrich (ed), *Chronologies in Old World Archaeology* Vol. I-II, Chicago, pp.207-220.
- Mitten, David G. (1969), “Excavations at Sardis 1968”, *Türk Arkeoloji Dergisi* XVII/1 TTK Basımevi, Ankara, ss. 111-114.
- Mountjoy, P.A. (1998), “The East Aegean-West Anatolian İnterface in the Late Bronze Age: Mycenaeans and the Kingdom of Ahhiyawa”, *Anatolian Studies* Vol. 48, pp.33-67.
- Nicolaou, Kyriakos (1972), “Archaeological News from Cyprus, 1970”, *AJA* Vol.76/3, pp.311-320.
- Oğuzhanoglu, Umay (2014), “Laodikeia’den Batı Anadolu Erken Tunç Çağı’na Yeni Katkılar”, Celal Şimşek (ed.), *10. Yılında Laodikeia*, Ege Yayınları, İstanbul, ss. 71-86.
- Orthmann, Winfried (1963), *Die Keramik der Frühen Bronzezeit aus Inneranatolien*, Bonn.
- Öner, Beyil (2009), *Küllüoba Höyüğü Geç Kalkolitik ve İlk Tunç Çağı Küçük Buluntuları (Yontmataş Aletler ve Metal Eserler Hariç)*, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji Anabilim Dalı Protohistorya ve Ön Asya Arkeolojisi Bilim Dalı, İstanbul.
- Özdoğan, Mehmet (1987), “1986 Yılı Trakya ve Marmara Bölgesi Araştırmaları’ *AST* V/II, ss. 157-174.
- Özdoğan, Mehmet, Parzinger, Hermann ve Karul, Necmi (1996), “Kırklareli Höyüğü 1995 Yılı Kazısı”, *KST* XVIII/I, ss.53-81.
- Özgür, Murat (2000), *Türkiye Coğrafyası*, Ankara.
- Pernica, Ernst, Jablonka, Peter, Aslan, Rüstem (2008), “2007 Yılı Troia Kazı Çalışmaları”, *KST* XXX/II, ss.249-266.

- Sarı, Deniz (2004), *Küllüoba İlk Tunç Çağı II Çanak Çömleği*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji Anabilim Dalı Protohistorya ve Önasya Arkeolojisi Bilim Dalı İstanbul.
- Sarı, Deniz (2011), *İlk Tunç Çağı ve Orta Tunç Çağı'nda Batı Anadolu'nun Kültürel ve Siyasal Gelişimi*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji Anabilim Dalı/Strasbourg Üniversitesi Etude des Civilisations de l'Antiquité- UMR 7044 Archeologie de l'Orient Ancien, İstanbul.
- Sarı, Deniz (2012), 'İlk Tunç Çağı ve Orta Tunç Çağı'nda Batı Anadolu'nun Kültürel ve Siyasal Gelişimi', *MASROP/e-Dergi* 7, ss.112-249.
- Sazcı, Göksel (2007), *Troia Hazinesi*, İstanbul.
- Seeher, Jürgen (1991), "Demircihüyük Nekropol Kazısı 1990 Yılı Sonuçları", *KST XIII/I*, ss. 163-176.
- Seeher, Ayşe Baykal, Kauder, Julia Obladen (1996), *Demircihüyük IV*, Mainz.
- Seeher, Jürgen (2000), *Die Bronzezeitliche Necropole Von Demircihüyük- Sarıket*, Tübingen.
- Sperling, Jerome W. (1976), Kum Tepe in the Troad: Trial Excavation, 1934, *Hesperia*, Vol. 45, No. 4, pp. 305-364.
- Şahoğlu, Vasıf (2002), *Liman Tepe Erken Tunç Çağı Seramiğinin Ege Arkeolojisindeki Yeri ve Önemi*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji Protohistorya ve Önasya Arkeolojisi Anabilim Dalı, Ankara.
- Şahoğlu, Vasıf (2005), "The Anatolian trade Network and the İzmir Region during the Early Bronze Age", *Oxford Journal of Archaeology* Vol. 24/4, Oxford, pp. 339-361.
- Şahoğlu, Vasıf, Vural, Hüseyin ve Karaturgut, Emrullah (2008), "Çeşme Boyalık Erken Tunç Çağı Mezarlığı", *AST XXVI/ I*, ss.235-252.

- Şahoğlu, Vasıf (2011), “Early Bronze Age Pottery in Coastal Western Anatolia”, *ACROSS The Cyclades and Western Anatolia during the 3rd Millennium BC*, pp.136-143.
- Şahoğlu, Vasıf, Erkanal, Hayat, Büyükelçioğlu Ümit Ç. ve Erbil, Yiğit (2011), “Çeşme Bağlararası 2010 Yılı Kazıları”, *KST XXXIII/IV*, ss. 489-508.
- Türkcan, Ali Umut (2010), “Kanlıtaş Höyük ve Civarı (İnönü, Eskişehir), Yüzey Araştırması”, *AST XXVIII/I*, ss. 303-328.
- Türkteki, Murat (2004), *Küllüoba İlk Tunç Çağı III Çanak Çömleği*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji Anabilim Dalı Protohistorya ve Önasya Arkeolojisi Anabilim Dalı, İstanbul.
- Türkteki (Üstün), Sinem (2006), *1993-2004 Dönemi Bademağacı Kazılarında Bulunmuş Olan İlk Tunç Çağı II Kırmızı Astarlı Malları*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji Anabilim Dalı Protohistorya ve Önasya Arkeolojisi Bilim Dalı, İstanbul.
- Türkteki (Üstün), Sinem (2012), *Göller Bölgesi İlk Tunç Çağı 1-2 Çanak Çömleği*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji Anabilim Dalı Protohistorya ve Önasya Arkeolojisi Bilim Dalı, İstanbul.
- Topbaş, Ahmet, Efe, Turan ve İlaslı, Ahmet (1998), “Salvage Excavations of The Afyon Archaeology Museum, Part 2: The Settlement of Karaoğlan Mevkii and The Early Bronze Age Cemetery of Kaklık Mevkii”, *Anatolia Antiqua VI*, Paris, pp. 21-94.
- Warner, Jayne L. (1994), *Elmalı Karataş II*, BRYN Mawr, PA.
- Yılmaz, Mehmet (2012), *Başlangıcından İlk Tunç Çağı Sonuna Kadar Anadolu’da Pişirme Geleneği*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji Anabilim Dalı, Çanakkale.

EK-1 (KATALOG)

Kat. No: 1, A1 Tipi (Yükselen Ağızlı Uca Doğru İncelen Ayaklı) (Lev.24 çiz.19)

Buluntu Yeri: Kaklık Mevkii/plan kare 15

Hamur ve Yüzey: Hamur az miktarda mika katkılı, kırmızı ve siyah renkleri arasında alacalı ve hamur dokusu gevrek. Dış yüzey kahverengi renkte astarlı, yer yer isli.

Tanımı: S profilli, dışa dönük ağızlı. Ağız kenarından çıkan bir adet dikey kulp ve kulbun simetrisinde ağız kenarı yükselmekte. Uzun uca doğru incelen ayaklı. Ayaklar, ağız kenarı ve kulbun bir kısmı kırık.

Dönemi: İTÇ'ye Geçiş

Yayını: Efe, İlaslı ve Topbaş, 1995: 385: fig.24.79.

Kat. No: 2, A1 Tipi (Yükselen Ağızlı Uca Doğru İncelen Ayaklı) (Lev.24 çiz.20)

Buluntu Yeri: Liman Tepe/LMT A VI Ib

Ölçüleri: AR: 9.9 cm. H: 12.4 cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur (2,5YR 3/0) gri renkte ve orta nitelikli iyi fırınlanmış. İç yüzey (7,5YR 5/4) kahverengi renkte, dış yüzey (7,5YR 7/6) kırmızımsı sarı renkte astarlı olup yüzey alacalı.

Tanımı: Dışa dönük ağızlı. Ağız kenarından çıkan bir adet dikey kulp ve kulbun simetrisinde ağız kenarı yükselmekte. Kısa uca doğru incelen ayaklı.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Şahoğlu, 2002: 179: Lev.19.b.

Kat. No: 3, A1 Tipi (Yükselen Ağızlı Uca Doğru İncelen Ayaklı) (Lev.25 çiz.21)

Buluntu Yeri: Beycesultan/XIV. Tabaka

Hamur ve Yüzey: Siyah renk hamurlu, yüzey hafif açık.

Tanımı: S profilli, dışa dönük ağızlı. Ağız kenarından çıkan bir adet dikey şerit kulp ve kulbun simetrisinde ağız kenarı yükselmekte ve altında memecik biçimli kabartma bezeme. Kısa uca doğru incelen ayaklı.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Lloyd ve Mellaart, 1962: 179: fig. 39.10.

Kat. No: 4, A1 Tipi (Yükselen Ağızlı Uca Doğru İncelen Ayaklı) (Lev.25 çiz.22)

Buluntu Yeri: Beycesultan/XIV. Tabaka

Hamur: Mika katkılı ve kahverengi renkte.

Tanımı: S profilli, dışa dönük ağızlı. Ağız kenarından çıkan bir adet dikey şerit kulp ve kulbun simetrisinde ağız kenarı yükselmekte. Kulp üzerinde iki adet dikey oluk bezeme. Gövde ortasında dikey kulp tutamak. Uzun uca doğru incelen ayaklı.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Lloyd ve Mellaart, 1962: 183: fig. 42.5.

Kat. No: 5, A1 Tipi (Yükselen Ağızlı Uca Doğru İncelen Ayaklı) (Lev.25 çiz.23, Lev.103 res.31)

Buluntu Yeri: Aphrodisias/Pekmez Höyük/Tunç Çağı II/Açma I.

Hamur ve Yüzey: Saman katkılı hamur kırmızı renkte. Yüzey kırmızı renkte astarlı.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı. Ağız kenarı altından çıkan bir adet dikey kulp. Uzun ucu küt ayaklı. Bu parça orijinal çiziminde C1 tipindedir ancak fotoğrafına göre A1 tipinde değerlendirilmiş çizimi de orijinal çizim üzerinde düzenlenmiştir.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Joukowsky, 1986: 400-401: 1403I, 337.

Kat. No: 6, A2 Tipi (Yükselen Ağızlı Ucu Küt Ayaklı) (Lev.26 çiz. 24)

Buluntu Yeri ve Yılı: Kula Bölgesi Menye Köyü/1964

Ölçüleri: AR: 13.5 cm. H: 12.5 cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur mika ve bitkisel katkılı (2,5YR 4/6) kırmızı renkte. İç yüzey (5YR 3/4) koyu kırmızımsı kahverengi, dış yüzey (5YR 5/6) sarımsı kırmızı renkte astarlı ve hafif açık.

Tanımı: S profilli, dışa dönük ağızlı. Ağız kenarından çıkan bir adet dikey şerit kulp ve kulbun simetrisinde ağız kenarı yükselmekte. Bir tanesi kulbun simetrisinde ağız kenarı altında diğer ikisi karşılıklı kabın orta kısmında olmak üzere toplam üç adet boynuz biçimli kabartma bezeme. Uzun ucu küt ayaklı.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Bostancı vd. 2006: 232: Lev. II.2.

Kat. No: 7, A2 Tipi (Yükselen Ağızlı Ucu Küt Ayaklı) (Lev.26 çiz.25)

Buluntu Yeri ve Yılı: Kula Bölgesi Menye Köyü/1964

Ölçüleri: AR: 11.9 cm. H: 13.6 cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur mika, taşçık ve bitkisel katkı. İç yüzey (5YR 5/8) sarımsı kırmızı, dış yüzey (2,5YR 5/8) kırmızı renkte astarlı.

Tanımı: S profilli, dışa dönük ağızlı. Ağız kenarından çıkan bir adet dikey şerit kulp ve kulbun simetrisinde ağız kenarı yükselmekte. Bir tanesi kulbun simetrisinde ağız kenarı altında diğer ikisi karşılıklı kabın orta kısmında olmak üzere toplam üç adet memecik biçimli kabartma bezeme. Uzun ucu küt ayaklı. Ayaklardan bir tanesi kırık.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Bostancı vd. 2006: 232: Lev. III.3.

Kat. No: 8, A2 Tipi (Yükselen Ağızlı Ucu Küt Ayaklı) (Lev.27 çiz.26)

Buluntu Yeri ve Yılı: Kula Bölgesi Menye Köyü/1964

Ölçüleri: AR: 12 cm. H: 12.2 cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur yoğun mika, taşçık ve bitkisel katkı. Dış yüzey (2,5YR 4/4) kırmızımsı kahverengi renkte astarlı.

Tanımı: S profilli, dışa dönük ağızlı. Ağız kenarından çıkan bir adet dikey kulp ve kulbun simetrisinde ağız kenarı yükselmekte. Bir tanesi kulbun simetrisinde ağız kenarı altında diğer ikisi karşılıklı kabın orta kısmında olmak üzere toplam üç adet kurtçuk biçimli kabartma bezeme. Uzun ucu küt ayaklı.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Bostancı vd. 2006: 232: Lev. IV.4.

Kat. No: 9, A2 Tipi (Yükselen Ağızlı Ucu Küt Ayaklı) (Lev.27 çiz.27)

Buluntu Yeri ve Yılı: Kula Bölgesi Menye Köyü/1964

Ölçüleri: AR: 13.1/14.1 cm. H: 15.3 cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur yoğun mika, taşçık, saman ve kavkı katkı. İç yüzey (7,5YR 6/4) açık kahverengi, dış yüzey (2.5YR 5/6) kırmızı renkte astarlı.

Tanımı: S profilli, dışa dönük ağızlı. Ağız kenarından çıkan bir adet dikey kulp ve kulbun simetrisinde ağız kenarı yükselmekte. Dış yüzey kulbun simetrisinde ağız kenarı altında bir adet memecik biçimli kabartma bezeme. Uzun küt ucu ayaklı.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Bostancı vd. 2006: 233: Lev. V.5.

Kat. No: 10, A2 Tipi (Yükselen Ağızlı Ucu Küt Ayaklı) (Lev.28 çiz.28)

Buluntu Yeri ve Yılı: Kula Bölgesi Menye Köyü/1964

Ölçüleri: AR:17/ 17.6 cm. H: 19.9 cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur yoğun mika, taşçık, az miktarda kavkı ve bitkisel katkı. İç yüzey (2,5YR 6/8) açık kırmızı, dış yüzey (2.5YR 5/8) kırmızı renkte astarlı.

Tanımı: S profilli, dışa dönük ağızlı. Ağız kenarından çıkan bir adet dikey şerit kulp ve kulbun simetriğinde ağız kenarı yükselmekte. Bir tanesi kulbun simetriğinde ağız kenarı altında diğer ikisi karşılıklı kabın orta kısmında olmak üzere toplam üç adet memecik biçiminde kabartma bezeme. Uzun ucu küt ayaklı. Ayaklardan bir tanesi kırık.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Bostancı vd. 2006: 233: Lev. VI.6.

Kat. No: 11, A2a Tipi (Yükselen Ağızlı Uç Kısmı Konik/Çan Biçimli Ayaklı) (Lev.29 çiz. 29)

Buluntu Yeri ve Yılı: Kula Bölgesi Menye Köyü/1964

Ölçüleri: AR: 14.1 cm. H: 15.6cm.

Hamur: Yoğun mika, taşçık ve kavkı katkı, (2,5YR 4/8) kırmızı renkte.

Tanımı: S profilli, dışa dönük ağızlı. Ağız kenarından çıkan bir adet dikey kulp ve kulbun simetriğinde ağız kenarı yükselmekte. Bir tanesi kulbun simetriğinde ağız kenarı altında diğer ikisi karşılıklı kabın orta kısmında olmak üzere toplam üç adet memecik biçimli kabartma bezeme. Uzun uç kısmı konik/çan biçimli ayaklı. Ayak üzerinde dikey oluk bezeme.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Bostancı vd. 2006: 232: Lev. I.1.

Kat. No: 12, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı) (Lev.31 çiz.33)

Buluntu Yeri: Troya/I. Tabaka

Ölçüleri: AR: 11.4 cm. kulp H:13.5 cm.

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur, gri ve kırmızımsı kahve renkte alacalı. Yüzey pürüzlü olup hafif açık.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, ağız kenarından çıkan bir adet dikey kulp. Ağız kenarı üzerinde biri kulbun simetriğinde diğer ikisi orta kısımda karşılıklı üç memecik biçiminde kabartma bezeme. Uzun uca doğru incelen ayaklı. Ayaklardan iki tanesi ve gövdenin bazı kısımları kırık olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Blegen vd. 1950: 125: fig. 233, 37.1138.

Kat. No: 13, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev. 31 çiz.34)

Buluntu Yeri ve Yılı: Thermi/Thermi III/A oda I

Ölçüleri: H: 11.5 cm.

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur kahverengi renkte. Yüzey hafif açık.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, ağız kenarından çıkan bir adet dikey kulp. Ağız kenarı üzerinde biri kulbun simetriğinde diğer ikisi karşılıklı orta kısımda olmak üzere üç adet memecik biçiminde kabartma bezeme. Uzun uca doğru incelen ayaklı. Ayaklar ve kulp kırık olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Lamb, 1936a: 125: plt. IX, XXXV-210.

Kat. No: 14, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev.32 çiz.35)

Buluntu Yeri: Troya/I. Tabaka

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur, neredeyse siyah özlü. İç ve dış yüzey kırmızımsı devetüyü renkte ve açık.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, ağız kenarından çıkan bir adet dikey kulp. Kulp üzerinde yalancı burğu bezeme. Uzun uca doğru incelen ayaklı. Büyük bir kısmı kırık olup çizimde tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Blegen vd. 1950: 116: fig. 266.8.

Kat. No: 15, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev.33 çiz.37)

Buluntu Yeri: Poliochni/Mavi Evre/26, 28, 31 Alanları

Ölçüleri: AR: 17 cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur siyah ve kırmızı renk alacalı. Yüzey açıkılı.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, uzun uca doğru incelen ayaklı. Sadece ağız kenarı ve gövdeden ayağa geçiş kısmı olan bir parça olup çiziminde tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Brea 1964: Tav. LXXIII.b.

Kat. No: 16, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev.34 çiz.38)

Buluntu Yeri: Poliochni/Mavi Evre/504 Nolu Alan

Ölçüleri: AR: 21 cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur kırmızı renkte ve yüzey açıkılı.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, uzun uca doğru incelen ayaklı. Ağız kenarından çıkan bir adet dikey ilmik kulp. Kulp üzerinde derin ve geniş dikey bir oluk. Ayaklar elle düzeltilerek cepheden hafif köşeli/keskin bir görünüm kazandırılmış.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Brea, 1964: Tav. LXXI.a.

Kat. No: 17, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev.34 çiz.39)

Buluntu Yeri: Poliochni/Mavi Evre/Megaron 605'in Altından

Ölçüleri: AR: 25 cm.

Hamur ve Yüzey: Açık kahverengi renkte hamur ve yüzey hafif açıkılı.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, uzun uca doğru incelen ayaklı. Ağız kenarından çıkan bir adet şerit ilmik kulp. Kulp üzerinde derin ve geniş dikey bir oluk. Kulbun üst kısmı mahmuzlu. Ayaklar elle düzeltilerek cepheden köşeli/keskin bir görünüm kazandırılmış.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Brea, 1964: Tav. LXXI.b.

Kat. No: 18, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev. 35 çiz.40)

Buluntu Yeri: Poliochni/Mavi Evre/Megaron 605'in Altından

Ölçüleri: AR: 18 cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur siyahımsı kahverengi renkte ve yüzey elle düzeltilmiş.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, uzun uca doğru incelen ayaklı. Ayaklar elle düzeltilerek cepheden hafif köşeli/keskin bir görünüm kazandırılmış. Gövdenin alt kısmı ve ayaklardan bir tanesi kırık.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Brea, 1964: Tav. LXXI.d.

Kat. No: 19, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev.35 çiz.41)

Buluntu Yeri: Poliochni/Kırmızı Evre/Oda 511

Ölçüleri: AR: 43 cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur kahverengi renkte ve yüzey hafif açık.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, uzun uca doğru incelen ayaklı. Ayaklar elle düzeltilerek cepheden köşeli/keskin bir görünüm kazandırılmış ve kırık olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Brea, 1964: Tav. CLIV.f.

Kat. No: 20, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev. 36 çiz.42)

Buluntu Yeri: Poliochni/Yeşil Evre/Bina 22

Ölçüleri: AR: 16 cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur kahverengi renkte ve yüzey açık.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, uzun uca doğru incelen ayaklı. Ayaklardan bir tanesinin gövde ile birleştiği yerde yatay tutamak. Ayaklar elle düzeltilerek cepheden köşeli/keskin bir görünüm kazandırılmış. Ayaklar kırık olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Brea, 1964: Tav. CXXXII.b.

Kat. No: 21, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev.36 çiz.43)

Buluntu Yeri: Poliochni/Kırmızı Evre/Alan 849

Ölçüleri: AR: 31 cm.

Hamur ve Yüzey: Kahverengimsi gri renkte hamur ve yüzey elle düzeltilmiş.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, uzun uca doğru incelen ayaklı. Ayaklardan bir tanesinin gövde ile birleştiği yerde yatay tutamak. Ayaklar elle düzeltilerek cepheden köşeli/keskin bir görünüm kazandırılmış. Ayaklar kırık olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Brea, 1964: Tav. CLIV.d.

Kat. No: 22, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev.37 çiz.45)

Buluntu Yeri: Poliochni/Kırmızı Evre/Alan 849

Ölçüleri: AR: 28.5x 29.8 cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur siyah renkte. Yüzey elle düzeltilmiş.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, uzun uca doğru incelen ayaklı. Ayaklardan karşılıklı iki tanesinin gövde ile birleştiği kısımda yatay tutamak. Ayaklar elle düzeltilerek cepheden köşeli/keskin bir görünüm kazandırılmış. Ayaklar kırık olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Brea, 1964: Tav. CLV.e.

Kat. No: 23, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev.39 çiz.48)

Buluntu Yeri ve Yılı: Poliochni/1930/Kırmızı Evre

Ölçüleri: AR: 18.2x 19.5 cm.

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur kahverengi renkte. Yüzey elle düzeltilmiş.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, uzun uca doğru incelen ayaklı. Ayaklardan bir tanesinin gövde ile birleştiği yerde dikey kulp mevcut olup kırıktır. Ayaklar elle düzeltilerek cepheden köşeli/keskin bir görünüm kazandırılmış. Ayaklar kırık olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Brea, 1964: Tav. CLVII.e.

Kat. No: 24, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev.39 çiz.49)

Buluntu Yeri: Poliochni/Kırmızı Evre/832 Nolu Megaron Altından

Ölçüleri: AR: 45 cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur sarımsı kahverengi renkte ve iyi kalitede. Yüzey elle düzeltilmiş.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, uzun uca doğru incelen ayaklı. Gövde üzerinde iki dikey kulp tutamak. Ayaklar elle düzeltilerek cepheden köşeli/keskin bir görünüm kazandırılmış.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Brea, 1964: Tav. CLVI.b.

Kat. No: 25, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev.42. çiz.53)

Buluntu Yeri: Troya/Troya II/Alan 222/Oda 221

Ölçüleri: AR:23.5 cm.

Hamur: Gri ve kırmızımsı kahverengi renkte alacalı, kaba nitelikte.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, ağız kenarı altında karşılıklı iki dikey kulp. Uzun uca doğru incelen ayaklı. Ayaklar kırık olup alçı ile tamamlanmıştır alçıda küt tamamlanmıştır ancak orijinalinin uca doğru incelen ayaklı olduğu düşünülmektedir.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Blegen vd. 1950: 308: fig. 406-36.1151.

Kat. No: 26, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev.42 çiz.54)

Buluntu Yeri: Demircihüyük/Mezar 151

Hamur: Kırmızı ve kahverengi renkleri arasında alacalı.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, uzun uca doğru incelen ayaklı. Ağız kenarı altında karşılıklı iki yatay kulp. Ayak üzerinde üç adet oluk bezeme.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Seeher, 2000: 84: Abb. 27.b.

Kat. No: 27, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev.43 çiz.55)

Buluntu Yeri ve Yılı: Demircihüyük/Mezar 26

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur yumuşak dokuda olup kırmızı renkte. Yüzey açık.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, uzun uca doğru incelen ayaklı. Ağız kenarı altında karşılıklı iki yatay tutamak. Ayaklar ve gövdenin bir kısmı kırık.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Seeher, 2000: 69: Abb. 17.b.

Kat. No: 28, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev.43 çiz.56)

Buluntu Yeri: Demircihüyük/Mezar 368

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur, açık kırmızı renkte. Yüzey grimsi kahverengi renk astarlı ve yüzey açık.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, uzun uca doğru incelen ayaklı. Ağız kenarı altında bir adet dikey kulp ve bir tanesi kulbun karşısında diğeri de gövde ortasında karşılıklı iki yatay tutamak. Dikey kulp üzerinde bir adet memecik biçiminde kabartma bezeme.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Seeher, 2000: 109: Abb. 43.a.

Kat. No: 29, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev.44 çiz.57)

Buluntu Yeri: Karaoğlan Mevkii/Batı Açması

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur kahverengi yüzeyli ve yüzey hafif isli.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, ağız kenarı altında karşılıklı iki dikey kulp. Uzun uca doğru incelen ayaklı. Sadece ağız kenarı, gövde ve gövdeden ayağa geçişi bulunan parça çizimde tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Topbaş, Efe ve İlaslı, 1998: 61: fig. 48.86.

Kat. No: 30, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev.44 çiz.58)

Buluntu Yeri: Beycesultan/XIV. Kat

Hamur ve Yüzey: Hamur kahverengi renkte ve yüzey kırmızı renk astarlı.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, ağız kenarından çıkan bir adet dikey kulp. Orta kısımda ağız kenarı altından çıkan yan yana iki adet tek sıra halinde 4 ve 5li nokta şeklinde kabartma bezeme. Uzun uca doğru incelen ayaklı. Ayaklar kırıktır.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Lloyd ve Mellaart, 1962: 177: fig. 46.9.

Kat. No: 31, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev.48 çiz.64)

Buluntu Yeri ve Yılı: Küllüoba/2005/AB17/30/Fırın ve Ocak Çevresi

Ölçüleri: AR:17cm. H: 25.2 cm.

Hamur ve Yüzey: Kum katkılı hamur grimsi kahverengi renkte. Yüzey hamur rengine sulandırılmış kil ile düzeltilmiş yer yer alacalı.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, ağız kenarından çıkan bir adet dikey kulp. Kulbun simetriğinde memecik şeklinde kabartma bezeme. Gövde üzerinde karşılıklı iki yatay kulp tutamak. Uzun uca doğru incelen ayaklı. Büyük bir kısmı kırık olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ III

Kat. No: 32, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev.49 çiz.65)

Buluntu Yeri: Poliochni/Sarı Evre/X 801- 802 Alanı

Ölçüleri: AR: 23.3 cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur açık kahverengi renkte ve yüzey elle düzeltilmiş.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, ağız kenarı altında karşılıklı iki dikey kulp tutamak. Uzun uca doğru incelen ayaklı. Ayaklar elle düzeltilerek cepheden hafif köşeli/keskin bir görünüm kazandırılmış. Ayaklardan bir tanesi kırık olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ IIIa

Yayını: Brea, 1976: Tav. CCXIX.a.

Kat. No: 33, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev.49 çiz.66)

Buluntu Yeri: Kaklık Mevkii/Mezar 15

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur kahverengi yüzeyli ve yüzey hafif isli.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, ağız kenarı altında karşılıklı dört adet dikey şerit kulp. Uzun uca doğru incelen ayaklı. Ayak ve kulplardan bir tanesi kırıktır.

Dönemi: İTÇ IIIb

Yayını: Topbaş, Efe ve İlaslı, 1998: 77: fig. 59.177.

Kat. No: 34, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev.50 çiz.67)

Buluntu Yeri ve Yılı: Liman Tepe/1995/26/LMT B V2

Ölçüleri: AR:11cm.H:14 cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur taşçık katkılı kaba nitelikte, (5YR 4/3) kırmızımsı kahverengi renkte, hamur özü (5YR,3/1) koyu gri renkte olup iyi fırınlanmış. İç yüzey (7,5YR 3/0) koyu gri, dış yüzey (5YR 4/1) gri renkte astarlı.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, hafif boyunlu, uzun uca doğru incelen ayaklı. Ayalar kırık olup çizimde tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ III

Yayını: Şahoğlu, 2002: 253: Lev.62.b, Erkanal ve Sevinç, 1995: 311-325.

Kat. No: 35, B1 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen Ayaklı)
(Lev.50 çiz.68)

Buluntu Yeri ve Yılı: Külliüoba/2014/ Z13/22,24

Ölçüleri: AR:20cm. H: 19.2 cm.

Hamur ve Yüzey: Taşçık katkılı hamur kahverengimsi bej renkte. Hamur dokusu gevrek. Yüzey isli ve alacalı.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, uzun uca doğru incelen ayaklı. Ayağın gövde ile birleşiminin üzerinde yatay kulp. Ayaklar elle düzeltilerek cepheden hafif köşeli/keskin bir görünüm kazandırılmış. Büyük bir kısmı kırık olup çizimle tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ IIIb

Kat. No: 36, B1a Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen ve Dışa Açılan Ayaklı) (Lev.53 çiz.73)

Buluntu Yeri: Poliochne/Kırmızı Evre/514-511 Nolu Oda

Ölçüleri: AR: 27.4cm.

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur siyah renkte. Yüzey elle düzeltilmiş.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, uzun uca doğru incelen ve dışa açılan ayaklı. Ayaklar elle düzeltilerek cepheden köşeli/keskin bir görünüm kazandırılmış. Ayaklardan bir tanesi kırık olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Brea, 1964: Tav. CLIV.b.

Kat. No: 37, B1a Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen ve Dışa Açılan Ayaklı) (Lev.53 çiz.74)

Buluntu Yeri ve Yılı: Poliochne/1953/Kırmızı Evre/526 Nolu Bölme

Ölçüleri: AR: 28.5x 30 cm.

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur kırmızımsı sarı renkte. Yüzey elle düzeltilmiş.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, uzun uca doğru incelen ve dışa açılan ayaklı. Ayaklardan bir tanesinin gövde ile birleştiği kısımda yatay tutamak. Ayaklar elle düzeltilerek cepheden köşeli/keskin bir görünüm kazandırılmış. Ayaklar kırık olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Brea, 1964: Tav. CLIV.e.

Kat. No: 38, B1a Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen ve Dışa Açılan Ayaklı) (Lev.54 çiz.75)

Buluntu Yeri: Poliochni/Kırmızı Evre/510 Nolu Oda

Ölçüleri: AR: 30.2 cm.

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur pembemsi kahverengi renkte. Yüzey elle düzeltilmiş.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, ağız kenarı altında ayakla gövdenin birleştiği kısımda karşılıklı iki dikey kulp tutamak. Uzun uca doğru incelen ve dışa açılan ayaklı. Ayaklar elle düzeltilerek cepheden köşeli/keskin bir görünüm kazandırılmış. Ayaklar kırık olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Brea 1964: Tav. CLV.a.

Kat. No: 39, B1a Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen ve Dışa Açılan Ayaklı) (Lev.54 çiz.76)

Buluntu Yeri: Poliochni/Kırmızı Evre/510 Nolu Oda

Ölçüleri: AR: 18.5 cm.

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur kırmızımsı kahverengi renkte. Yüzey elle düzeltilmiş.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, uzun uca doğru incelen ve dışa açılan ayaklı. Ayaklardan bir tanesinin gövde ile birleştiği kısımda yatay tutamak. Ayaklar elle düzeltilerek cepheden köşeli/keskin bir görünüm kazandırılmış. Ayaklardan bir tanesi kırık olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Brea, 1964: Tav. CLV.b.

Kat. No: 40, B1a Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen ve Dışa Açılan Ayaklı) (Lev.56 çiz.77)

Buluntu Yeri: Poliochni/Kırmızı Evre/412 Nolu Alan

Ölçüleri: AR: 32.5 cm.

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur kırmızı renkte. Yüzey elle düzeltilmiş.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, ağız kenarı altından çıkan bir adet dikey kulp tutamak. Dış yüzeyde ağız kenarı altında kaş biçiminde hafif kabartma bezeme. Uzun uca doğru incelen ve dışa açılan ayaklı. Ayaklar elle düzeltilerek cepheden

köşeli/keskin bir görünüm kazandırılmış. Ayaklardan iki tanesi kırık olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Brea, 1964: Tav. CLV.c.

Kat. No: 41, B1a Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen ve Dışa Açılan Ayaklı) (Lev.56 çiz.79)

Buluntu Yeri: Poliochni/Kırmızı Evre/828 Nolu Alan

Ölçüleri: AR: 22 cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur gri renkte. Yüzey hafif açık.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, ağız kenarı altında karşılıklı iki dikey kulp tutamak. Uzun uca doğru incelen ve dışa açılan ayaklı. Ayaklar elle düzeltilerek cepheden köşeli/keskin bir görünüm kazandırılmış. Ayaklar kırık olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Brea, 1964: Tav. CLVI.a.

Kat. No: 42, B1a Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen ve Dışa Açılan Ayaklı) (Lev.56 çiz.80)

Buluntu Yeri: Poliochni/Kırmızı Evre/515 Nolu Alan

Ölçüleri: AR: 20 cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur kırmızımsı kahverengi renkte. Yüzey elle düzeltilmiş.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, ağız kenarı altında karşılıklı iki yatay tutamak. Uzun uca doğru incelen ve dışa açılan ayaklı. Ayaklar elle düzeltilerek cepheden köşeli/keskin bir görünüm kazandırılmış. Ayaklar kırık olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Brea, 1964: Tav. CLVI.c.

Kat. No: 43, B1a Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen ve Dışa Açılan Ayaklı) (Lev.58 çiz.83)

Buluntu Yeri: Poliochni/Kırmızı Evre/412 Nolu Alan

Ölçüleri: AR: 35 cm.

Hamur ve Yüzey: Siyah renk hamurlu ve yüzey elle düzeltilmiş.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, ağız kenarı altında bir adet yatay tutamak. Uzun uca doğru incelen ve dışa açılan ayaklı. Ayaklar elle düzeltilerek cepheden köşeli/keskin bir görünüm kazandırılmış. Ayaklar kırık ve gövdenin bir kısmı olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Brea, 1964: Tav. CLVI.f.

Kat. No: 44, B1a Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen ve Dışa Açılan Ayaklı) (Lev.58 çiz.84)

Buluntu Yeri: Poliochni/Kırmızı Evre/816 Nolu Oda

Ölçüleri: AR: 19 cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur sarımsı kahverengi renkte ve yüzey elle düzeltilmiş.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, ağız kenarı altında bir adet dikey şerit kulp tutamak. Uzun uca doğru incelen ve dışa açılan ayaklı. Ayaklar elle düzeltilerek cepheden köşeli/keskin bir görünüm kazandırılmış. Ayaklar kırık olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Brea, 1964: Tav. CLVII.a.

Kat. No: 45, B1a Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uca Doğru İncelen ve Dışa Açılan Ayaklı) (Lev.61 çiz.89)

Buluntu Yeri: Poliochni/Sarı Evre/XX Nolu Alan

Ölçüleri: AR: 24 cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur kırmızı renkte ve yüzey açık.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, ağız kenarı altında karşılıklı iki dikey kulp tutamak. Uzun uca doğru incelen ve dışa açılan ayaklı. Ayaklar elle düzeltilerek cepheden köşeli/keskin bir görünüm kazandırılmış. Ayaklar kırık olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ IIIa

Yayını: Brea, 1976: Tav. CCXIX.c.

Kat. No: 46, B2 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Ucu Küt Ayaklı) (Lev.62 çiz.91)

Buluntu Yeri: Thermi/IV/E. 5.5-5m.

Ölçüleri: H: 14.5 cm.

Hamur: Kırmızı-kahverengi renkte hamur kaba nitelikte.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, ağız kenarı altından çıkan bir adet dikey kulp. Uzun ucu küt ayaklı.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Lamb, 1936a: 125: plt. IX-440.

Kat. No: 47, B2 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Ucu Küt Ayaklı) (Lev.62 çiz.92)

Buluntu Yeri: Kusura/Kusura B

Hamur ve Yüzey: Hamur iri taneli siyahımsı kırmızı renkte. Yüzey isli.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, ağız kenarı altında karşılıklı iki yatay tutamak. Büyük kısmı olmayan kabın ayakları kısa ve ucu küt tamamlanmıştır. Ancak uca doğru incelen ayaklı olma ihtimalide düşünülmektedir.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Lamb, 1936b: 19-21: fig.7-2.

Kat. No: 48, B3 Tipi (Basit Ağız Kenarlı Küresel Gövdeli Uç Kısmı Dışa Kıvrık Ayaklı) (Lev.63 çiz.93)

Buluntu Yeri ve Yılı: Külliüoba/2011/Tabaka IVB/U.V.18.44/Yanmış Oda

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur kırmızı renkte. Yüzey ıslakken elle düzeltilmiş ve yer yer isli.

Tanımı: Basit ağız kenarlı, küresel gövdeli, ağız kenarı altında bir adet dikey kulp. Kulbun simetriğinde iki kurtçuk bezeme. Gövdede karşılıklı iki at nalı biçimli tutamak. Uzun uca doğru incelen ayaklı ve ayaklar hafif dışa kıvrık. Ayaklardan iki tanesi ve gövdenin bir kısmı kırık olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Efe, 2014: fig.9/17.

Kat. No: 49, C1 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Ucu Küt Ayaklı) (Lev.64 çiz. 94)

Buluntu Yeri: Thermi/Thermi I/E, evin kuzey duvarı

Ölçüleri: H: 27cm.

Hamur ve Yüzey: Kırmızı renk hamurlu, yüzey yer yer alacalı.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı, ağız kenarından çıkan bir adet dikey kulp. Ağız kenarı altında memecik biçiminde kabartma bezeme. Uzun ucu küt ayaklı. Ayaklardan iki tanesi kırık olup tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Lamb, 1936a: 100: plt. XXXV-27.

Kat. No: 50, C1 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Ucu Küt Ayaklı) (Lev.64 çiz.95)

Buluntu Yeri: Thermi/Thermi I/r, 2.75m.

Ölçüleri: H: 13.5cm.

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur kırmızı renkte, yüzey açık.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı, ağız kenarından çıkan bir adet dikey kulp. Uzun ucu küt ayaklı. Ayaklar kırık olup tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Lamb, 1936a: 100: plt. XXXV-28.

Kat. No: 51, C1 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Ucu Küt Ayaklı) (Lev.65 çiz.96)

Buluntu Yeri: Thermi/Thermi III/B 4.5-4m.

Ölçüleri: H: 12.5cm.

Hamur: Kırmızı renk hamur kaliteli.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı, ağız kenarından çıkan bir adet dikey kulp. Ağız kenarı altında bir tanesi kulbun simetrisinde diğer ikisi olmak üzere karşılıklı memecik biçiminde kabartma bezeme. Uzun ucu küt ayaklı. Ayaklar kırık olup tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Lamb, 1936a: 114: plt. XXXVI-258.

Kat. No: 52, C1 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Ucu Küt Ayaklı) (Lev.65 çiz.97)

Buluntu Yeri: Thermi/Thermi II-III/B 4- 3.5m.

Ölçüleri: H: 15cm.

Hamur: Grimsi kırmızı renkte.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı, ağız kenarından çıkan bir adet dikey kulp. Ağız kenarı altında bir tanesi kulbun simetriğinde diğer ikisi gövde ortasında karşılıklı olmak üzere üç memecik biçiminde kabartma bezeme. Uzun ucu küt ayaklı. Ayaklar kırık olup tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Lamb, 1936a: 108: plt. XXXV-167.

Kat. No: 53, C1 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Ucu Küt Ayaklı) (Lev.66 çiz.98)

Buluntu Yeri: Thermi/Thermi I/r, 2.5-2m.

Ölçüleri: H: 19cm.

Hamur: Kırmızı renkte.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı, ağız kenarından çıkan bir adet dikey kulp. Gövdede ağız kenarı altında memecik biçiminde kabartma bezeme. Uzun ucu küt ayaklı.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Lamb, 1936a: 100: pl. IX-26.

Kat. No: 54, C1 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Ucu Küt Ayaklı) (Lev.66 çiz.99)

Buluntu Yeri: Beycesultan/XVIII. Kat

Hamur: İri taneli ve gri renkte.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı, ağız kenarından çıkan bir adet dikey şerit kulp. Kulbun simetriğinde memecik biçiminde kabartma bezeme. Uzun ucu küt ayaklı.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Lloyd ve Mellaart, 1962: 123: fig. 16.16.

Kat. No: 55, C1 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Ucu Küt Ayaklı) (Lev.67 çiz.100)

Buluntu Yeri ve Yılı: Bademağacı/2003/15/İTÇ II-3

Ölçüleri: AR: 7.8cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur bitki, mineral ve saman katkılı, gri özlü, hamur dokusu gevrek. Yüzey kırmızı astarlı.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı, ağız kenarından çıkan bir adet dikey kulp. Kulp üzerinde dikey oluk bezeme. Kısa ucu küt ayaklı.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Üstün, 2006: Lev.11.3.

Kat. No: 56, C1 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Ucu Küt Ayaklı) (Lev.67 çiz.101)

Buluntu Yeri ve Yılı: Bademağacı/2000/İTÇ II-2/32A açmasının güneydoğu yakınlarındaki bir yapıdan.

Ölçüleri: AR: 17.5cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur bitki, mineral ve saman katkılı, gri özlü ve hamur dokusu gevrek. Yüzey kırmızı renkte astarlı.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı, hafif boyunlu. Ağız kenarından çıkan bir adet dikey kulp. Uzun ucu küt ayaklı. Ayaklar kırık olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Duru ve Umurtak, 2001: 240-244, res.3, Duru, 2002: levha 41; 3, Lev.42;4, Üstün, 2006: Lev.47.1.

Kat. No: 57, C1 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Ucu Küt Ayaklı) (Lev.68 çiz.102)

Buluntu Yeri: Aphrodisias/Acropolis/Tunç Çağı 4/Açma IV/II-III Nolu Kompleks

Hamur ve Yüzey: Hamur (2.5Y 3/0) koyu grimsi kahverengi renkte, siyah özlü. Yüzey (2.5YR 4/4) kırmızımsı kahve renkte astarlı yer yer alacalı.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı, ağız kenarı altında karşılıklı iki adet yatay kulp. Ağız kenarı altında memecik biçiminde kabartma bezeme. Uzun ucu küt ayaklı.

Dönemi: İTÇ IIIa

Yayını: Joukowsky, 1986: 609-610: 439.28.

Kat. No: 58, C1 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Ucu Küt Ayaklı) (Lev.69 çiz.103)

Buluntu Yeri: Beycesultan/IX. Kat, S Açması

Hamur: İri taneli hamur kahverengi renkte.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı. Gövdede bir adet dikey kulp ve karşılıklı iki adet yatay at nalı biçiminde tutamak. Uzun ucu küt ayaklı.

Dönemi: İTÇ IIIa

Yayını: Lloyd ve Mellaart, 1962: 217: fig.54.4.

Kat. No: 59, C2 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Uca Doğru İncelen Ayaklı) (Lev.70 çiz.105)

Buluntu Yeri ve Yılı: Liman Tepe/1996/LMT A VI/109/1223

Ölçüleri: AR:16.3cm. H: 21.6cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur (5YR 6/6) kırmızımsı sarı renkte, iyi pişmiş orta kalitede. İç ve dış yüzey astarı (5YR 4/2) koyu kırmızımsı gri, (5YR 6/6) kırmızımsı sarı ve (5YR 5/6) sarımsı kırmızı renkleri arasında alacalı ve yüzey açık.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı, ağız kenarı altından çıkan karşılıklı iki dikey şerit kulp. Kısa uca doğru incelen ayaklı.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Şahoğlu, 2002: 181: Lev.20.a/ Erkanal, 1998: res.6.

Kat. No: 60, C2 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Uca Doğru İncelen Ayaklı) (Lev.70 çiz.106)

Buluntu Yeri ve Yılı: Liman Tepe/1995/LMT B VIb/442/ 6653

Ölçüleri: AR:9.6cm. h: 9.7cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur taş katkılı, (2,5YR 6/6) açık kırmızı renkte, iyi pişmiş kaba kalitede. İç ve dış yüzey astarı (5YR 6/6) kırmızımsı sarı ve (7.5YR 6/6) açık kahverengi renkleri arasında alacalı.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı, ağız kenarı altından çıkan karşılıklı iki dikey şerit kulp. Uzun uca doğru incelen ayaklı ve ayaklar ve gövdenin büyük kısmı kırıktır.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Şahoğlu, 2002: 288: Lev.80.d.

Kat. No: 61, C2 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Uca Doğru İncelen Ayaklı) (Lev.71 çiz.107)

Buluntu Yeri: Liman Tepe/LMT A VI/7178/4.

Ölçüleri: AR:7.2cm.

Hamur ve Yüzey: Saman katkılı hamur (7,5YR 7/6) kırmızımsı sarı renkte, iyi pişmiş orta kalitede. İç ve dış yüzey (7,5YR 7/6) kırmızımsı sarı renkte astarlı, yüzey açık.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı, ağız kenarı altında karşılıklı iki dikey şerit kulp. Uzun uca doğru incelen ayaklı. Sadece bir kısmı mevcut olan kap çizimde tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ Ib

Yayını: Şahoğlu, 2002: 180: Lev.19.e.

Kat. No: 62, C2 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Uca Doğru İncelen Ayaklı) (Lev.71 çiz.108)

Buluntu Yeri ve Yılı: Küllüoba/IVA Evresi/AD18/295/292 Nolu Alan Dolgu Altı Taban Üzeri

Hamur ve Yüzey: Beyaz taşçık katkılı hamur kahverengi renkte. Yüzey hafif açkılı.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı ağız kenarından çıkan bir adet dikey kulp. Gövdede karşılıklı iki adet at nalı biçimli tutamak. Uzun uca doğru incelen ayaklı.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Sarı, 2004: 96: Lev.59.1.

Kat. No: 63, C2 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Uca Doğru İncelen Ayaklı) (Lev.72 çiz.109)

Buluntu Yeri ve Yılı: Küllüoba/IVA Evresi/AD18/56/51 Nolu Alan

Hamur ve Yüzey: İnce taşçık katkılı hamur pembemsi bej renkte. Yüzey açkılı ve yoğun isli.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı, ağız kenarından çıkan bir adet dikey kulp. Gövdede karşılıklı iki adet yatay kulp tutamak. Uzun uca doğru incelen ayaklı. Ayaklar ve dikey kulp kırık olup ayaklar alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Sarı, 2004: 95: Lev.58.3.

Kat. No: 64, C2 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Uca Doğru İncelen Ayaklı) (Lev.72 çiz.110)

Buluntu Yeri ve Yılı: Küllüoba/IVA/B Evresi/Z21.16/Duvar İçi

Hamur ve Yüzey: Taşçık ve kum katkılı hamur kırmızımsı bej renkte. Yüzey alacalı ve isli.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı sadece ağız kenarına geçiş kısmı mevcut. Karşılıklı iki yatay kulp olup kırıktır. Uzun uca doğru incelen ayaklı ve ayaklarda kırıktır.

Dönemi: İTÇ II

Kat. No: 65, C2 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Uca Doğru İncelen Ayaklı) (Lev.73 çiz.112)

Buluntu Yeri ve Yılı: Liman Tepe/1996/LMT B V 2/225/6708

Ölçüleri: AR:18.8cm. h: 20cm.

Hamur ve Yüzey: Hamur (7,5YR 5/6) kahverengi renkte, iyi pişmiş orta kalitede. İç ve dış yüzey (10R 5/8) kırmızı renkte astarlı, yüzey açık.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı, ağız kenarından çıkan karşılıklı iki dikey şerit kulp. Uzun uca doğru incelen ayaklı. Sadece bir kısmı mevcut olup çizimde tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ IIIa

Yayını: Şahoğlu, 2002: 277: Lev.74.c.

Kat. No: 66, C2 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Uca Doğru İncelen Ayaklı) (Lev.74 çiz.113)

Buluntu Yeri ve Yılı: Külliüoba/Y20/155/Çukur Çevresinden

Ölçüleri: AR: 25.6cm. h: 22.5cm.

Hamur ve Yüzey: Taşçık katkılı hamur grimsi bej renkte. Yüzey alacalı ve isli.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı, ağız kenarı altında bir adet dikey şerit kulp. Uzun uca doğru incelen ayaklı ve ayaklar kırık. Ayaklardan bir tanesi gövde ile birleştiği kısımdan kırık olup ayak gövdeye birleştirilirken yapılmış çentikler görülmektedir.

Dönemi: İTÇ III

Kat. No: 67, C2 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Uca Doğru İncelen Ayaklı) (Lev.75 çiz.114)

Buluntu Yeri ve Yılı: Külliüoba/IIIC Evresi/AD18/322c/Çöp Çukuru

Ölçüleri: AR: 21cm.

Hamur ve Yüzey: Taşçık ve mika katkılı hamur grimsi kahverengi renkte. Yüzey hafif açık.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı ağız kenarından çıkan karşılıklı iki yatay kulp. Gövdede karşılıklı iki dikey kulp. Uzun uca doğru incelen ayaklı.

Dönemi: İTÇ IIIa

Yayını: Türkteki, 2004: 66: Lev.7.1.

Kat. No: 68, C2 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Uca Doğru İncelen Ayaklı) (Lev.76 çiz.116)

Buluntu Yeri ve Yılı: Seyitömer/1993

Ölçüleri: AR: 12.5cm. h:13.5cm.

Hamur ve Yüzey: Taşçık ve kum katkılı hamur kızılımsı kahverengi renkte. Yüzey devetüyü renginde astarlı.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı, ağız kenarı altında karşılıklı iki yatay bir dikey kulp. Dikey kulbun simetriğinde memecik biçiminde kabartma bezeme. Uzun uca doğru incelen ayaklı ve ayaklar kırıktır. Ayaklardan bir tanesi yatay kulpla birleşik haldedir.

Dönemi: İTÇ IIIa?

Yayını: Çakalgöz, 2000: Lev.15.81.

Kat. No: 69, C2 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Uca Doğru İncelen Ayaklı) (Lev.76 çiz.117)

Buluntu Yeri ve Yılı: Seyitömer/1995

Ölçüleri: AR: 9.8cm. h:11.9cm.

Hamur ve Yüzey: Taşçık katkılı hamur pembemsi devetüyü renkte. Yüzey devetüyü renginde astarlı.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı, ağız kenarı altında karşılıklı iki yatay bir dikey kulp. Dikey kulp kırık olup simetriğinde memecik biçiminde kabartma bezeme. Uzun uca doğru incelen ayaklı.

Dönemi: İTÇ IIIa?

Yayını: Çakalgöz, 2000: Lev.15.82.

Kat. No: 70, C2 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Uca Doğru İncelen Ayaklı) (Lev.77 çiz.118)

Buluntu Yeri ve Yılı: Seyitömer/2011/2485/İTÇ Vc/I.998(e)6/2 Nolu Mekân Tabanı Üzeri

Ölçüleri: AR: 11 cm. H:11.5cm.

Hamur ve Yüzey: Taşçık, kum, mika ve kavkı katkılı hamur, orta sertlikte, (10YR, 5/4) sarımsı kahverengi renkte. İç ve dış yüzey hamur renginde sulandırılmış kil ile düzeltilmiş.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı, ağız kenarı altında karşılıklı iki yatay bir dikey kulp. Dikey kulbun simetriğinde memecik biçiminde kabartma bezeme. Uzun uca doğru incelen ayaklı.

Dönemi: İTÇ III

Kat. No: 71, C2 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Uca Doğru İncelen Ayaklı) (Lev.77 çiz.119)

Buluntu Yeri ve Yılı: Seyitömer/2011/2832/İTÇ Vb/N.1314(i)12/5 Nolu Mekân Taban Üzeri

Hamur ve Yüzey: Taşçık, kum ve şamot katkılı hamur, orta sertlikte, (10YR, 5/4) sarımsı kahverengi renkte. Dış yüzey (7,5YR, 5/4) kahverengi renkte astarlı.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı, ağız kenarı altında karşılıklı iki yatay bir dikey kulp. Dikey kulbun simetriğinde memecik biçiminde kabartma bezeme. Uzun uca doğru incelen ayaklı, ayaklar kırık olup alçı ile tamamlanmıştır.

Dönemi: İTÇ III

Kat. No: 72, C2 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Uca Doğru İncelen Ayaklı) (Lev.78 çiz.120)

Buluntu Yeri ve Yılı: Seyitömer/2009/2289/İTÇ Va/O.1745(t)20/10 Nolu Mekan 2 Nolu Bölme İçi (Depo ya da Seramik Atölyesi)

Ölçüleri: AR: 20.7cm. H: 34.1cm.

Hamur ve Yüzey: Taşçık, mika, şamot ve kavkı katkılı hamur, orta sertlikte, (2,5YR, 6/6) açık kırmızı renkte. Dış Yüzey (5YR, 6/4) açık kırmızımsı kahverengi renkte astarlı.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı, ağız kenarı altında karşılıklı iki yatay bir dikey kulp. Dikey kulbun simetriğinde memecik biçiminde kabartma bezeme. Uzun uca doğru incelen ayaklı.

Dönemi: İTÇ III

Kat. No: 73, C2 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Uca Doğru İncelen Ayaklı) (Lev.79 çiz. 121)

Buluntu Yeri: Beycesultan/VII. Kat

Hamur ve Yüzey: Yüzey uçuk kırmızı renkte ince astarlı.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı. Gövdede bir adet at nalı biçimli tutamak. Uzun uca doğru incelen ayaklı. Ayak üzerinde beşli sıra halinde oluk bezeme. Minyatür pişirme kabı.

Dönemi: İTÇ IIIb

Yayını: Lloyd ve Mellaart, 1962: 227: fig.60.8.

Kat. No: 74, C3 Tipi (Dışa Dönük Ağız Kenarlı Uç Kısmı Dışa Kıvrık Ayaklı) (Lev.79 çiz.122)

Buluntu Yeri: Kaklık Mevkii/C Alanı/31 Nolu Mezar

Hamur ve Yüzey: Hamur açık kahverengi renkte ve hamur dokusu gevrek. Yüzey kırmızı renkte ince astarlı ve yüzeyde yer yer yanık izleri.

Tanımı: Dışa dönük ağız kenarlı, ağız kenarından çıkan bir adet dikey kulp. Ağız kenarı altında bir tanesi kulbun simetrisinde diğer ikisi karşılıklı gövde ortasında memecik biçiminde kabartma bezeme. Kısa uç kısmı dışa kıvrık ayaklı.

Dönemi: İTÇ III

Yayını: Topbaş, Efe ve İlaslı, 1998: 42: fig.57.151.

Kat. No: 75, A Tipi (Küt Ayak) (Lev.80 çiz.123)

Buluntu Yeri: Kumtepe/Ib3

Hamur: Açık kahverengi ve gri renkleri arasında alacalı.

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası.

Dönemi: İTÇ'ye Geçiş

Yayını: Sperling 1976: 337:fig.18.558.

Kat. No: 76, A Tipi (Küt Ayak) (Lev.80 çiz.124)

Buluntu Yeri: Kumtepe/II

Hamur ve Yüzey: Hamur iri taneli, yüzey kırmızı renk astarlı.

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası.

Dönemi: İTÇ I?

Yayını: Sperling, 1976: fig.24.917.

Kat. No: 77, A Tipi (Küt Ayak) (Lev.80 çiz.125)

Buluntu Yeri: Kaklık Mevkii

Hamur ve Yüzey: Hamur, iri taneli koyu gri renkte. Yüzey kahve ile siyah renkleri arasında astarlı, alacalı ve isli.

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası.

Dönemi: İTÇ‘ye Geçiş

Yayını: Efe, İlaslı ve Topbaş, 1995: 385: fig. 24.80.

Kat. No: 78, A Tipi (Küt Ayak) (Lev.80 çiz.126)

Buluntu Yeri: Bademağacı/II/3

Hamur ve Yüzey: Gri özlü hamur, mika ve mineral katkılı. Yüzey kırmızı renk astarlı ve alacalı.

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Üstün, 2006: Lev.12-2.

Kat. No: 79, A Tipi (Küt Ayak) (Lev. 81 çiz. 127)

Buluntu Yeri: Yağcılar- Değirmen Tepe

Hamur ve Yüzey: Kırmızımsı kahverengi astarlı ve yüzey açıkılı.

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Caymaz, 2008: çiz. VI.12.

Kat. No: 80, A Tipi (Küt Ayak) (Lev.81 çiz.128)

Buluntu Yeri: Yağcılar- Değirmen Tepe

Hamur ve Yüzey: Kırmızımsı kahverengi astarlı ve yüzey açıkılı.

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Caymaz, 2008: çiz. VI.13.

Kat. No: 81, A Tipi (Küt Ayak) (Lev.81 çiz.129)

Buluntu Yeri: Aphrodisias/VIIc/Açma 2

Hamur ve Yüzey: Hamur (10YR 3/2) koyu grimsi kahverengi renkte. Yüzey (5YR 6/4) pembemsi gri renkte astarlı ve iyi düzeltilmiş.

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Joukowsky, 1986: 544-546: Lev.392.27.

Kat. No: 82, A Tipi (Küt Ayak) (Lev.81 çiz.130)

Buluntu Yeri: Aphrodisias/Açma 3/Kompleks VII

Hamur ve Yüzey: Hamur özlü ve (5YR 6/6) kırmızımsı sarı renkte. Yüzey (5YR 6/4) açık kırmızımsı kahverengi renkte astarlı.

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Joukowsky, 1986: 582-583: Lev.421.33.

Kat. No: 83, A Tipi (Küt Ayak) (Lev.82 çiz.131)

Buluntu Yeri: Mancarlı

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur siyah renkte. Yüzey kahverengi renkte (Ölçeksizdir).

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası. Ön yüzeyinde birbirini çapraz kesen yiv bezeme.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Mellaart, 1954: 214,222-223: çiz.212.

Kat. No: 84, A Tipi (Küt Ayak) (Lev.82 çiz.132)

Buluntu Yeri: Karataş Semayük/V

Hamur ve Yüzey: Siyah özlü hamur kırmızı renkte. Yüzey siyah ve kahverengi renkte alacalı.

Tanım: Uzun ucu küt ayak parçası. Ön yüzeyinde birbirini çapraz kesen kalın yiv bezeme.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Eslick, 2009: 203-204: KT.233.

Kat. No: 85, A Tipi (Küt Ayak) (Lev.82 çiz.133)

Buluntu Yeri: Beycesultan/Tabaka XIIIa

Hamur: İri taneli hamur devetüyü renginde.

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası. Ön yüzeyinde birbirine paralel dikey iki adet yivi bezeme mevcut olup ayak ucunda ikişerli birbirine birleştirilmiş.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Lloyd ve Mellaart 1962: 189: fig.46.11.

Kat. No: 86, A Tipi (Küt Ayak) (Lev.82 çiz.134)

Buluntu Yeri: Karataş Semayük/V/Açma 39

Hamur ve Yüzey: Taşçık katkılı hamur kahverengi renkte. Yüzey kahverengi renkte astarlı ve elle düzeltilmiş.

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası. Ön yüzeyinde birbirine paralel dikey yiv bezemeler mevcut olup ayak ucunda ikişerli birbirine birleştirilmiş.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Eslick, 2009: 158: KT.530.

Kat. No: 87, A Tipi (Küt Ayak) (Lev.83 çiz.135)

Buluntu Yeri: Aphrodisias/Açma 3/Kompleks VII

Hamur ve Yüzey: Hamur (2,5YR 6/2) açık kırmızı renkte. Yüzey (10R 5/6) kırmızı renkte astarlı.

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası. Ön yüzeyinde iki adet dikey oluk bezeme.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Joukowsky, 1986: 580-583: Lev.421.27.

Kat. No: 88, A Tipi (Küt Ayak) (Lev.83 çiz.136)

Buluntu Yeri: Aphrodisias/Açma 3/Kompleks VII

Hamur ve Yüzey: Hamur iri taneli, siyah özlü ve (2,5YR 6/6) açık kırmızı renkte. Yüzey elle düzeltilmiş.

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası. Ön yüzeyinde iki adet dikey oluk bezeme.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Joukowsky, 1986: 580-583: Lev.421.28.

Kat. No: 89, A Tipi (Küt Ayak) (Lev. 83 çiz.137)

Buluntu Yeri: Aphrodisias/Açma 3/Kompleks XII

Hamur ve Yüzey: Hamur özlü ve açık kahverengi renkte. İç ve dış yüzey hamur renginde astarlı ve alacalı

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası. Ön yüzeyinde iki adet dikey oluk bezeme.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Joukowsky, 1986: 578-583: Lev.421.34.

Kat. No: 90, A Tipi (Küt Ayak) (Lev.84 çiz.138)

Buluntu Yeri: Beycesultan/Tabaka XVIc

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur kırmızı renkte. Yüzey kırmızı renk astarlı.

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası. Ön yüzey merkezde zikzak biçiminde yiv bezeme ve zikzakların etrafında birer daire biçimli yiv bezeme olup yan taraflarında dikey bir adet yiv bezeme vardır.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Lloyd ve Mellaart 1962: 151: fig.26.8.

Kat. No: 91, A Tipi (Küt Ayak) (Lev.84 çiz.139)

Buluntu Yeri: Beycesultan/Tabaka XVIb

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur kırmızı renkte. Yüzey kırmızı renk astarlı.

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası. Ön yüzey merkezde zikzak biçiminde yiv bezeme ve zikzakların etrafında birer daire biçimli yiv bezeme olup yan taraflarında dikey bir adet yiv bezeme vardır.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Lloyd ve Mellaart 1962: 151: fig.26.9.

Kat. No: 92, A Tipi (Küt Ayak) (Lev.84 çiz.140)

Buluntu Yeri: Beycesultan/Tabaka XIIIa

Hamur: İri taneli hamur devetüyü renginde.

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası. Ön yüzeyde üçlü sıra halinde iki oluk bezeme.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Lloyd ve Mellaart 1962: 189: fig.46.12.

Kat. No: 93, A Tipi (Küt Ayak) (Lev.84 çiz.141)

Buluntu Yeri: Mancarlı

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur siyah renkte. Yüzey devetüyü rengine ve elle düzeltilmiş (ölçeksizdir).

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası. Ayak ucu dalgalı biçimde. Ön yüzey merkezde dalgalı bir adet oluk bezeme ve bezemenin yanlarında birer adet oluk bezeme.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Mellaart, 1954: 214,222-223: çiz.213.

Kat. No: 94, A Tipi (Küt Ayak) (Lev.85 çiz.142)

Buluntu Yeri: Bademağacı/II/2

Hamur ve Yüzey: Mika ve mineral katkılı hamur kaliteli. Yüzey kırmızı renk astarlı.

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Üstün, 2006: Lev.52-4.

Kat. No: 95, A Tipi (Küt Ayak) (Lev.85 çiz.143)

Buluntu Yeri: Bademağacı/II/2

Hamur ve Yüzey: Mika, bitki ve mineral katkılı hamur gri özlü ve hamur dokusu gevrek. Yüzey kırmızı astarlı.

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Üstün, 2006: Lev.52-5.

Kat. No: 96, A Tipi (Küt Ayak) (Lev.85 çiz.144)

Buluntu Yeri: Karataş Semayük/V-VI/Açma 26

Hamur ve Yüzey: Hamur kum katkılı. Yüzey kırmızı ile siyah renkleri arasında astarlı.

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Eslick, 2009: 207: KT.464.

Kat. No: 97, A Tipi (Küt Ayak) (Lev.85 çiz.145)

Buluntu Yeri: Aphrodisias/Acropolis IV/Açma 6

Hamur ve Yüzey: Hamur saman katkılı (5YR 6/6) kırmızımsı sarı renkte. Yüzeyde is ve yanık izleri mevcut.

Tanımı: Uzun ucu küt ayak parçası. Ön yüzeyinde dört dikey ince yiv bezeme.

Dönemi: İTÇ IIIa

Yayını: Joukowsky, 1986: 640-642: Lev.462.11.

Kat. No: 98, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.87 çiz. 152)

Buluntu Yeri: Demirköy/1990/Yangın Katı Altından

Hamur ve Yüzey: Taşçık, kum ve mika katkılı hamur kahverengi renkte ve yüzey elle düzeltilmiş.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: Geç Kalkolitik Çağ

Yayını: Efe, 1991: 568, res. 15.10.

Kat. No: 99, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.87 çiz. 153)

Buluntu Yeri: Kumtepe/B2a

Hamur ve Yüzey: Mineral katkılı hamur (5YR 5/2) kırmızımsı gri renkte, (5YR 4/1) koyu gri renk özlü. Yüzey elle düzeltilmiş.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ'ye Geçiş

Yayını: Korfmann vd. 1995: Abb. 39.7.

Kat. No: 100, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.87 çiz. 154)

Buluntu Yeri: Kumtepe/B3b-c

Hamur ve Yüzey: Mineral katkılı hamur (2,5YR 5/6) kırmızı renkte. Yüzey hamur renginde astarlı ve açık.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ'ye Geçiş

Yayını: Korfmann vd. 1995: Abb. 33.18.

Kat. No: 101, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.87 çiz. 155)

Buluntu Yeri: Kumtepe/B3a-b-B2b

Hamur ve Yüzey: Mineral katkılı hamur (2,5YR 5/6) kırmızı renkte. Yüzey hamur renginde astarlı ve açık.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ'ye Geçiş

Yayını: Korfmann vd. 1995: Abb. 34.8.

Kat. No: 102, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.88 çiz. 156)

Buluntu Yeri: Kumtepe/C1c-d

Hamur ve Yüzey: Mineral katkılı hamur (5YR 4/4) kırmızımsı kahverengi renkte, (5YR 5/6) sarımsı kahverengi renk özlü. Yüzey açık.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Korfmann vd. 1995: Abb. 22.14.

Kat. No: 103, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.88 çiz. 157)

Buluntu Yeri: Kumtepe/C1b

Hamur ve Yüzey: Mineral katkılı hamur (5YR 5/4) kırmızımsı kahverengi renkte, (5YR 5/8) sarımsı kırmızı renk özlü. Yüzey elle düzeltilmiş.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Korfmann vd. 1995: Abb. 24.9.

Kat. No: 104, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.88 çiz.158)

Buluntu Yeri: Troya/Tabaka I

Hamur ve Yüzey: Hamur kaliteli. Yüzey siyah renkte ve açık.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası. Ön yüzeyinde birbirlerini çapraz kesen sıralı üç yiv bezeme.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Blegen vd. 1950:78,116: fig.265.15.

Kat. No: 105, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.88 çiz.159)

Buluntu Yeri: Gülbahçe-Değirmenaltı

Hamur ve Yüzey: Yoğun ince mika katkılı hamur gri renkte. Yüzey açık.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Caymaz, 2008: 9: çiz.V-13.

Kat. No: 106, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.89 çiz.160)

Buluntu Yeri: Beyköy

Hamur: Mika ve taşçık katkılı hamur kahverengi renkte.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Türkteki, 2012: Lev.43.2.

Kat. No: 107, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.89 çiz.161)

Buluntu Yeri: Mancarlı

Hamur ve Yüzey: Hamur taşçık katkılı koyu gri renkte. Yüzey bej renkte.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Türkteki, 2012: Lev.43.1.

Kat. No: 108, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.89 çiz.162)

Buluntu Yeri: Kanlı

Hamur: Saman ve taşçık katkılı hamur kızılımsı kahverengi renkte.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ I

Yayını: Türkteki, 2012: Lev.43.3.

Kat. No: 109, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.89 çiz.163)

Buluntu Yeri: Hamam Tepe

Hamur: Açık kahverengi renkte.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Caymaz, 2008: 12: çiz. IX-4.

Kat. No: 110, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.90 çiz.164)

Buluntu Yeri: Kale Tepe

Yüzey: Açık kırmızı renkte astarlı.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Caymaz, 2008: 12: çiz. VIII-12.

Kat. No: 111, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.90 çiz.165)

Buluntu Yeri: Kale Tepe

Yüzey: Açık kırmızı renkte astarlı.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Caymaz, 2008: 12: çiz. VIII-11.

Kat. No: 112, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.90 çiz.166)

Buluntu Yeri: Demircihüyük/Tabaka Q

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur koyu kahverengi renkte. Yüzey sulandırılmış kil ile düzeltilmiş ve hafif ağırlı.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Efe, 1988: 157: taf. 56.6.

Kat. No: 113, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.90 çiz.167)

Buluntu Yeri: Demircihüyük/Tabaka Q

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur kırmızımsı kahverengi renkte. Yüzey sulandırılmış kil ile düzeltilmiş.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Efe, 1998: 160: taf. 60.10.

Kat. No: 114, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.90 çiz.168)

Buluntu Yeri: Demircihüyük/Tabaka Q

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur kahverengimsi kırmızı renkte. Yüzey sulandırılmış kil ile düzeltilmiş ve hafif açıkılı.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Efe, 1998: 160: taf. 60.11.

Kat. No: 115, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.91 çiz.169)

Buluntu Yeri: Aharköy/2b veya 3a

Hamur ve Yüzey: Kuvars katkılı hamur kahverengi renkte. Yüzey kahverengi renkte astarlı.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Efe, 1998: 166: taf. 67.7.

Kat. No: 116, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.91 çiz.170)

Buluntu Yeri: Aharköy/2b veya 3a

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur kırmızı renkte. Yüzey kahverengi renk astarlı.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Efe, 1998: 166: taf. 67.8.

Kat. No: 117, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.91 çiz.171)

Buluntu Yeri: Küllüoba/IVA Evresi/AA19.141/Dolgu

Hamur ve Yüzey: Taşçık katkılı hamur gri renkte. Yüzey açıkılı.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Sarı, 2004: 94: Lev.55.6.

Kat. No: 118, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.91 çiz.172)

Buluntu Yeri: Küllüoba/IVA Evresi/AA19.141/Dolgu

Hamur ve Yüzey: Taşçık katkılı hamur gri renkte. Yüzey gri-kahverengi renkleri arasında alacalı ve açıkılı.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Sarı, 2004: 94: Lev.55.7.

Kat. No: 119, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.92 çiz.173)

Buluntu Yeri: Aizanoi

Hamur ve Yüzey: Hamur açık bej renkte. Yüzey pembemsi bej renkte ve hafif açıkılı.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Lochner ve Ay Efe, 2001:Abb.17.63.

Kat. No: 120, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.92 çiz.174)

Buluntu Yeri: Aizanoi

Hamur ve Yüzey: Hamur az miktarda mineral katkılı kahverengi renkte. Yüzey bej renkte.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Lochner ve Ay Efe, 2001:Abb.17.59.

Kat. No: 121, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.92 çiz.175)

Buluntu Yeri: Karaoğlan Mevkii/Batı Açma

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur kırmızımsı portakal-kahverengi renkte. Yüzey kahverengi renkte astarlı ve isli.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Topbaş, Turan ve İlaşlı, 1998: 61:fig.48.87.

Kat. No: 122, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.92 çiz.176)

Buluntu Yeri: Karaoğlan Mevkii/Güney Açma

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur az mika katkılı, kahverengi renkte. Yüzey hafif isli.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Topbaş, Turan ve İlaslı, 1998: 61:fig.48.88.

Kat. No: 123, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.93 çiz.177)

Buluntu Yeri: Aizanoi

Hamur: Az miktarda mineral katkılı kahverengi renkte.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası. Ön yüzeyde üç adet dikey kalın oluk bezeme.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Lochner ve Ay Efe, 2001:Abb.17.60.

Kat. No: 124, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.93 çiz.178)

Buluntu Yeri: Beycesultan/Tabaka XV

Hamur ve Yüzey: Hamur siyah renkte ve yüzey açık.

Tanımı: Kısa uca doğru incelen çift ayak parçası. Yan yana iki ayak parçası olup uca doğru ayrılmıştır. Ön yüzeyde dikey birbirine paralel oluk bezemeler mevcut.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Lloyd ve Mellaart 1962: 159,165: fig.33.8.

Kat. No: 125, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.93 çiz.179)

Buluntu Yeri: Aphrodisias/Pekmez Höyük VIIc/Açma 2

Hamur: (7,5YR, 6/4) açık kahverengi renkte.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Joukowsky, 1986: 544-547: Lev.393.32.

Kat. No: 126, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.93 çiz.180)

Buluntu Yeri: Aphrodisias/Pekmez Höyük VIIc/Açma 2

Hamur: Siyah özlü, (5YR, 6/3) açık kırmızımsı kahverengi renkte.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Joukowsky, 1986: 546-547: Lev.393.34.

Kat. No: 127, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.94 çiz.181)

Buluntu Yeri: Aphrodisias/Pekmez Höyük VIIc/Açma 2

Hamur ve Yüzey: Hamur siyah özlü (5YR, 6/6) kırmızımsı sarı renkte. Yüzey (10R 6/6) açık kırmızı renkte astarlı.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Joukowsky, 1986: 546-547: Lev.393.40.

Kat. No: 128, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.94 çiz.182)

Buluntu Yeri: Aphrodisias/Pekmez Höyük VIIc/Açma 2

Hamur ve Yüzey: Hamur siyah özlü (2,5YR, 6/8) açık kırmızı renkte. Yüzey hafif açık ve isli.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Joukowsky, 1986: 546-547: Lev.393.45.

Kat. No: 129, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.94 çiz.183)

Buluntu Yeri: Aphrodisias/Pekmez Höyük VIId/Açma 2

Hamur: Hamur özlü, (2,5YR, 6/6) açık kırmızı renkte.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Joukowsky, 1986: 538-539: Lev.389.23.

Kat. No: 130, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.94 çiz.184)

Buluntu Yeri ve Yılı: Aphrodisias/Pekmez Höyük VIId/Açma 2

Hamur: Hamur siyah özlü, (2,5YR, 6/8) açık kırmızı renkte.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Joukowsky, 1986: 538-539: Lev.389.24.

Kat. No: 131, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.94 çiz.185)

Buluntu Yeri: Aphrodisias/Pekmez Höyük VIIc/Açma 2

Hamur: (7,5YR, 6/4) açık kahverengi renkte.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Joukowsky, 1986: 546-547: Lev.393.39.

Kat. No: 132, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.95 çiz.186)

Buluntu Yeri: Yassıören II

Hamur ve Yüzey: Taşçık katkılı hamur kızılımsı kırmızı renkte. Yüzey kırmızı renkte astarlı ve açık.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Türkteki, 2012: Lev.116.1

Kat. No: 133, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.95 çiz.187)

Buluntu Yeri: Göndürle II

Hamur ve Yüzey: Taşçık katkılı hamur siyah özlü ve koyu kırmızı renkte. Yüzey kırmızı renkte astarlı hafif açık.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Türkteki, 2012: Lev.116.2.

Kat. No: 134, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.95 çiz.188)

Buluntu Yeri: Göndürle II

Hamur ve Yüzey: Taşçık katkılı hamur koyu kırmızı renkte. Yüzey kırmızı renkte astarlı ve hafif açık.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Türkteki, 2012: Lev.116.3.

Kat. No: 135, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.95 çiz.189)

Buluntu Yeri: Tüluntepe

Hamur ve Yüzey: Mika ve kuvarz katkılı hamur pembemsi kırmızı renkte. Yüzey açık kahverengi renkte ince astarlı ve hafif açkılı.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Tüekteki, 2012: Lev.116.4.

Kat. No: 136, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.96 çiz.190)

Buluntu Yeri: Karataş Semayük/V-VI/Açma 53

Hamur ve Yüzey: Hamur kahverengi özlü ve portakal renkte. Yüzey kırmızı astarlı ve hafif açkılı.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası ve gövdenin bir kısmı mevcut. Ayak ile gövdenin birleştiği kısmın üzerinde dikey şerit kulp olup kırıktır. Ayak üzerinde üç adet dikey oluk bezeme.

Dönemi: İTÇ II

Yayını: Eslick, 2009: 207: KT.487.

Kat. No: 137, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.97 çiz.191)

Buluntu Yeri: Liman Tepe/LMT B V2.

Hamur ve Yüzey: Sarı renk hamur kaliteli. Yüzey devetüyü renkte astarlı.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ IIIa

Yayını: Şahoğlu, 2002: 252: Lev. 61d.

Kat. No: 138, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.97 çiz.192)

Buluntu Yeri: Küllüoba/IIIB Evresi/AA20.20/Dolgu

Hamur: Taşçık katkılı hamur açık kahverengi renkte.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası. Ön yüzeyde birbirine paralel yiv bezemeler.

Dönemi: İTÇ IIIa

Yayını: Tüekteki, 2004: Lev.18.8.

Kat. No: 139, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.97 çiz.193)

Buluntu Yeri: Başara/2007/353

Hamur ve Yüzey: Taşçık ve kireç katkılı hamur turuncumsu kırmızı renkte. Yüzey kırmızı renkte astarlı.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası. Ayak elle düzeltilerek cepheden hafif keski/köşeli bir görünüm kazandırılmış.

Dönemi: İTÇ IIIa

Kat. No: 140, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.97 çiz.194)

Buluntu Yeri: Esnemez Yolu Höyüğü/2008/13

Hamur ve Yüzey: Taşçık ve kireç katkılı hamur kırmızımsı bej renkte. Yüzey alacalı.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ IIIa

Kat. No: 141, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.97 çiz.195)

Buluntu Yeri: Esnemez Yolu Höyüğü/2008/21

Hamur ve Yüzey: Taşçık, iri mika ve kireç katkılı hamur grimsi kahverengi renkte. Yüzey yalın.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ IIIa

Kat. No: 142, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.98 çiz.196)

Buluntu Yeri: Kuzfındık Barajı Yolu II/2008/30

Hamur: Taşçık ve şamot katkılı hamur koyu kahvemsı kırmızı renkte.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ III

Kat. No: 143, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.98 çiz.197)

Buluntu Yeri: Kuzfındık Barajı Yolu II/2008/34

Hamur ve Yüzey: Taşçık katkılı hamur turuncumsu kırmızı renkte. Yüzey hamur rengine sulandırılmış kil ile astarlı ve hafif açık.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ III

Kat. No: 144, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.98 çiz.198)

Buluntu Yeri: Kanlıtaş/2012/9

Hamur ve Yüzey: Taşçık, mika ve şamot katkılı hamur kahvemsî bej renkte. Yüzey grimsî bej renk astarlı ve elle düzeltilmiş.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası. Ön yüzeyde oluk bezeme.

Dönemi: İTÇ III

Kat. No: 145, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.98 çiz.199)

Buluntu Yeri: Kanlıtaş/2012/49

Hamur ve Yüzey: Kireç, mika ve şamot katkılı hamur bej renkte. Yüzey elle düzeltilmiş.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası. Ön yüzeyde oluk bezeme.

Dönemi: İTÇ IIIb

Kat. No: 146, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.99 çiz.200)

Buluntu Yeri: Bahçehisar

Hamur ve Yüzey: Hamur iri taneli kırmızımsı kahverengi renkte. Yüzey alacalı ve isli.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası ve gövdenin bir kısmı mevcut. Ayak ile gövdenin birleştiği kısmın üstünde yatay kulp olup kırıktır.

Dönemi: İTÇ IIIb

Yayını: Efe, 1994:fig.22.94.

Kat. No: 147, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.100 çiz.201)

Buluntu Yeri: Bahçehisar

Hamur ve Yüzey: Hamur kahverengi renkte. Yüzey grimsî kahverengi renkte ince astarlı ve hafif isli.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ IIIb

Yayını: Efe, 1994:fig.22.96.

Kat. No: 148, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.100 çiz.203)

Buluntu Yeri: Kuzfındık Barajı Yolu II/2008/33

Hamur ve Yüzey: Taşçık ve şamot katkılı hamur koyu kahve-kırmızımsı bej renkleri arasında alacalı. Yüzey bej renk astarlı.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası. Ayak elle düzeltilerek cepheden hafif keski/köşeli bir görünüm kazandırılmış.

Dönemi: İTÇ IIIb

Kat. No: 149, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.100 çiz.204)

Buluntu Yeri: Kuzfındık Barajı Yolu II/2008/39

Hamur ve Yüzey: Taşçık, kireç ve şamot katkılı hamur koyu kahve-kiremitimsi kırmızı renkleri arasında alacalı. Yüzey koyu kahvemsı kırmızı renk astarlı.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası. Ayak elle düzeltilerek cepheden hafif keski/köşeli bir görünüm kazandırılmış.

Dönemi: İTÇ IIIb

Kat. No: 150, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.101 çiz. 205)

Buluntu Yeri: Kusura

Hamur ve Yüzey: İri taneli hamur kahverengi renkte. Yüzey koyu kahverengi renkte astarlı ve hafif isli.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ III

Yayını: Topbaş, Turan ve İlaslı, 1998: 83:fig.63.190.

Kat. No: 151, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.101 çiz.206)

Buluntu Yeri: Bolvadin Höyüğü

Hamur ve Yüzey: Mika, kireç, kum, taşçık ve saman katkılı hamur kahverengi renkte. Yüzey hamur renginde sulandırılmış kil ile elle düzeltilmiş.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ III?

Yayını: Koçak, 2003:173-180:çiz.1.

Kat. No: 152, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.101 çiz.207)

Buluntu Yeri: Yassıtepe

Hamur ve Yüzey: Kum ve taşçık katkılı hamur kötü pişmiş olup (5YR 6/6) kırmızımsı sarı renkte. Yüzey (2,5YR 6/6) açık kırmızı renkte astarlı ve açık.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası.

Dönemi: İTÇ III?

Yayını: Derin, 2006:7:çiz.3.27.

Kat. No: 153, B Tipi (Uca Doğru İncelen Ayak) (Lev.101 çiz.208)

Buluntu Yeri: Alyamak

Hamur: İri taneli hamur, kırmızımsı gri renkte.

Tanımı: Uzun uca doğru incelen ayak parçası. Ön yüzeyinde yaprak biçiminde oluk bezeme.

Dönemi: İTÇ III?

Yayını: Burney, 1956: 196: Lev.40.

Kat. No: 154, C Tipi (Üçgen Kesitli Uç Kısmı Dışa Kıvrık Ayak) (Lev.102 çiz.209)

Buluntu Yeri: Kaklık Mevkii

Hamur ve Yüzey: Hamur açık kahverengi renkte, hamur dokusu gevrek. Yüzey siyah renkte astarlı ve yüzeyde yanık izleri.

Tanımı: Kısa uca doğru incelen uç kısmı dışa kıvrık ayak parçası.

Dönemi: İTÇ IIIb

Yayını: Topbaş, Efe ve İlaslı, 1998: 77: fig. 58.166.

Kat. No: 155, C Tipi (Üçgen Kesitli Uç Kısmı Dışa Kıvrık Ayak) (Lev.102 çiz.210)

Buluntu Yeri: Kaklık Mevkii.

Hamur ve Yüzey: Hamur açık kahverengi renkte, hamur dokusu gevrek. Yüzey kırmızı/portakal renkte astarlı ve yüzeyde yanık izleri.

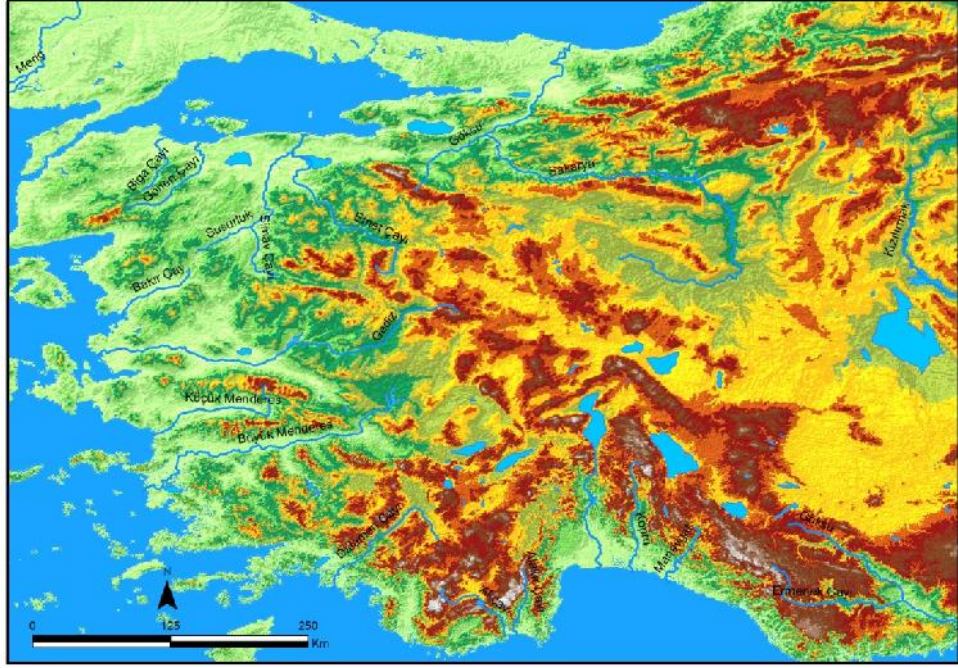
Tanımı: Kısa uca doğru incelen uç kısmı dışa kıvrık ayak parçası.

Dönemi: İTÇ IIIb

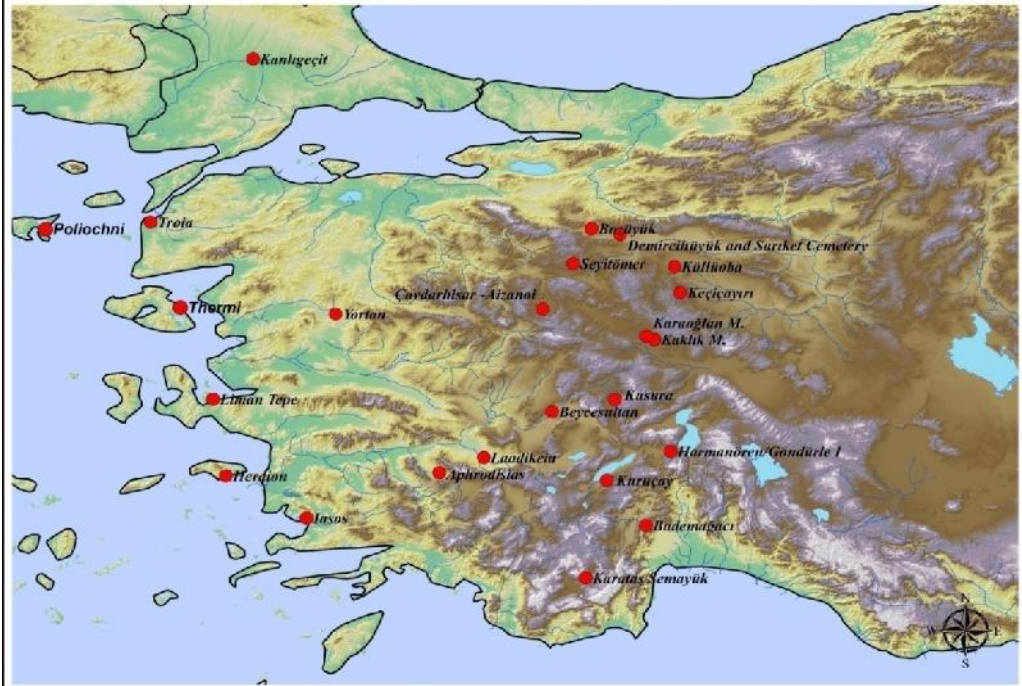
Yayını: Topbaş, Efe ve İlaslı, 1998: 77: fig. 58.167.

EK-2
(LEVHALAR)

Levha 1

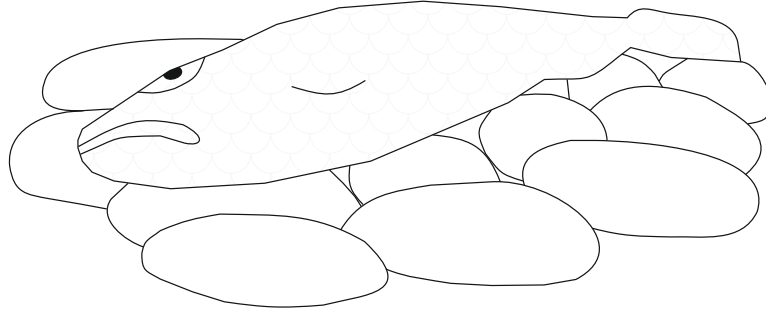
Harita 1: Batı Anadolu Fiziki Haritası

Harita 2: İTÇ Batı Anadolu Yerleşmeleri

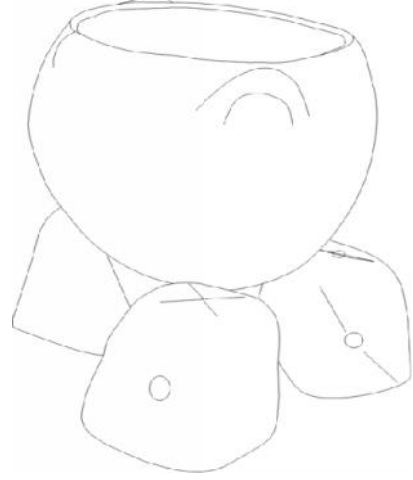
Resim 1: K zde Pişirme

Çizim 1: Sıcak Taş Üzerinde Pişirme

Resim 2: Taş Desteklerle Pişirme

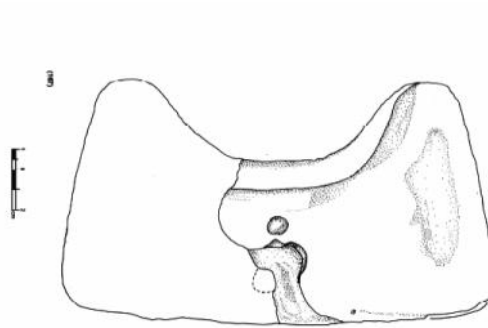
Resim 3, Çizim 2: Andiron Yardımıyla Pişirme, Küllüoba

Kaynak: Küllüoba Kazı Arşivi

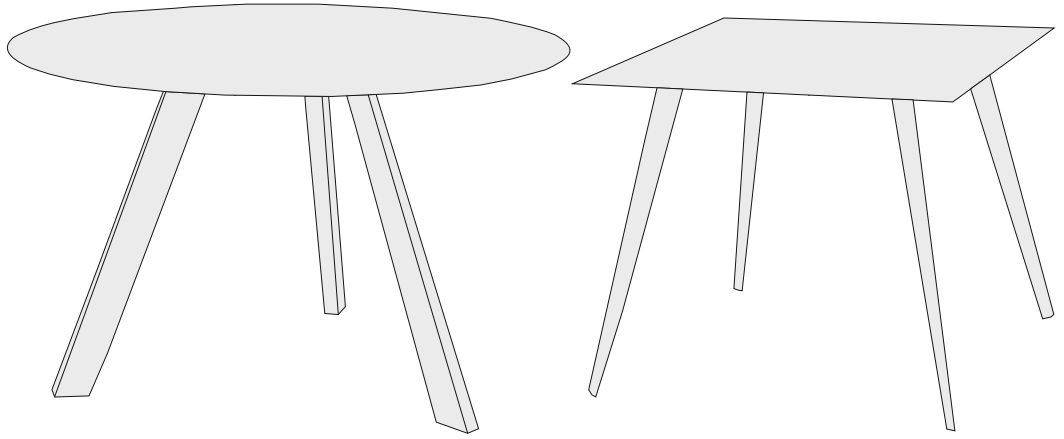
Resim 4: Andiron (Küllüoba UV 18. 47 İTÇ II IVB Evresi)

Kaynak: Küllüoba Kazı Arşivi

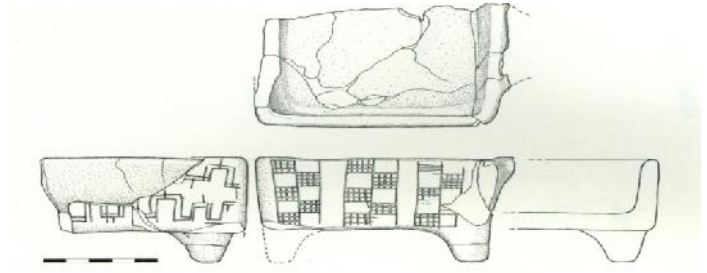

Çizim 3: Ocak Ayağı, Küllüoba

Kaynak: Öner, 2009: Lev. 31

Çizim 4-5: Üç ve Dört Ayaklı Masa

Resim 5: Dört Ayaklı Kutu, Fikirtepe, Çizim 6: Dört Ayaklı Kutu, Yenikapı

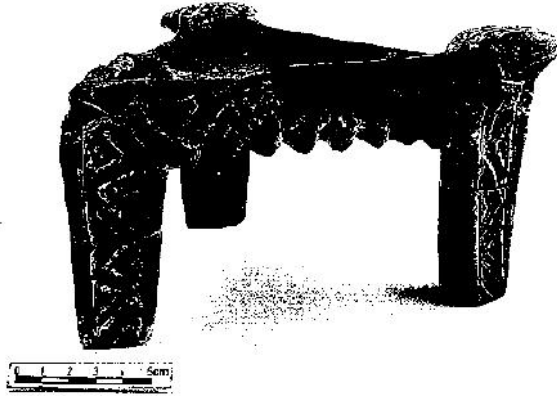
Neolitik Çağ

Kaynak: Özdoğan: 211, fig.9, Kızıltan ve Polat: 143, fig.24

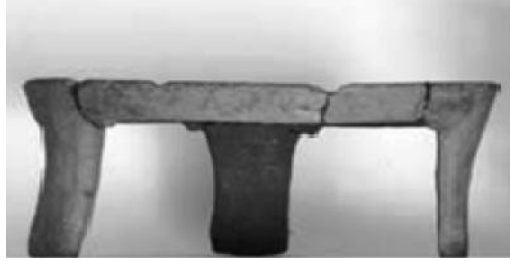

Resim 6: Ayaklı Taş Kaplar, Hacılar Neolitik Çağ

Kaynak: Mellaart 1970:168 lev.II

Resim 7: Üç Ayaklı Kült Masası, Aşağı Pınar, Orta Kalkolitik Çağ
Kaynak: Özdoğan, Parzinger ve Karul 1996: res. 19.

Resim 8: Üç Ayaklı Masa, Sardis, Arkaik Çağ

Kaynak: Greenewalt 2007: fig.19

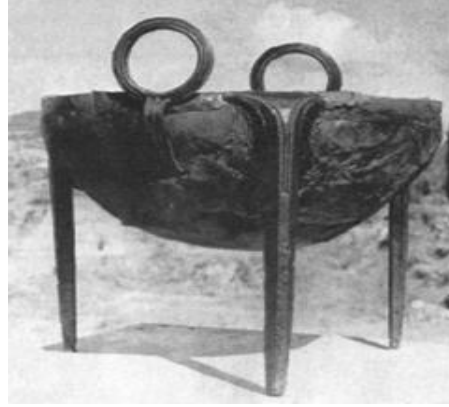
Resim 9: Üç Ayaklı Obje, Kıbrıs Müzesi, Geç Tunç Çağı

Kaynak: Nicolaou 1972: fig.6

Resim 10-11: Üç Ayaklı Obje, Üç Ayak ve Çanak, Frig

Kaynak: Friglerin Gizemli Uygarlığı Katalogu 2007:224, Körte 1904: Abb. 42

Resim 12: Tunç Üç Ayaklı Kazan, Olympia, Arkaik Çağ

Kaynak: Coldstream 2003: fig 106

Resim 13: Sikke, Axos, Arkaik Çağ

Kaynak: Levi 1945: fig. 19

Resim 14-15: Üç Ayaklı Kothon, Thebes ve Boston Müzesi, Arkaik Çağ

Kaynak: Kilinski 1978: fig.13,18

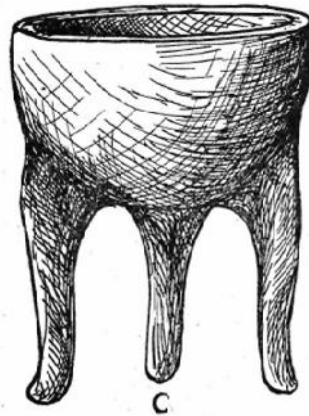

Resim 16: Tunç Üç Ayak, Bizans

Kaynak: Mitten 1969: fig.8

Resim 17: Tunç Buhurdanlık, Bizans

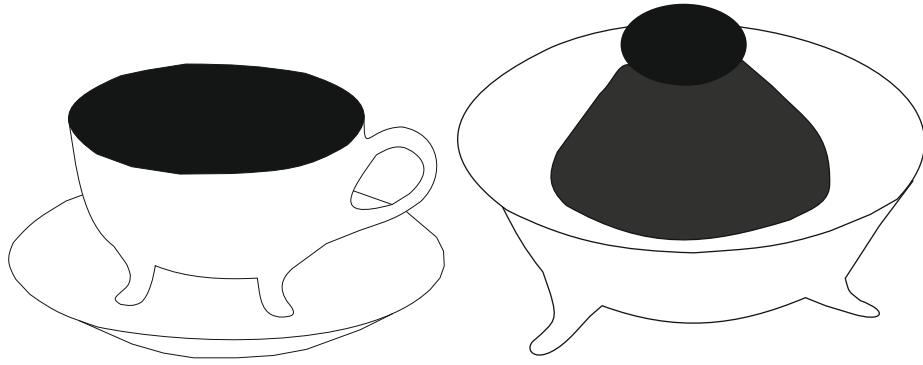
Çizim 7: Pişmiş Toprak Kandil, 1880li Yıllar

Kaynak: Gökçay 2007: res.25, Kökten 1951: lev.III.c

Çizim 8- Resim 18-: Üç Ayaklı Demirlerde Pişirme, Günümüz

Kaynak: (Çiz.8) Koşay, 1957: XIX

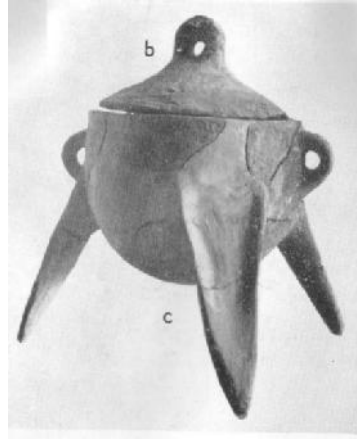

Çizim 9-10: Üç Ayaklı Fincan ve Şekerlik, Günümüz

Resim 19: İn Situ Ocak Yanında Üç Ayaklı Mutfak Kabı, Seyitömer

Kaynak: Bilgen, 2011: 186

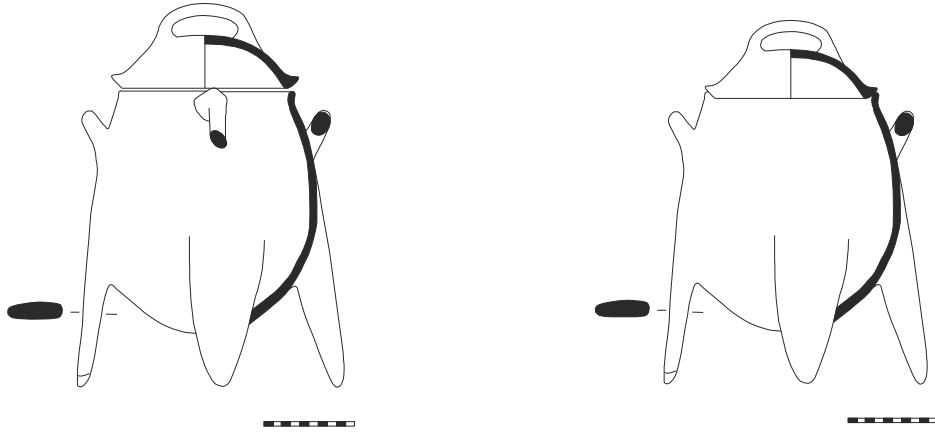
Resim 20: Kapak ve Üç Ayaklı Mutfak Kabı, Poliochni

Kaynak: Brea, 1964: Tav. CLVII b-c

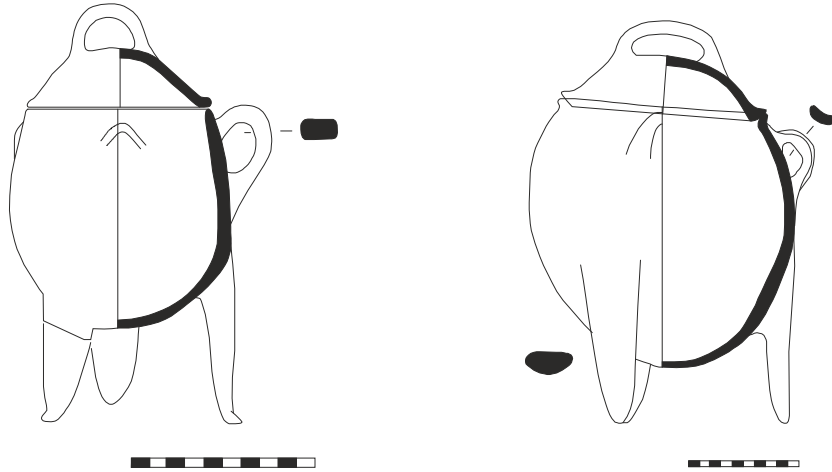

Resim 21: Üç Ayaklı Mutfak Kabı, Küllüoba

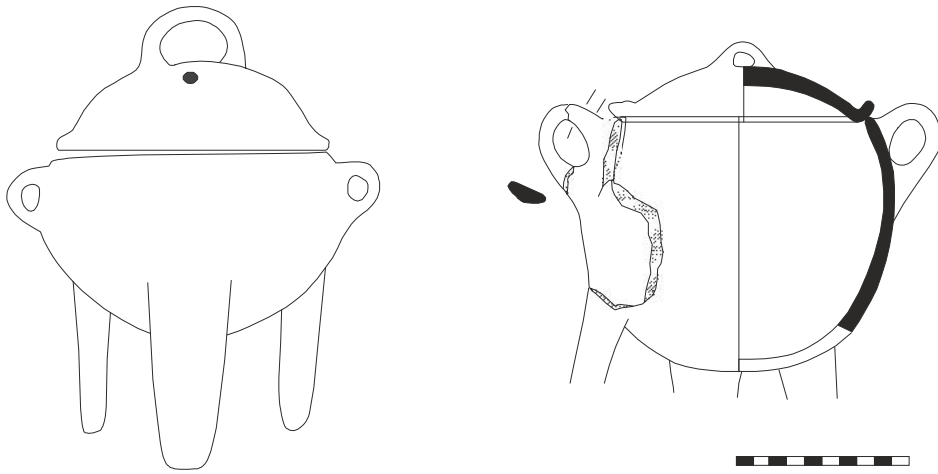
Kaynak: Küllüoba Kazı Arşivi

Çizim 11-12: Üç Ayaklı Mutfak Kabı ve Kapak, Küllioba

Çizim 13-14: Üç Ayaklı Mutfak Kabı ve Kapak, Küllioba

Çizim 15-16: Üç Ayaklı Mutfak Kabı ve Kapak, Troya- Karaoğlan Mevkii

Resim 22: Üç Ayaklı Mutfak Kabı, Çark Yapımı, Troya VI. Tabaka

Kaynak: Blegen, Caskey ve Rawson 1953: Fig. 329/ 37.1171

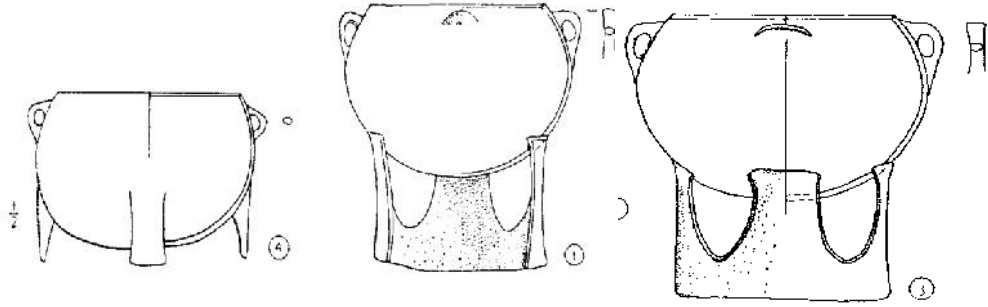
Resim 23: Üç Ayaklı Mutfak Kabı, Liman Tepe OTÇ III/4

Kaynak: Erkanal ve Artzy, 2001: res.3

Resim 24: Üç Ayaklı Mutfak Kabı, Seyitömer OTÇ IVc

Kaynak: Bilgen, 2010: 283

Çizim 17-18: Üç Ayaklı Mutfak Kabı, Maltızlı Çömlek, Beycesultan IV b ve c

Kaynak: Lloyd ve Mellaart, 1965: p.10.1-3, 29.6

116. Square E 6, Phase IVa. Remains of Oven in Room 455, from Northwest

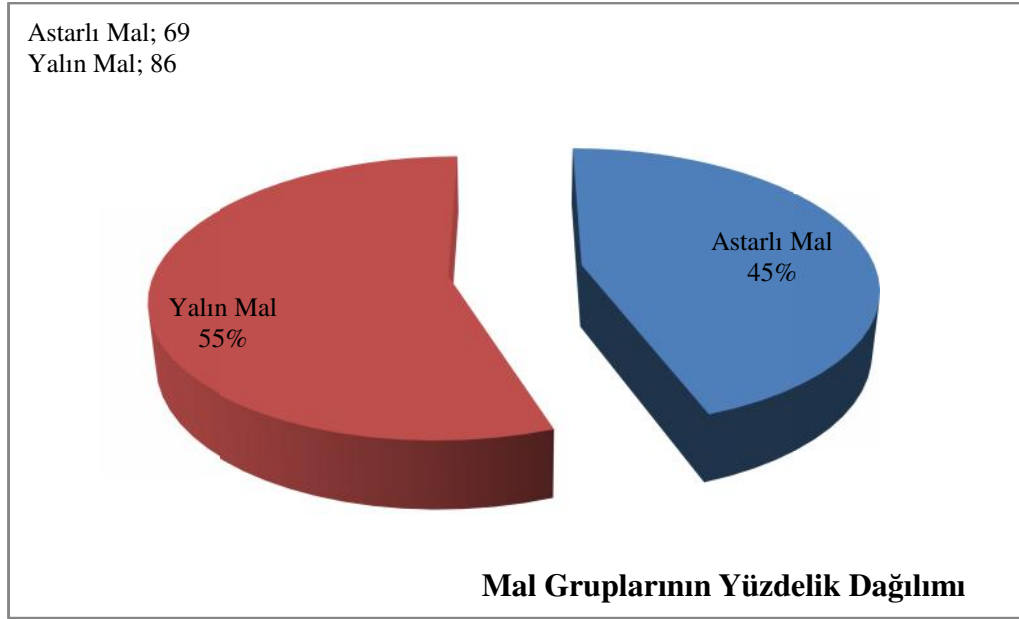
Resim 25: Kubbeli Fırın, Troya IVa

Kaynak: Blegen, Caskey ve Rawson, 1951: Lev.116

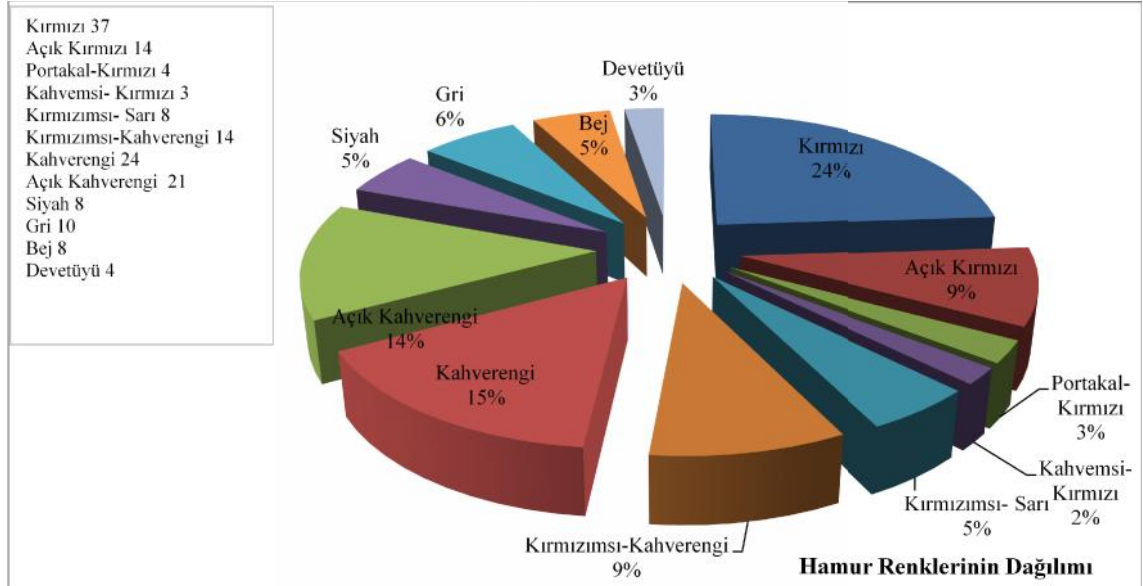

Resim 26: At Nalı Biçimli Ocak, Seyitömer

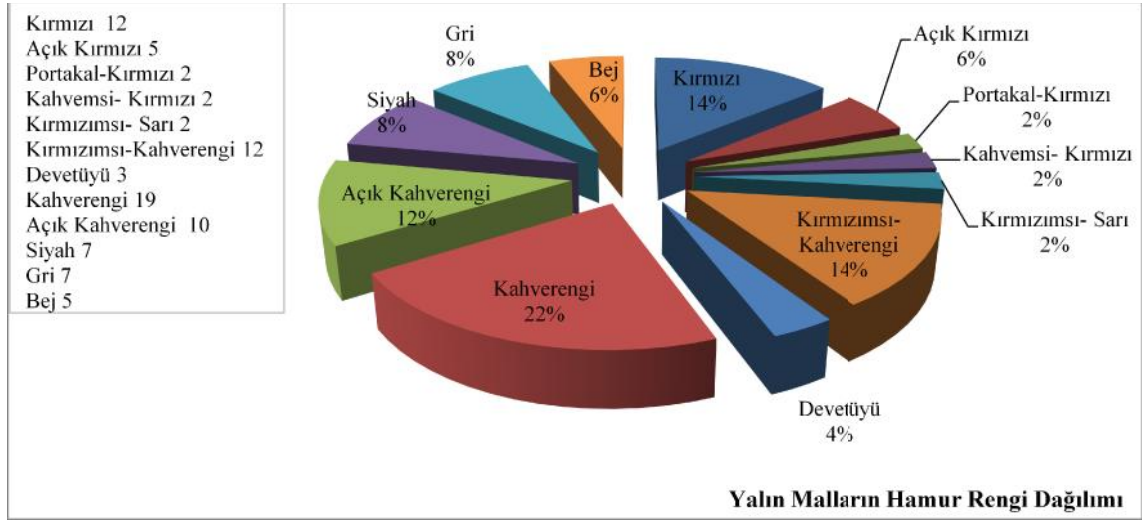
Kaynak: Bilgen, 2010: 168, res. 196

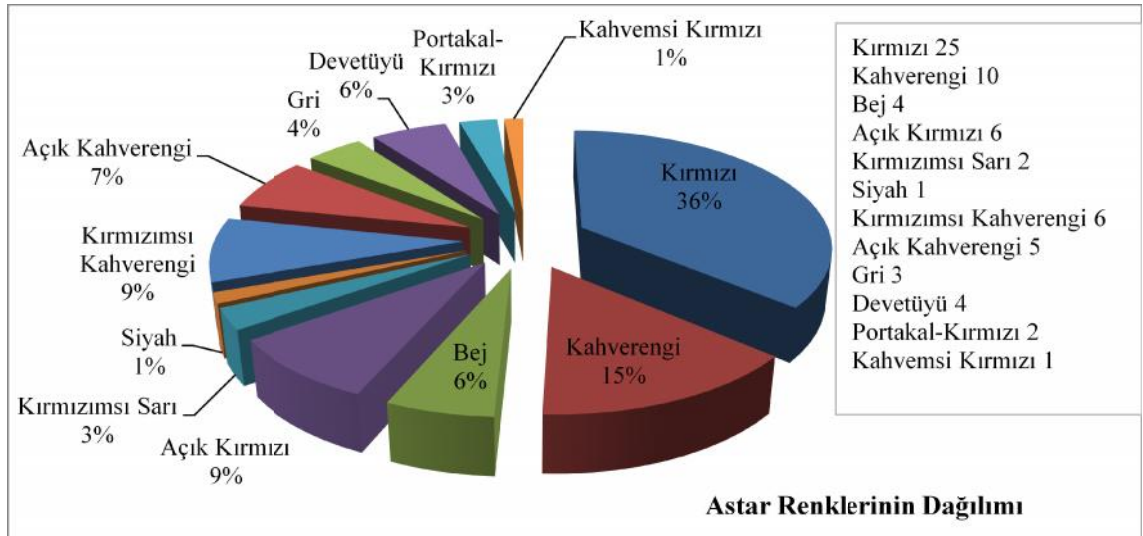
Grafik 1: Mal Gruplarının Yüzdelik Dağılımı

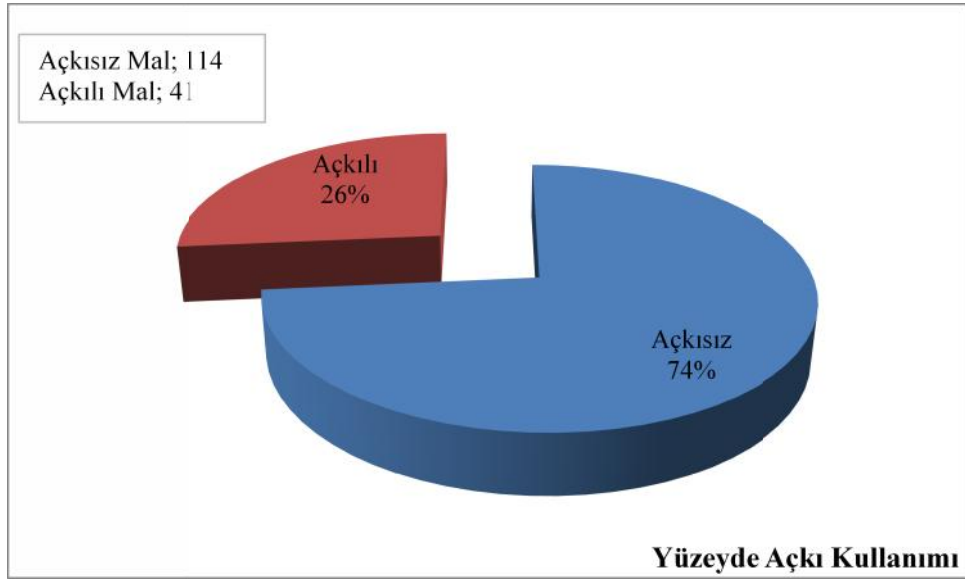
Grafik 2: Hamur Renklerinin Yüzdelik Dağılımı

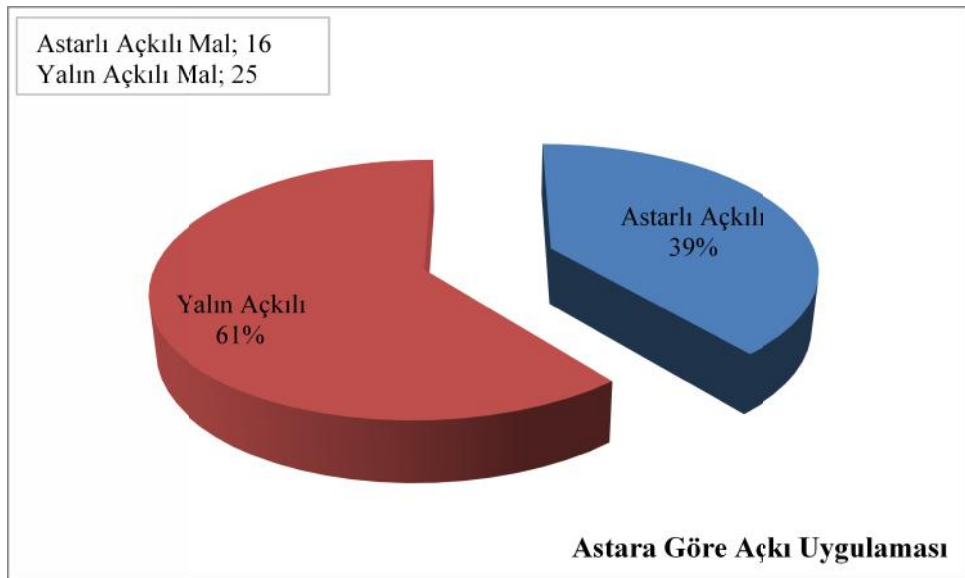
Grafik 3: Yalın Malların Hamur Rengi Dağılımı

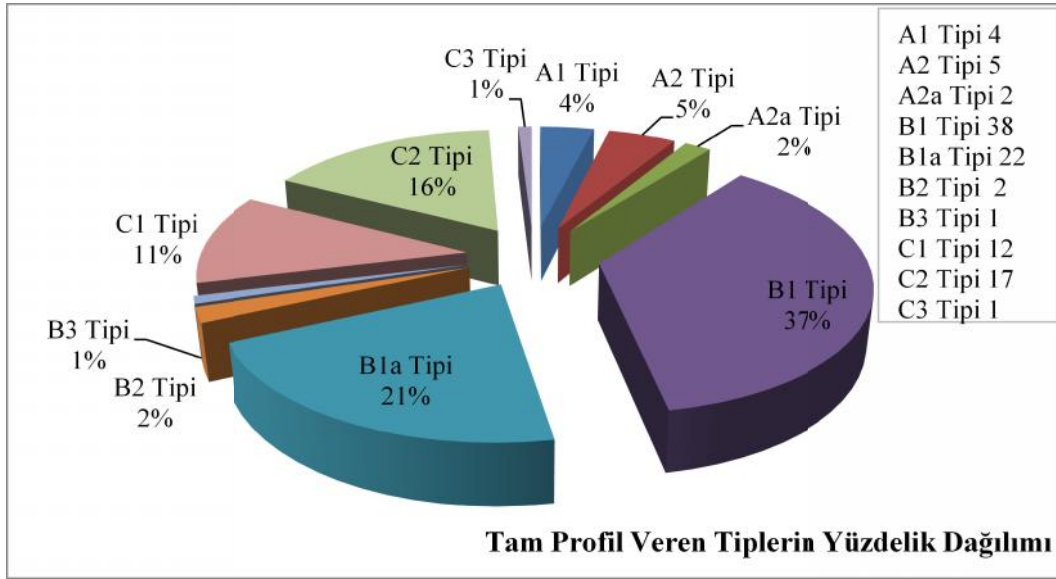
Grafik 4: Astar Renklerinin Yüzdelik Dağılımı

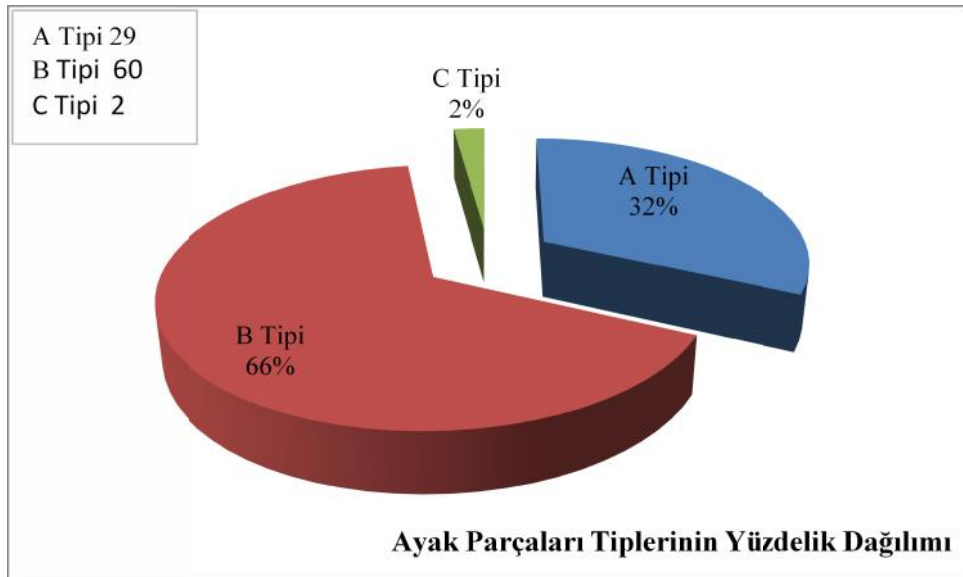
Grafik 5: Yüzeyde Açık Kullanımı

Grafik 6: Astara Göre Açık Uygulaması

Grafik 7: Tam Profil Veren Parçaların Tipolojik Dağılımı

Grafik 8: Ayak Parçalarının Tipolojik Dağılımı

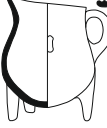
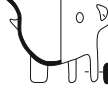
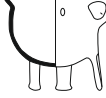
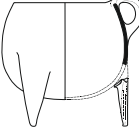
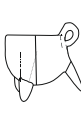
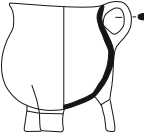
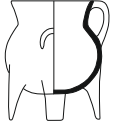
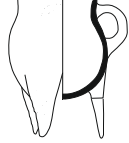
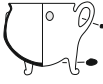
Tablo 1: Mal Gruplarının Dönemsel Dağılımı

	İTÇ'na Geçiş		İTÇ I		İTÇ II		İTÇ IIIa		İTÇ IIIb	
	Yalın	Astarlı	Yalın	Astarlı	Yalın	Astarlı	Yalın	Astarlı	Yalın	Astarlı
Troya			3		1					
Poliochni			4		15		3			
Thermi			6		1					
Kumtepe	1					1				
Kula Bölgesi					1	5				
Limantepe				4				3		
Urla Yarımadası			1		1	4				
Demircihüyük					5	1				
Küllüoba										
Bahçeşisar									1	1
Seyitömer							1	4		
Aizanoi					3					
Karaoğlan Mevkii					2	1				
Kaklık Mevkii		2							1	3
Kusura					1			1		
Beycesultan			1		5	3	1		1	2
Aphrodisias					8	6	1	2		
Göller Bölgesi			3		2	4				
Bademağacı				2		3				
Karataş Semayük					1	3				

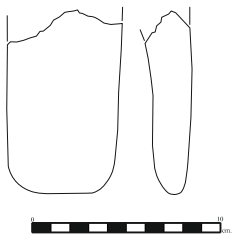
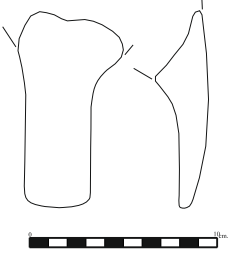
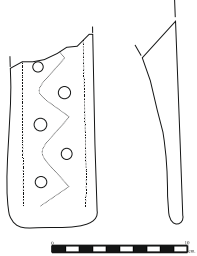
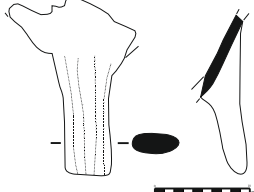
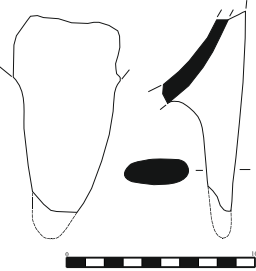
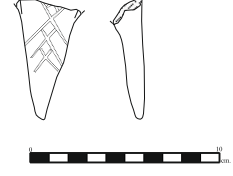
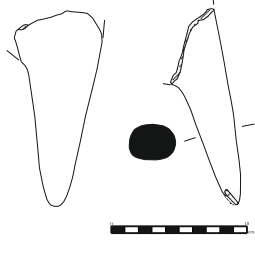
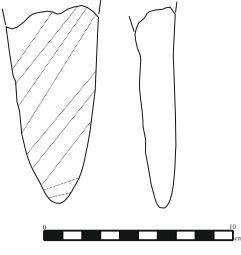
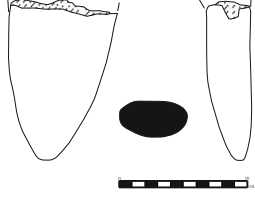
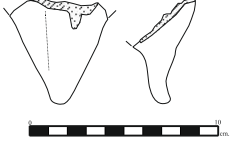
Tablo 2: Yerleşmelerin Genel Mal Grubu ve Tipleri

	Açıklı Mal	Yalın Mal	Kırmızı Hamurlu	Kahverengi Hamurlu	Kırmızımsı Kahverengi Hamurlu	Açık Kahverengi Hamurlu	Siyah Hamurlu	Diğer	Kırmızı Astarlı	Kahverengi Astarlı	Kırmızımsı Kahverengi Astarlı	Açık Kahverengi Astarlı	Siyah Astarlı	Diğer	A1 Tipi	A2 Tipi	A2a Tipi	B1 Tipi	B1a Tipi	B2 Tipi	B3 Tipi	C1 Tipi	C2 Tipi	C3 Tipi	A Tipi	B Tipi	C Tipi
Troya	X	X			X		X	X										X					X			X	
Poliochni	X	X	X	X	X	X	X	X										X	X								
Thermi	X	X	X	X	X													X		X		X					
Kumtepe	X	X	X		X	X		X	X																X	X	
Liman Tepe	X			X	X			X	X			X		X	X			X					X			X	
Kula Bölgesi	X	X	X						X		X					X	X										
Demircihüyük	X	X	X	X	X			X				X						X								X	
Küllüoba	X	X	X	X		X		X						X				X			X		X			X	
Bahçehisar		X		X	X					X																X	
Kanlıtaş ve Çev.	X	X	X	X				X	X																	X	
Seyitömer			X		X	X		X		X	X			X									X				
Karaoğlan Mevkii		X		X				X		X								X								X	
Kaklık Mevkii		X	X	X		X		X	X	X			X	X	X			X						X	X		X
Kusura		X	X	X						X										X						X	
Beycesultan	X	X		X			X	X	X						X			X				X	X		X	X	
Aphrodisias		X	X	X	X	X		X	X		X	X		X								X			X	X	
Mancarlı							X	X		X				X											X	X	
Bademağacı			X					X	X													X			X		
Karataş Semayük	X		X	X				X	X	X															X	X	

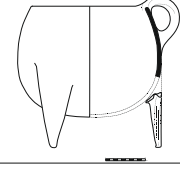
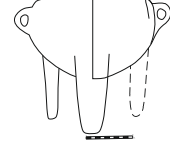
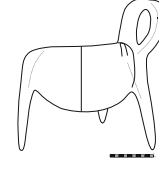
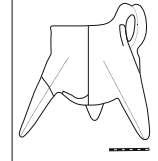
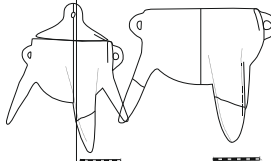
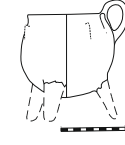
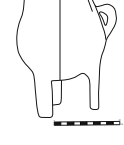
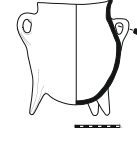
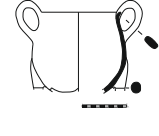
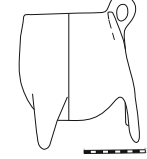
Tablo 3: Tam Profil Veren Parçalar Tipolojisi

	İlk Tunç Çağı'na Geçiş	İlk Tunç Çağı I	İlk Tunç Çağı II	İlk Tunç Çağı IIIa	İlk Tunç Çağı IIIb
A1 Tipi					
A2 Tipi					
A2a Tipi					
B1 Tipi					
B1a Tipi					
B2 Tipi					
B3 Tipi					
C1 Tipi					
C2 Tipi					
C3 Tipi					

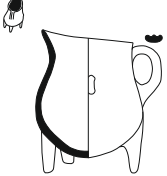
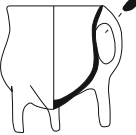
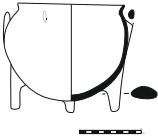
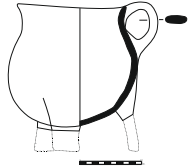
Tablo 4: Ayak Parçaları Tipoloji

	İlk Tunç Çağı'na Geçiş	İlk Tunç Çağı I	İlk Tunç Çağı II	İlk Tunç Çağı IIIa	İlk Tunç Çağı IIIb
A Tipi					
B Tipi					
C Tipi					

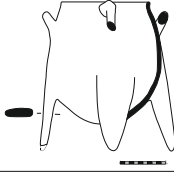
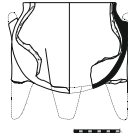
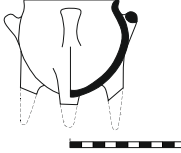
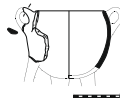
Tablo 5: Batı Anadolu'nun Sahil Kesimi Üç Ayaklı Mutfak Kaplarının Değişimi

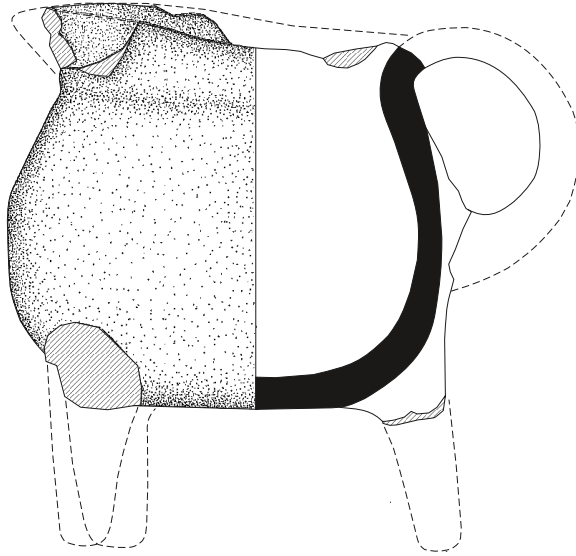
	İlk Tunç Çağı'na Geçiş	İlk Tunç Çağı I	İlk Tunç Çağı II	İlk Tunç Çağı IIIa	İlk Tunç Çağı IIIb
Troya					
Poliochni					
Thermi					
Limantepe					
Yeni Bademli					

Tablo 6: Güney Batı Anadolu Bölgesi Üç Ayaklı Mutfak Kaplarının Değişimi

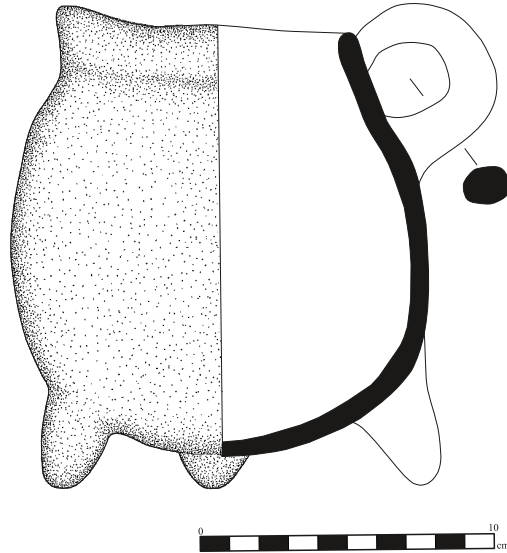
	İlk Tunç Çağı'na Geçiş	İlk Tunç Çağı I	İlk Tunç Çağı II	İlk Tunç Çağı IIIa	İlk Tunç Çağı IIIb
Beycesultan					
Aphrodisias					
Bademağacı					

Tablo 7: İç Batı Anadolu Üç Ayaklı Mutfak Kaplarının Değişimi

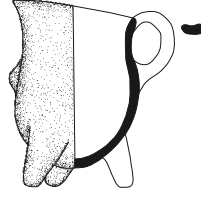
	İlk Tunç Çağı'na Geçiş	İlk Tunç Çağı I	İlk Tunç Çağı II	İlk Tunç Çağı IIIa	İlk Tunç Çağı IIIb
Küllüoba					
Seyitömer					
Karaoğlu					
Kaklık					
Kusura					

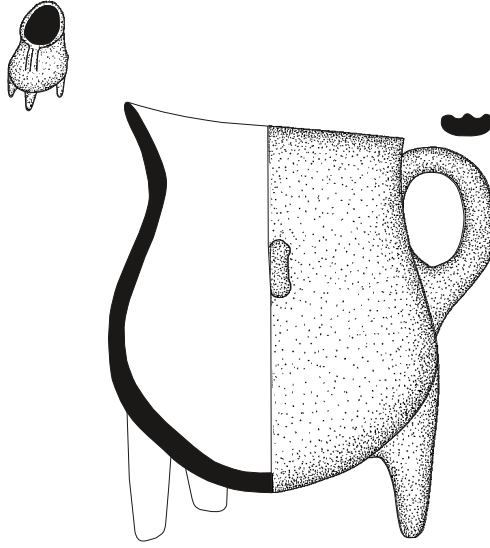
Çizim 19: A1 Tipi, Kaklık Mevkii İTÇ'ye Geçiş
Kaynak: Efe, İlaslı ve Topbaş 1995: 385: fig. 24/79

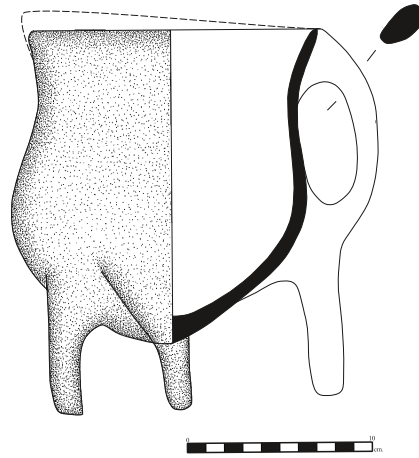
Çizim 20: A1 Tipi, Liman Tepe İTÇ I
Kaynak: Şahoğlu 2002: 179: Lev. 19b

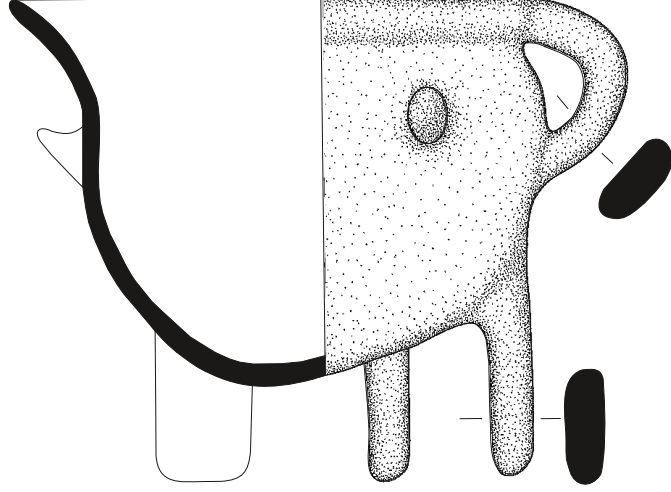
Çizim 21: A1 Tipi, Beycesultan İTÇ II
Kaynak: Lloyd ve Mellaart 1962: 179: fig. 39/10

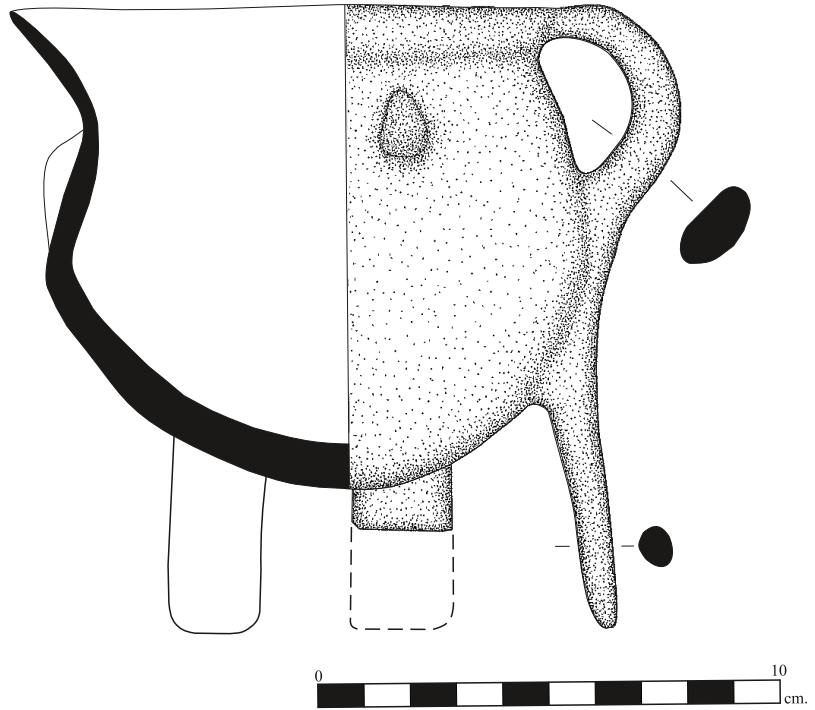
Çizim 22: A1 Tipi, Beycesultan İTÇ II
Kaynak: Lloyd ve Mellaart 1962: 183: fig. 42/5

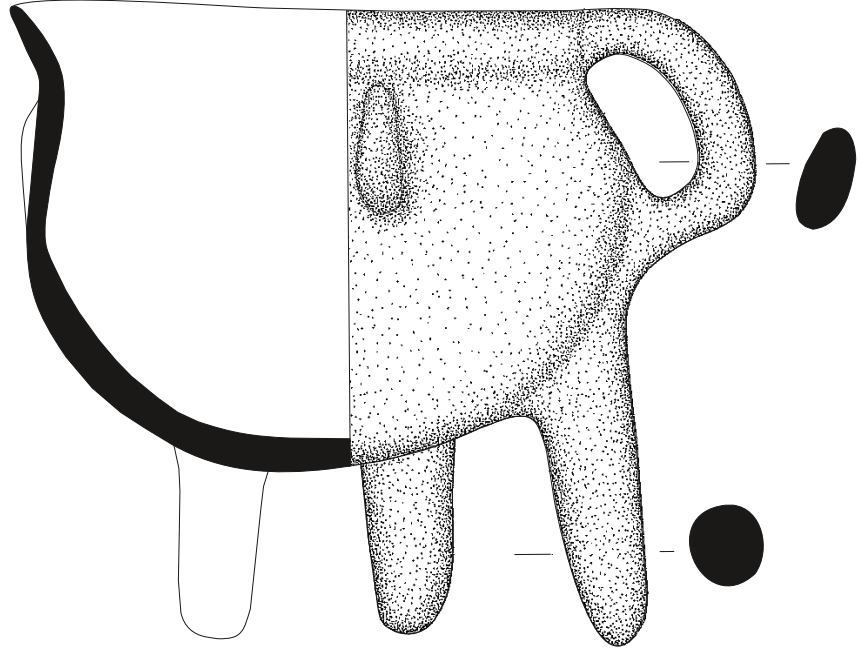
Çizim 23: A1 Tipi, Aphrodisias İTÇ II
Kaynak: Joukowsky 1986: 1403.I.

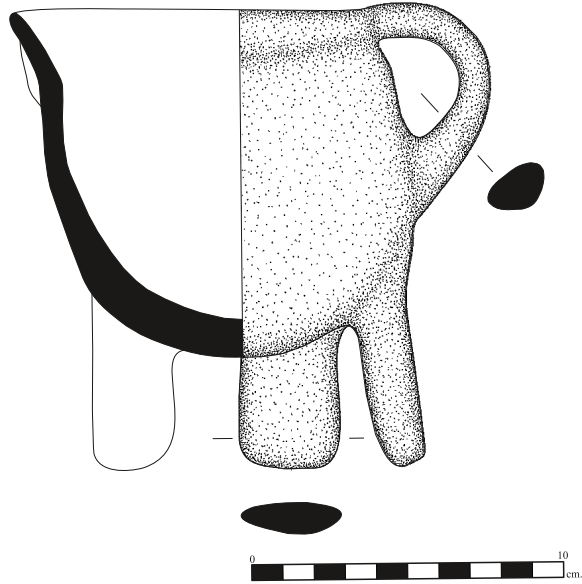
Çizim 24: A2 Tipi, Menye Köyü İTÇ II
Kaynak: Bostancı vd. 2006: 232: Lev. II.2

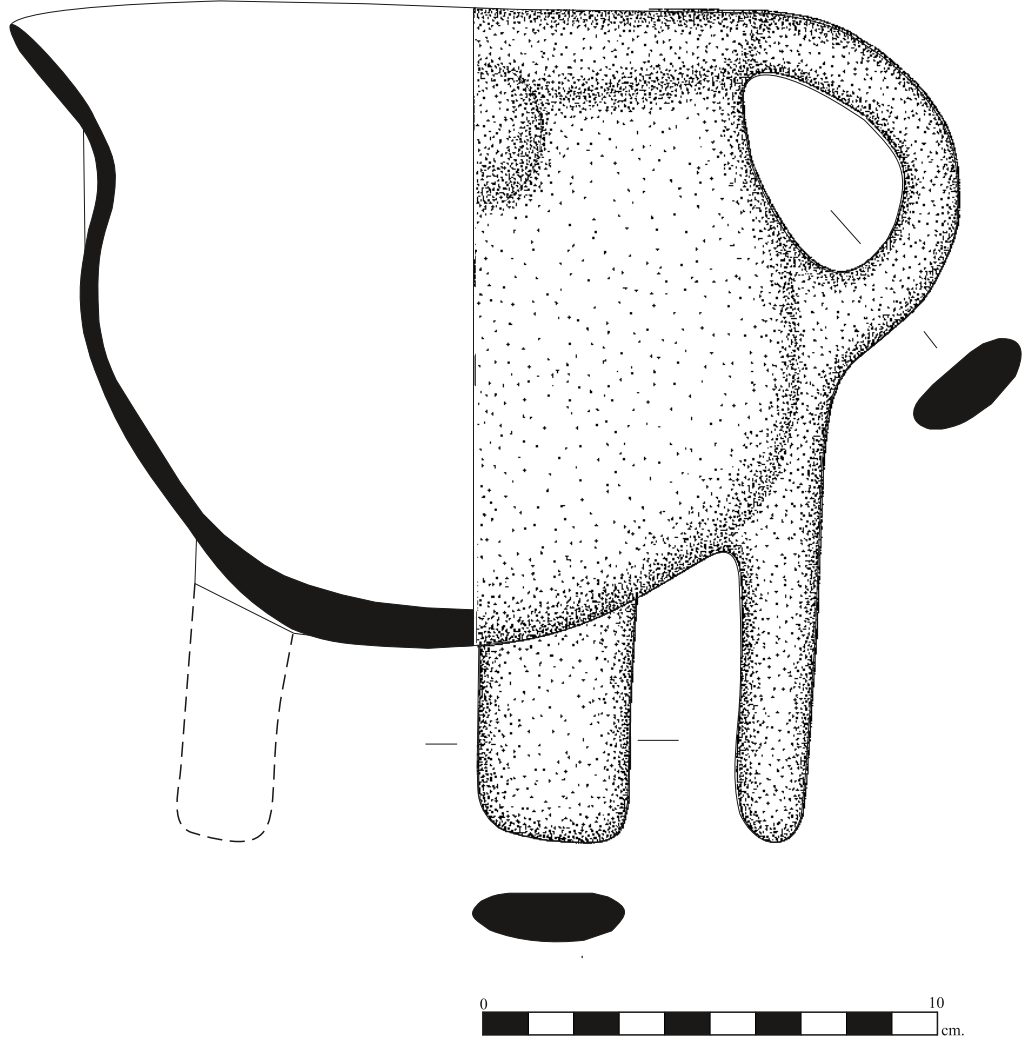
Çizim 25: A2 Tipi, Menye Köyü İTÇ II
Kaynak: Bostancı vd. 2006: 232: Lev. III. 3

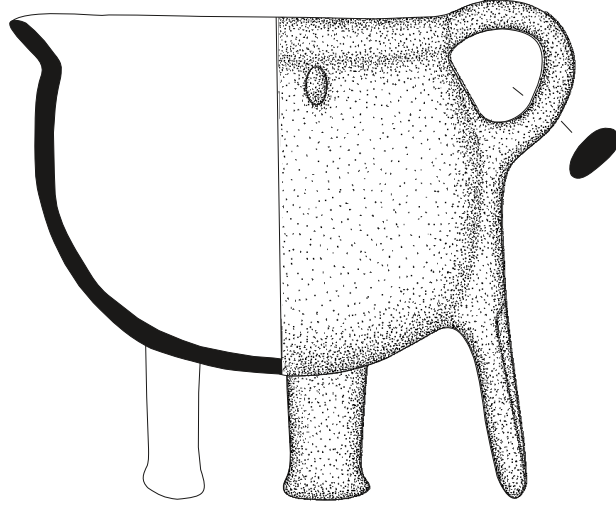
Çizim 26: A2 Tipi, Menye Köyü İTÇII
Kaynak: Bostancı vd. 2006: 232: Lev. IV. 4

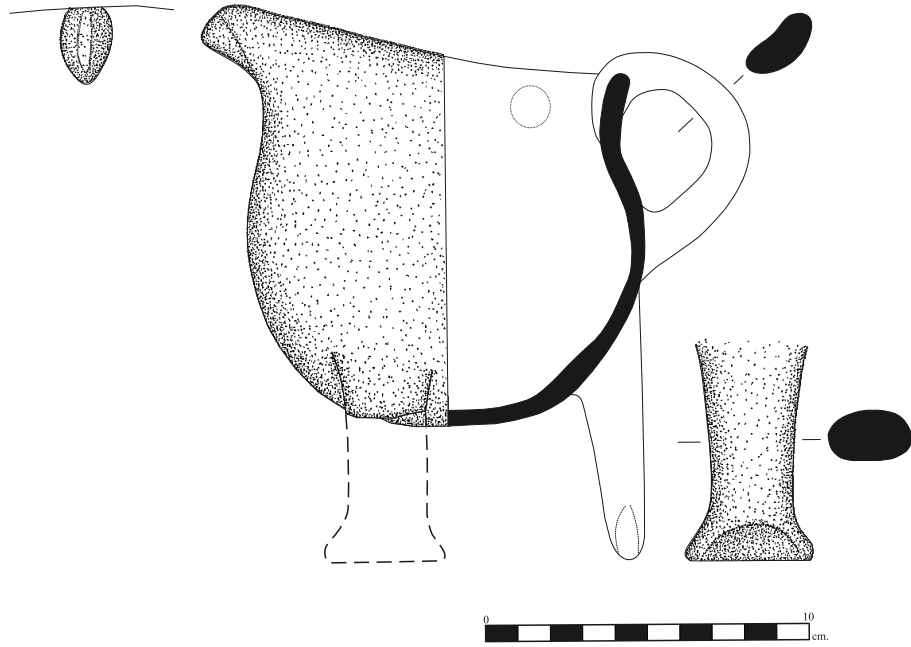
Çizim 27: A2 Tipi, Menye Köyü İTÇII
Kaynak: Bostancı vd. 2006: 233: Lev. V. 5

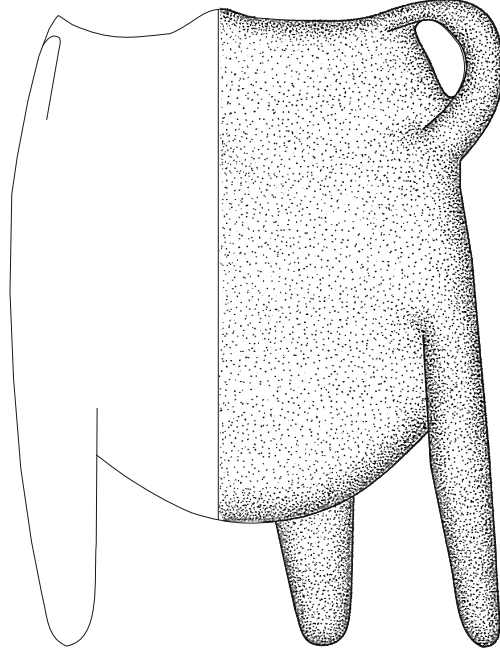
Çizim 28: A2 Tipi, Menye Köyü İTÇ II
Kaynak: Bostancı vd. 2006: 233: Lev. VI. 6

Çizim 29: A2a Tipi, Menye Köyü İTÇ II
Kaynak: Bostancı vd. 2006: 232: Lev. I. 1

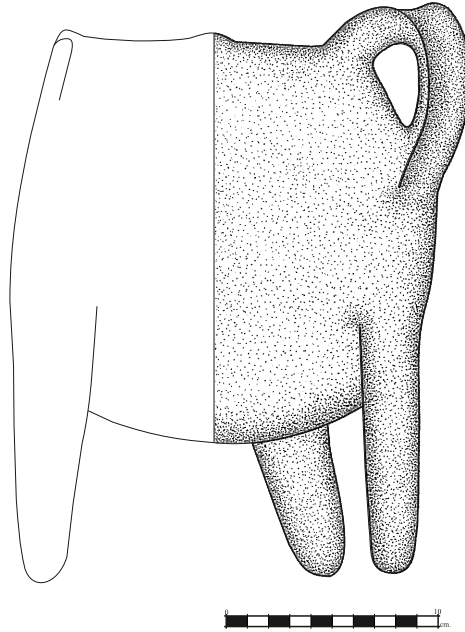

Çizim 30: A2a Tipi, Çeşme Boyalık İTÇ
Kaynak: Vasıf, Vural ve Karaturgut, 2008: çiz.3

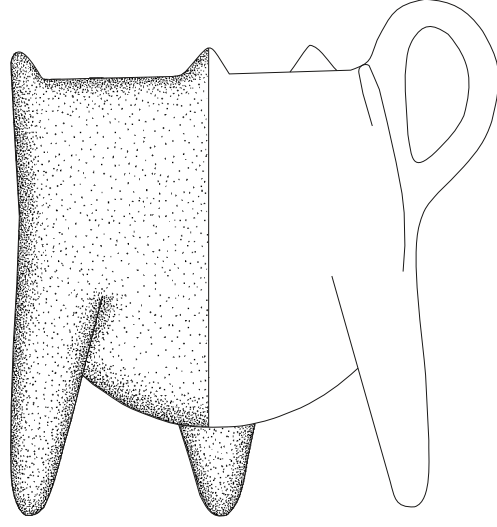
Çizim 31: B1 Tipi, Troya İTÇ I

Kaynak: Shliemann 1874: taf.103, 2295, Easton 1989: taf.103,2295

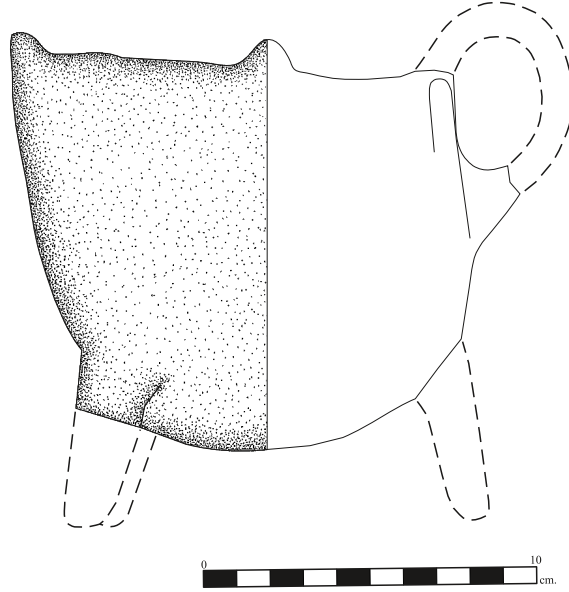

Çizim 32: B1 Tipi, Troya İTÇ I

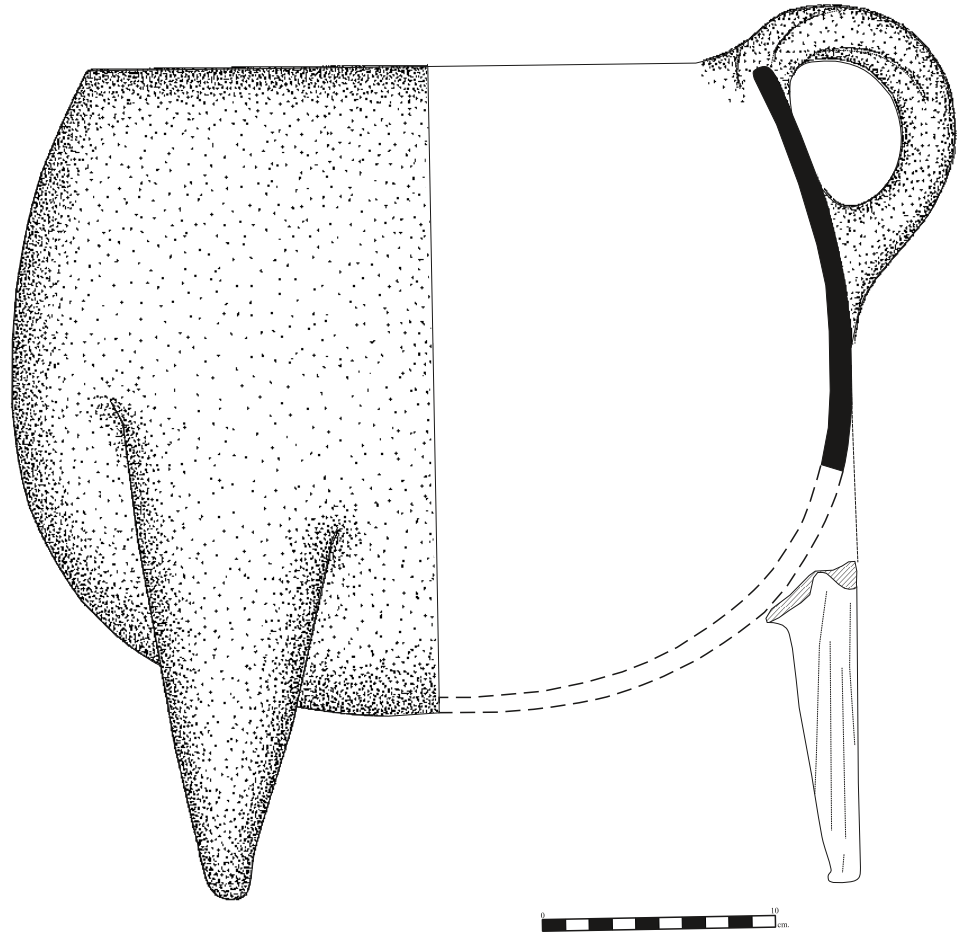
Kaynak: Shliemann 1874: taf.103, 2294, Easton 1989: taf. 103, 2294

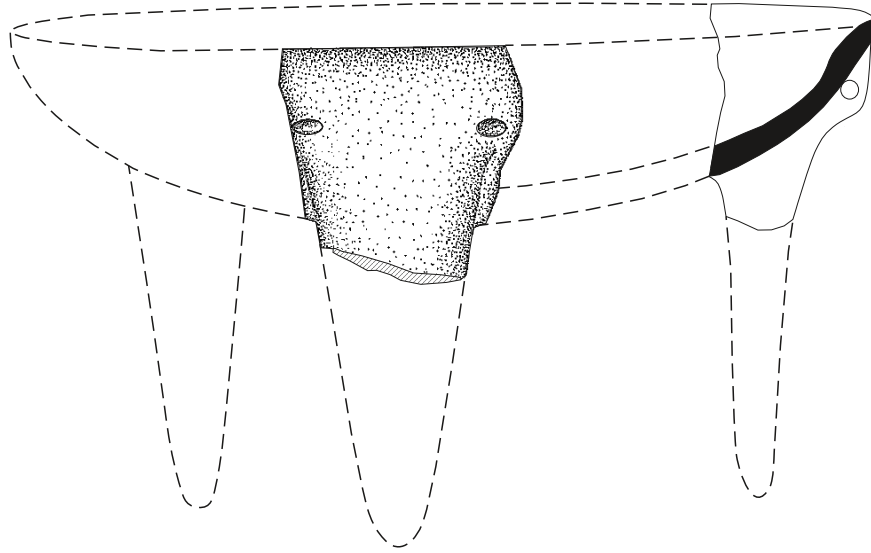
Çizim 33: B1 Tipi, Troya İTÇ I
Kaynak: Blegen vd.1950:125: fig. 233. 37.1138

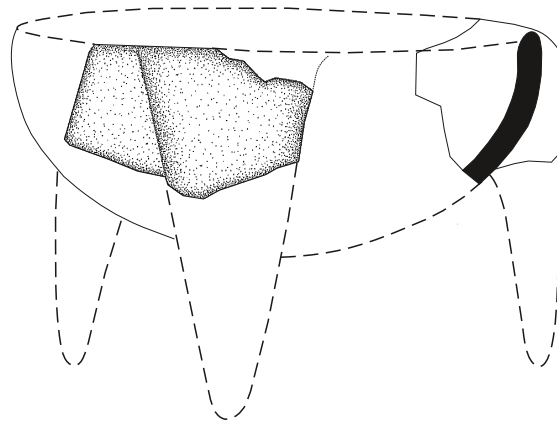
Çizim 34: B1 Tipi, Thermi İTÇ I
Kaynak: Lamb 1936: 125: plt. IX, XXXV- 210

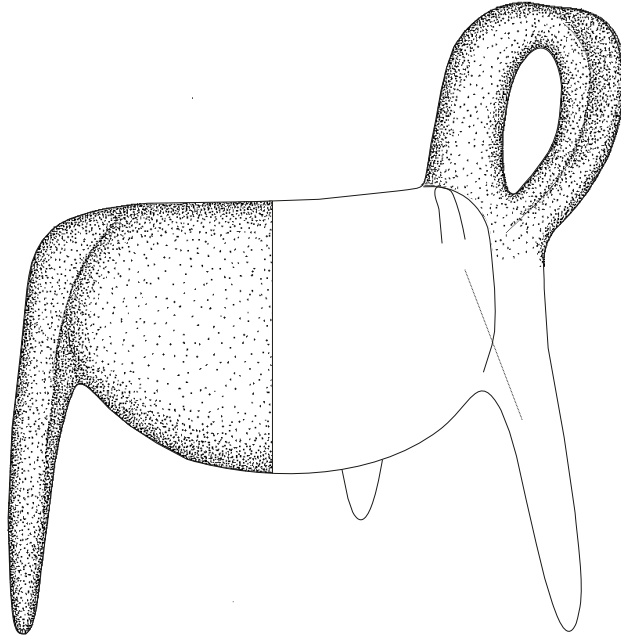
Çizim 35: B1 Tipi, Troya İTÇ I
Kaynak: Blegen vd.1950:116: fig. 266.8

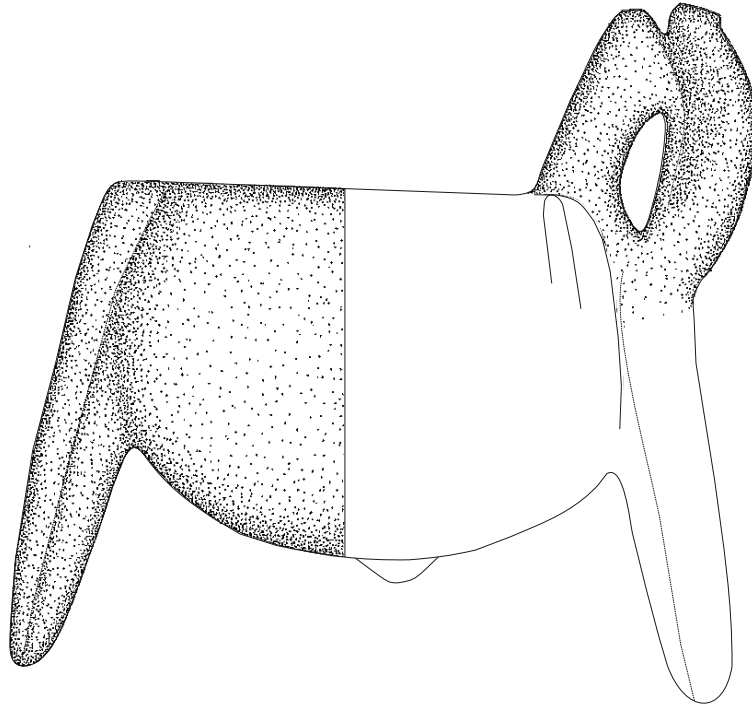
Çizim 36: B1 Tipi, Poliochni İTÇ I
Kaynak: Brea1964: Tav. LXXIII. a

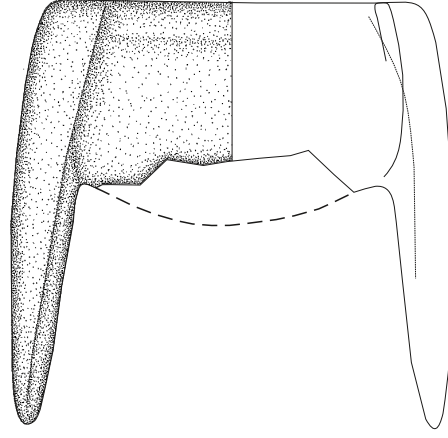
Çizim 37: B1 Tipi, Poliochni İTÇ I
Kaynak: Brea1964: Tav. LXXIII. b

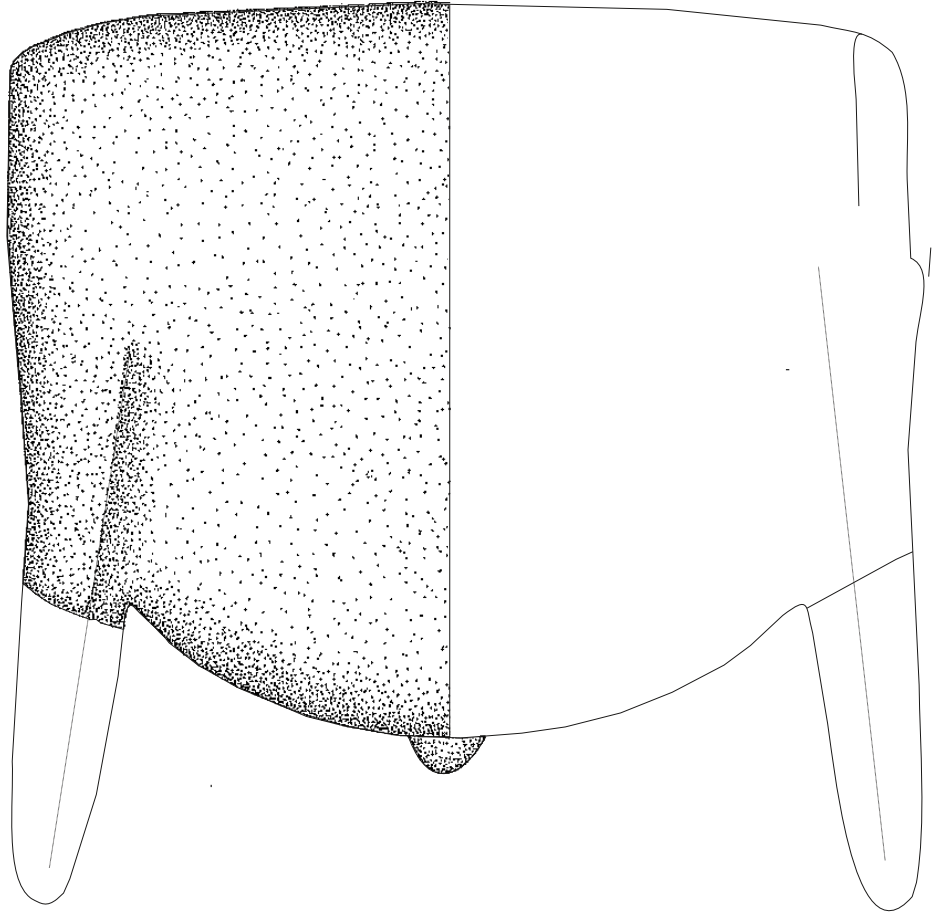
Çizim 38: B1 Tipi, Poliochni İTÇ I
Kaynak: Brea1964: Tav. LXXI.a

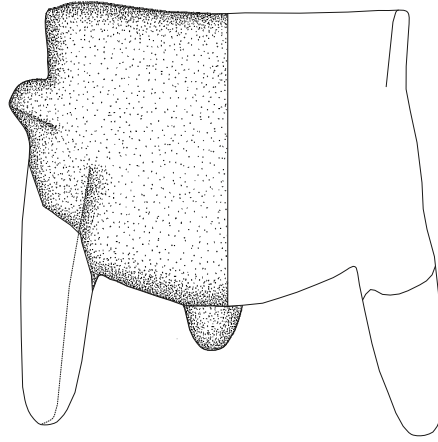
Çizim 39: B1 Tipi, Poliochni İTÇ I
Kaynak: Brea1964: Tav. LXXI.b

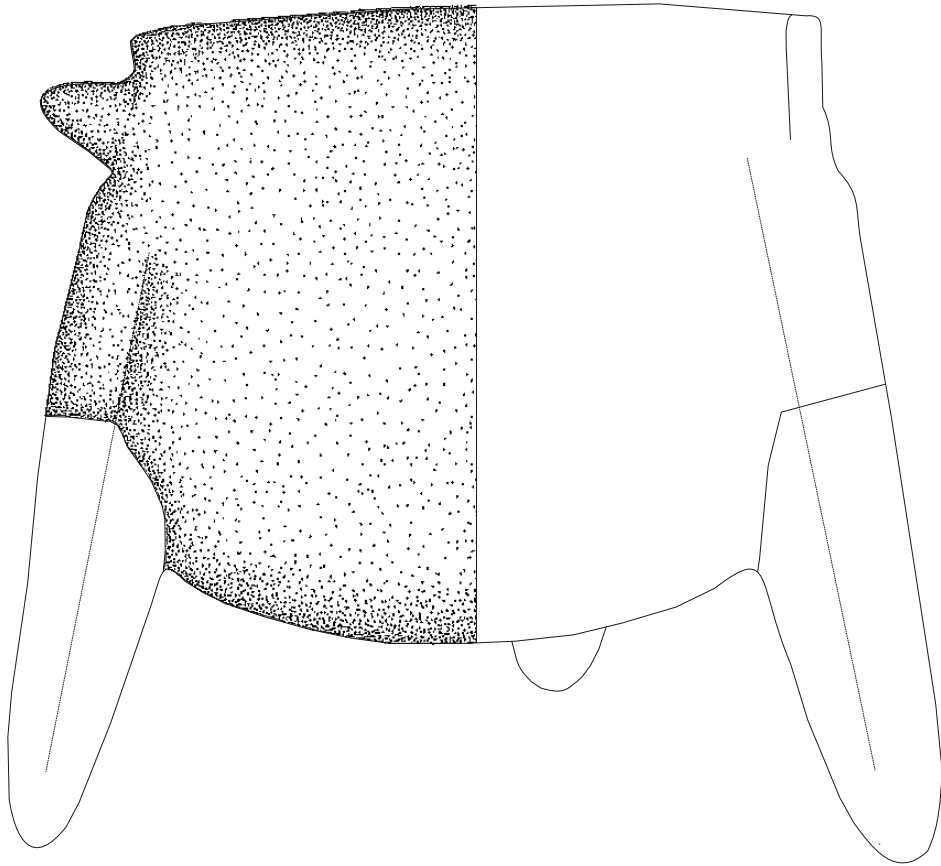
Çizim 40: B1 Tipi, Poliochni İTÇ I
Kaynak: Brea1964: Tav. LXXI.d

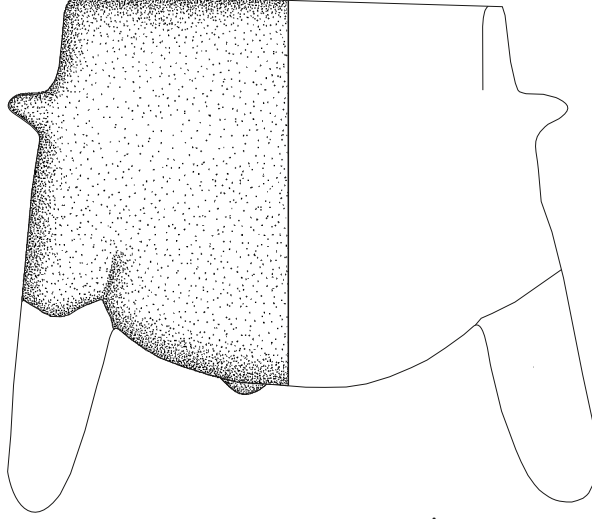
Çizim 41: B1 Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea1964: Tav. CLIV.f

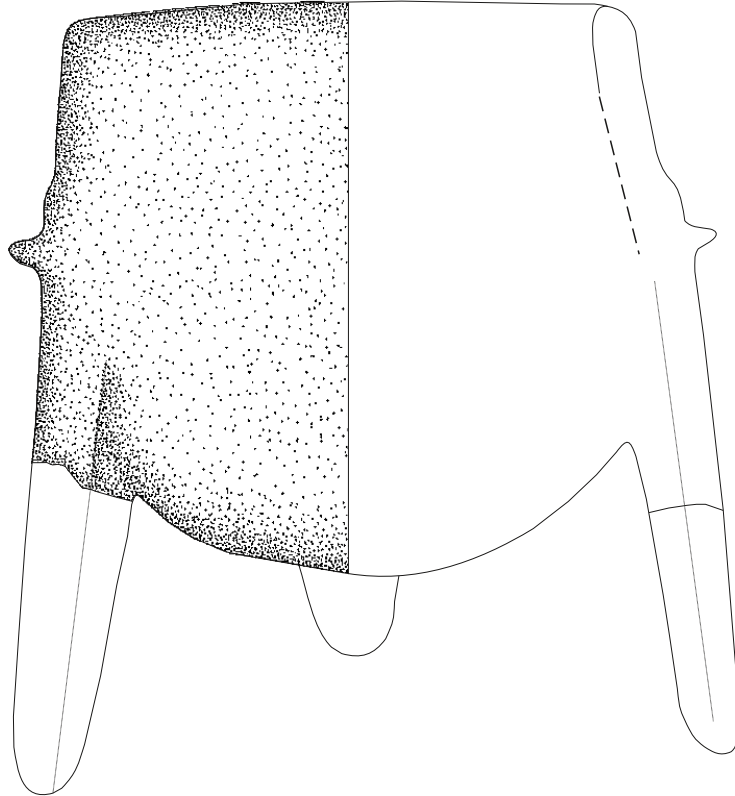
Çizim 42: B1 Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea1964: Tav. CXXXII. b

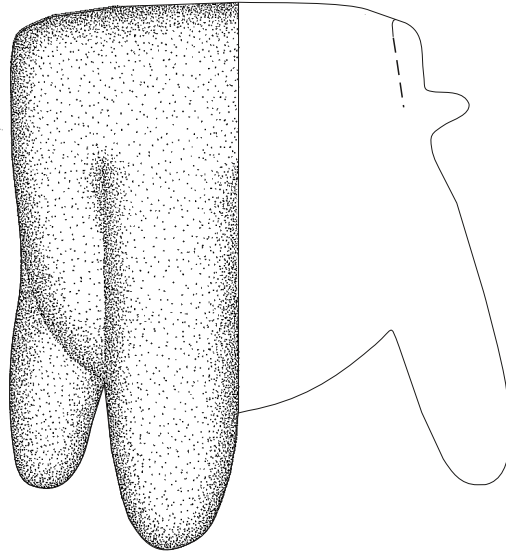
Çizim 43: B1 Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea1964: Tav. CLIV.d

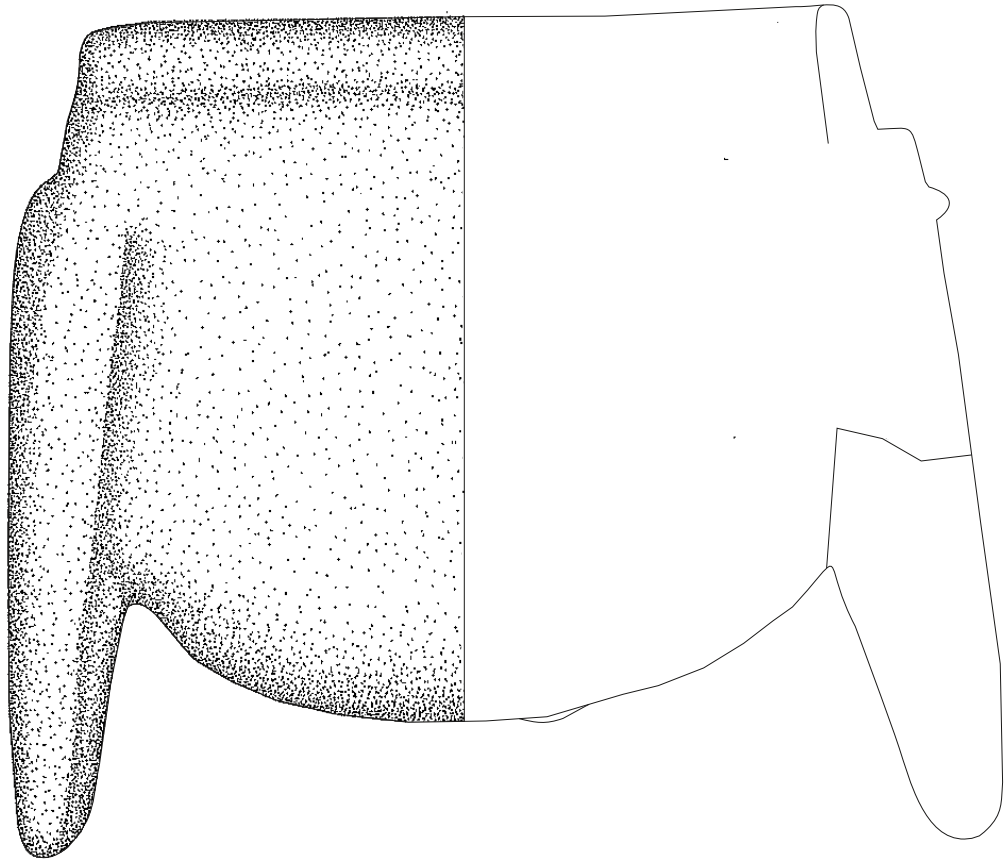
Çizim 44: B1 Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea1964: Tav. CLIV.c

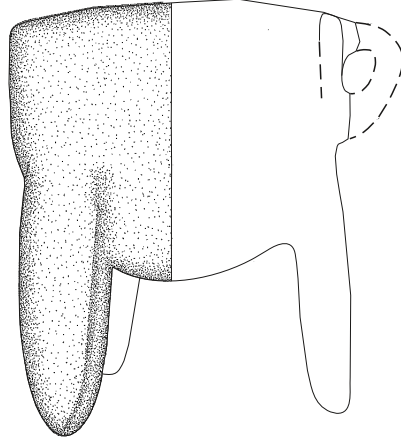
Çizim 45: B1 Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea 1964: Tav. CLV.e

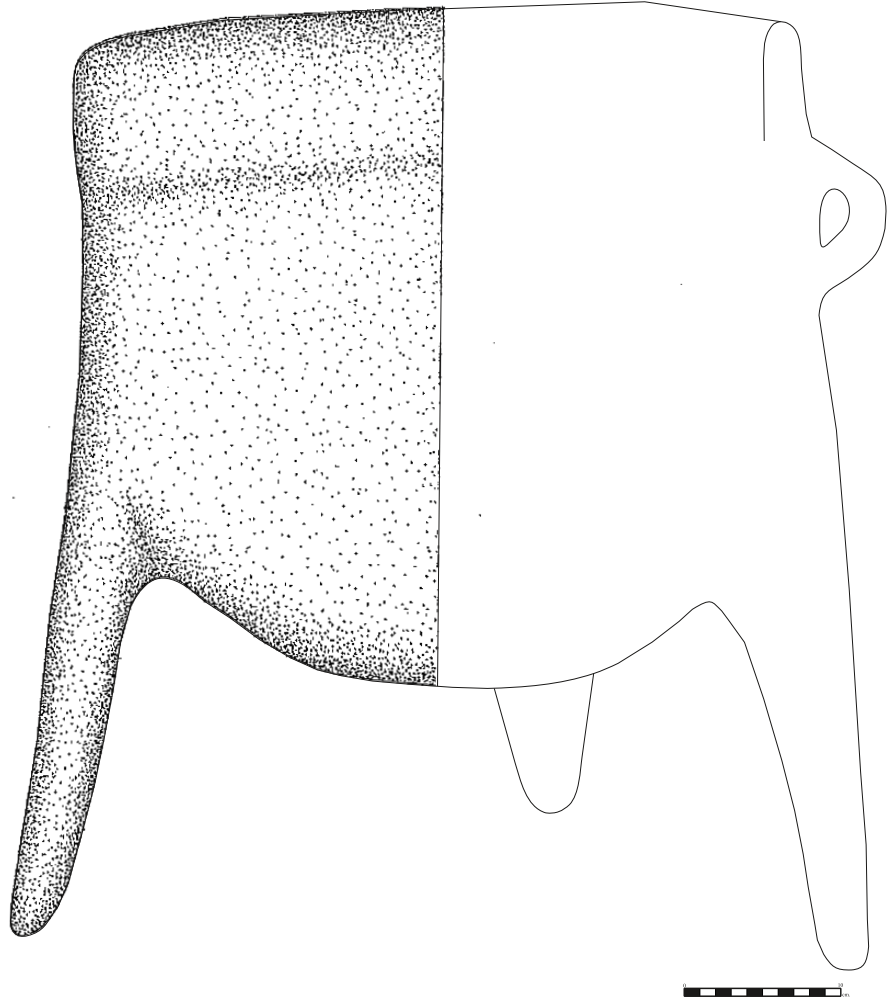
Çizim 46: B1 Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea1964: Tav. CLVII.g

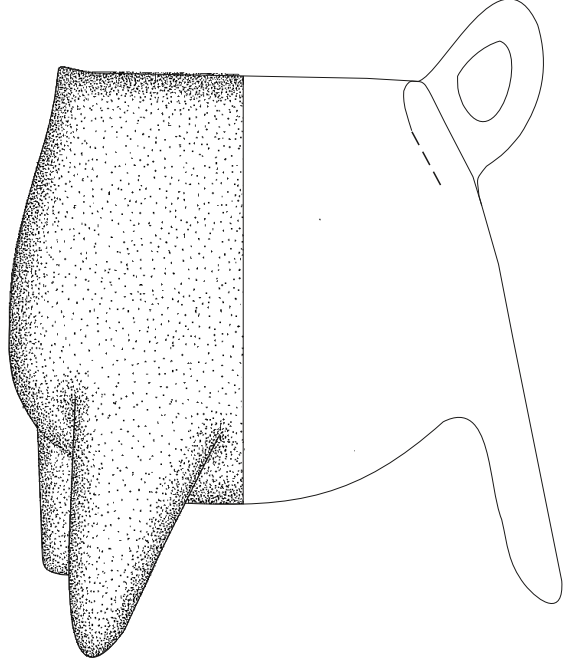
Çizim 47: B1 Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea1964: Tav. CLV.d

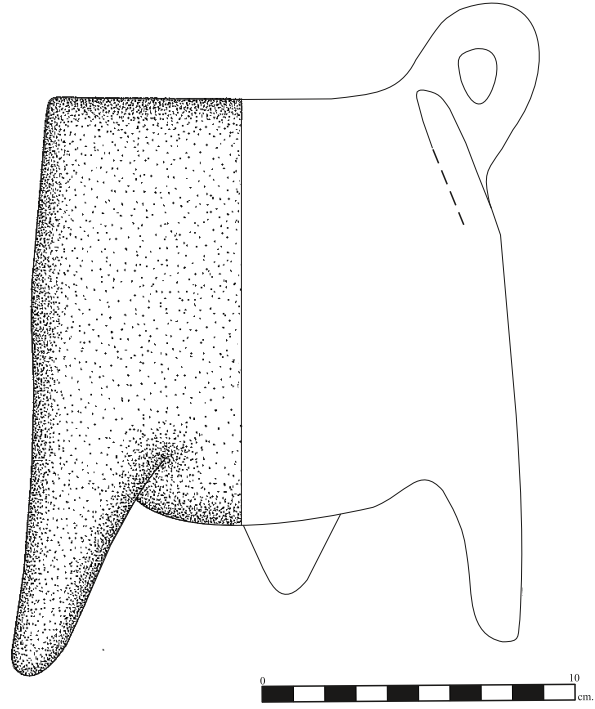
Çizim 48: B1 Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak:Brea1964: Tav. CLVII.e

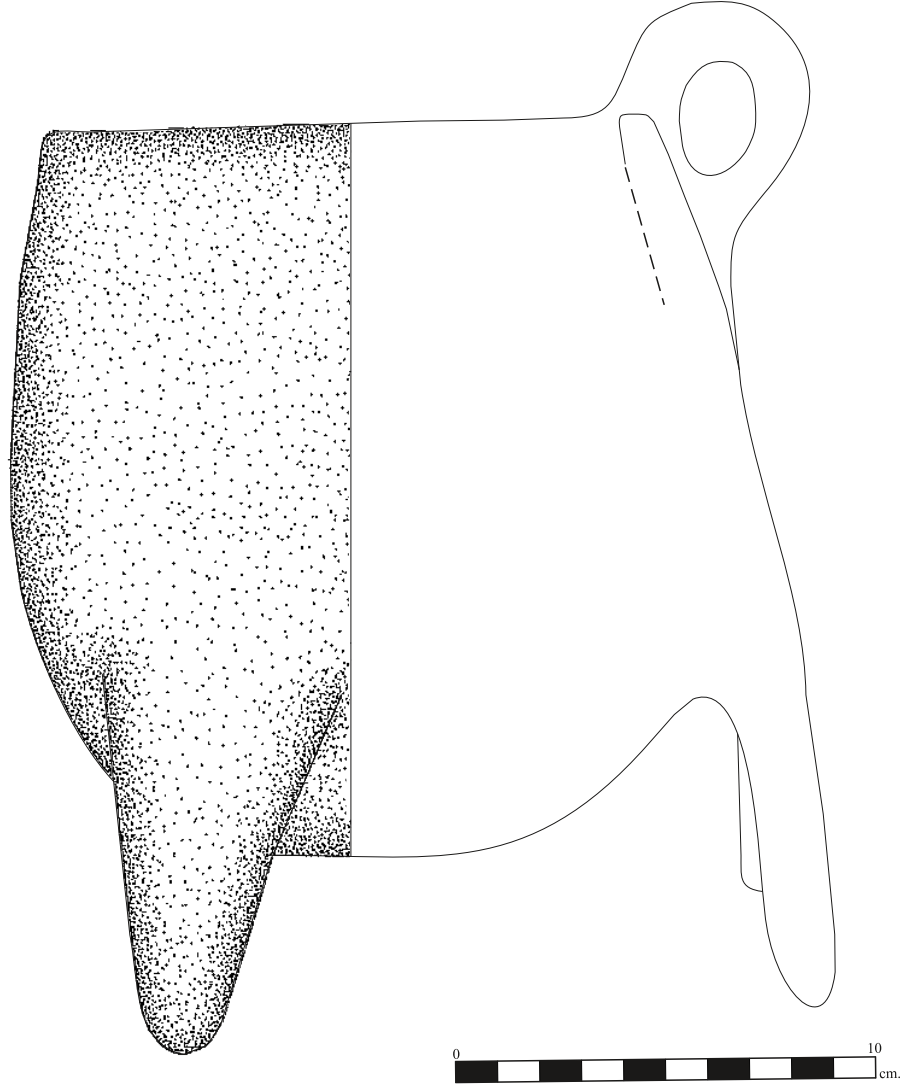
Çizim 49: B1 Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea1964: Tav. CLVI.b

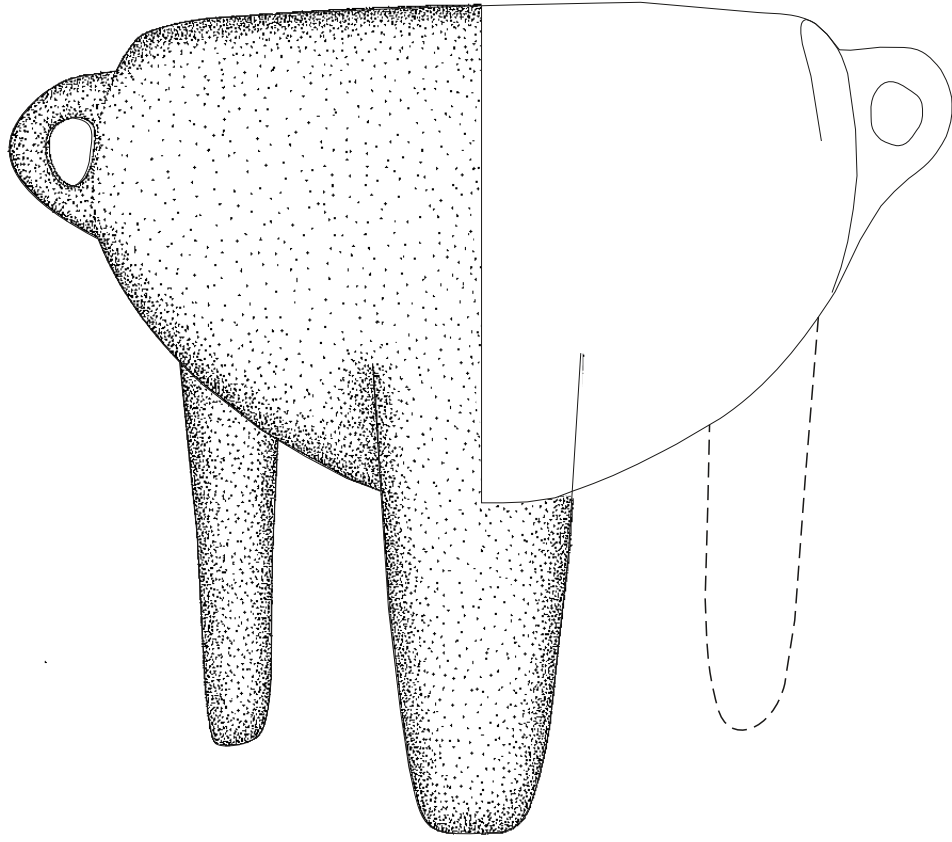
Çizim 50: B1 Tipi, Yeni Bademli İTÇ II
Kaynak: Hüryılmaz 2009: res.8.1

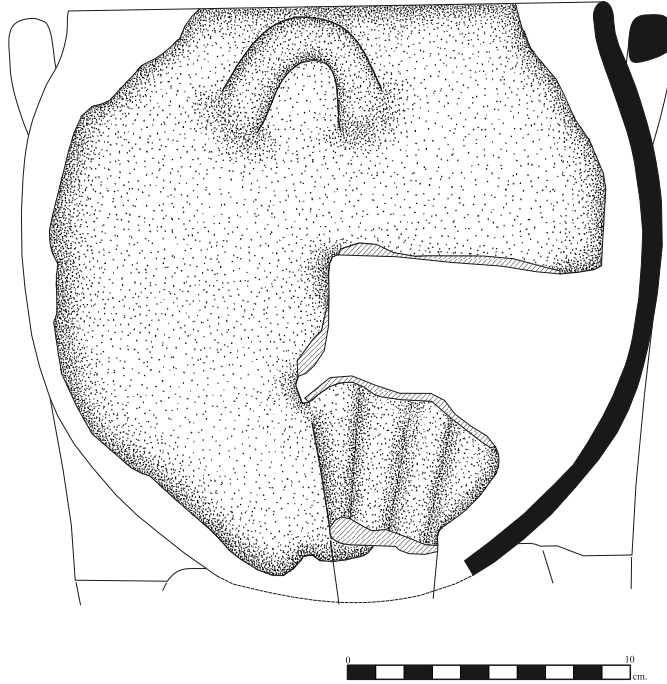
Çizim 51: B1 Tipi, Yeni Bademli İTÇ II
Kaynak: Hüryılmaz 2009: res.8.2

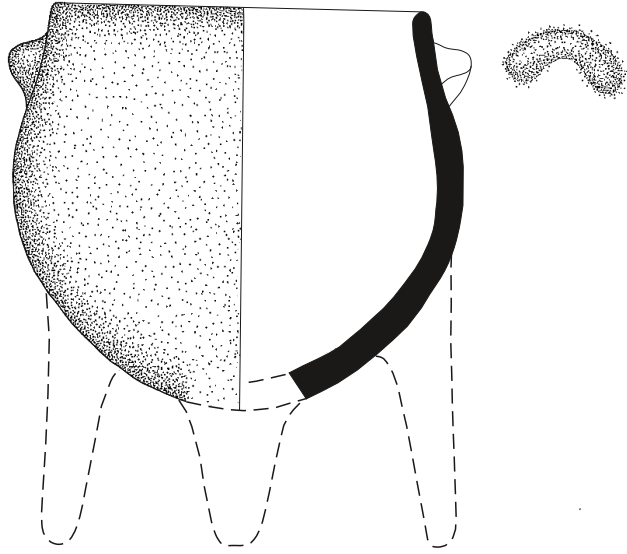
Çizim 52: B1 Tipi, Yeni Bademli İTÇ II
Kaynak: Hüryılmaz 2009: res.8.3

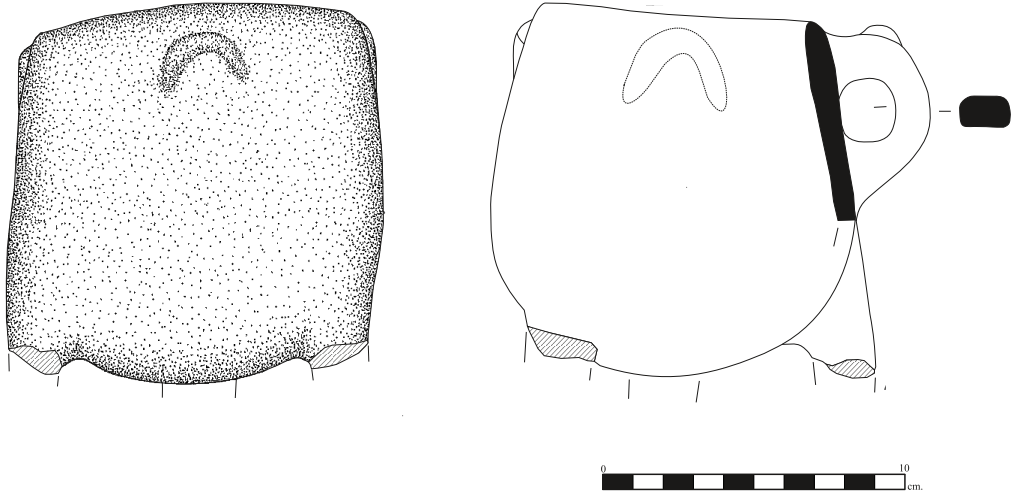
Çizim 53: B1 Tipi, Troya İTÇ II
Kaynak: Blegen vd. 1950: 308: fig.406- 36.1151

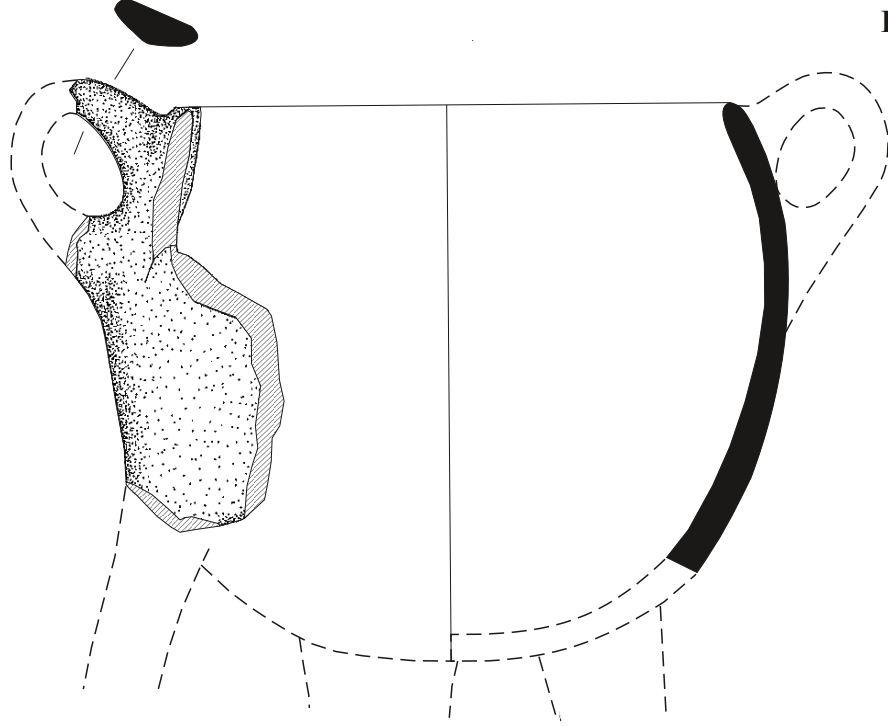
Çizim 54: B1 Tipi, Demircihüyük İTÇ II
Kaynak: Seeher 2000: 84: Abb.27b

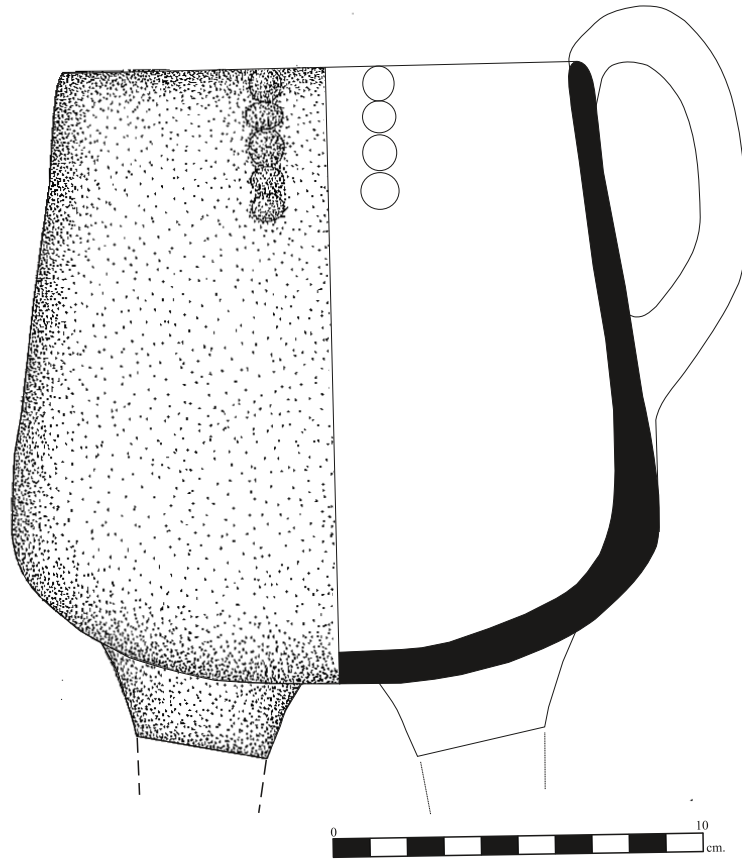
Çizim 55: B1 Tipi, Demircihüyük İTÇ II
Kaynak: Seeher 2000: 69: Abb.17b

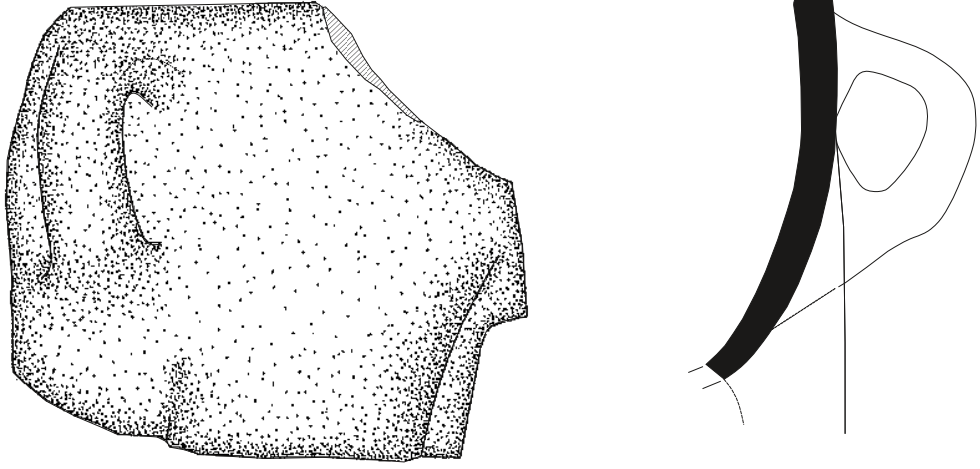
Çizim 56: B1 Tipi, Demircihüyük İTÇ II
Kaynak: Seeher 2000: 109: Abb.43a

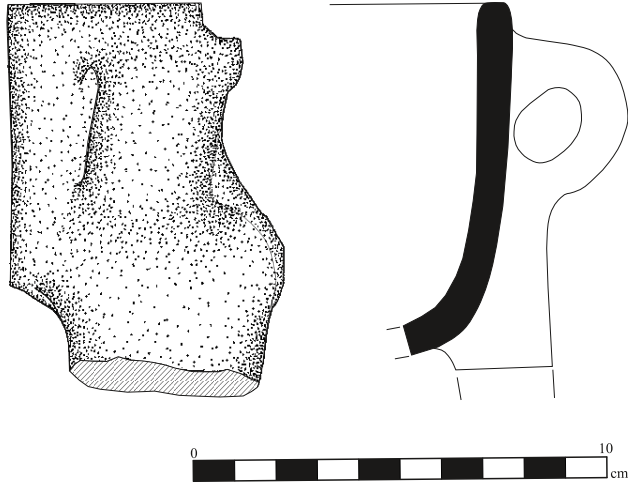
Çizim 57: B1 Tipi, Karaoğlan Mevkii İTÇ II
Kaynak: Topbaş, Efe ve İlaşlı 1998: 61: fig. 48.86

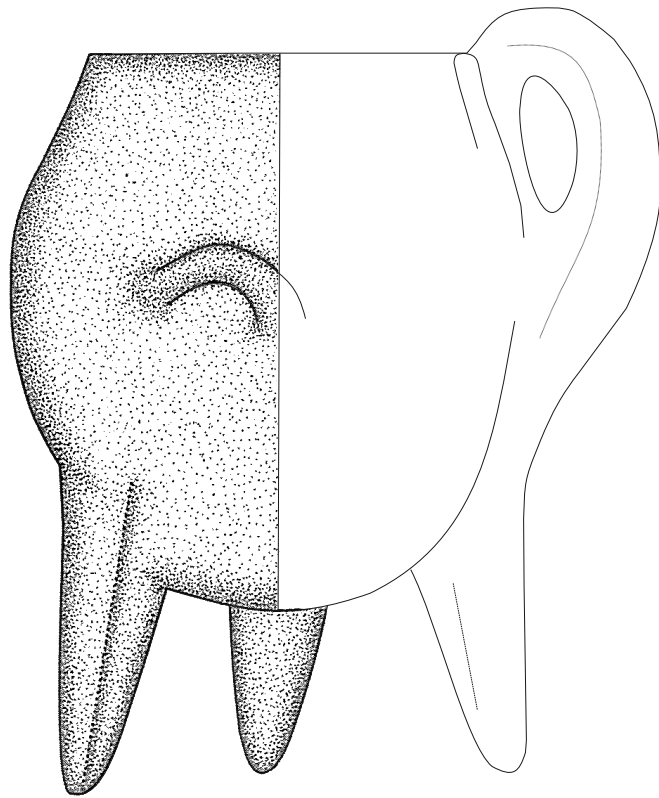
Çizim 58: B1 Tipi, Beycesultan İTÇ II
Kaynak: Lloyd ve Mellaart, 1962: 177: fig. 46/9

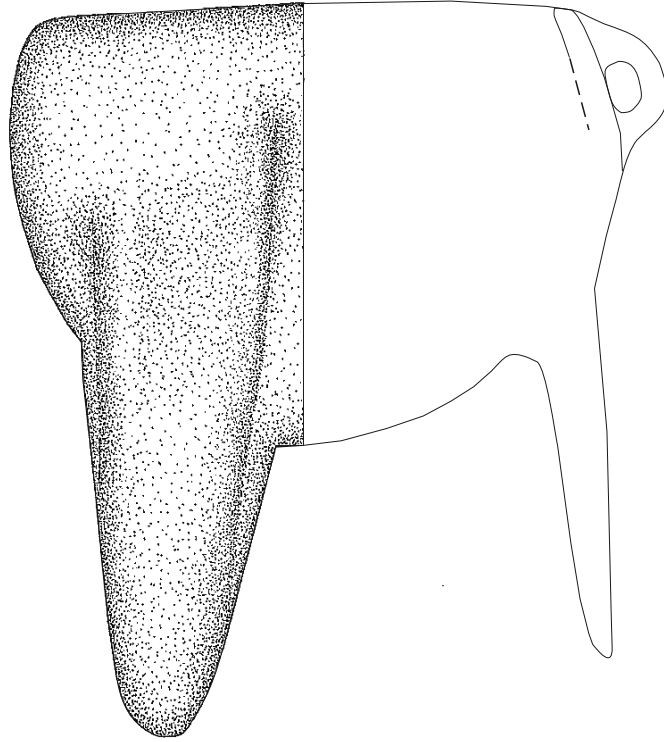
Çizim 59: B1 Tipi, Troya İTÇ IIIa
Kaynak: Blegen vd. 1950:fig. 414.37

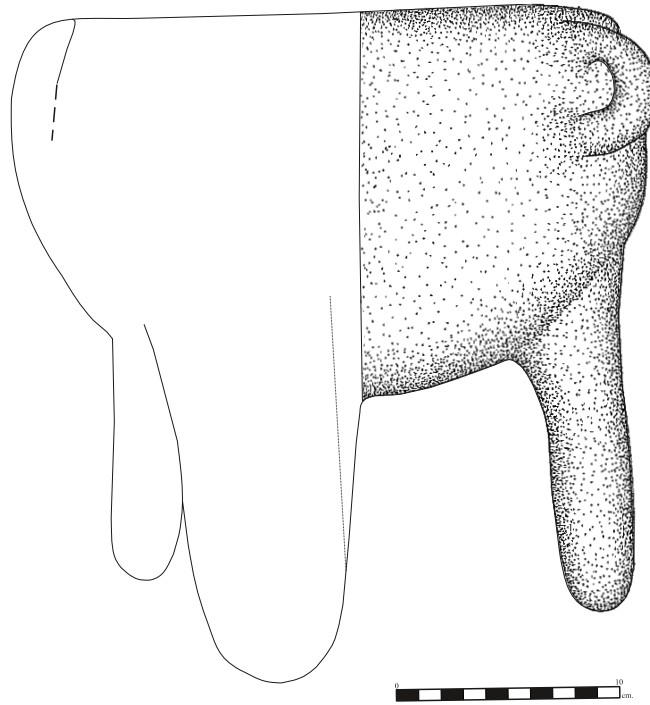
Çizim 60: B1 Tipi, Troya İTÇ IIIa
Kaynak: Blegen vd. 1950:fig. 412.39

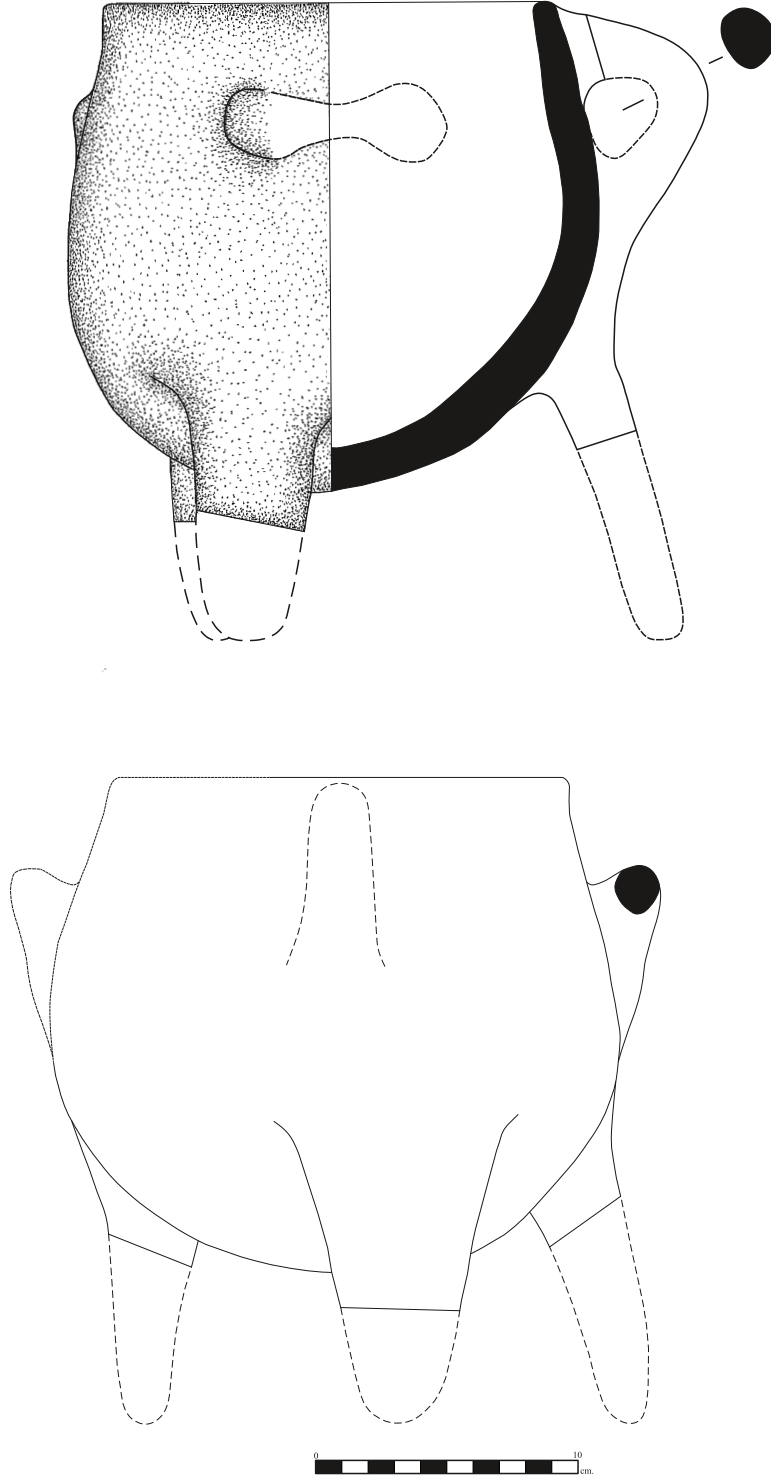
Çizim 61: B1 Tipi, Troya İTÇ IIIa
Kaynak: Shliemann 1881: 442, Easton 1989: Lev.73.105

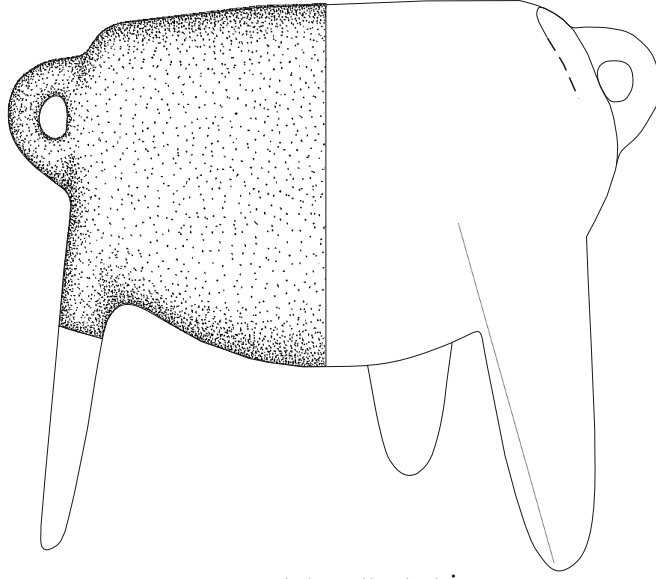
Çizim 62: B1 Tipi, Poliochni İTÇ IIIa
Kaynak: Brea1976: Tav. CCXIX.d

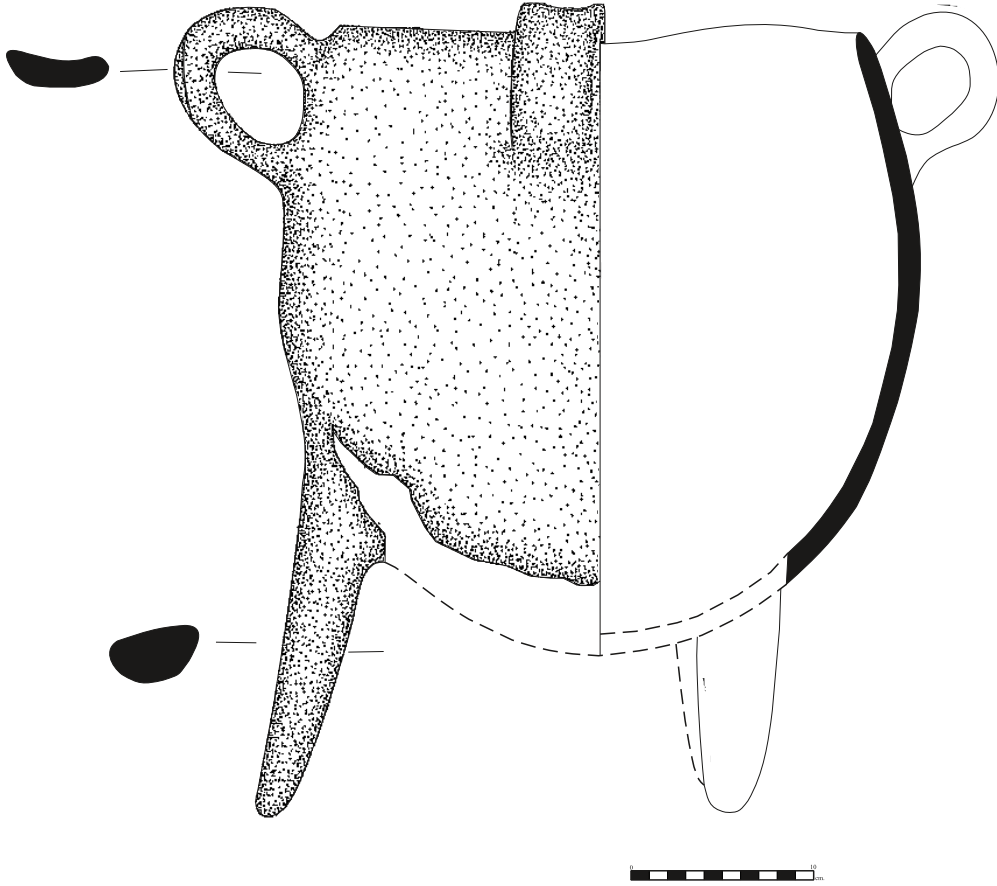
Çizim 63: B1 Tipi, Poliochni İTÇ IIIa
Kaynak: Brea1976: Tav. CCXIX.f

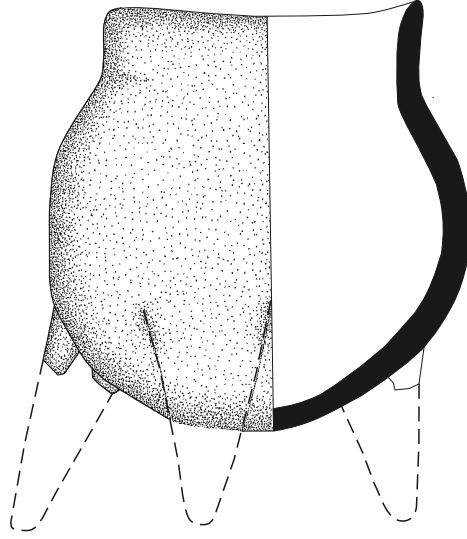
Çizim 64: B1 Tipi, Küllüoba İTÇ III

Çizim 65: B1 Tipi, Poliochni İTÇ III a
Kaynak: Brea1976: Tav. CCXIX.a

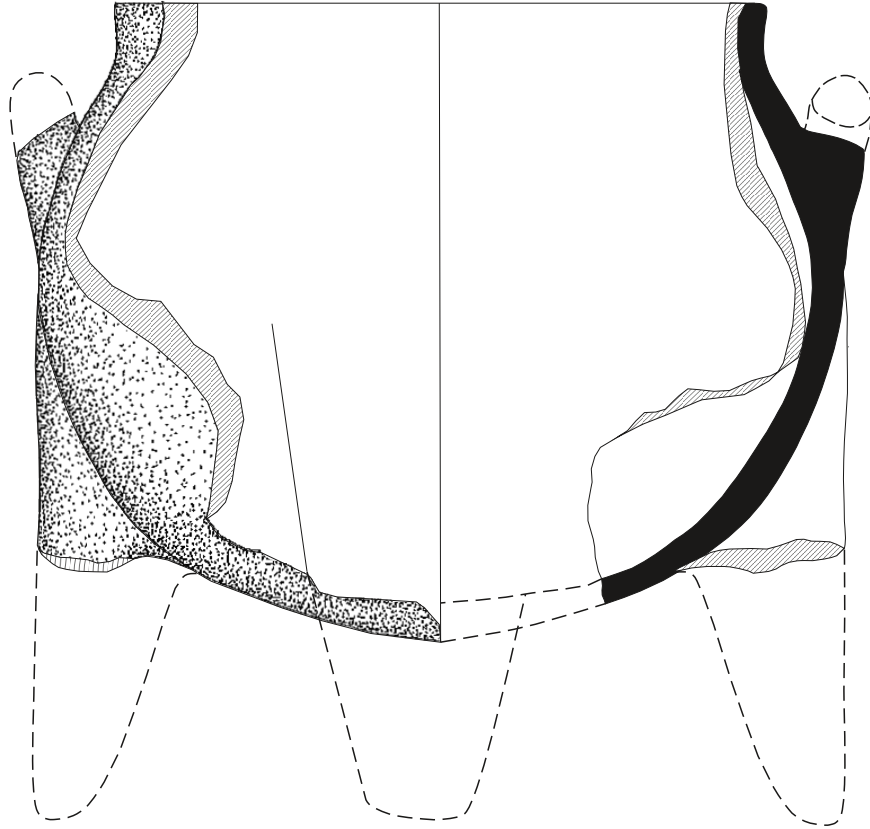

Çizim 66: B1 Tipi, Kaklık Mevkii İTÇ III b
Kaynak: Topbaş, Efe ve İlaşlı 1998: 77: fig. 59.177

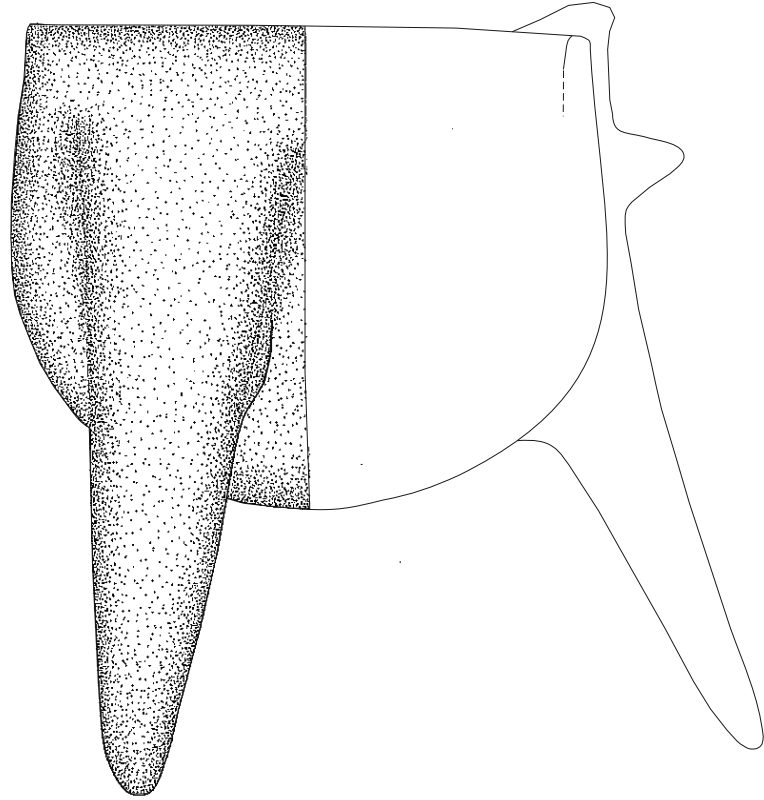

Çizim 67: B1 Tipi, Liman Tepe İTÇ III

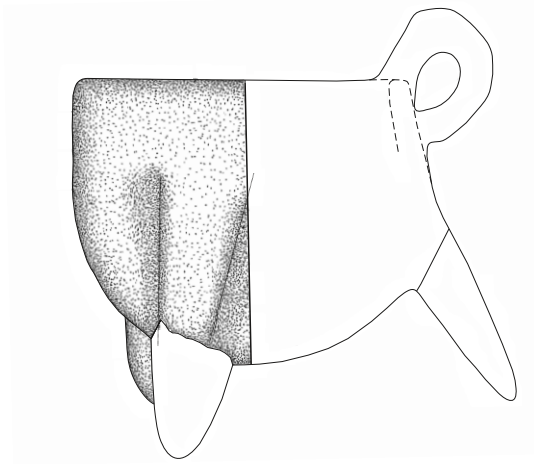
Kaynak: Şahoğlu 2002: 253: Lev.62b, Erkanal ve Sevinç 1995: 311-325,
Erkanal ve Sevinç 1996

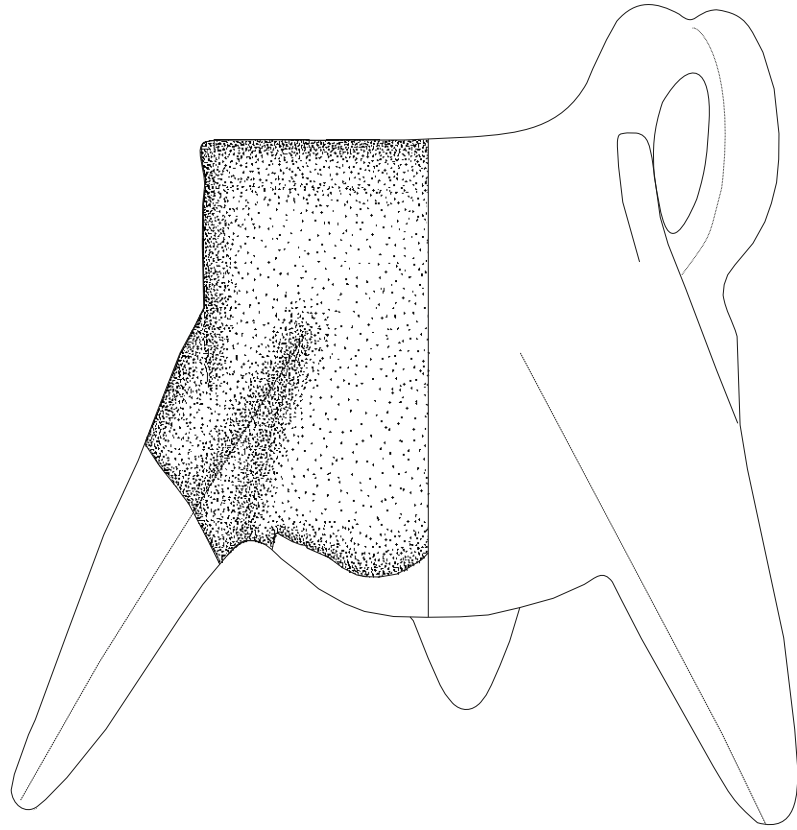
Çizim 68: B1 Tipi, Küllüoba İTÇ IIIb

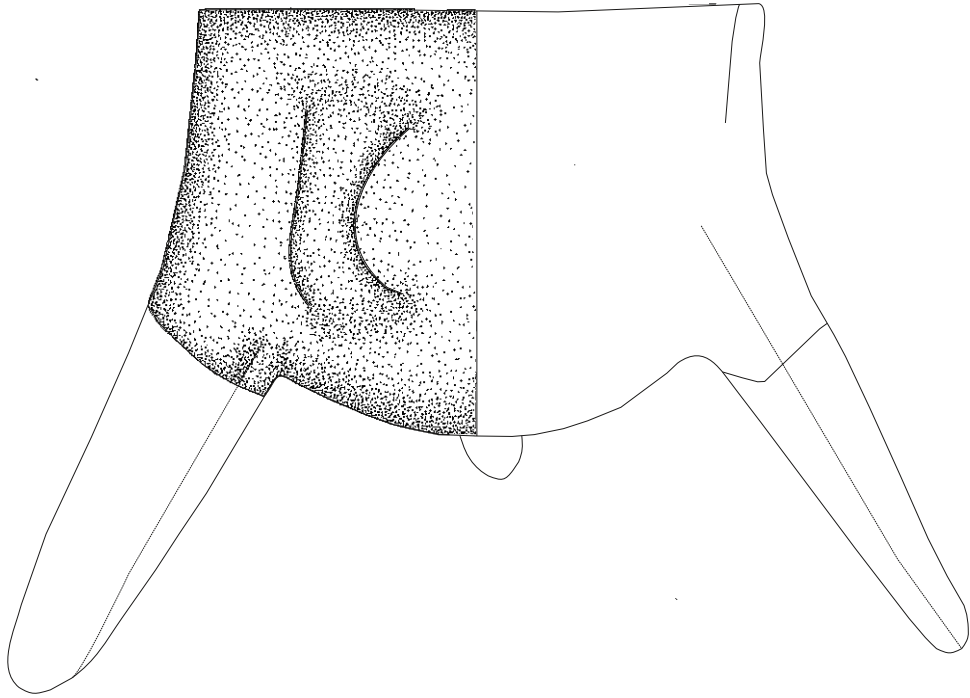
Çizim 69: B1a Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea1964: Tav. CXXXII.a

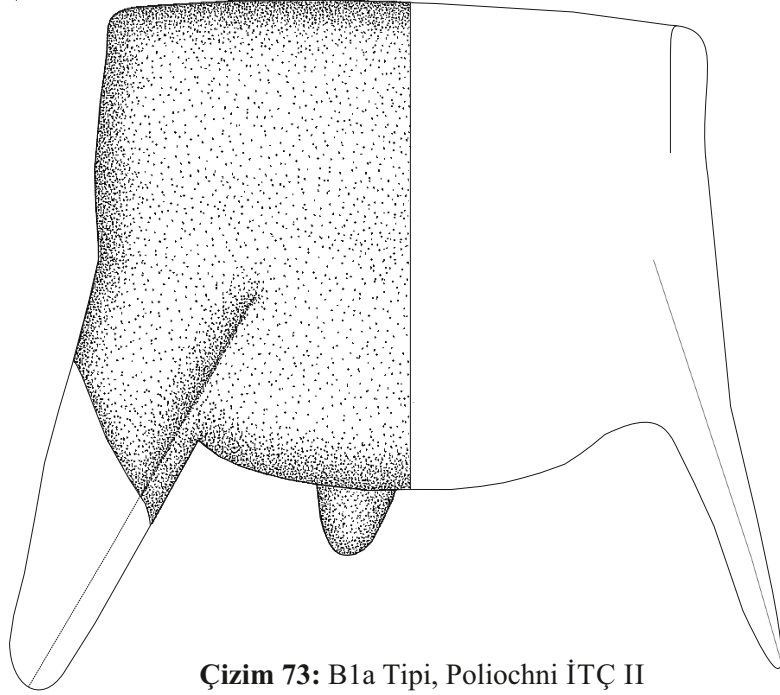
Çizim 70: B1a Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea1964: Tav. CXXXII.d

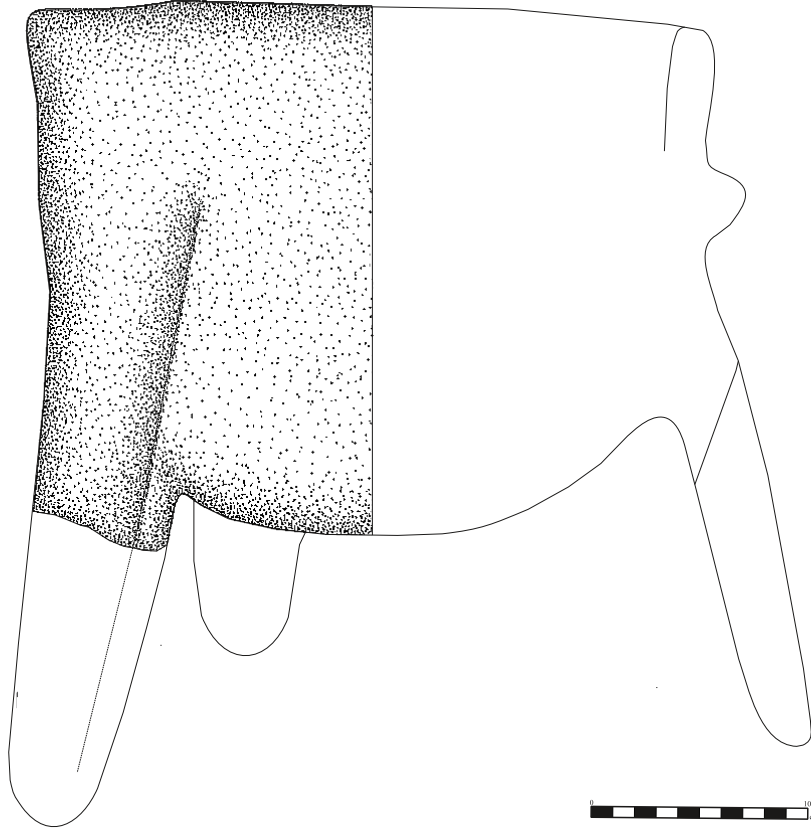
Çizim 71: B1a Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea1964: Tav. CXXXII.e

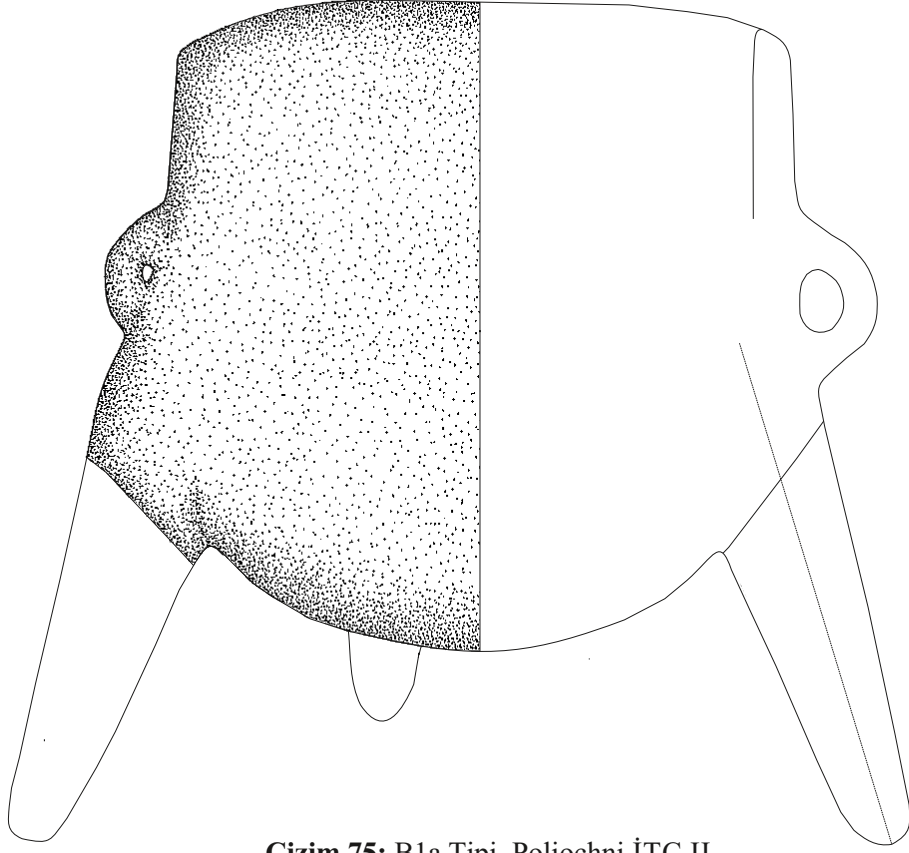
Çizim 72: B1a Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea1964: Tav. CLIV.a

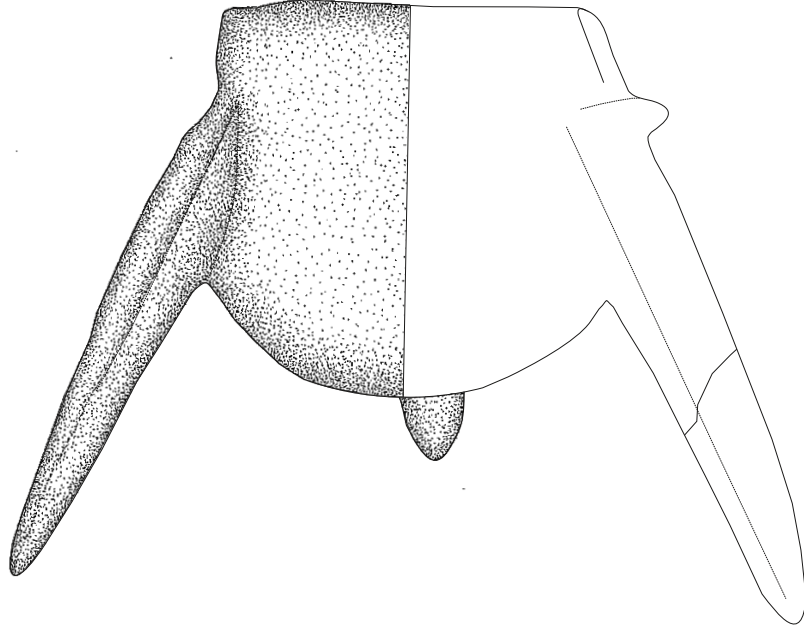
Çizim 73: B1a Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea 1964: Tav. CLIV.b

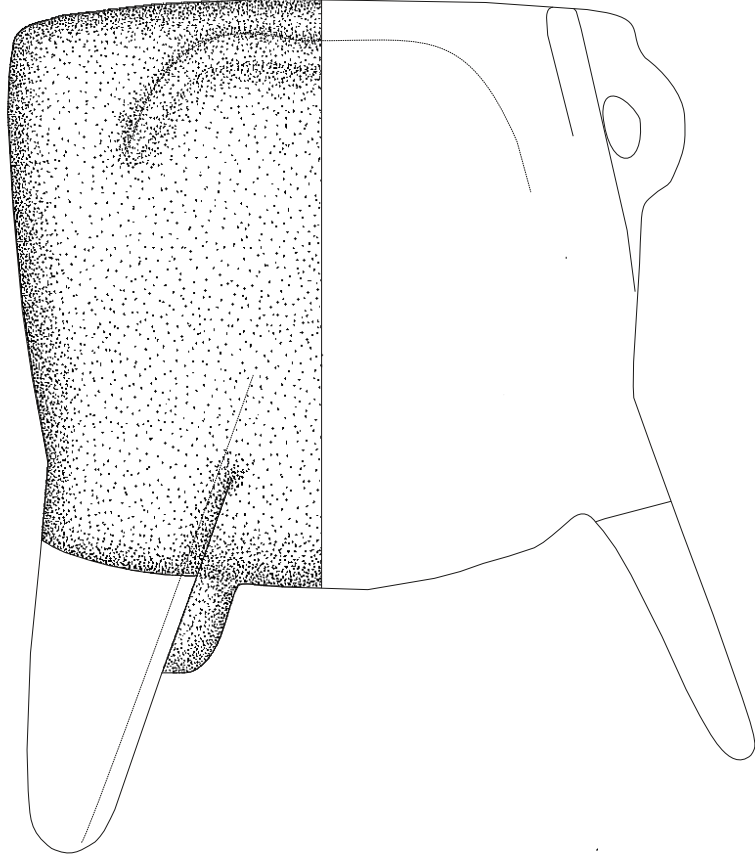
Çizim 74: B1a Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea1964: Tav. CLIV.e

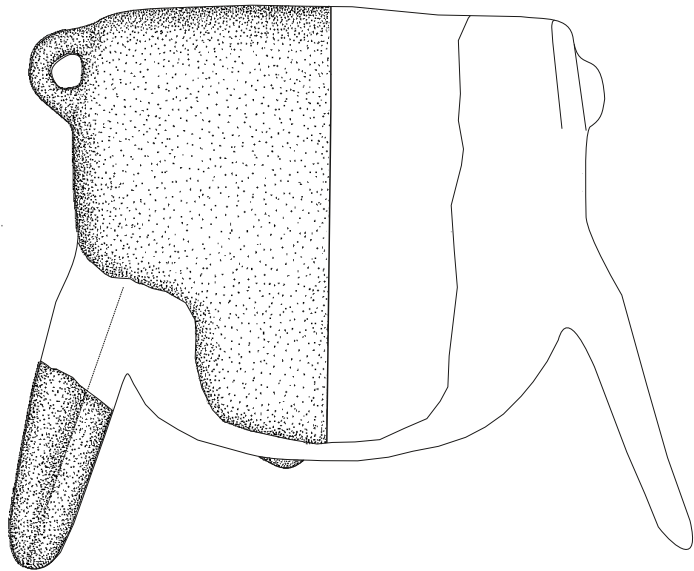
Çizim 75: B1a Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea 1964: Tav. CLV.a

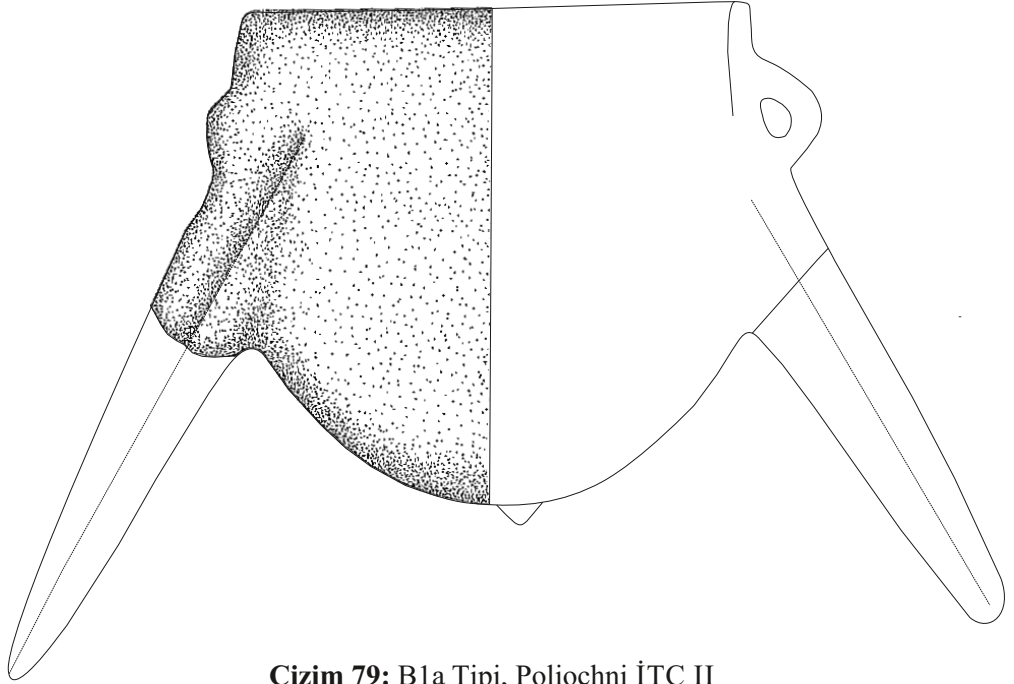
Çizim 76: B1a Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea 1964: Tav. CLV.b

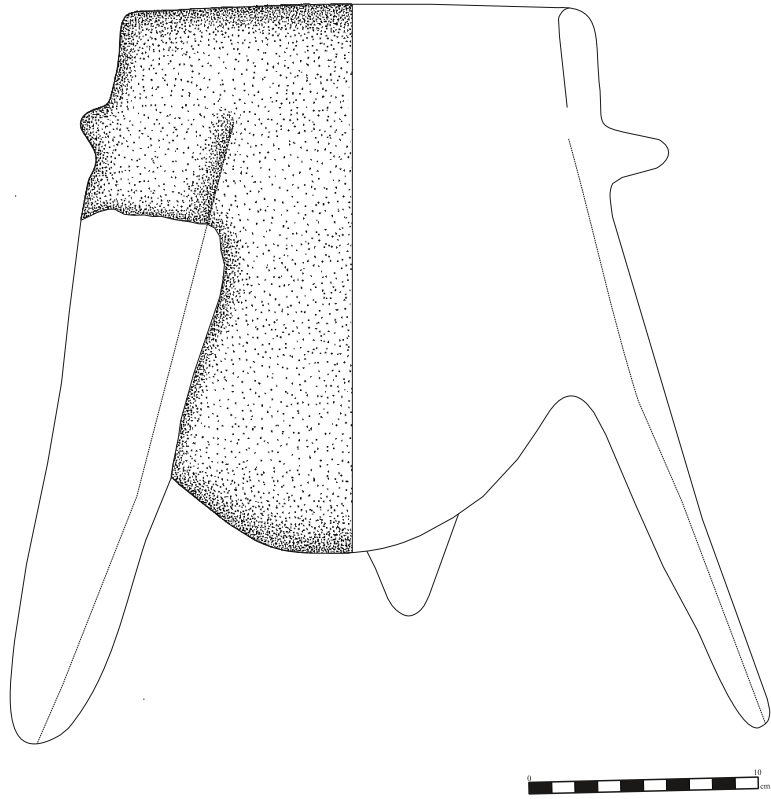
Çizim 77: B1a Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea 1964: Tav. CLV.c

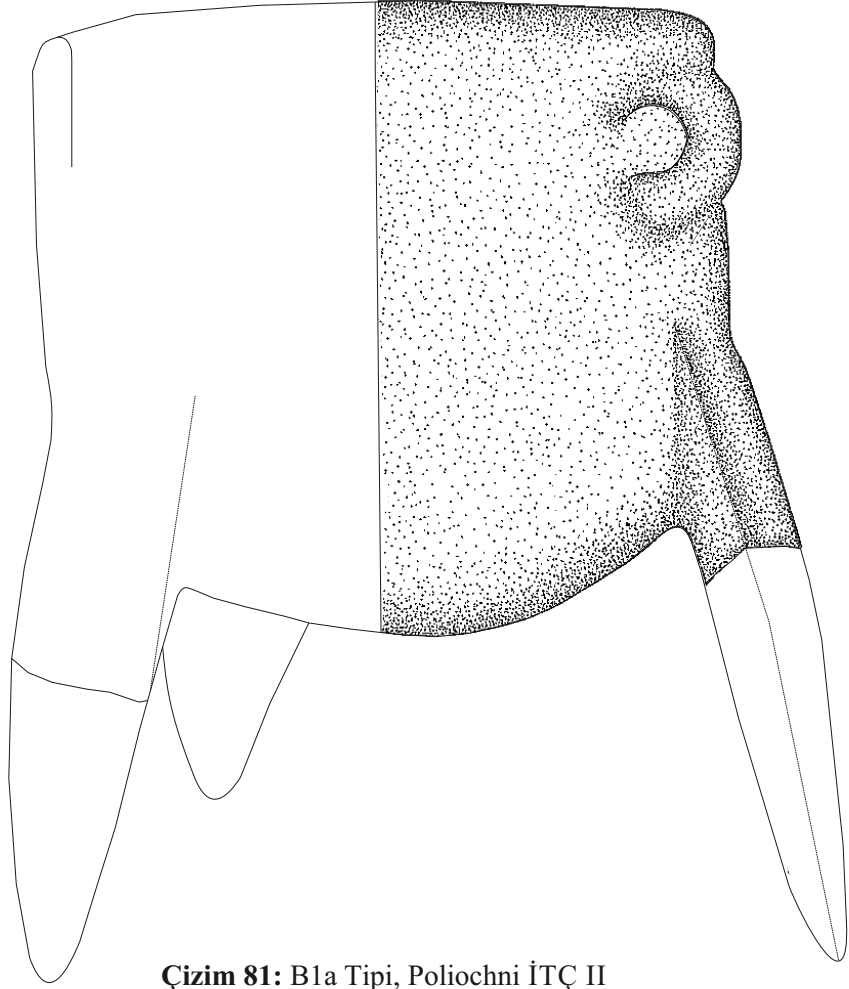
Çizim 78: B1a Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea 1964: Tav. CLV.f

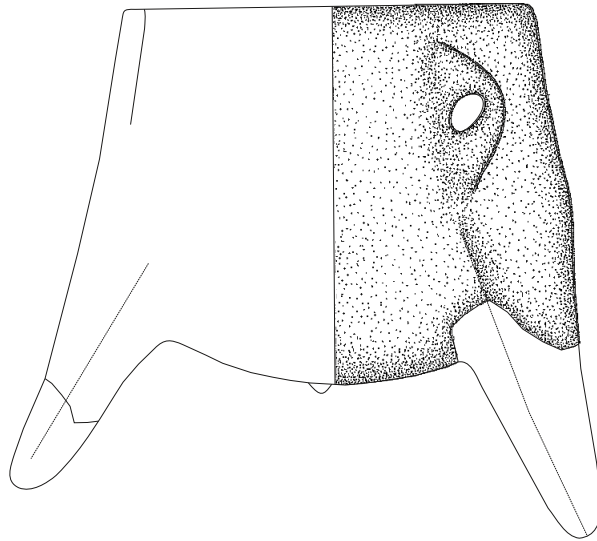
Çizim 79: B1a Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea 1964: Tav. CLVI.a

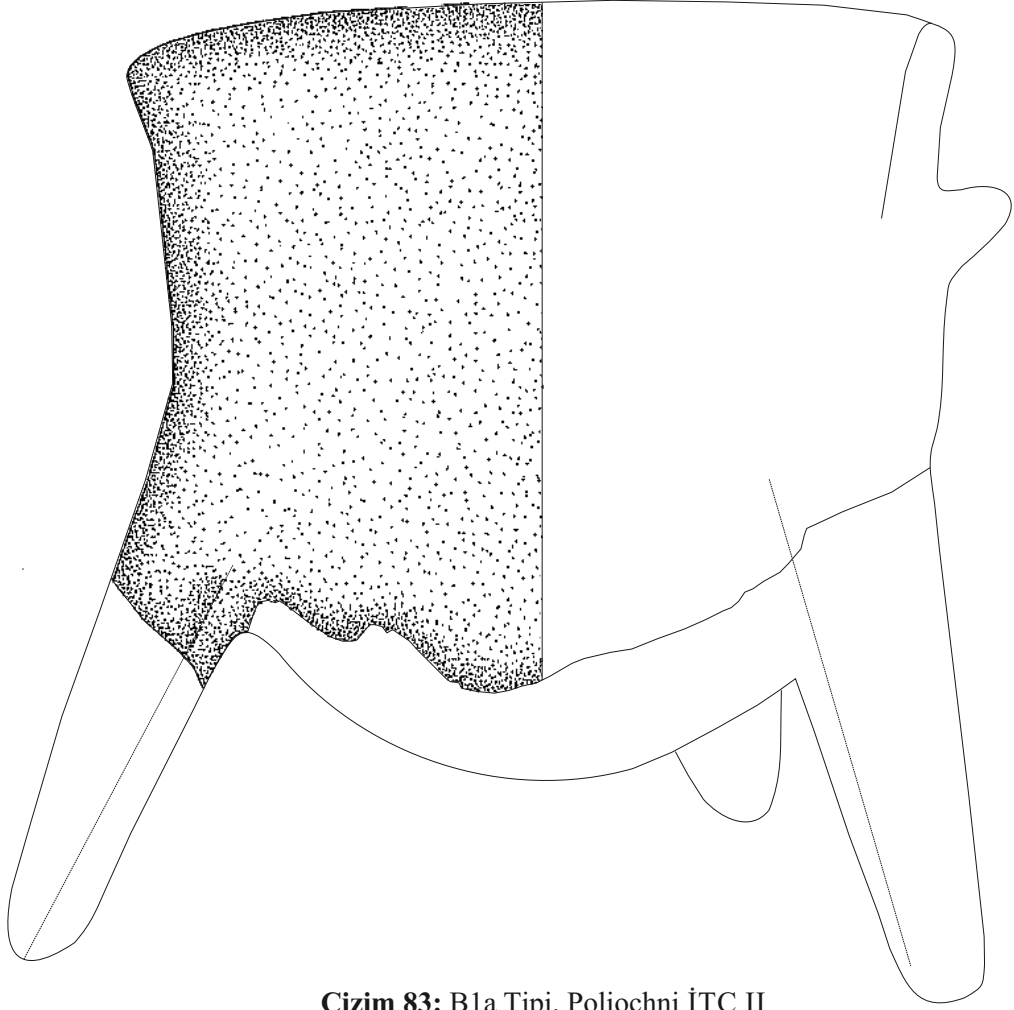
Çizim 80: B1a Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea 1964: Tav. CLVI.c

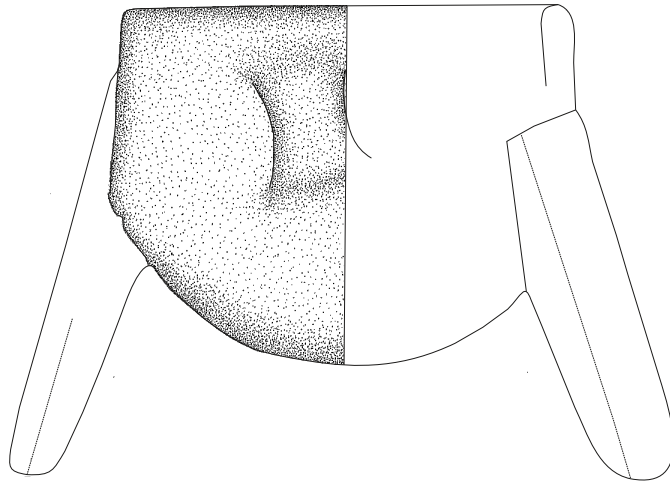
Çizim 81: B1a Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea 1964: Tav. CLVI.d

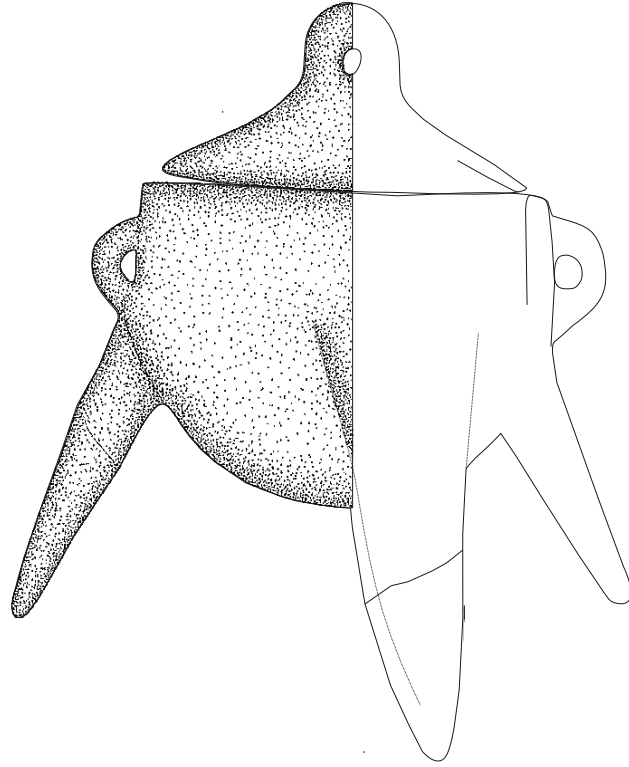
Çizim 82: B1a Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea 1964: Tav. CLVI.e

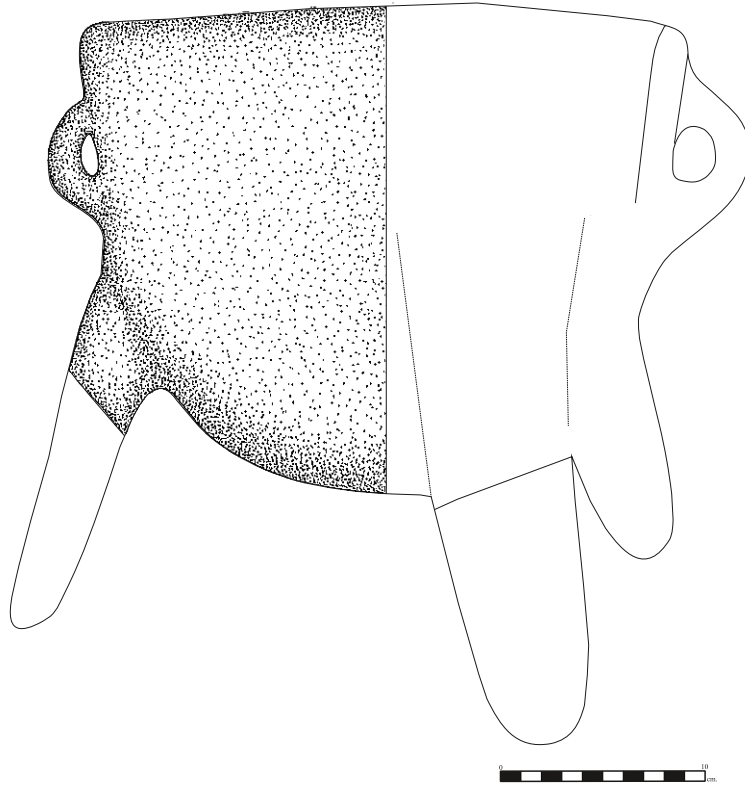
Çizim 83: B1a Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea 1964: Tav. CLVI.f

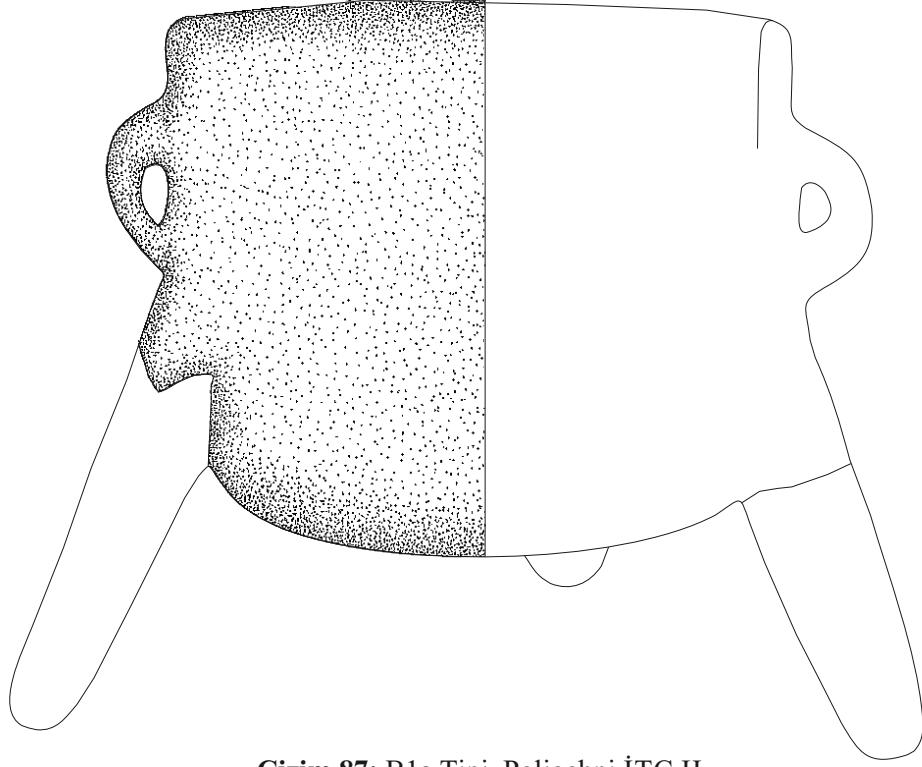
Çizim 84: B1a Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea 1964: Tav. CLVII.a

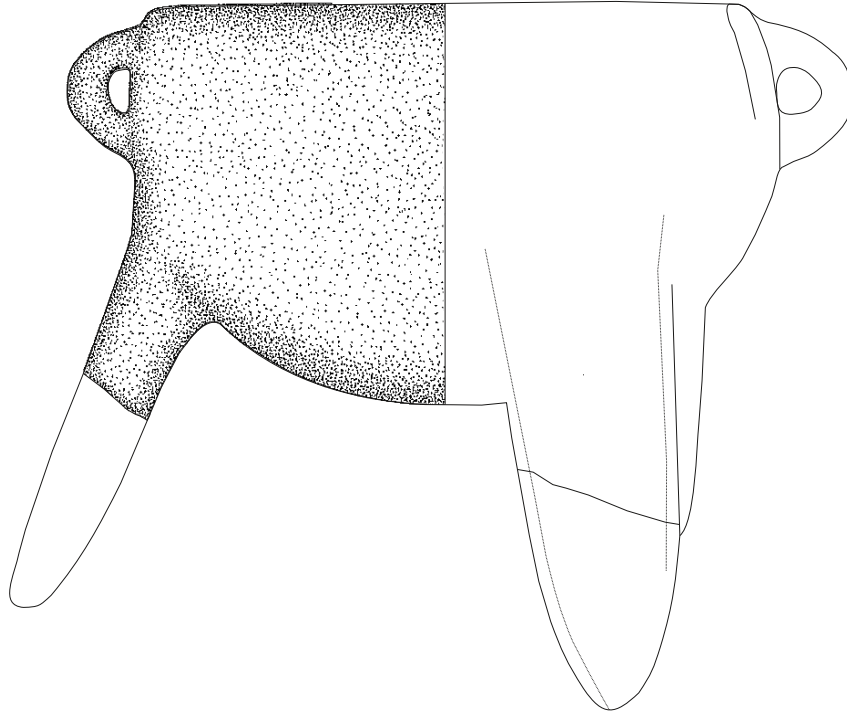
Çizim 85: B1a Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea 1964: Tav. CLVII.b-c

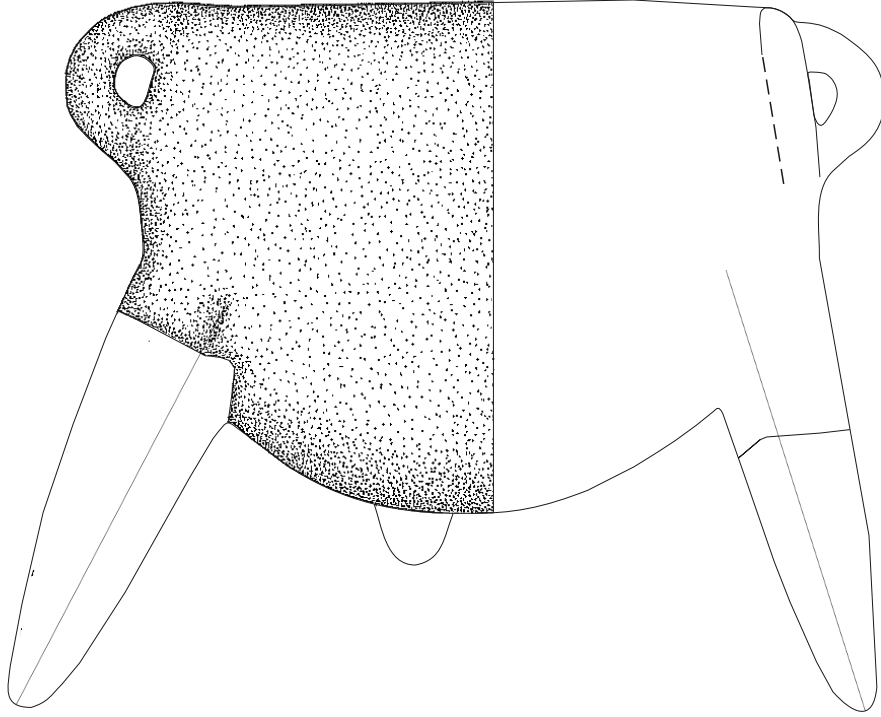
Çizim 86: B1a Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea 1964: Tav. CLVII.d

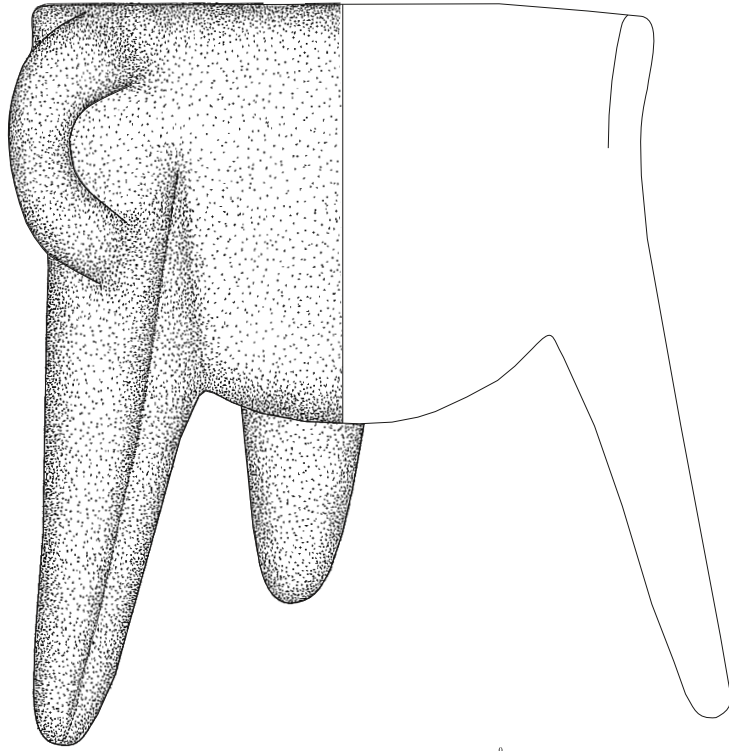
Çizim 87: B1a Tipi, Poliochni İTÇ II
Kaynak: Brea 1964: Tav. CLVII.f

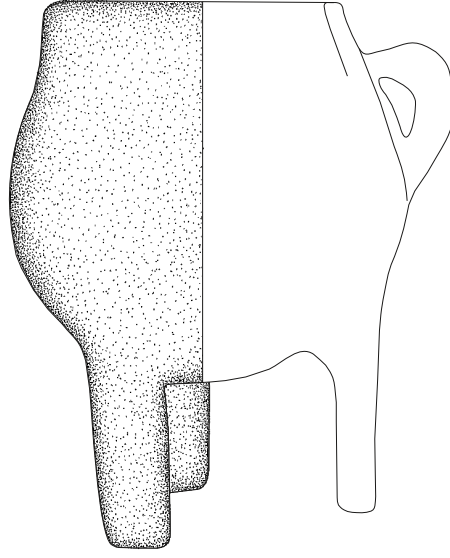
Çizim 88: B1a Tipi, Poliochni İTÇ IIIa
Kaynak: Brea 1976: Tav. CCXIX. b

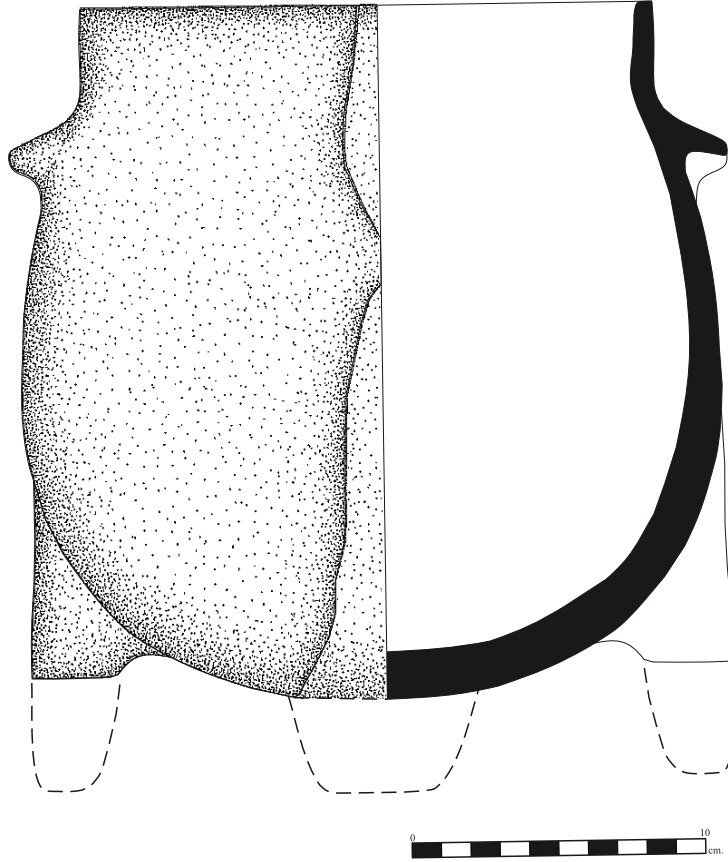
Çizim 89: B1a Tipi, Poliochne İTÇ IIIa
Kaynak: Brea 1976: Tav. CCXIX.c

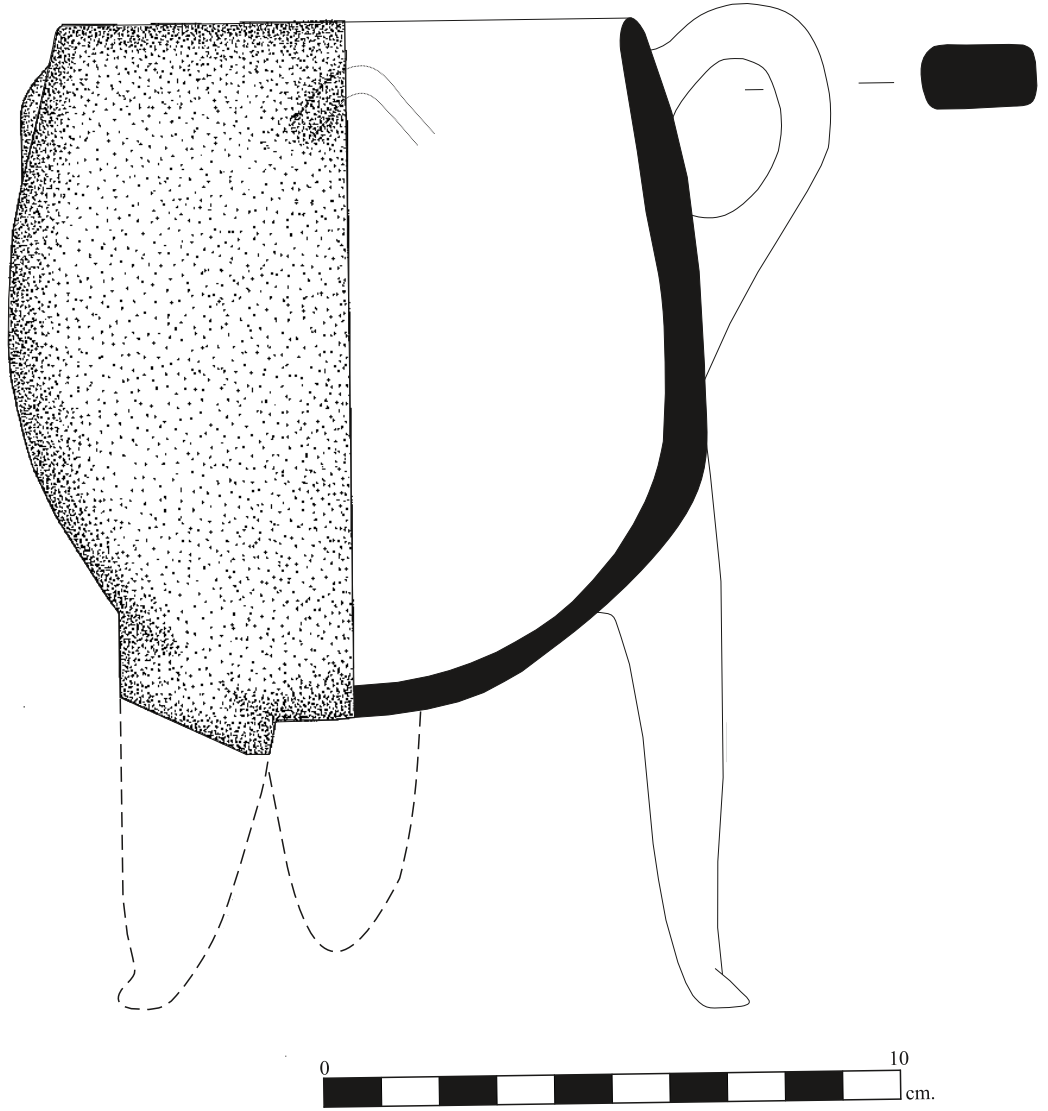
Çizim 90: B1a Tipi, Poliochne İTÇ IIIa
Kaynak: Brea 1976: Tav. CCXIX.e

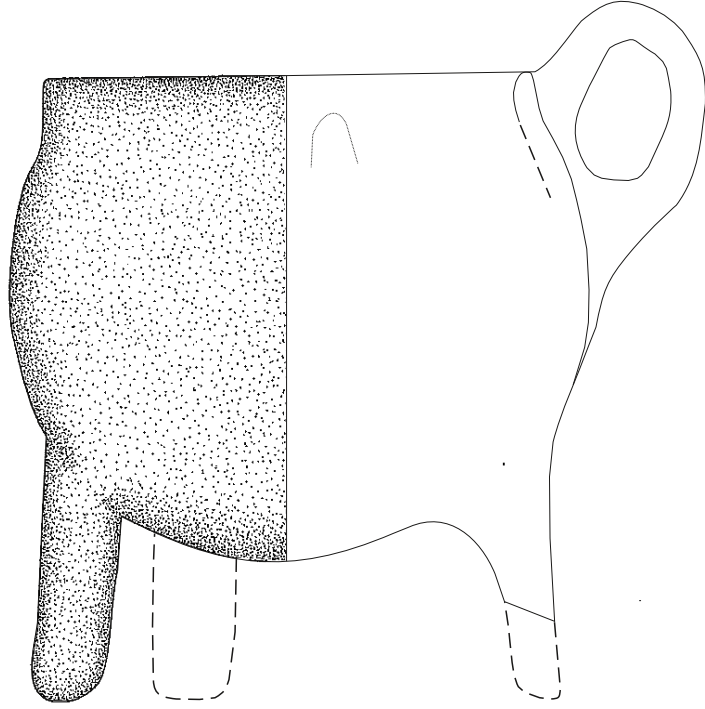
Çizim 91: B2 Tipi, Thermi İTÇ II
Kaynak: Lamb 1936: 125: plt. IX- 440

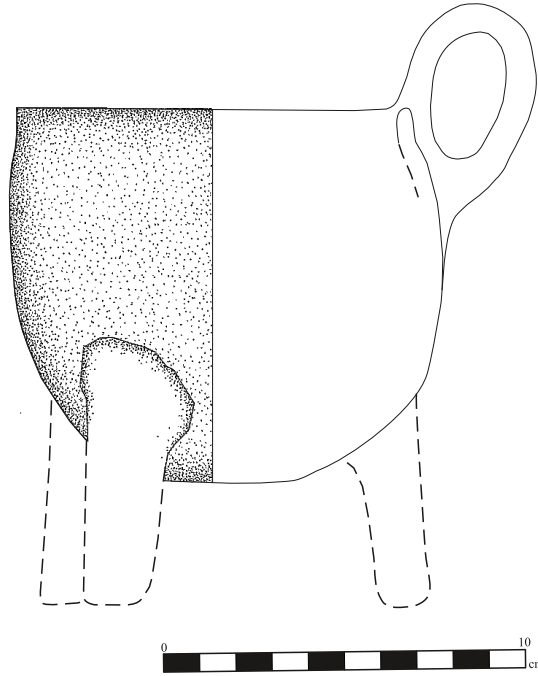
Çizim 92: B2 Tipi, Kusura İTÇ II
Kaynak: Lamb 1936: 19-21: fig.7-2

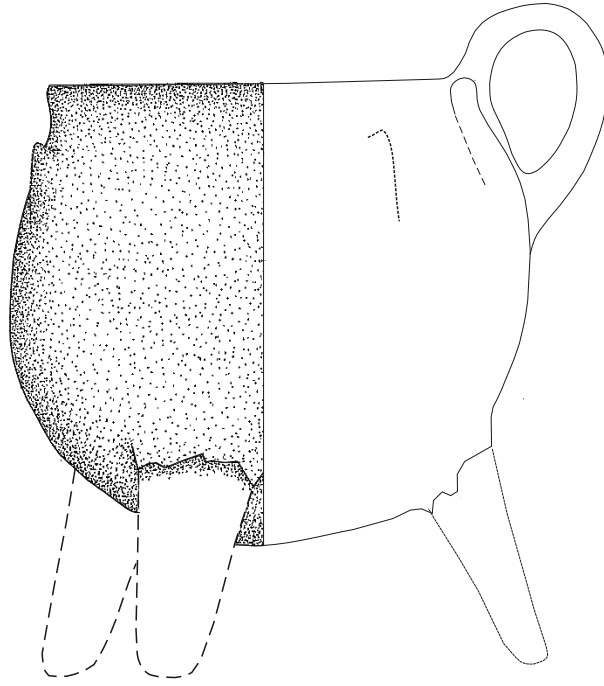
Çizim 93: B3 Tipi, Küllüoba İTÇ II
Kaynak:Efe: 116-127: 17

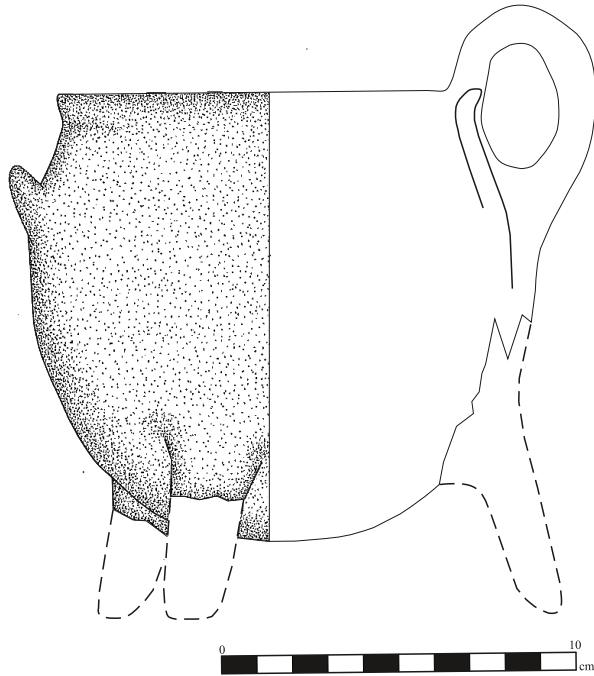
Çizim 94: C1 Tipi, Thermi İTÇ I
Kaynak: Lamb 1936: 100: plt. XXXV- 27

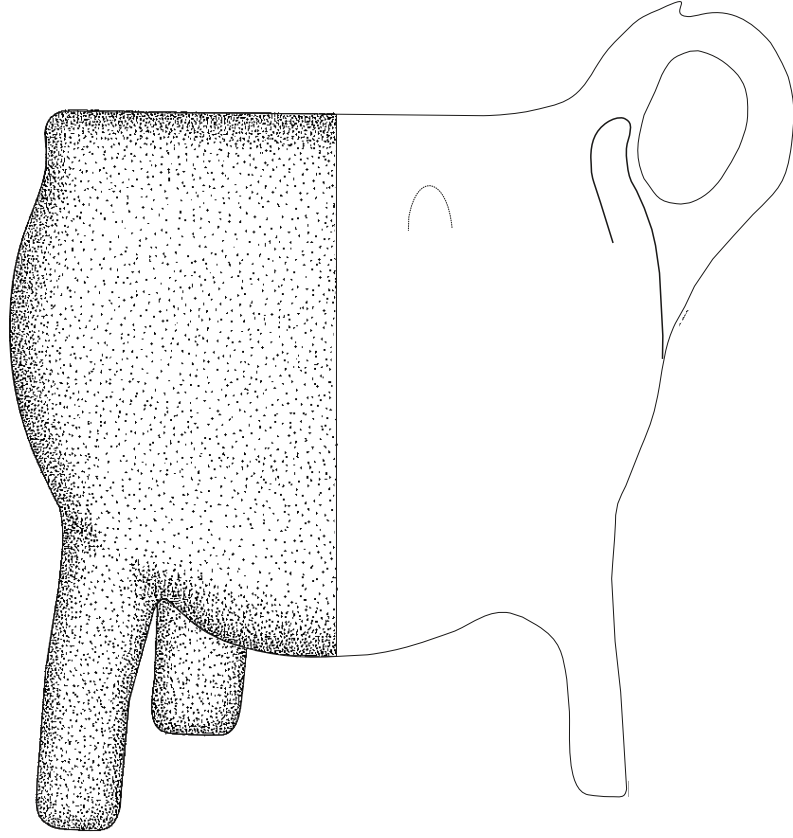
Çizim 95: C1 Tipi, Thermi İTÇ I
Kaynak: Lamb 1936: 100: plt. XXXV- 28

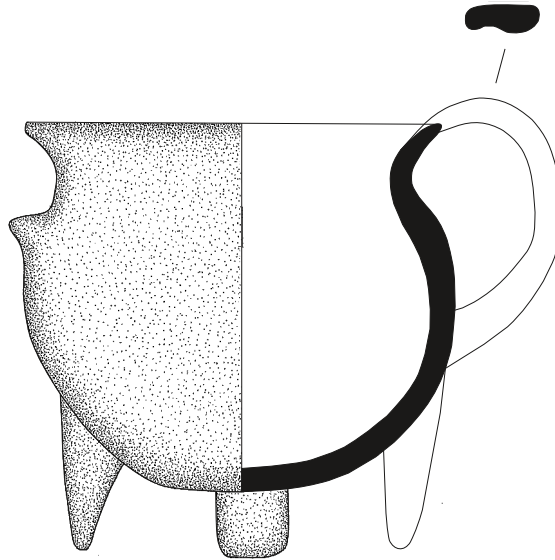
Çizim 96: C1 Tipi, Thermi İTÇ I
Kaynak: Lamb 1936: 114: plt. XXXVI- 258

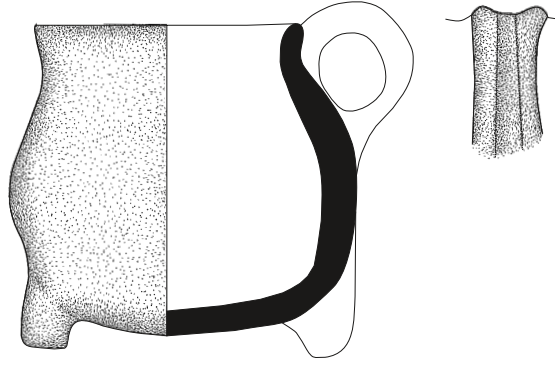
Çizim 97: C1 Tipi, Thermi İTÇ I
Kaynak: Lamb 1936: 108: plt. XXXV- 167

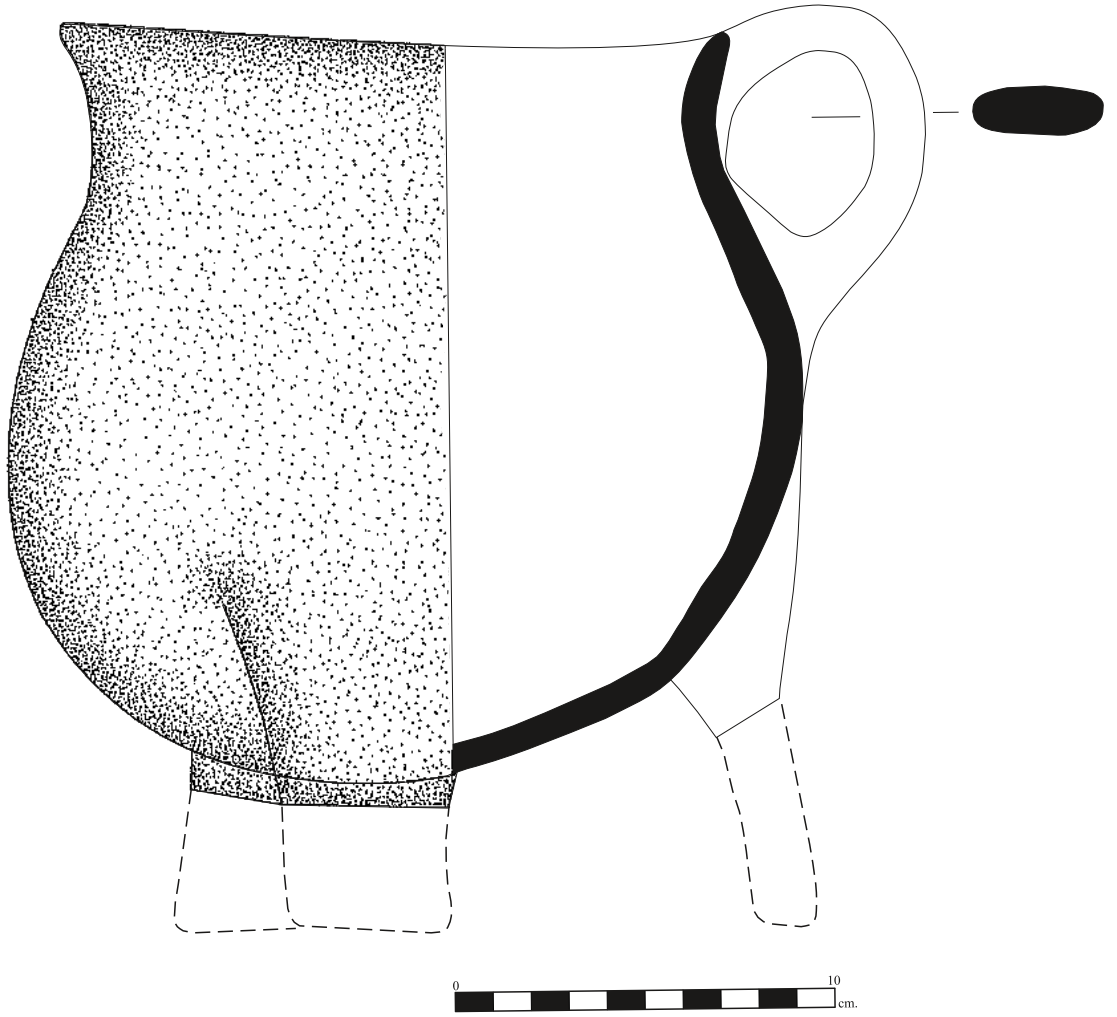
Çizim 98: C1 Tipi, Thermi İTÇ I
Kaynak: Lamb 1936: 100: pl. IX- 26

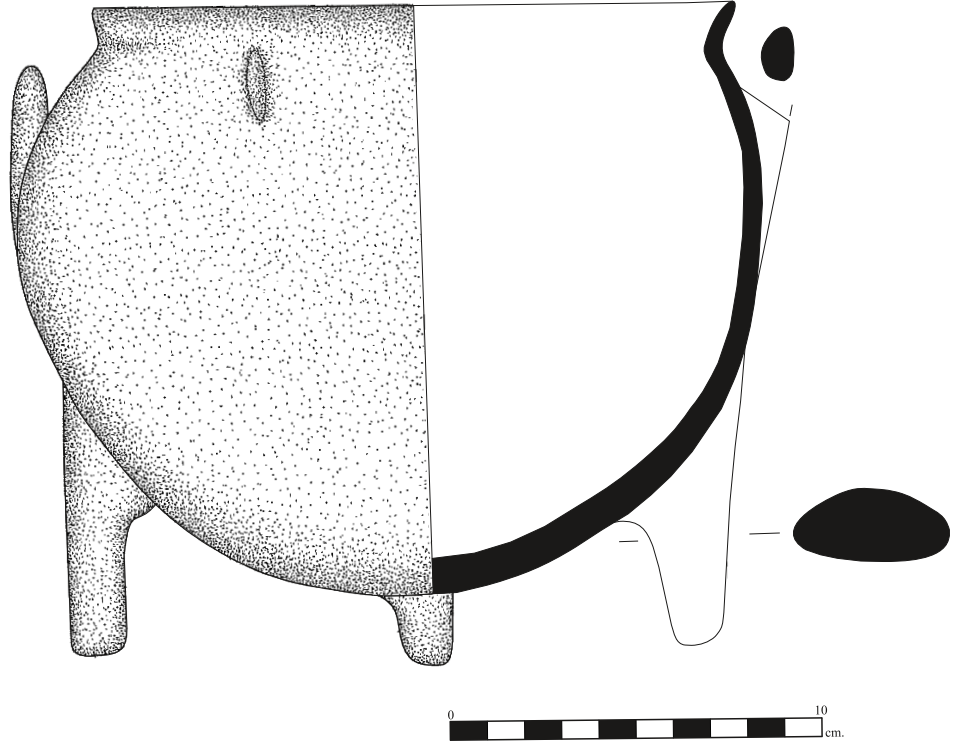
Çizim 99: C1 Tipi, Beycesultan İTÇ I
Kaynak: Lloyd ve Mellaart 1962: 123: fig. 16/16

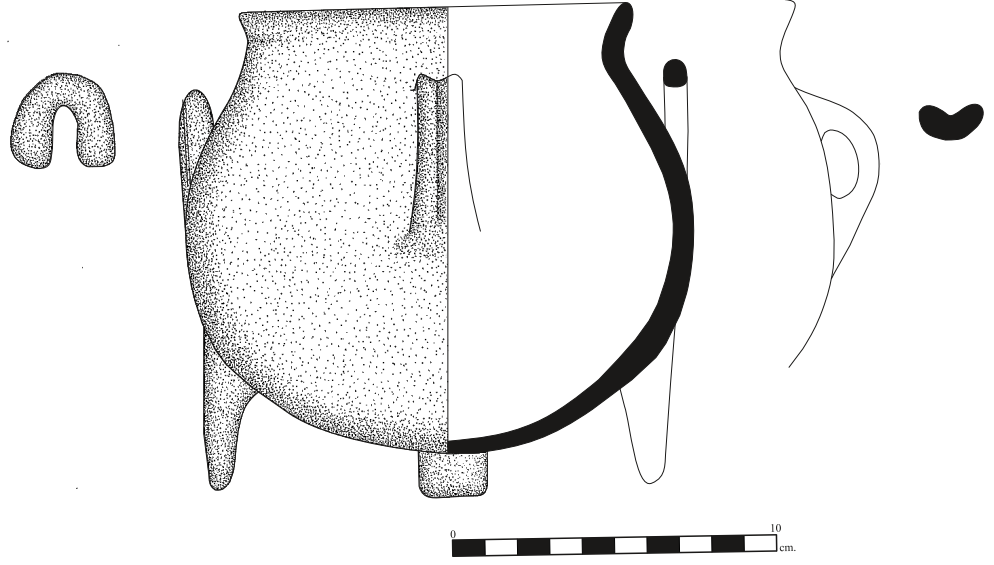
Çizim 100: C1 Tipi, Bademağacı İTÇ I
Kaynak: Üstün 2006: Lev.11.3

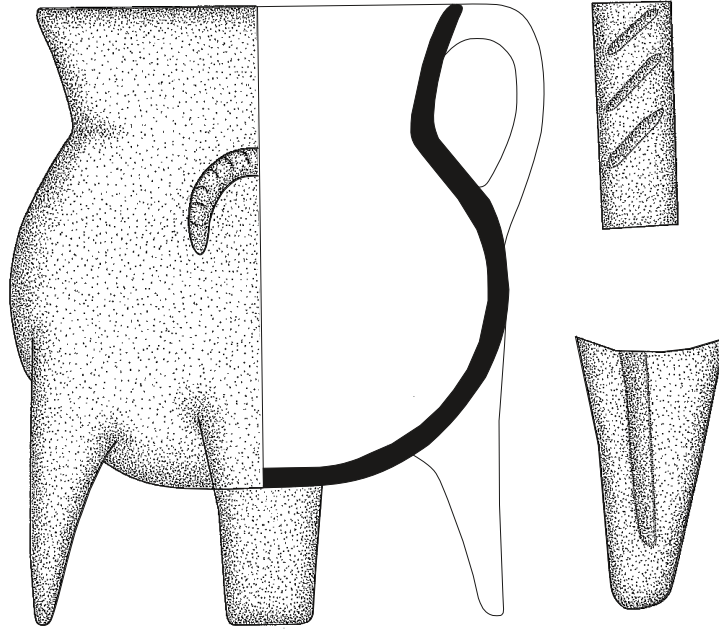
Çizim 101: C1 Tipi, Bademağacı İTÇ II
Kaynak: Duru ve Umurtak 2001: 240-244, res.3, Duru 2002: levha 41; 3/Lev.42;4, Üstün 2006: Lev.47.1

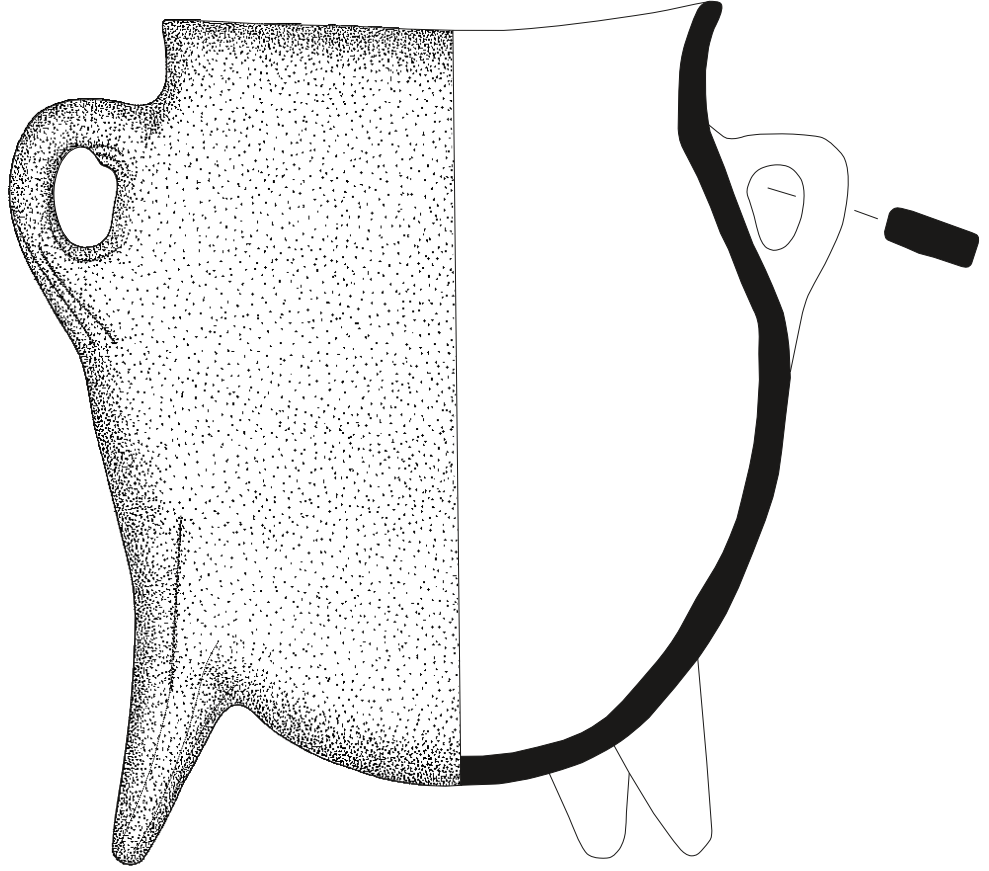
Çizim 102: C1 Tipi, Aphrodisias İTÇ IIIa
Kaynak: Joukowsky 1986: 609-610: 439.28

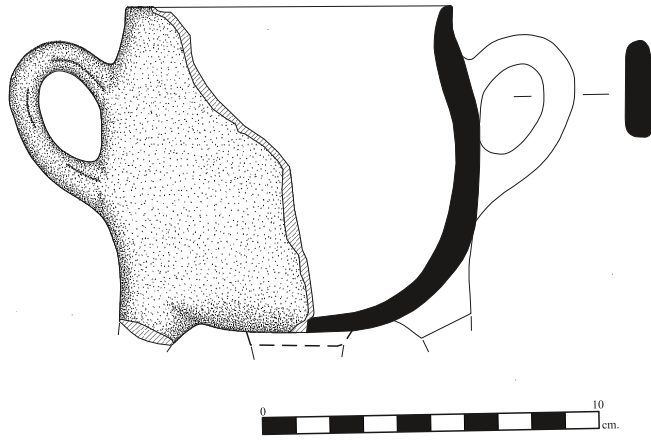
Çizim 103: C1 Tipi, Beycesultan İTÇ IIIa
Kaynak: Lloyd ve Mellaart 1962: 217: fig. 54/4

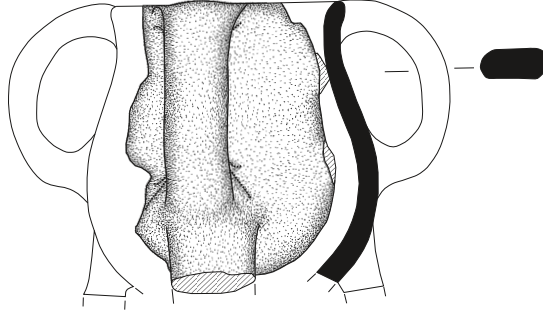
Çizim 104: C1 Tipi, Beycesultan İTÇ IIIa
Kaynak: Lloyd ve Mellaart 1962: fig.49/11

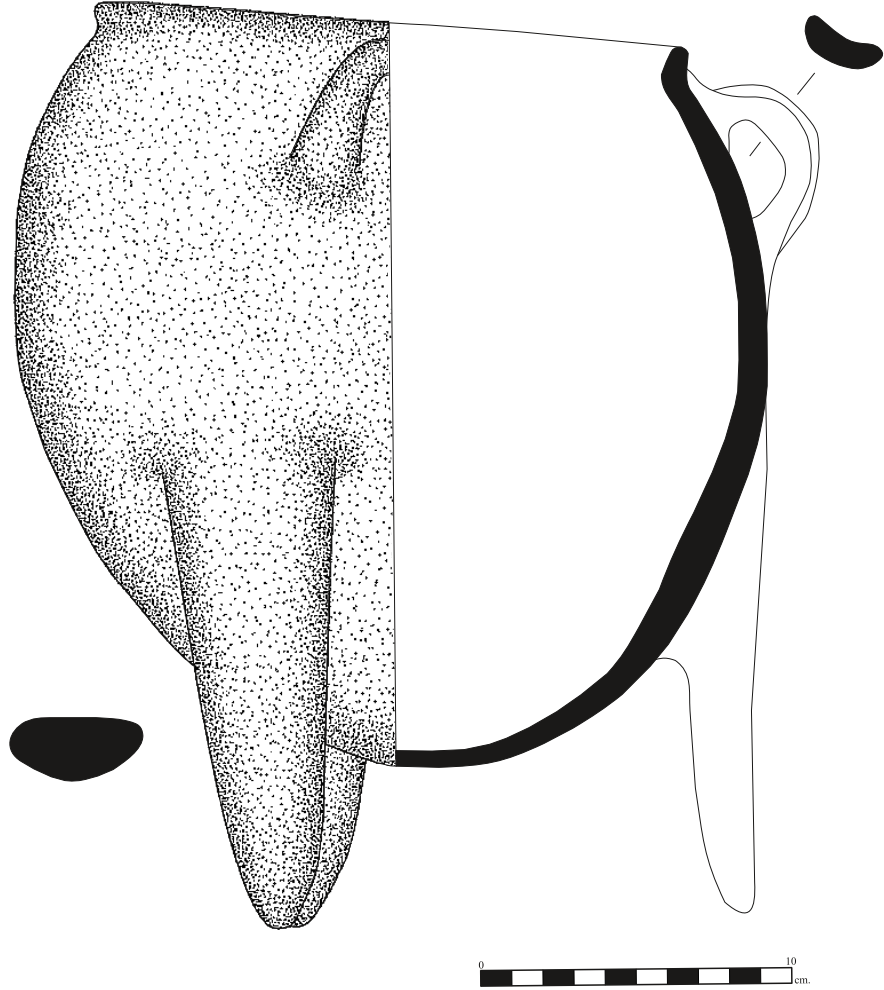
Çizim 105: C2 Tipi, Liman Tepe İTÇ I
Kaynak: Şahoğlu 2002: 181: Lev.20a/ Erkanal 1998: res.6

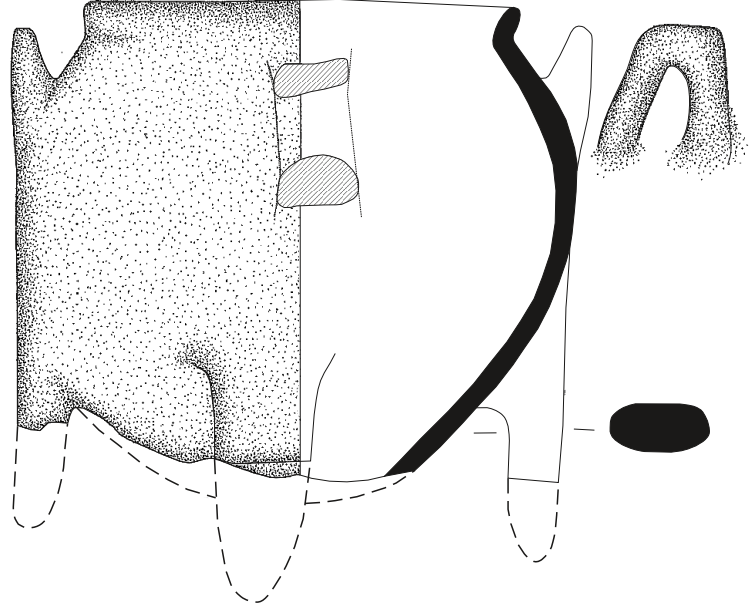
Çizim 106: C2 Tipi, Liman Tepe İTÇ I
Kaynak: Şahoğlu 2002: 288: Lev.80d

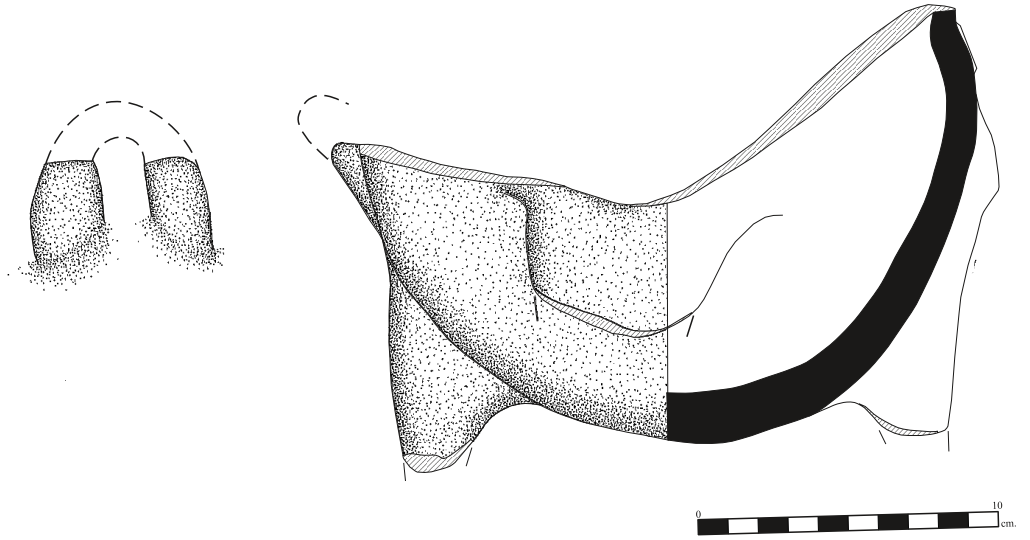
Çizim 107: C2 Tipi, Liman Tepe İTÇ I
Kaynak: Şahoğlu 2000: 180: Lev.19e

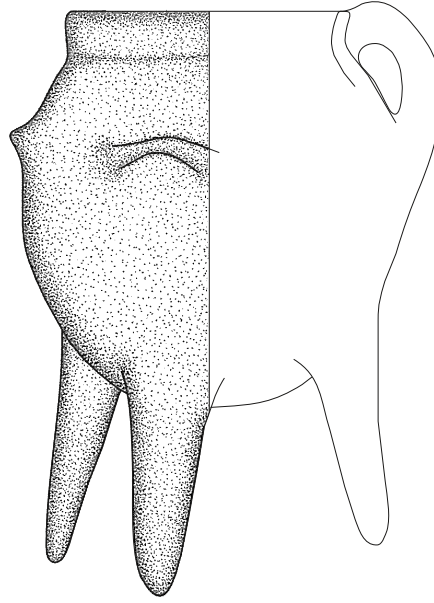
Çizim 108: C2 Tipi, Küllüoba İTÇ II
Kaynak: Sarı 2004: 96: Lev.59.1

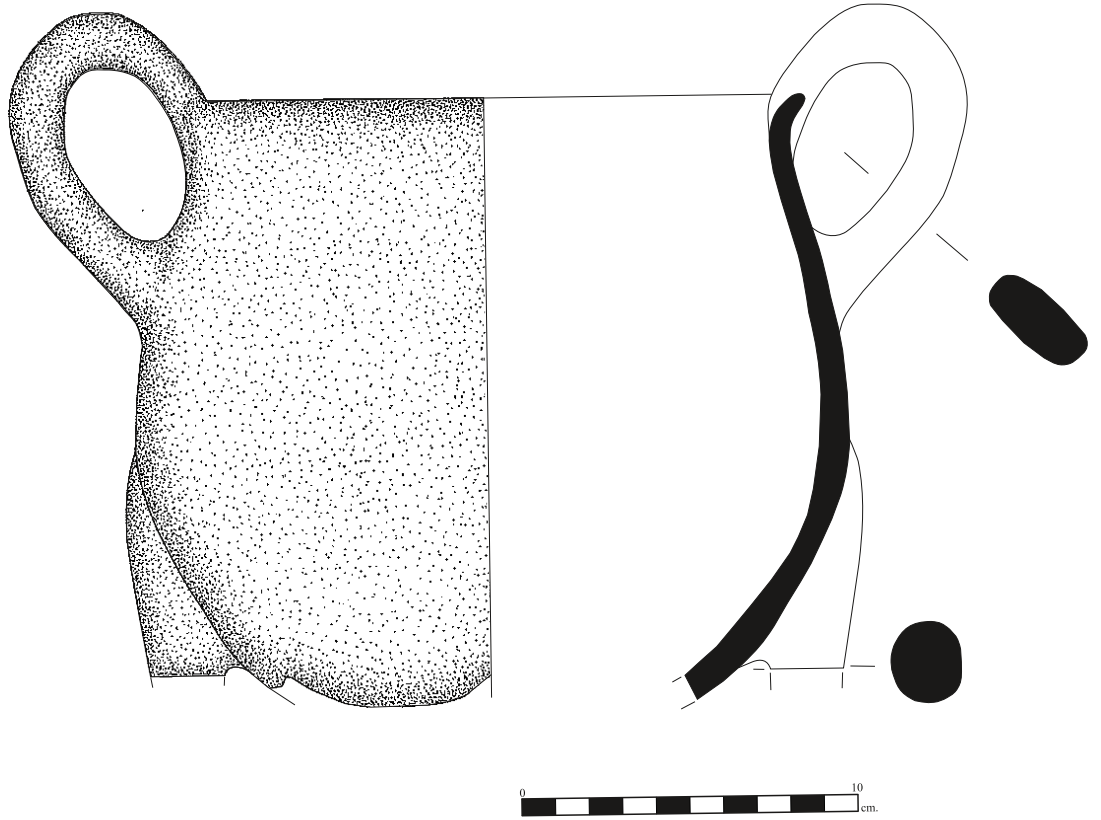
Çizim 109: C2 Tipi, Küllüoba İTÇ II
Kaynak: Sarı 2004: 95: Lev.58/3

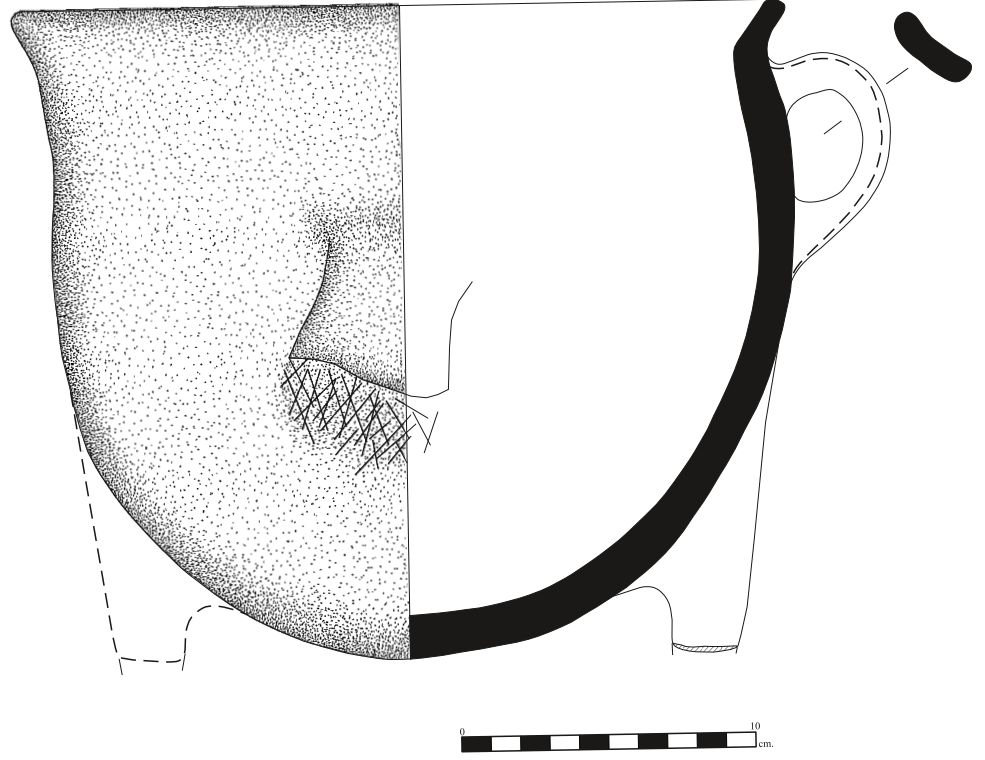
Çizim 110: C2 Tipi, Küllüoba İTÇ II

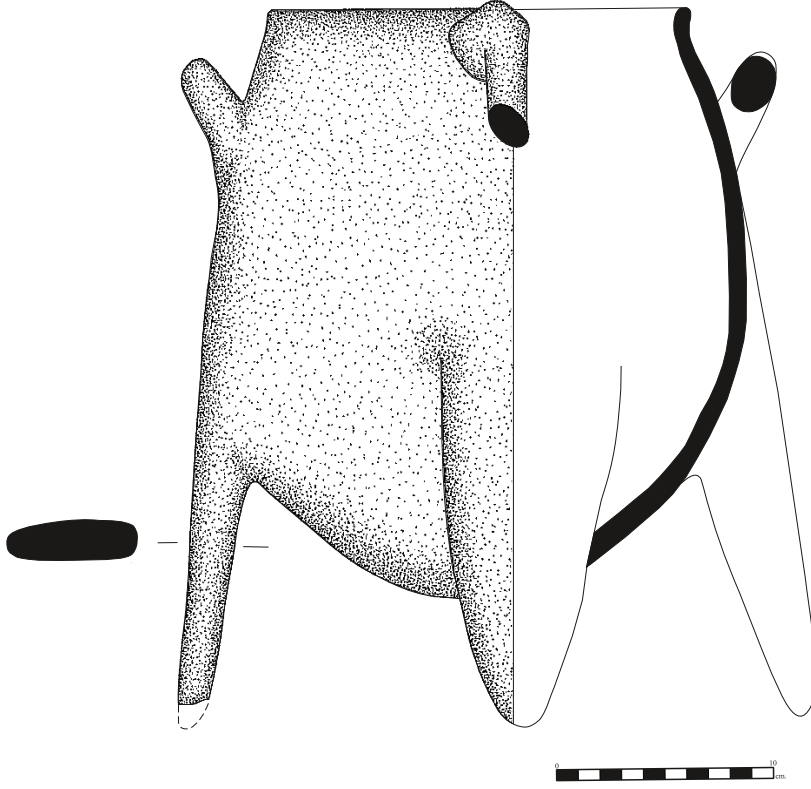
Çizim 111: C2 Tipi, Troya İTÇ IIIa
Kaynak: Shliemann 1874:Taf.141.2784, Easton 1989: Lev. 73.499

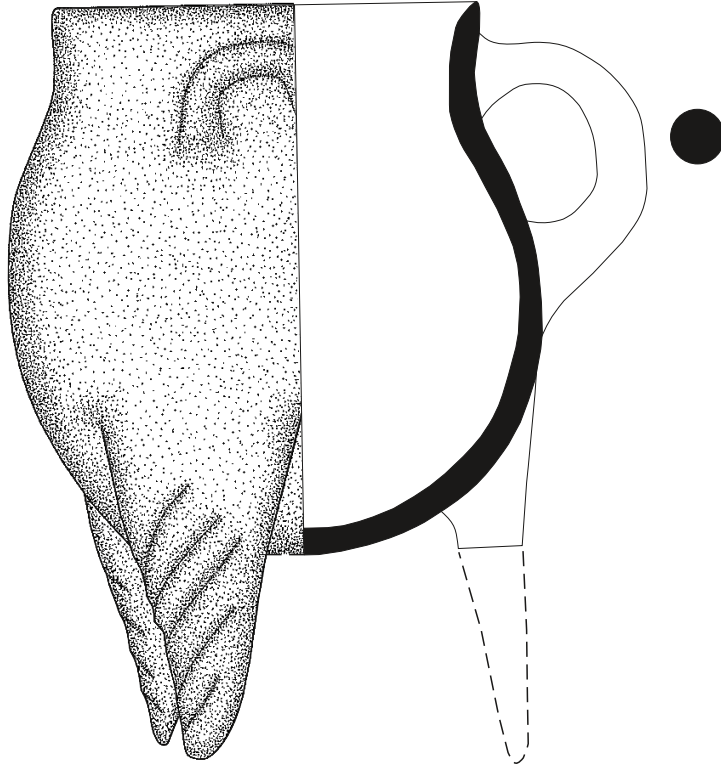
Çizim 112: C2 Tipi, Liman Tepe İTÇ IIIa
Kaynak: Şahoğlu 2002: 277: Lev.74c

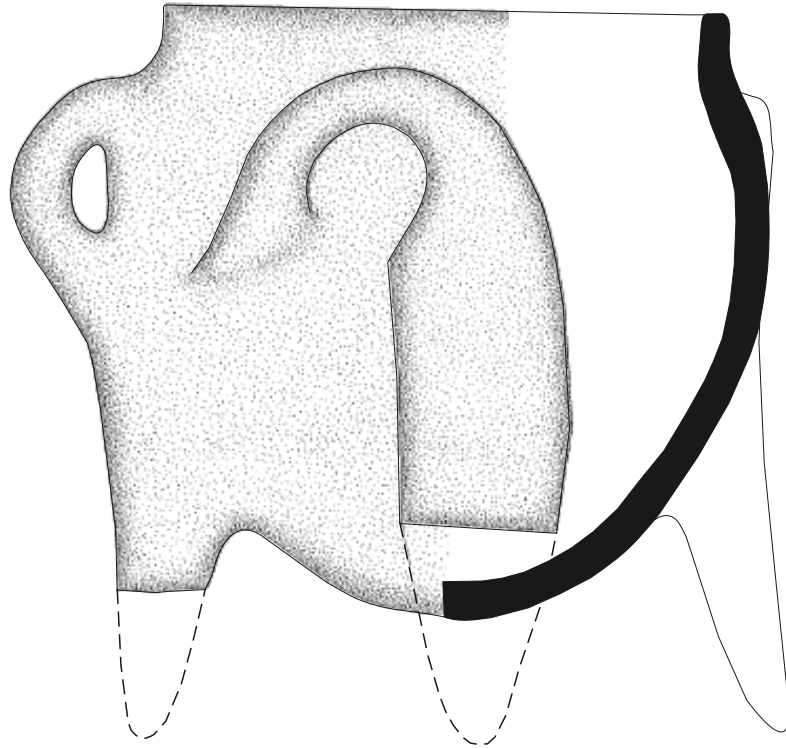
Çizim 113: C2 Tipi, Küllüoba İTÇ III

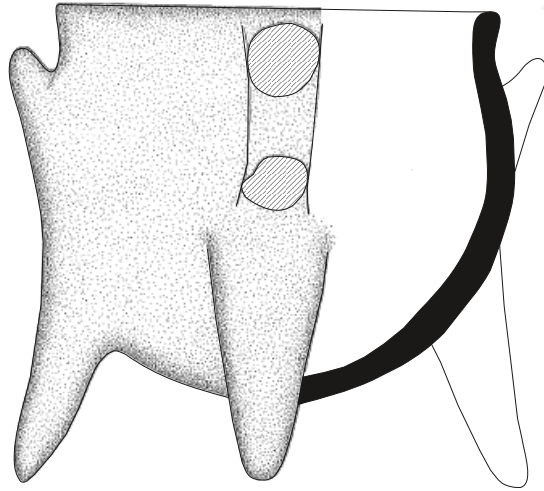
Çizim 114: C2 Tipi, Küllioba İTÇ IIIa
Kaynak: Türkteki 2004: 66: Lev.7/1

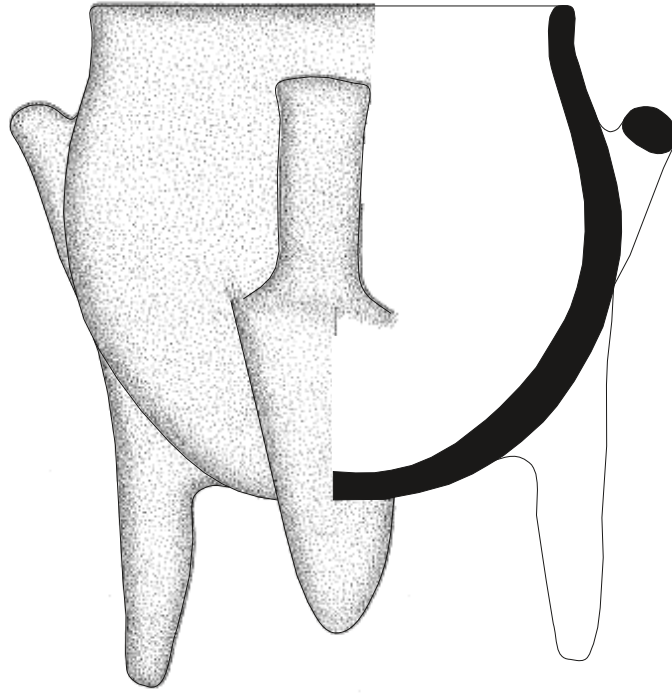
Çizim 115: C2 Tipi, Beycesultan İTÇ IIIa
Kaynak: Lloyd ve Mellaart 1962: fig.49/12

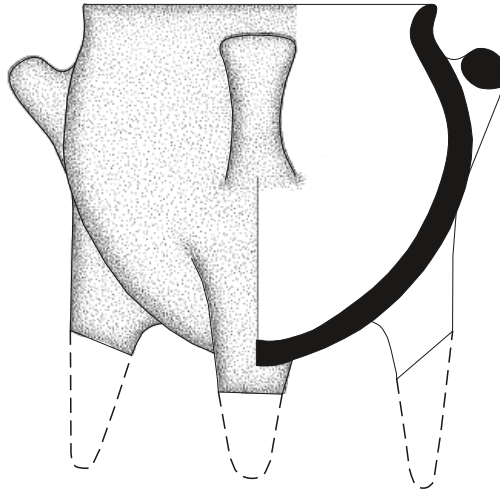
Çizim 116: C2 Tipi, Seyitömer İTÇ III
Kaynak: Çakalgöz 2000: Lev.15.81

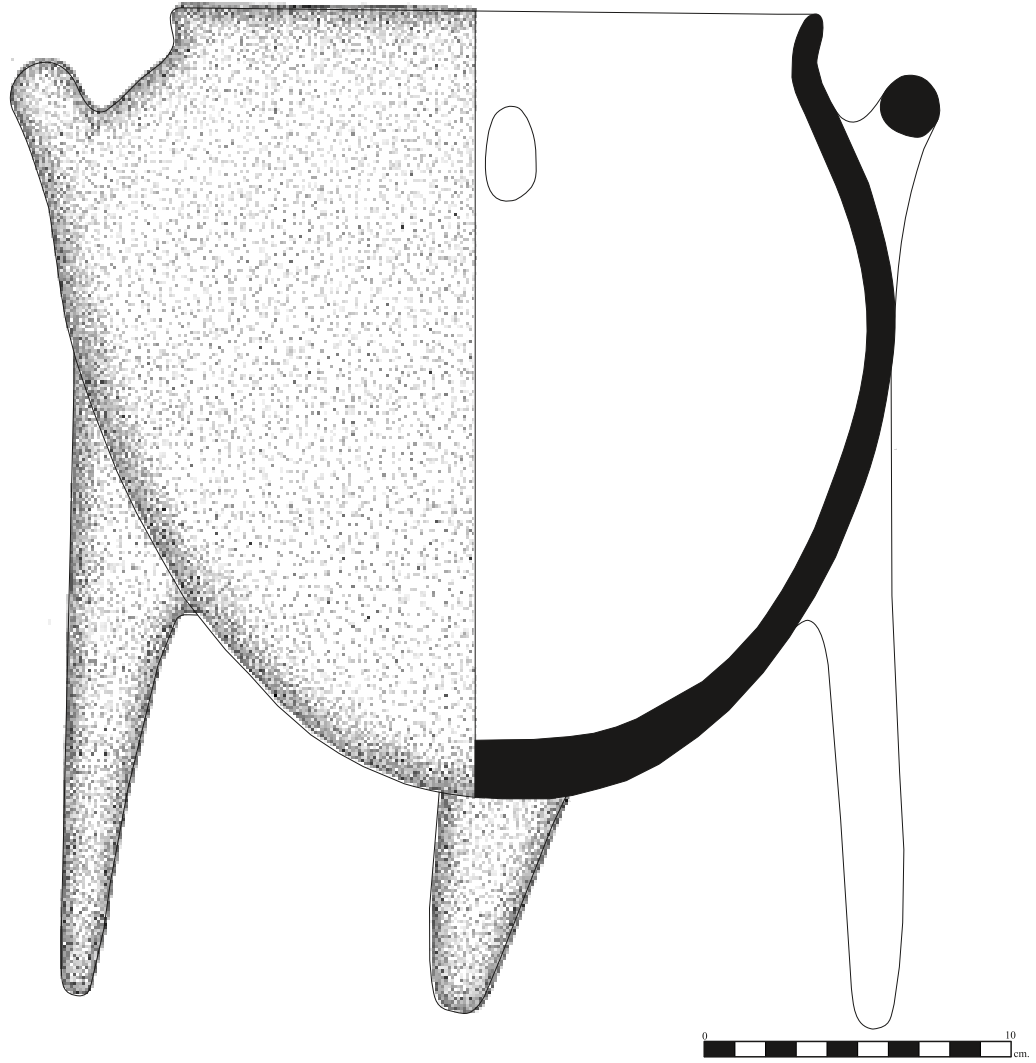
Çizim 117: C2 Tipi, Seyitömer İTÇ III
Kaynak: Çakalgöz 2000: Lev.15.82

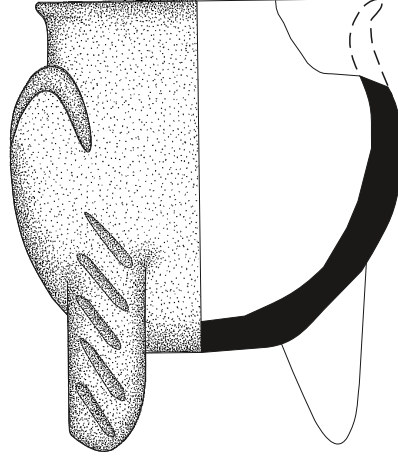
Çizim 118: C2 Tipi, Seyitömer İTÇ III

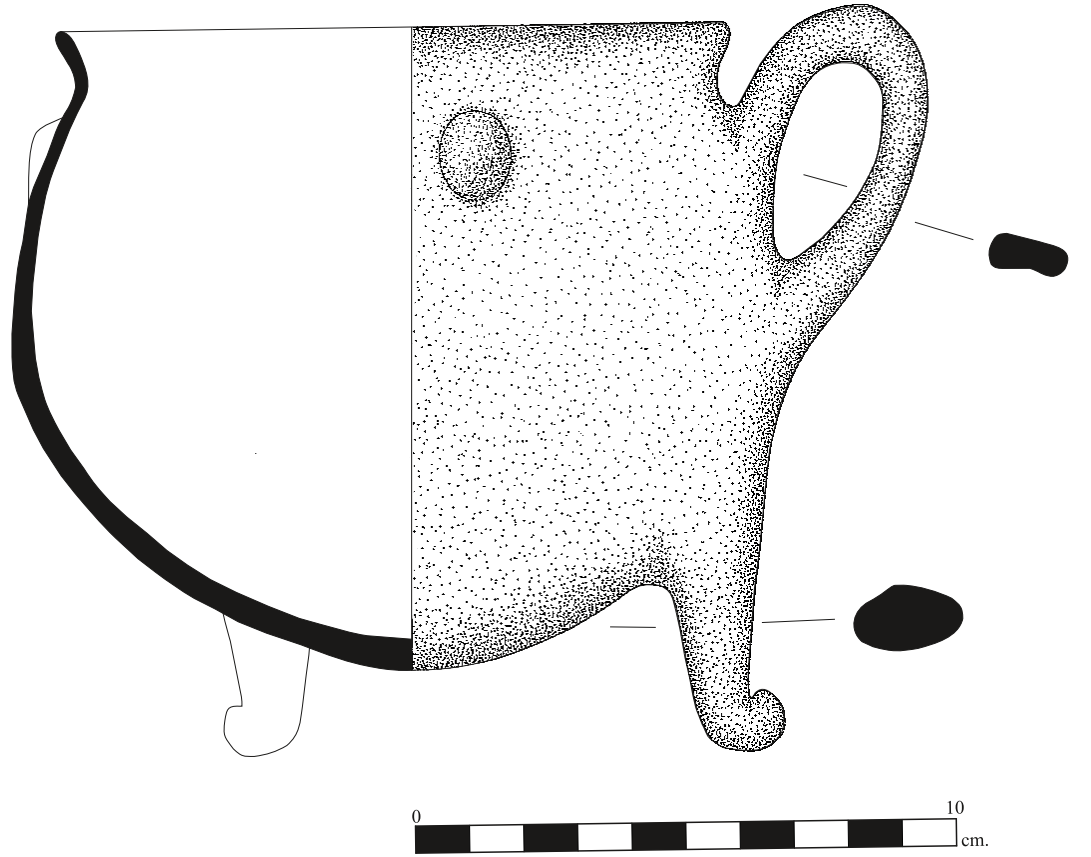
Çizim 119: C2 Tipi, Seyitömer İTÇ III

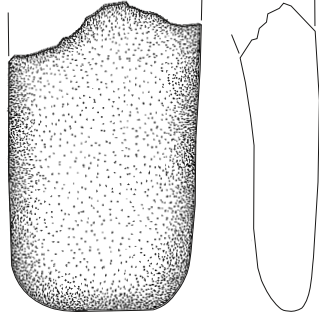
Çizim 120: C2 Tipi, Seyitömer İTÇ III

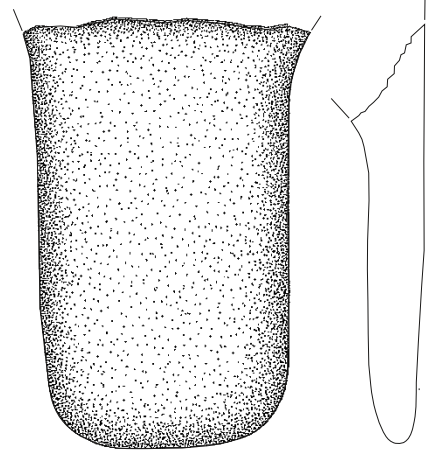
Çizim 121: C2 Tipi, Beycesultan İTÇ IIIb
Kaynak: Lloyd ve Mellaart 1962: 227: fig. 60/8

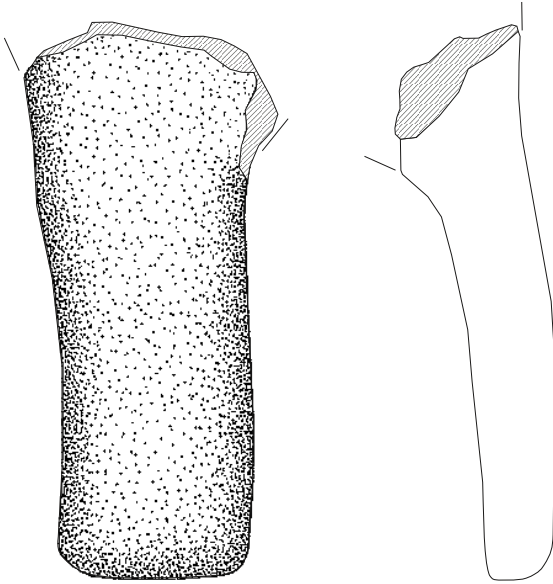
Çizim 122: C3 Tipi, Kaklık Mevkii İTÇ III
Kaynak: Topbaş, Efe ve İlaşlı 1998: 42: fig.57/151

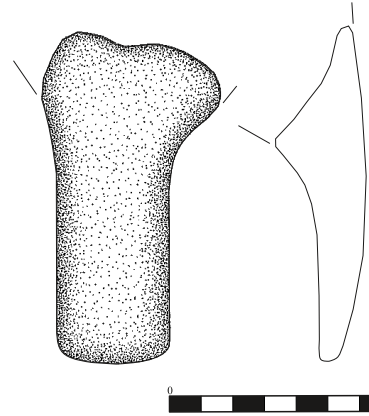
Çizim 123: A Tipi, Kumtepe İTÇ'ye Geçiş
Kaynak: Sperling 1976: 337:fig.18/558

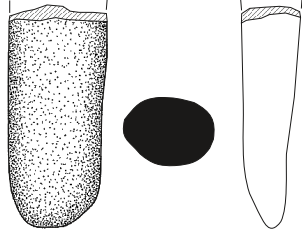
Çizim 124: A Tipi, Kumtepe İTÇ I?
Kaynak: Sperling 1976: fig.24/917

Çizim 125: A Tipi, Kaklık Mevkii İTÇ'ye Geçiş
Kaynak: Efe, İlaslı ve Topbaş 1995:
385: fig. 24/80

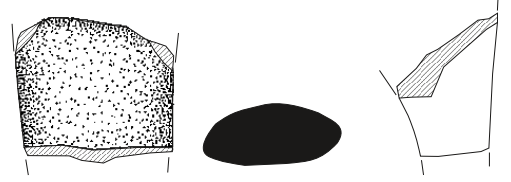

Çizim 126: A Tipi, Bademağacı İTÇ I
Kaynak: Üstün 2006: Lev.12-2

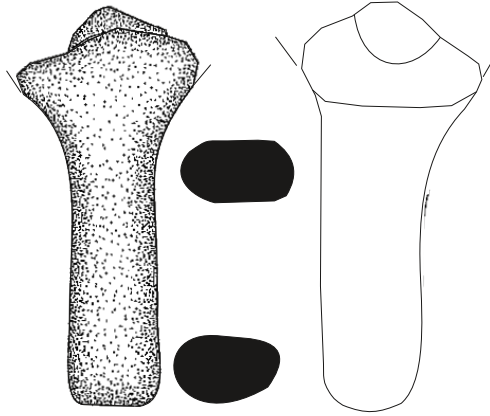
Çizim 127: A Tipi, Yağcılar-Değirmen Tepe
İTÇ II

Kaynak: Caymaz 2008: çiz. VI.12

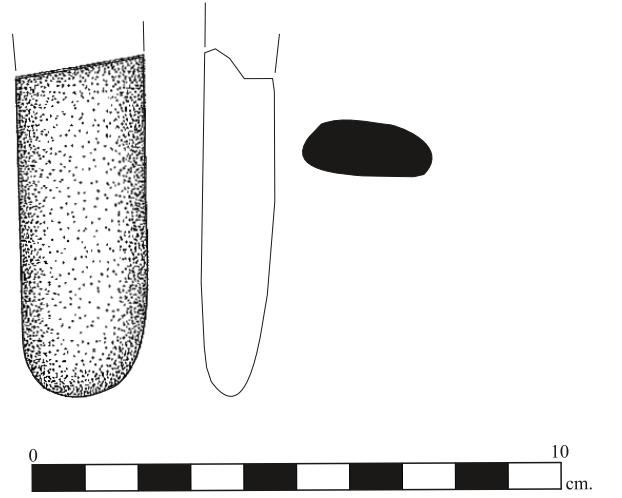

Çizim 128: A Tipi, Yağcılar-Değirmen Tepe
İTÇ II

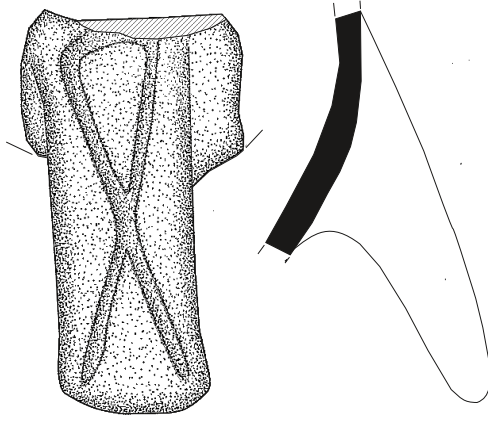
Kaynak: Caymaz 2008: çiz. VI.13

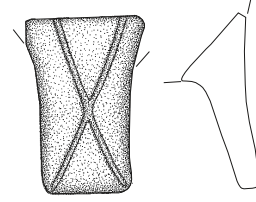
Çizim 129: A Tipi, Aphrodisias İTÇ II
Kaynak: Joukowsky 1986: 544-546: Lev.392.27

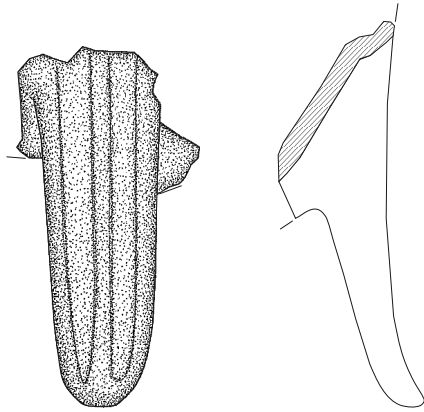
Çizim 130: A Tipi, Aphrodisias İTÇ II
Kaynak: Joukowsky 1986: 582-583: Lev.421.33

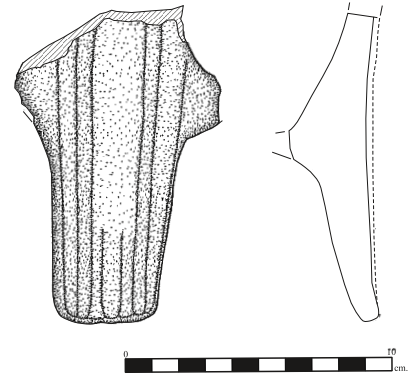
Çizim 131: A Tipi, Mancarlı İTÇ II
Kaynak: Mellaart 1954: 214,222-223: çiz.212

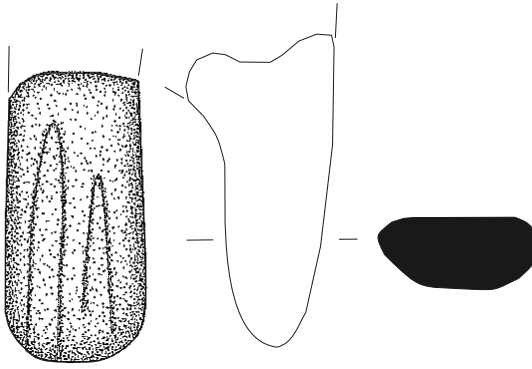
Çizim 132: A Tipi, Karataş-Semayük İTÇ II
Kaynak: : Eslick 2009: 203-204: KT233

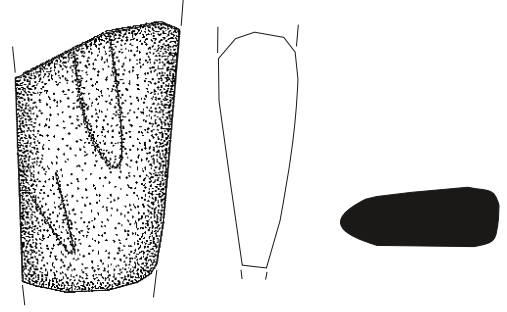
Çizim 133: A Tipi, Beycesultan İTÇ II
Kaynak: Lloyd ve Mellart 1962: 189: fig.46.11

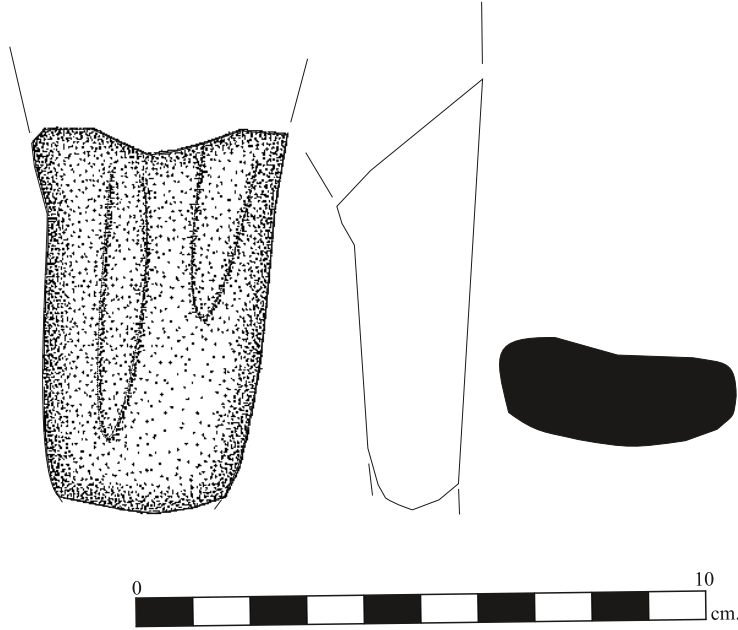
Çizim 134: A Tipi, Karataş-Semayük İTÇ II
Kaynak: Eslick 2009: 158: KT530

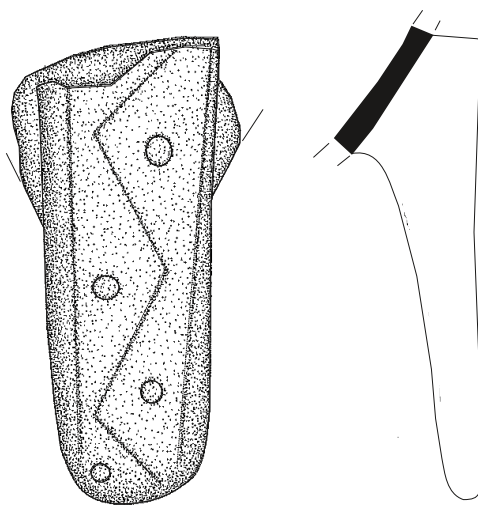
Çizim 135: A Tipi, Aphrodisias İTÇ II
Kaynak: Joukowsky 1986: 580-583: Lev.421.27

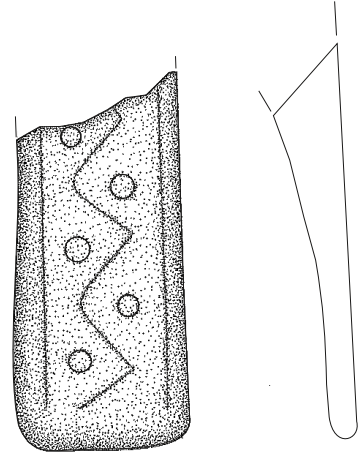
Çizim 136: A Tipi, Aphrodisias İTÇ II
Kaynak: Joukowsky 1986: 580-583: Lev.421.28

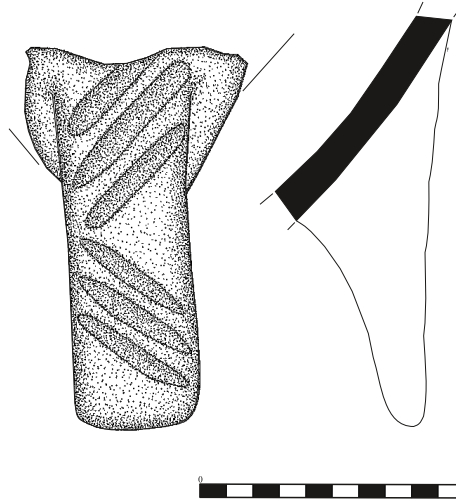
Çizim 137: A Tipi, Aphrodisias İTÇ II
Kaynak: Joukowsky 1986: 578-583: Lev.421.34

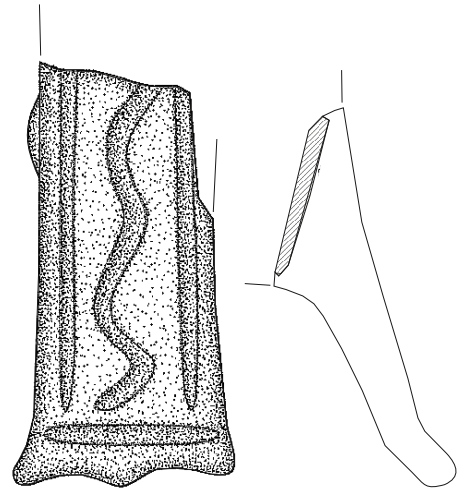
Çizim 138: A Tipi, Beycesultan İTÇ II
Kaynak: : Lloyd ve Mellaart 1962: 151: fig.26.8

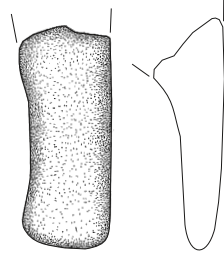
Çizim 139: A Tipi, Beycesultan İTÇ II
Kaynak: Lloyd ve Mellaart 1962: 151: fig.26.9

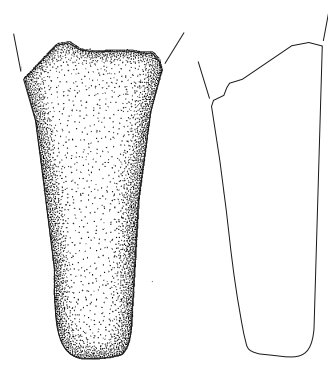
Çizim 140: A Tipi, Beycesultan İTÇ II
Kaynak: Lloyd ve Mellaart 1962: 189: fig.46.12

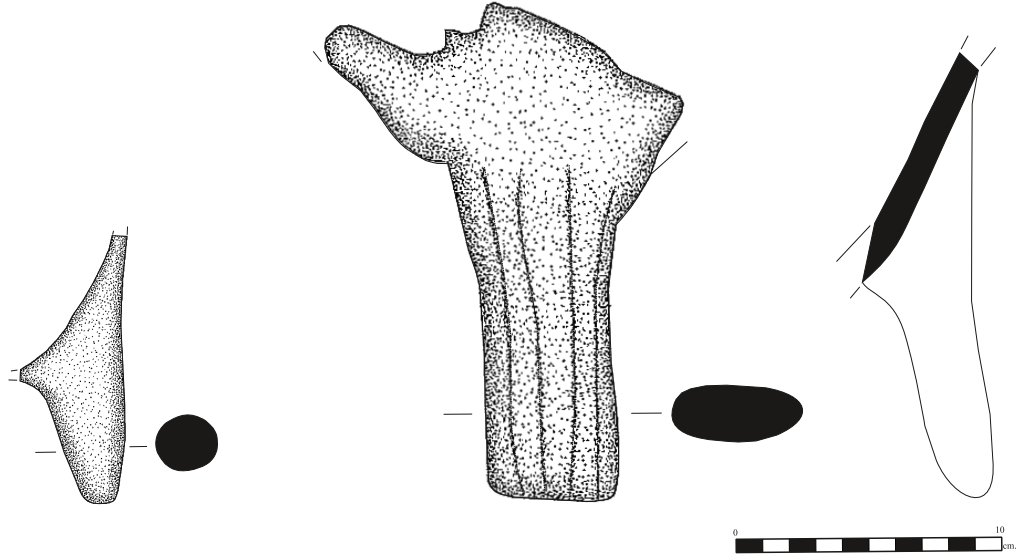
Çizim 141: A Tipi, Mancarlı İTÇ II
Kaynak: Mellaart 1954: 214,222-223: çiz.213

Çizim 142: A Tipi, Bademağacı İTÇ II
Kaynak: Üstün 2006: Lev.52-4

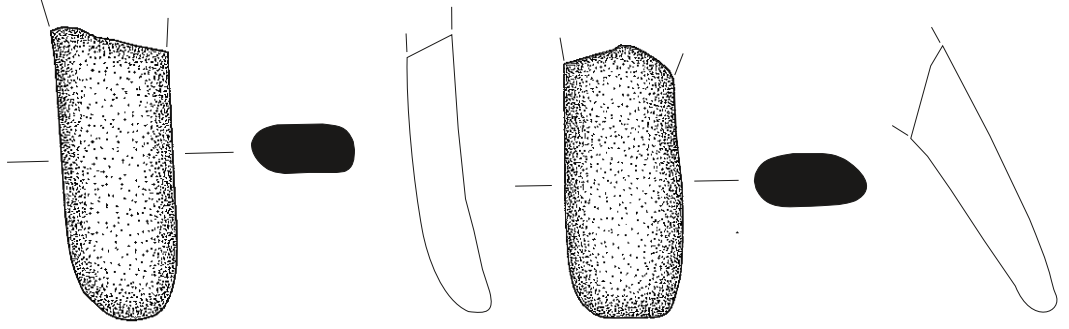

Çizim 143: A Tipi, Bademağacı İTÇ II
Kaynak: Üstün 2006: Lev.52-5

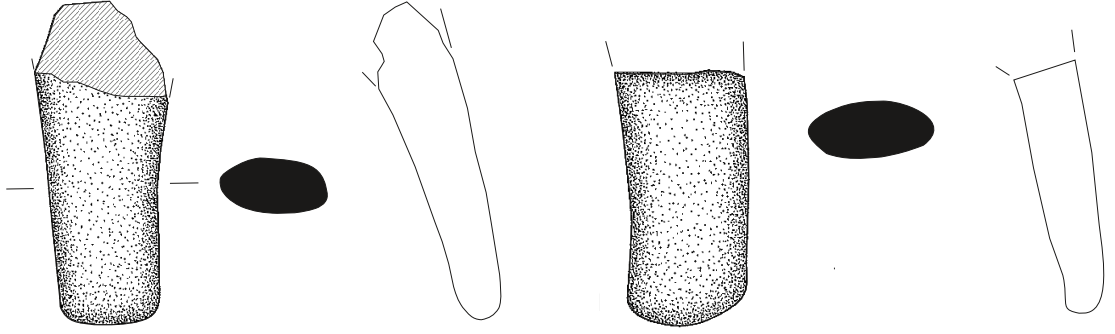

Çizim 144: A Tipi, Karataş-Semayük İTÇ II
Kaynak: Eslick 2009: 207: KT464

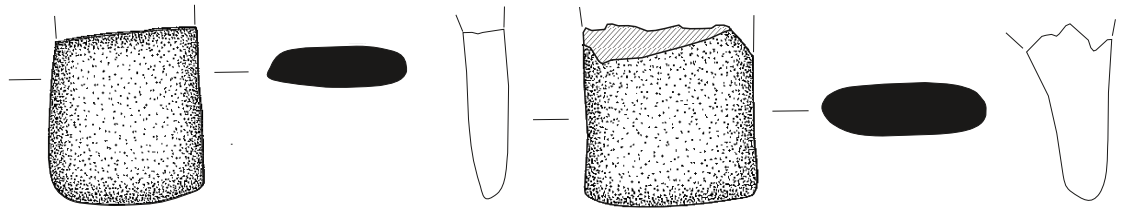
Çizim 145: A Tipi, Aphrodisias İTÇ IIIa
Kaynak: Joukowsky 1986: 640-642: Lev.462.11

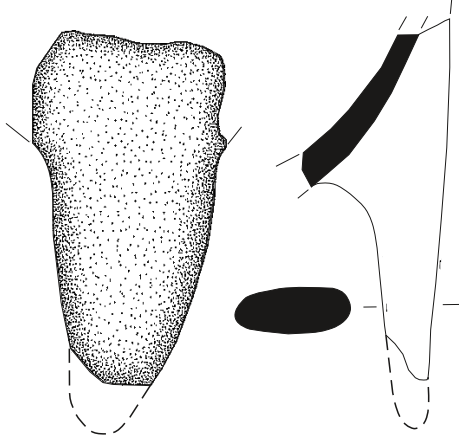
Çizim 146-147: A Tipi, Çukuriçi İTÇ II?
Kaynak: Evren ve İçten 1997: Çiz. 3.2-3

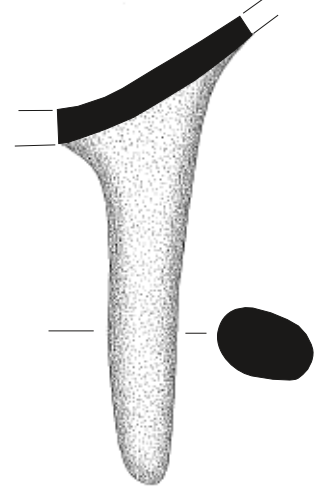
Çizim 148- 149: A Tipi, Çukuriçi İTÇ II?
Kaynak:Evren ve İçten 1997: Çiz. 6.1-2

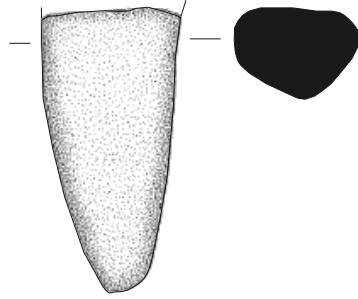
Çizim 150-151: A Tipi, Çukuriçi İTÇ II?
Kaynak: Evren ve İçten 1997: Çiz. 6.3-4

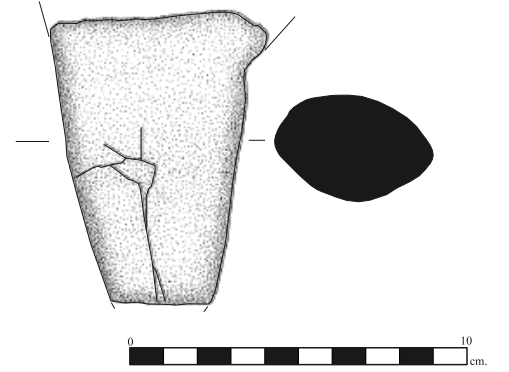
Çizim 152: B Tipi, Demirköy Geç Kalkolitik
Kaynak: Efe 1991:568 res.15.10

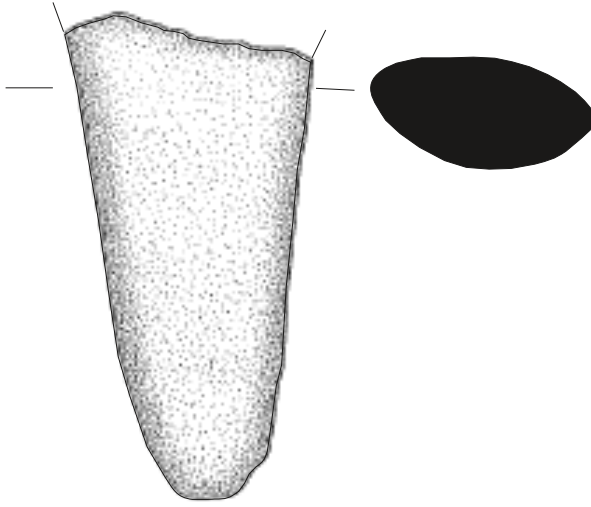
Çizim 153: B Tipi, Kumtepe İTÇ'ye Geçiş
Kaynak: Korfmann vd. 1995: Abb.39.7

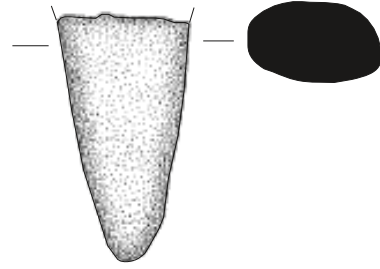
Çizim 154: B Tipi, Kumtepe İTÇ'ye Geçiş
Kaynak: Korfmann vd. 1995: Abb.33.18

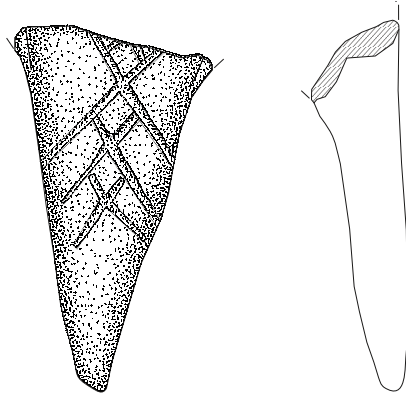
Çizim 155: B Tipi, Kumtepe İTÇ'ye Geçiş
Kaynak: Korfmann vd. 1995: Abb.34.8

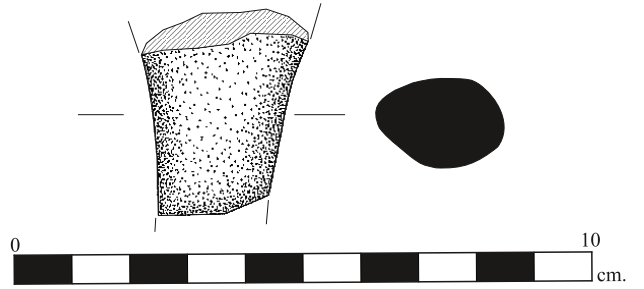
Çizim 156: B Tipi, Kumtepe İTÇ I
Kaynak: Korfmann vd. 1995: Abb.22.14

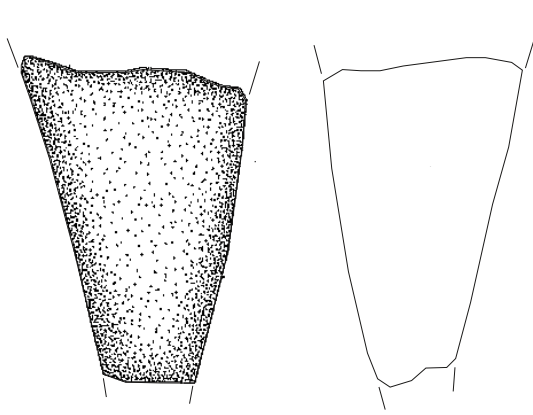
Çizim 157: B Tipi, Kumtepe İTÇ I
Kaynak: Korfmann vd. 1995: Abb.24.9

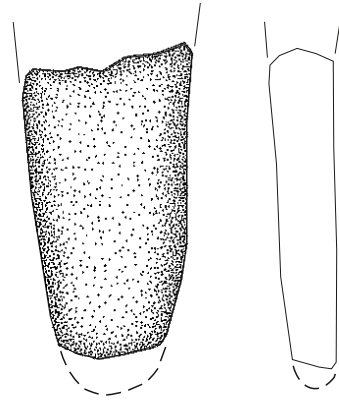
Çizim 158: B Tipi, Troya İTÇ I
Kaynak: Blegen vd. 1950:78,116: fig.265.15

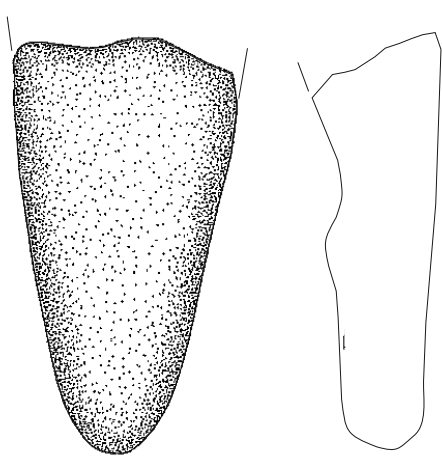
Çizim 159: B Tipi, Gülbahçe-Değirmenaltı İTÇ I
Kaynak: Caymaz 2008: 9;çiz.V-13

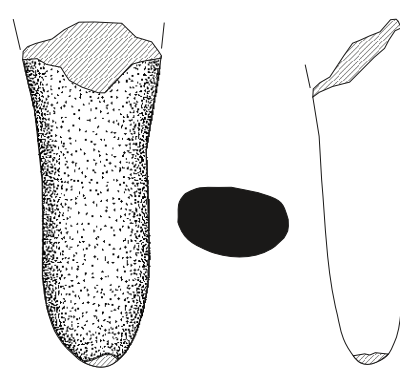
Çizim 160: B Tipi, Beyköy İTÇ I
Kaynak: Türkteki 2012: Lev.43.2

Çizim 161: B Tipi, Mancarlı İTÇ I
Kaynak: Türkteki 2012: Lev.43.1

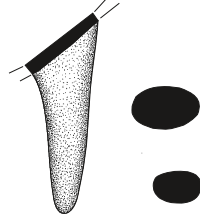

Çizim 162: B Tipi, Kanlı İTÇ I
Kaynak: Türkteki 2012: Lev.43.3

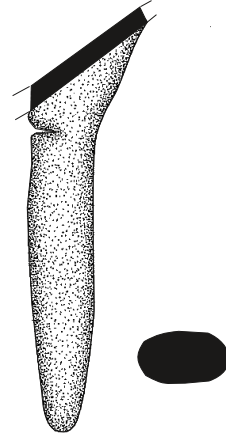

Çizim 163: B Tipi, Hamam Tepe İTÇ II
Kaynak: Caymaz 2008: 12:çiz.IX-4

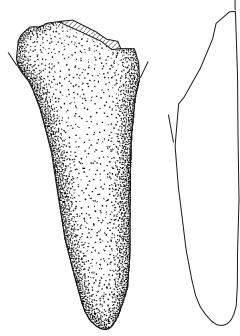

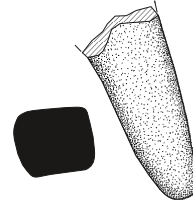
Çizim 164: B Tipi, Kale Tepe İTÇ II
Kaynak: Caymaz 2008: 12;çiz.VIII-12

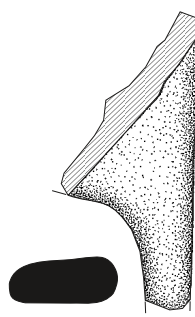
Çizim 165: B Tipi, Kale Tepe İTÇ II
Kaynak: Caymaz 2008: 12;çiz.VIII-11

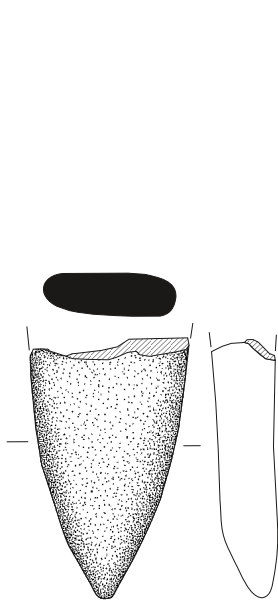
Çizim 166: B Tipi, Demircihüyük İTÇ II
Kaynak: Efe 1998: 157:taf. 56.6

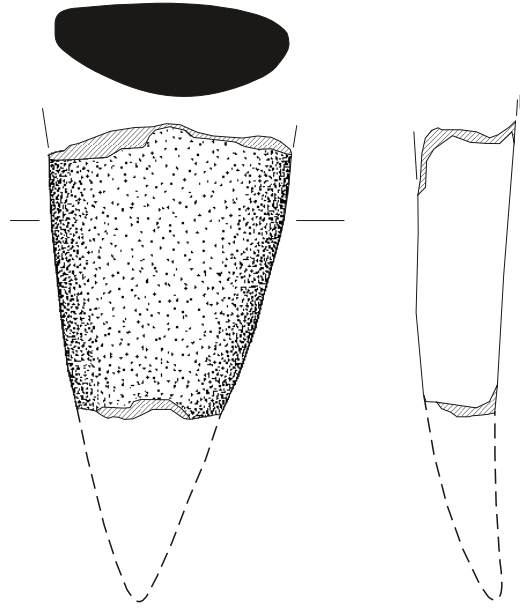
Çizim 167: B Tipi, Demircihüyük İTÇ II
Kaynak: Efe 1998: 160:taf. 60.10

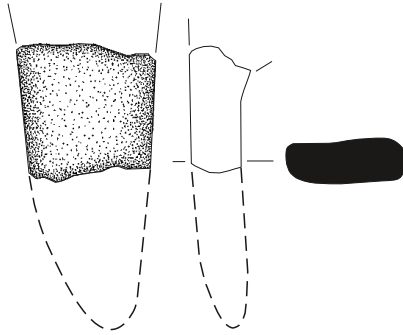
Çizim 168: B Tipi, Demircihüyük İTÇ II
Kaynak: Efe 1998: 160:taf. 60.11

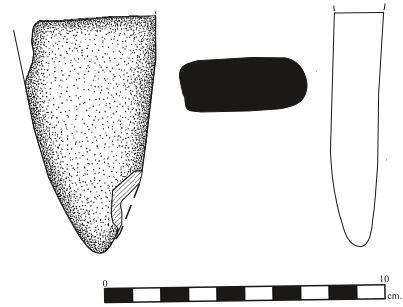
Çizim 169: B Tipi, Aharköy İTÇ II
Kaynak: Efe 1998: 166:taf. 67.7

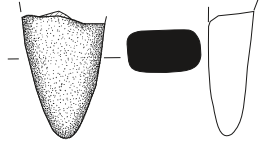
Çizim 170: B Tipi, Aharköy İTÇ II
Kaynak: Efe 1998: 166:taf. 67.8

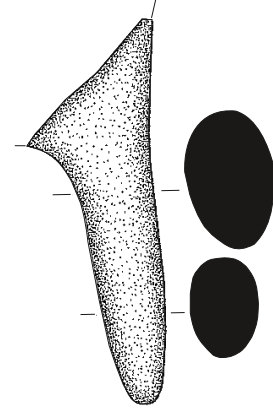
Çizim 171: B Tipi, Küllüoba İTÇ II
Kaynak: Sarı 2004: 94: Lev.55.6

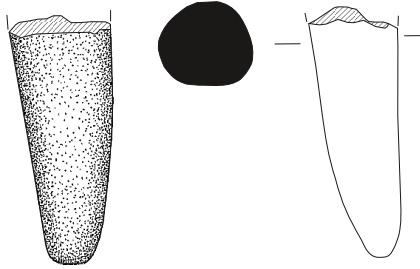
Çizim 172: B Tipi, Küllüoba İTÇ II
Kaynak: Sarı 2004: 94: Lev.55.7

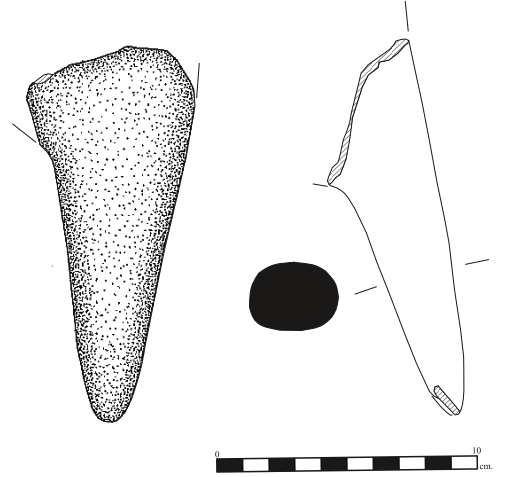
Çizim 173: B Tipi, Aizanoi İTÇ II
Kaynak: Lochner ve Ay 2001:Abb.17.63

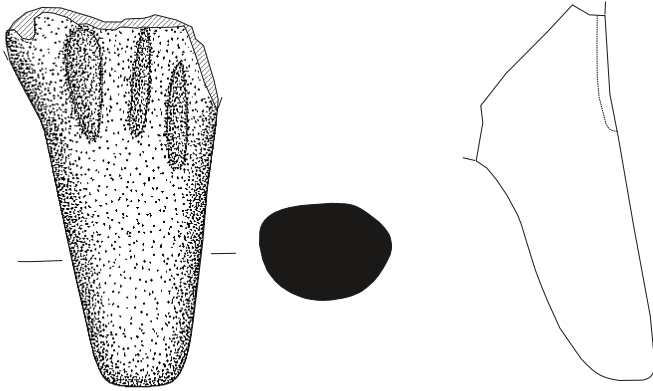
Çizim 174: B Tipi, Aizanoi İTÇ II
Kaynak: Lochner ve Ay 2001:Abb.17.59

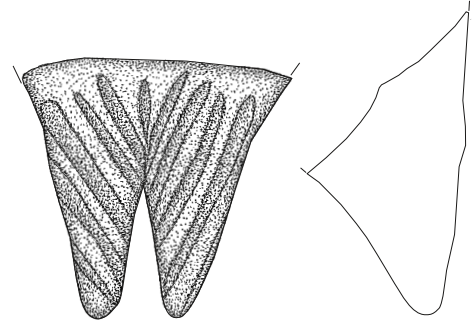
Çizim 175: B Tipi, Karaoğlan Mevkii İTÇ II
Kaynak: Topbaş, Turan ve İlaslı 1998: 61:fig.48.87

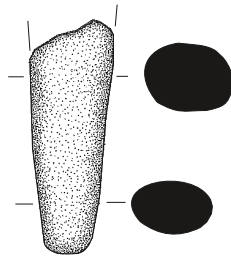
Çizim 176: B Tipi, Karaoğlan Mevkii İTÇ II
Kaynak: Topbaş, Turan ve İlaslı 1998: 61:fig.48.88

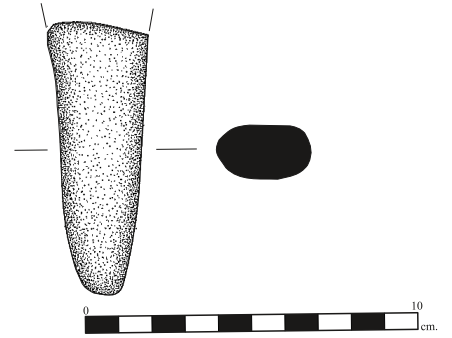
Çizim 177: B Tipi, Aizanoi İTÇ II
Kaynak: Lochner ve Ay 2001:Abb.17.60

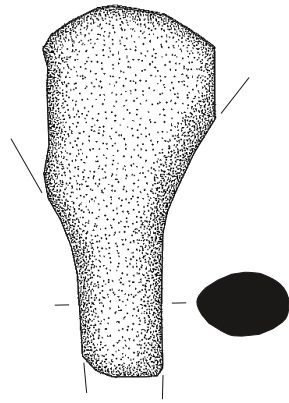
Çizim 178: B Tipi, Beycesultan İTÇ II
Kaynak: Lloyd 1962: 159,165:fig.33.8

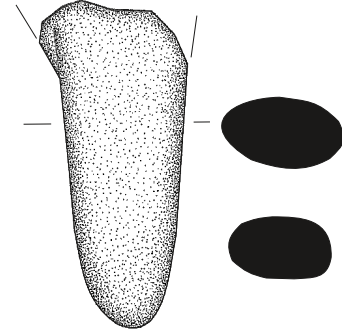
Çizim 179: B Tipi, Aphrodisias İTÇ II
Kaynak: Joukowsky 1986: 544-547: Lev.393.32

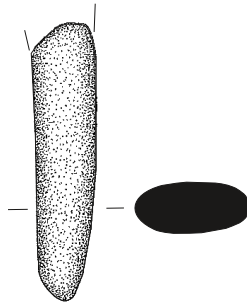
Çizim 180: B Tipi, Aphrodisias İTÇ II
Kaynak: Joukowsky 1986: 546-547: Lev.393.34

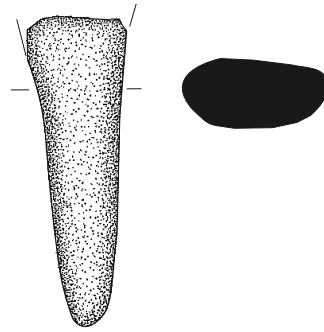
Çizim 181: B Tipi, Aphrodisias İTÇ II
Kaynak: Joukowsky 1986: 546-547: Lev.393.40

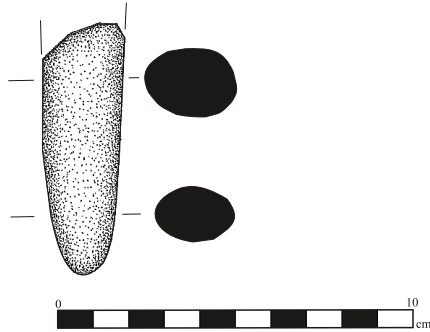
Çizim 182: B Tipi, Aphrodisias İTÇ II
Kaynak: Joukowsky 1986: 546-547: Lev.393.45

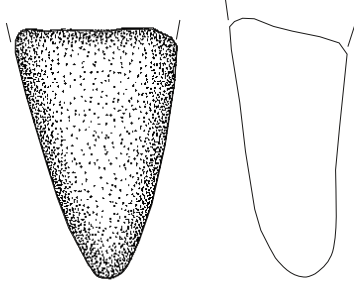
Çizim 183: B Tipi, Aphrodisias İTÇ II
Kaynak: Joukowsky 1986: 538-539: Lev.389.23

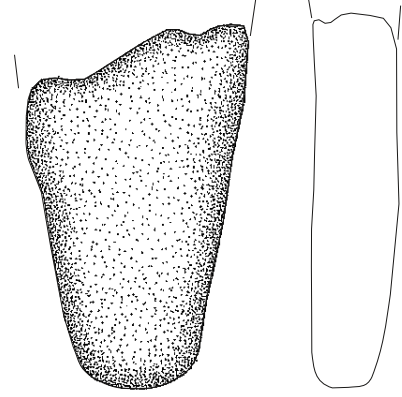
Çizim 184: B Tipi, Aphrodisias İTÇ II
Kaynak: Joukowsky 1986: 538-539: Lev.389.24

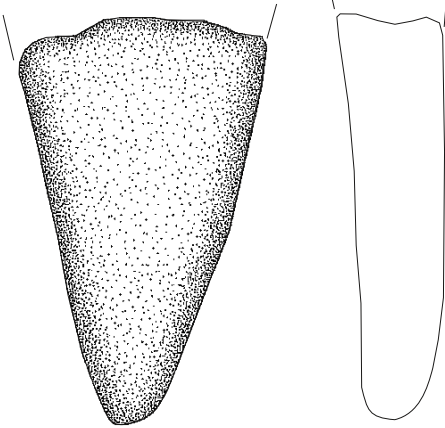
Çizim 185: B Tipi, Aphrodisias İTÇ II
Kaynak: Joukowsky 1986: 546-547: Lev.393.39

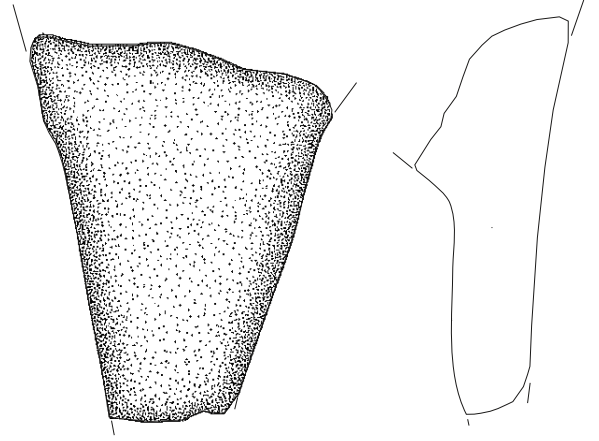
Çizim 186: B Tipi, Yassıören II İTÇ II
Kaynak: Türkteki 2012: Lev.116.1

Çizim 187: B Tipi, Gündürle II İTÇ II
Kaynak: Türkteki 2012: Lev.116.2

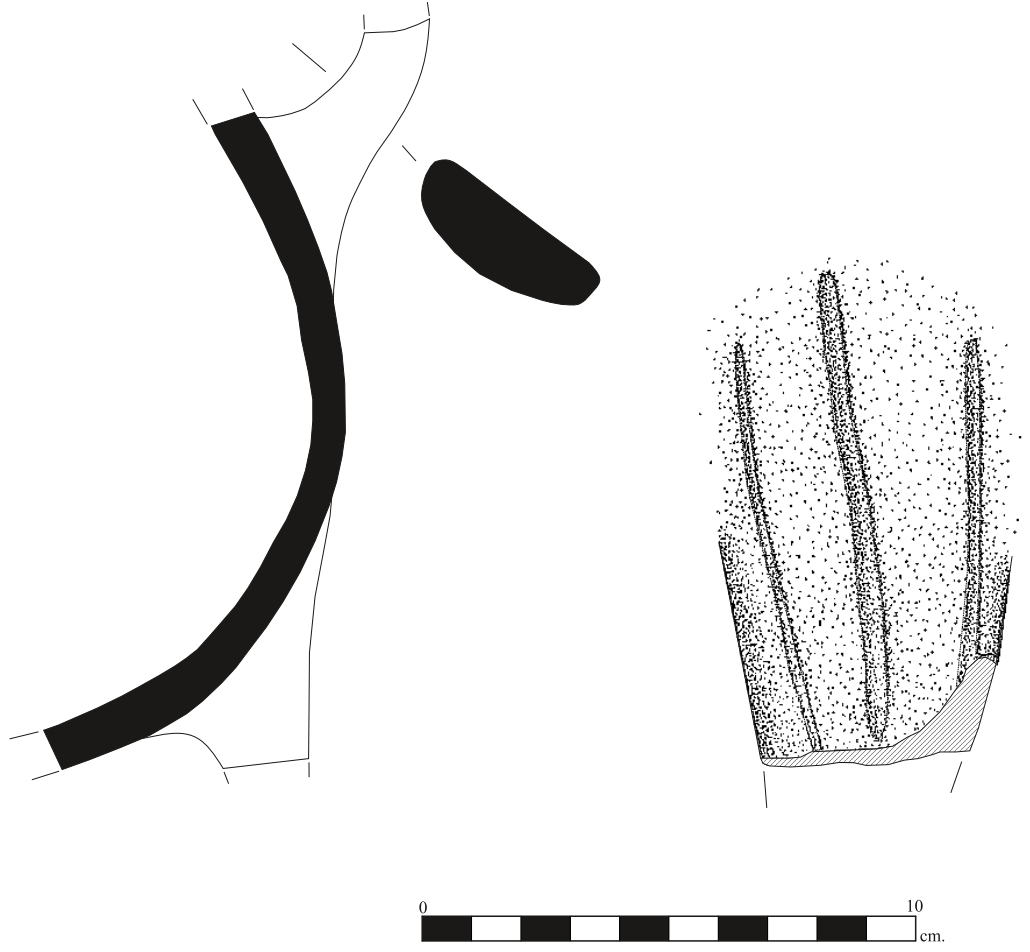

Çizim 188: B Tipi, Gündürle II İTÇ II
Kaynak: Türkteki 2012: Lev.116.3

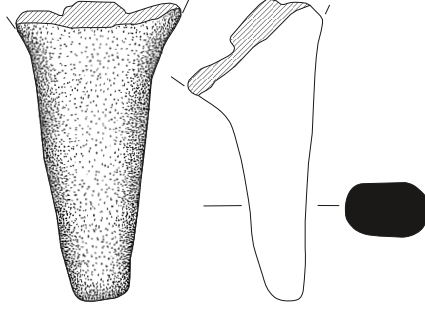

Çizim 189: B Tipi, Tüluntepe İTÇ II
Kaynak: Türkteki 2012: Lev.116.4

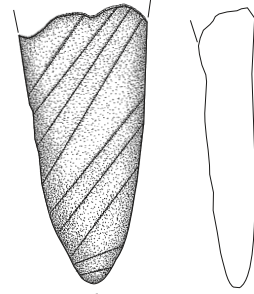

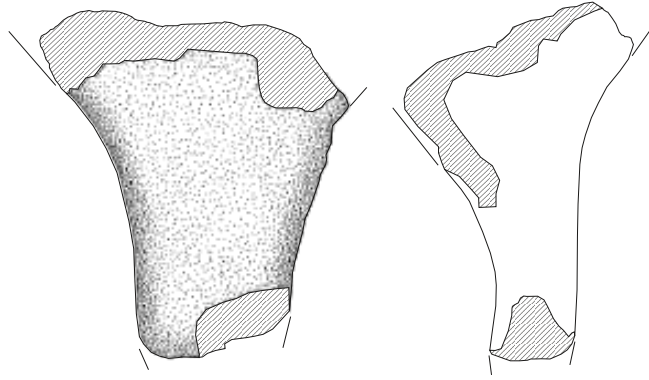
Çizim 190: B Tipi, Karataş-Semayük İTÇ II
Kaynak: Eslick 2009:207:KT487

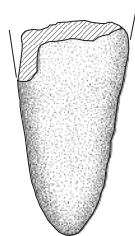
Çizim 191: B Tipi, Liman Tepe İTÇ IIIa
Kaynak: Şahoğlu 2002: 252: Lev. 61d

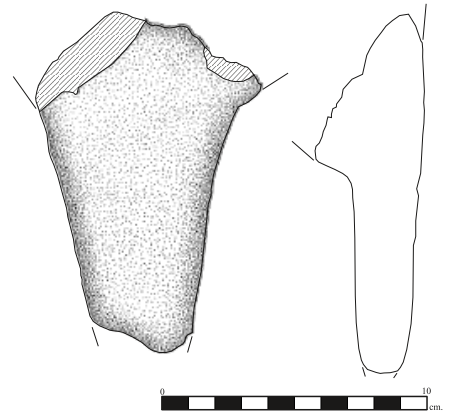
Çizim 192: B Tipi, Küllüoba İTÇ IIIa
Kaynak: Türkteki 2004: Lev.18.8

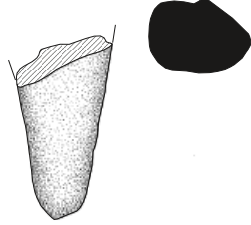
Çizim 193: B Tipi, Başara İTÇ IIIa

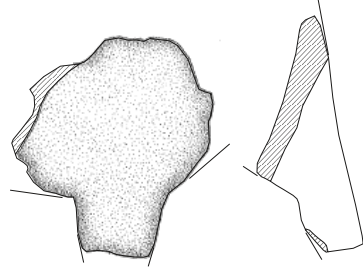
Çizim 194: B Tipi, Esnemez Yolu Höyüğü
İTÇ IIIa

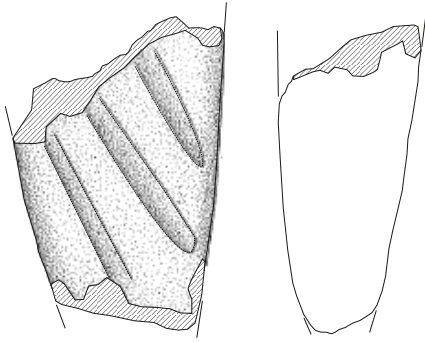
Çizim 195: B Tipi, Esnemez Yolu Höyüğü
İTÇ IIIa

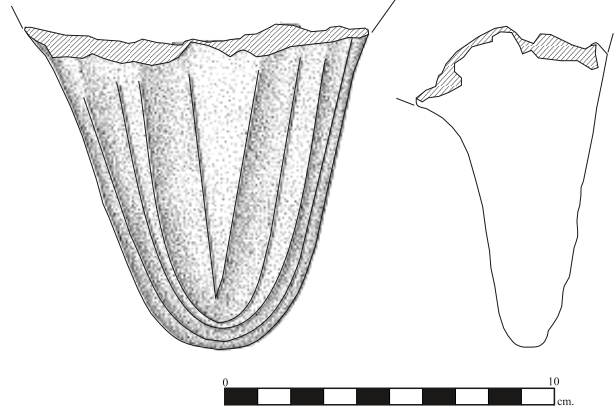
Çizim 196: B Tipi,
Kuzfindık Barajı Yolu Höyüğü II İTÇ III

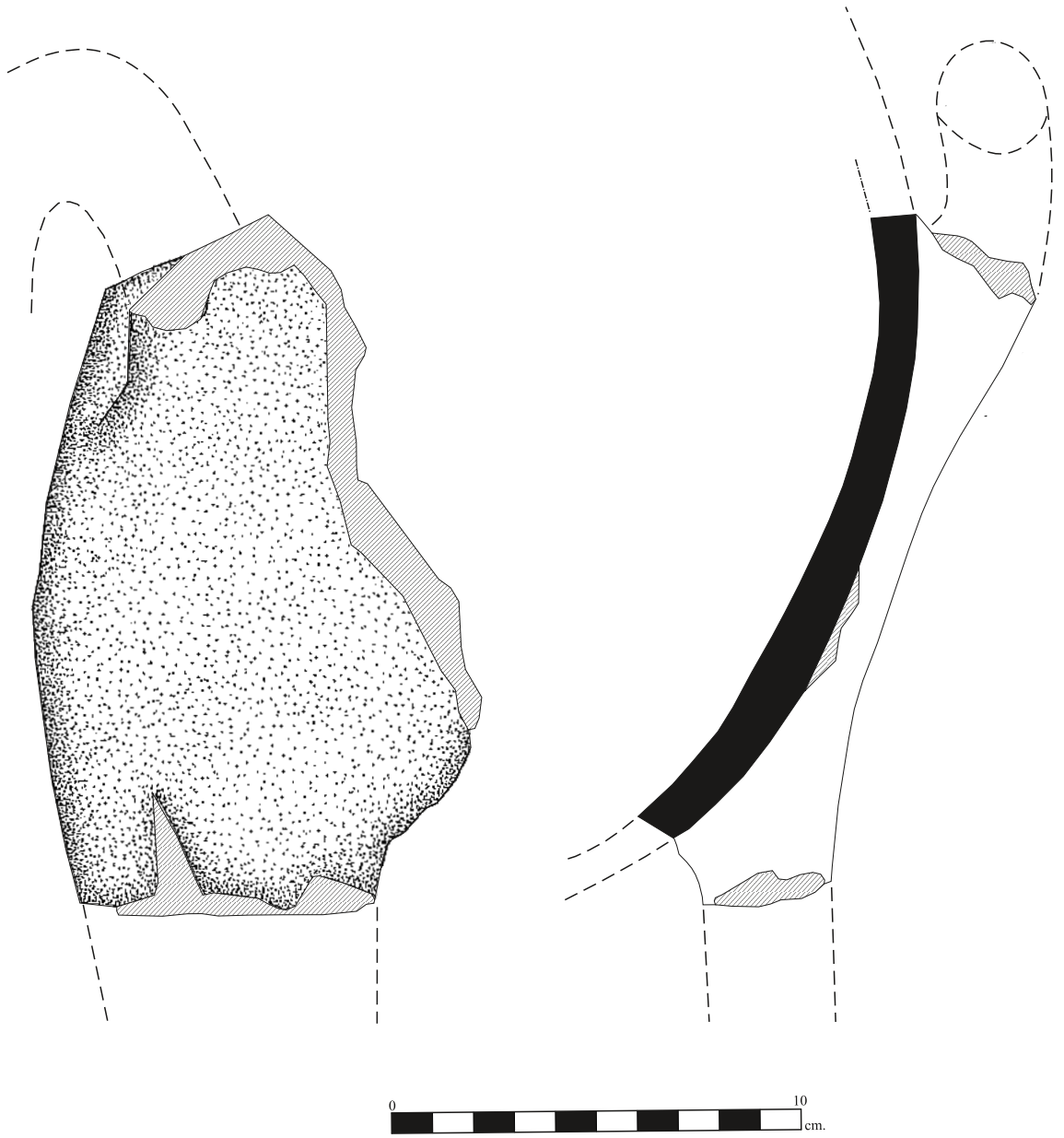
Çizim 197: B Tipi,
Kuzfindık Barajı Yolu Höyüğü II İTÇ III

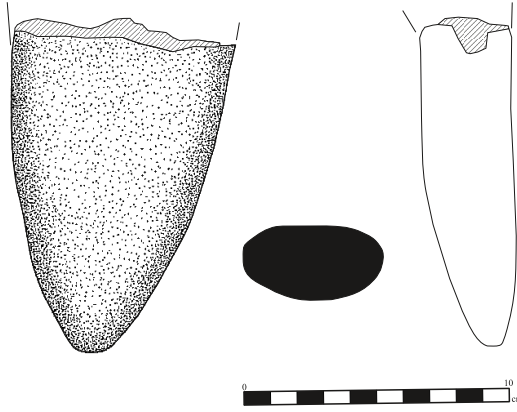
Çizim 198: B Tipi, Kanlıtaş İTÇ III

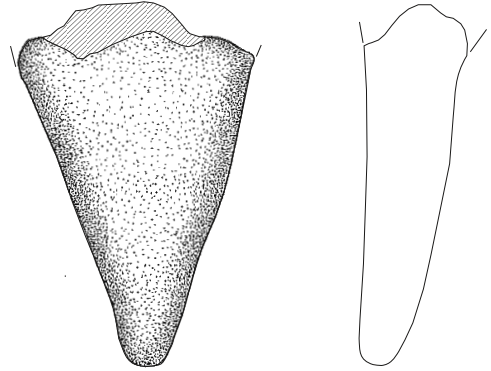
Çizim 199: B Tipi, Kanlıtaş İTÇ III

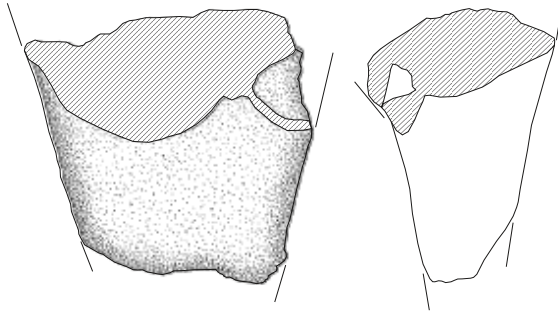
Çizim 200: B Tipi, Bahçehisar İTÇ IIIb
Kaynak: Efe 1994:fig.22.94

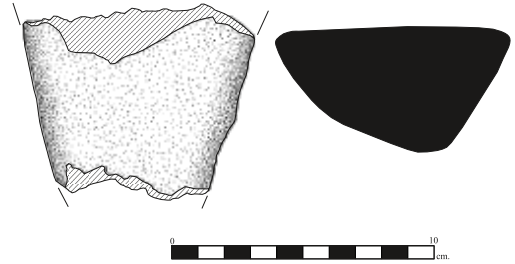
Çizim 201: B Tipi, Bahçehisar İTÇ IIIb
Kaynak: Efe 1994:fig.22.96

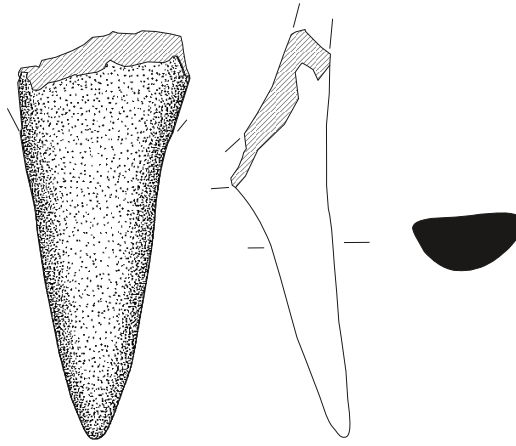
Çizim 202: B Tipi, Paşaköy İTÇ
Kaynak: Özdoğan 1987: 169

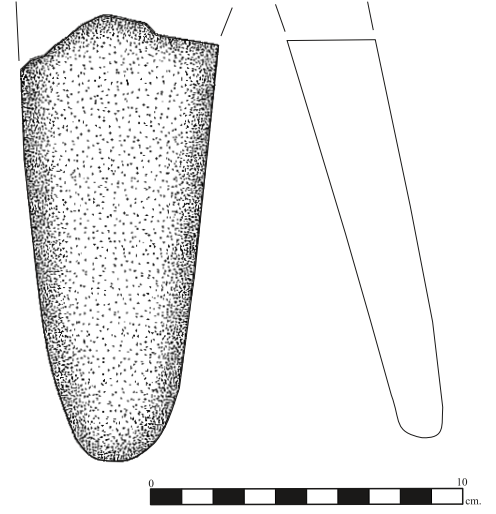
Çizim 203: B Tipi,
Kuzfındık Barajı Yolu Höyüğü II İTÇ IIIb

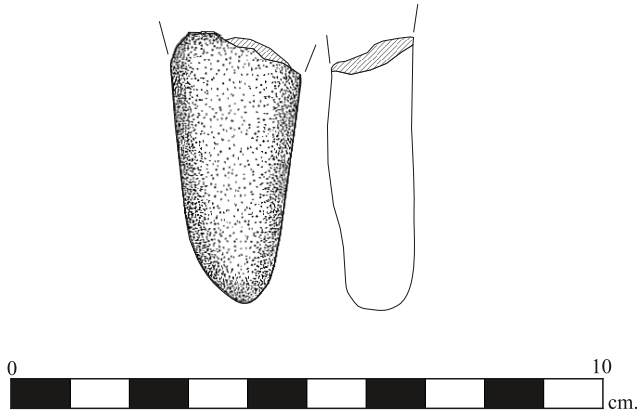
Çizim 204: B Tipi,
Kuzfındık Barajı Yolu Höyüğü II İTÇ IIIb

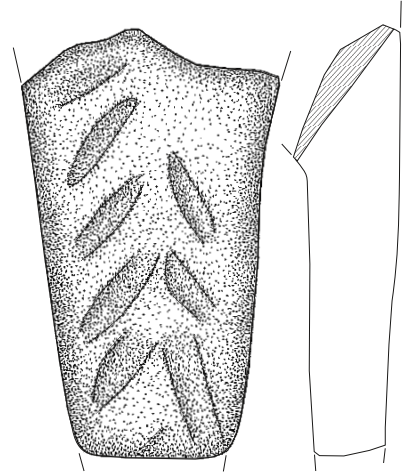
Çizim 205: B Tipi, Kusura İTÇ III
Kaynak: Topbaş, Turan ve İlaslı 1998: 83: fig.63.190

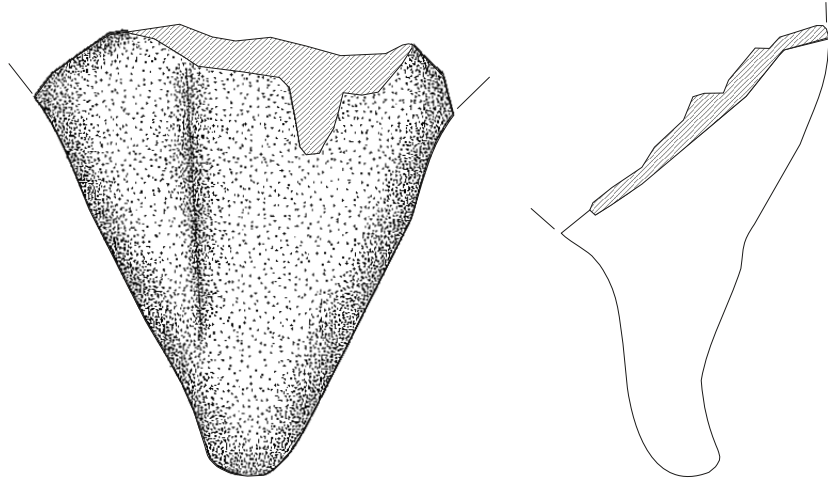
Çizim 206: B Tipi, Bolvadin İTÇ
Kaynak: Koçak 2003:173-180:çiz.1

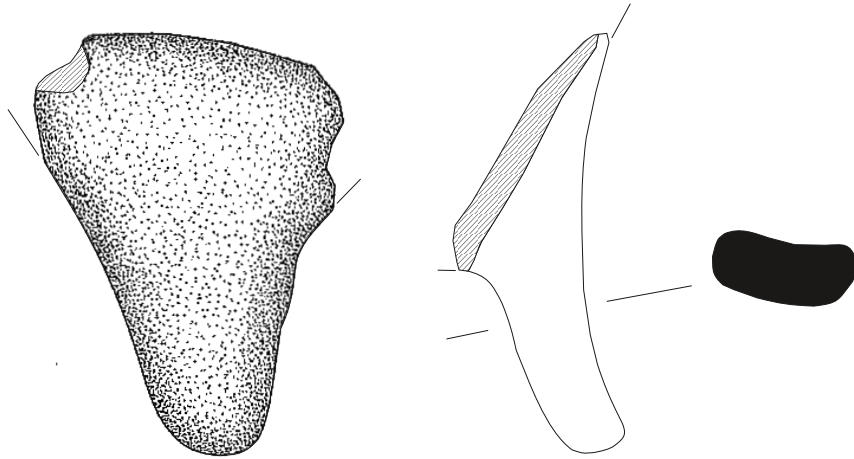
Çizim 207: B Tipi, Yassitepe İTÇ
Kaynak: Derin 2006:7:çiz.3.27

Çizim 208: B Tipi, Alyamak İTÇ
Kaynak: Burney 1956: 196: Lev.40

Çizim 209: C Tipi, Kaklık Mevkii İTÇ IIIb
Kaynak: Topbaş, Efe ve İlaslı 1998: 77: fig. 58.166

Çizim 210: C Tipi, Kaklık Mevkii İTÇ IIIb
Kaynak: Topbaş, Efe ve İlaslı 1998: 77: fig. 58.167

Resim 27-28: Küllüoba, İTÇ II

Kaynak: Küllüoba Kazı Arşivi

Resim 29-30: Küllüoba, İTÇ II

Kaynak: Küllüoba Kazı Arşivi

Resim 31: Aphrodisias, İTÇ II

Kaynak: Joukowsky, 1986: 1403.I

Resim 32: Seyitömer, İTÇ III

Kaynak: Bilgen, 2010:365

Resim 33: 2; Kanlı, 3-4; Tüluntepe, İTÇ I,

1,5-6; Gündürle II, 7; Yassıören II, İTÇ II

Kaynak: Türkteki, 2012: res.19b.

Resim 34: Kuzfındık Barajı Yolu Höyüğü II, İTÇ III

Kaynak: Kanlıtaş Projesi ve Çevresi Yüzey Araştırması Arşivi

Resim 35: Kuzfındık Barajı Yolu Höyüğü II, İTÇ IIIb

Kaynak: Kanlıtaş Projesi ve Çevresi Yüzey Araştırması Arşivi

Resim 36: Esnemez Yolu Höyüğü, İTÇ III

Kaynak: Kanlıtaş Projesi ve Çevresi Yüzey Araştırması Arşivi

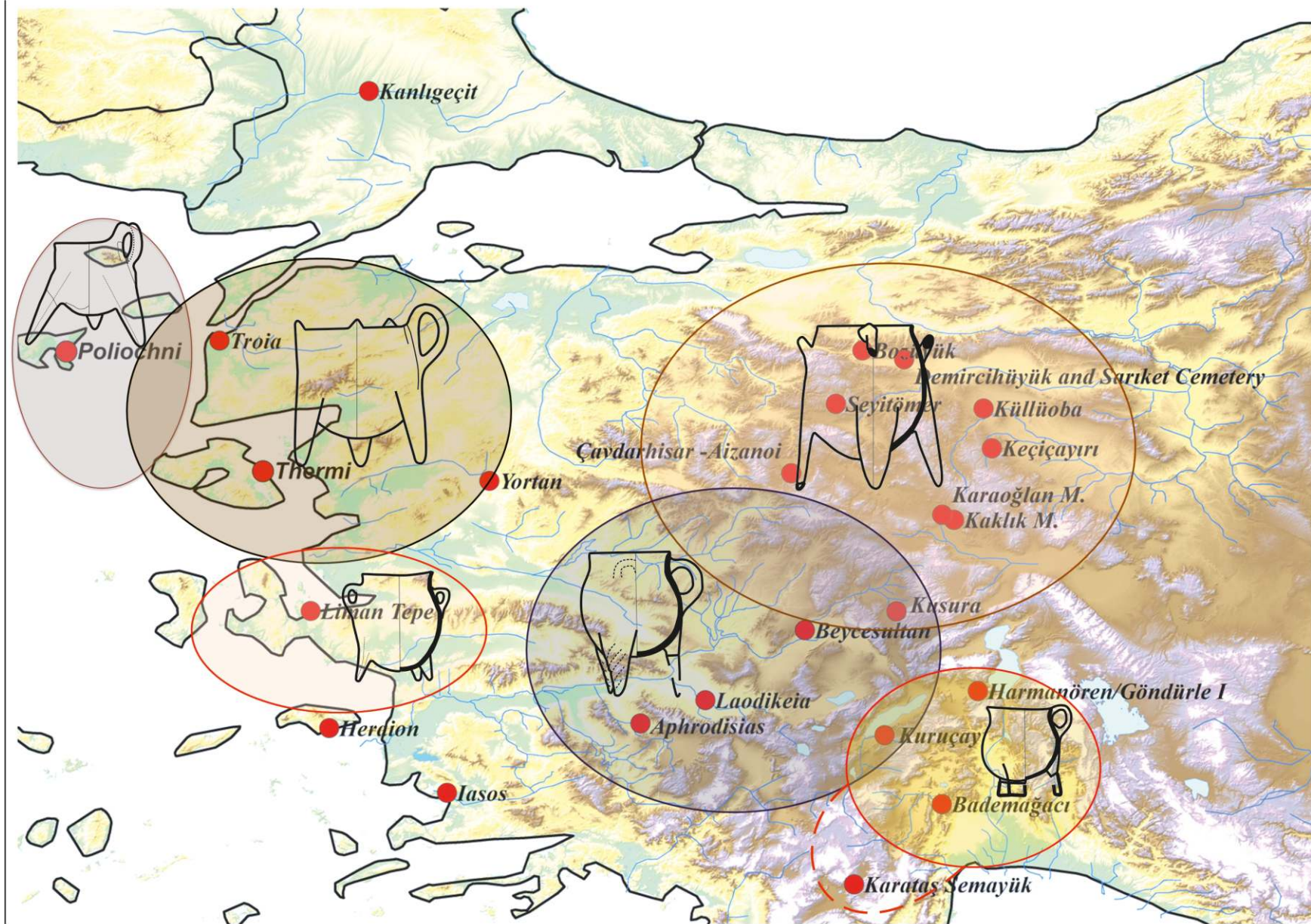
Resim 37: Başara, İTÇ III

Kaynak: Kanlıtaş Projesi ve Çevresi Yüzey Araştırması Arşivi

Resim 38: Kanlıtaş Höyük, İTÇ III

Kaynak: Kanlıtaş Projesi ve Çevresi Yüzey Araştırması Arşivi

Harita 3: Üç Ayaklı Mutfak Kaplarının Batı Anadolu'da Dağılımı

T.C.
BİLECİK ŞEYH EDEBALI ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
ÖĞRENCİ ÖZGEÇMİŞ FORMU

Fotoğraf

Adı-Soyadı	Fadime ARSLAN		
Lisans Öğrenimi	Dumlupınar Üniversitesi/ Arkeoloji Bölümü	Doğum Yeri	Antalya
Yüksek Lisans Öğrenimi	Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi/Arkeoloji Bölümü/ Protohistorya ve Ön Asya Arkeolojisi Anabilim Dalı	Doğum Tarihi	05.01.1990

05.01.1990 tarihinde, Antalya’da doğdu. İlköğretimini, Ali Rıza Altıntaş İlköğretim Okulu’nda bitirdikten sonra orta öğretimini Antalya Karatay Lisesi’nde tamamladı. 2012 yılında Dumlupınar Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü’nden mezun oldu. 2012 yılında Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi Arkeoloji Bölümü Protohistorya ve Önasya Arkeolojisi’nde yüksek lisans eğitimine başladı.

2009-2011 yılları arasında Seyitömer Höyük Kazısında üç sezon görev aldı.

2012 yılında Çiledir Antik Yerleşimi Kurtarma Kazısında yaz ve kış sezonu boyunca çalıştı.

2013-2014 yılları arasında Küllüoba Kazı çalışmalarına katıldı.

İLETİŞİM BİLGİLERİ

ADRES Gündoğdu Mahallesi 2495 Sokak No: 17/5 Antalya/Merkez

TELEFON: 5068174498

E-Posta: f.arslan.480@yandex.com